

Giới thiệu Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng

Truyện Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng tác giả HaHaoThien1 bộ truyện teen nhưng tình cảm không thua gì truyện ngôn tình, đặc biệt với cốt truyện đầy mới mẻ hứa hẹn sẽ đem lại cảm giác thư giãn cho bạn đọc

Khi tình cảm là một thứ gì đó rất khó đoán trước được. Chẳng ai có thể ép uống. Nhưng vẫn có một số ít muốn níu kéo cái thứ không thuộc về mình. Trong chúng ta có thể bắt gặp những hình ảnh rất đời quen thuộc

Ngoài ra còn có cả những vụ tranh giành địa bàn của các băng đàn, sự hoạt động của Thế Giới Ngầm.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Giới thiệu nhân vật

»Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng«

. Giới thiệu nhân vật

. Hà Hạo Thiên: lớp 11, đẹp trai, nhà có thế lực, nhưng k sống cùng bố mẹ, bố là Hà Minh Triết doanh nhân chủ tịch tập đoàn Hạo Gia, mẹ là Chu Ngọc Nga chủ tịch ngân hàng. Trường phổ thông lập Quân Cơ Thành đc thành lập dưới sự tài trợ bởi tập đoàn Hạo Gia. Là Trung tâm của trường. Chủ nhân nhiều quán bar nổi tiếng trong đó có WinLady. Là người thừa kế Hạo Gia. Bang chủ của The Win.

. Lưu Hạ Băng lớp 10 tiểu thư tập đoàn H&T. Con gái duy nhất của Lưu Hà Tôn chủ tịch H&T. Mẹ là Hàn Ngọc Hân một nhà đầu tư chứng khoán. Tuy nhiên Hạ Băng k kiêu kì như những tiểu thư khác. Tính tình hiền lành, k đua đòi. Đã chia tay người yêu hơn 2 năm

. Lý Vĩnh Kỳ bạn thân từ nhỏ của Hạo Thiên và Thế Huy. Chủ nhân tương lai của tập đoàn Lý Vĩnh Nguyên. Con duy nhất của Lý Vĩnh nhà đầu tư nổi tiếng, chủ tịch Lý Vĩnh Nguyên và bà Kỳ Nguyên một trong những người kì cựu trong giới doanh nhân. Vĩnh Kỳ là người dễ gần vui tính. Bang phó của The Win

. Đỗ Thế Huy cũng là 1 trong 3 chàng hotboy của trường. Bề ngoài lạnh lùng nhưng bên trong rất ấm áp. Cha là Đỗ Thế Hòa một nhà đầu tư bất động sản lớn. Mẹ là Lý Hiểu Tuệ cùng đầu tư bất động sản với chồng. Thế Huy tương lai là chủ tịch tập đoàn Đỗ Hòa. Bang phó The Win

. Hà Nhượng Hy em gái Hạo Thiên học lớp 10. Bạn thân Hạ Băng. Bề ngoài mạnh mẽ lạnh lùng nhưng thật ra rất yếu đuối. Là một trong những ác chủ bài của bang The Win (Hạo Thiên, Vĩnh Kỳ, Thế Huy, Nhượng Hy)

. Tống Tuệ Nhi con gái rượu của Tống Minh Phong chủ tịch tập đoàn Minh Phong, nhưng đa số cổ đông là của Hạo Gia và Đỗ Hòa. Quen Hạo Thiên 3 năm nhưng 1 năm trước đã bỏ Hạo Thiên để qua Mỹ định cư. Trước khi đi k quên rải vệ tinh đầy trường để theo dõi Hạo Thiên. Bề ngoài dễ gần thân thiện nhưng thực ra cực kì nham hiểm

P/s: mỗi ngày sẽ ra 1 chương. Mong các bạn ủng hộ đừng ném đá mị

Cmt góp ý tình tiết truyện cho mị đi

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Ngôi Trường Mới

*Reng...reng...reng

6h sáng, chiếc đồng hồ của nó đã reo lên inh ỏi. Nó lấy gối chặn hai tay cố nhắm mắt ngủ thêm. Bỗng Dưới nhà có tiếng vọng lên:

- Hạ Băng! Con gái ơi! Thức được rồi đó. Hôm nay ngày đầu tiên đi học đừng để trễ nghe con - mẹ nó dịu dàng bảo.

Nó nghe mẹ nói xong lập tức giật mình ngồi bật dậy lồm bồm

- Chết tiệt! Quên mất phải đi học nữa. Thế là mùa hè của mình hết rồi Sao. Rồi Mình chưa chuẩn bị gì hết. A a a! Chán thật.

Cốc... Cốc... Cốc...

Mẹ nó gõ cửa bước vào mang theo bộ đồ đồng phục trường Quân Cơ Thành cùng chiếc ba lô hình gấu mà nó thích

- Con với cái hà! Quên chuẩn bị đồ đi học rồi phải không? Hên là mẹ còn nhớ đó. Đây là đồ con nè Còn đây là cặp của con đó. khổ với đứa con này quá... - Mẹ nói vừa đưa đồ vừa mắng yêu.

Nó nhảy xuống giường lại ôm chầm lấy mẹ

- Mẹ thật tuyệt vời con thương mẹ nhất - nó ôm mẹ và nói ngọt.

- Thôi đi cô, cô vô tắm rồi thay đồ lẹ để xuống ăn sáng đi trễ học bây giờ - Mẹ nó cười

- Dạ, mẹ xuống trước đi 5 phút sau con xuống - nó vừa nói vừa đẩy mẹ nó ra

- ưm, lẹ đi 3 con đang chờ ở dưới đấy.

Nó chạy vào nhà tắm để VSCN và thay đồ, 5 phút sau nó bước ra với bộ đồ đồng phục xinh xắn. Áo sơ mi trắng có carvat cùng với chiếc váy ngắn màu hồng, tóc cột cao nhìn cực cute.

Nó bước xuống lầu ba nó vừa thấy nó liền bảo:

- Con gái ngồi xuống đây ăn sáng với ba luôn hả đi học - Ba nó ân cần

- Dạ thôi Ba ơi con đến trường ăn sau cũng được - nói tươi cười đáp

- Ủ. vậy để ba bảo bác Hùng lái xe đưa con đến trường nhé.

- Dạ vâng ạ

Ngồi trên xe 10 phút mà đầu óc nó cứ suy nghĩ đầu đầu. Nó nhớ về 2 năm trước quãng thời gian hạnh phúc của nó với Trung Hiếu. Nhưng thời gian đó đã là quá khứ rồi, có giọt nước mắt lăn dài trên má nó. Bỗng dừng xe dừng lại nó ngơ ngác thì ra đã đến trường nó bước xuống xe và đi vào trường. Biết bao ánh mắt đổ dồn vào nó ngưỡng mộ có, ganh tị cũng có. Nó đi thẳng lên phòng hiệu trưởng.

Tại phòng hiệu trưởng.

- Thưa thầy em là Lư Hạ Băng con gái của Lư Hà Tôn - nó nói

- À thì ra là cháu, ba cháu có dặn thầy là cho cháu vào lớp chọn - Thầy hiệu trưởng nói

- Dạ vâng cháu muốn biết lớp của cháu. Nhờ thầy dắt cháu đến lớp được không ạ.

- Được rồi cháu đi theo thầy - Thầy hiệu trưởng đứng dậy dắt nó đi vào dãy phòng học của lớp 10.

Lúc này đã vào học, thầy hiệu trưởng dắt nó vào lớp 10A3

Nghiêm

Cả lớp đứng dậy chào thầy hiệu trưởng. Cô chủ nhiệm 10A3 bước ra tươi cười.

- Chào các em hôm nay thầy dắt đến lớp chúng ta một học sinh mới. Mong các em giúp đỡ bạn ấy.

Nói xong thầy hiệu trưởng bước ra đi về, không quên nói khẽ với Hạ Băng

* Cháu ở lại học tốt nhé* Nó mỉm cười. Cả lớp xì xào bàn tán

- bạn ấy thật xinh và dễ thương - HS1

- hiệu trưởng đích thân dẫn vào chắc cũng là nhân vật có ảnh hưởng đây - HS2

- Cũng bình thường thôi có gì đâu - HS3 bla...bla

- cả lớp im lặng! - cô giáo lên tiếng, nói xong quay sang Hạ Băng.

- em tự giới thiệu nhé!

- Chào các bạn mình là Luru Hạ Băng, học sinh mới, rất vui được làm quen với các bạn - mặt nó lạnh tanh.
- Thế bạn là con của tập đoàn nào thế? - một nữ sinh hét lớn không quên kèm theo nụ cười khinh bỉ /
- mình là con của Luru Hà Tôn chủ tịch tập đoàn H&T - nó nhấn mạnh từ *H&T*
- Thôi được rồi Các em ổn định, Hạ Băng em về chỗ của mình đi chúng ta bắt đầu học - Nó bước xuống bàn gần cuối nơi còn một bàn trống, nó ngồi xuống đó lấy sách vở ra bắt đầu tiết học.

reng... reng... reng

Tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi đã đến, nó nhanh chóng dọn dẹp để xuống căn tin kiếm gì ăn vì từ sáng tới giờ trong bụng nó chưa có thứ gì. Căn tin rất rộng phải cố gắng lắm nó mới chen vào mua được một ly sữa bước ra khỏi căn tin nó vội vã đi về lớp.

Bộp

- Trời ơi! Cái gì vậy? - hấn la lên.
- Tôi xin lỗi, xin lỗi nhiều. Tại tôi đi gấp quá - Nó lúng túng
- Xin lỗi một câu là xong hả? Cả ly sữa của cô đổ vào áo tôi rồi này - Hấn bực mình

Nó ngược mắt lên nhìn hấn, một khuôn mặt baby xinh xắn, hấn đứng hình, nghĩ thầm *sao mà xinh vậy, mình muốn cô ấy là của mình, của một mình mình*

- Nếu không có gì thì anh cho tôi về lớp nha. -Nó nói cắt ngang suy nghĩ của hấn
- Cô tưởng đi dễ dãi sao? Muốn sống yên trong cái trường này thì cô phải nghe lời tôi trong 3 tuần - hấn lạnh tanh nói với nó.
- Ồ ơ - Nó ngơ ngác
- Tôi cho cô một ngày để suy nghĩ, ngày mai tan học tôi đợi cô ở sân bóng rổ - hấn lạnh lùng bỏ đi để lại nó ngơ ngác, nó lẩm bầm
- Sắp có chuyện gì xảy ra với mình nữa đây.

Nó đi vào gần tới lớp thì bị 4 cô gái chặn đường lại. Khả Như nhìn nó với ánh mắt giận dữ đến gần nó và nói lớn

- Cô tốt nhất hãy tránh xa Hạo Thiên, Vĩnh Kỳ và Thế Huy ra, nếu không cũng không yên với bọn này đâu ha.

Khả Như vừa nói vừa trừng mắt như muốn ăn tươi nuốt sống nó.

→→→→THE END←←←←

Cap: Ai hóng chap sao không, cho mị xin ý kiến

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chạm Mặt

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng.

Chương 2: Chạm Mặt

- Tôi chả biết ai là Hạo Thiên Vĩnh Kỳ và Thế Huy cả - nó cắt giọng nói
- Còn chối hả nếu còn ve vãn họ thì cô chuẩn bị vào nhà xác đi - Tuyết Anh nghiêng rãnh nói từng chữ.
- Đúng vậy. Khôn hồn thì biết điều 1 chút - Kỳ Thư và Trúc Linh cùng nói

Nó ngơ ngác k biết gì

- Đi thôi tụi bây - Khả Như lên tiếng, cả 4 bước đi Tuyết Anh không quên liếc nó bằng ánh mắt mỉa mị và kèm theo một nụ cười nham hiểm. Nó ngay

người chả hiểu chuyện gì đang xảy ra với mình. Nó bước vội vào lớp, ngồi trong lớp nó không ngừng suy nghĩ về cái tên mà nó lỡ đổ sữa lên áo và 4 cô tiểu thư ấy. Nó lẩm bẩm

- Chả hiểu chuyện gì sẽ xảy ra với mình nữa! Haizz! Rắc rối sẽ tới đây.

* reng...reng...reng...*

Tiếng chuông vào lớp cắt ngang dòng suy nghĩ của nó. Nó lấy sách vở ra chuẩn bị cho tiết học Văn. Tiết học Văn như liều thuốc ngủ khiến nó gục luôn xuống bàn. Đang đắm chìm trong giấc ngủ thì bị lay dậy vì cô dạy Văn đứng cạnh nó.

- Lưu Hạ Băng, Mới ngày đầu tiên mà em đã ngủ gật như thế này sao? - Cô giáo tức giận hỏi nó.

- Dạ thưa cô. Em xin lỗi - nó nói

- Rm ra ngoài hành lang đứng hối lỗi cho tôi. - Cô tức giận chỉ tay ra cửa.

- Thưa cô! Nhưng... - Nó bất bình nói

- Không nhưng nhị gì hết, ra đây đứng cho tôi

Nó xách cặp bước ra ngoài mặc ừ ừ. Đứng tựa lưng vào tường nó lẩm bẩm.

- Ngủ một xiu mà lảm như chuyện gì to tát lắm vậy .

Vừa lúc đó Hấn cùng hai người khác đi tới. Thấy nó đứng hấn hỏi:

- Tại sao không vào học mà đứng ngoài đây? - mặt vẫn lạnh tanh.

- Tôi ngủ gục, bị đuổi ra đây đứng. - nó chậm chậm đáp lại.

- Được rồi cô đi theo tôi. - Hấn dắt vào lớp.

Cả lớp xì xào bàn tán.

- Ủa, sao Hạo Thiên lại ở đây? -HS1

- Tại sao Hạ Băng lại ở cùng với 3 hot boy - HS2

- Gang tị thật, Hạ Băng được tiếp xúc với Hạo Thiên- HS3

- Cô ta không phải bình thường đâu - HS4

Bla...bla...

- Thưa cco, tại sao cô lại đuổi Hạ Băng ra khỏi lớp. Cô ấy chỉ là lần đầu mắc lỗi thôi mà. - Hấn vẫn lạnh tanh.

- Cô... cô... Tại... tại - Cô giáo dạy vẫn áp úng

- Cô cũng hay ghê ha - Vĩnh Kỳ lên tiếng.

- Lần này cô thất nghiệp rồi đó - Thế Huy nói

- Nhưng mà...! - Cô giáo lên tiếng

- Không nhưng nhị gì hết. Bây giờ cô có thể về ngày mai sẽ có đơn thôi việc gửi cho cô. - Hấn lườm cô giáo.

- Tôi... tôi xin lỗi... cậu tha... cho tôi... đi - Cô giáo lắp bắp.

- Có gan làm thì có gan chịu đi - Vĩnh Kỳ lên tiếng

- Được rồi, bây giờ cô về đi. -Thế Huy nói.

Cô giáo xách cặp bước ra khỏi lớp, về mặt ừ ừ. Còn nó đứng ngơ ngác. Chả hiểu chuyện gì.

- Cô vào lớp đi, tôi lên phòng hiệu trưởng để báo thay giáo viên cho lớp cô. - hấn nói với nó về mặt vẫn lạnh tanh.

Hấn cùng hai người khác bước ra, nó về chỗ ngồi, cả lớp tiếp tục bàn tán.

- Wow. Hạ Băng là gì của Hạo Thiên mà anh ấy quan tâm thế - HS1
- Không ngờ chỉ vì Hạ Băng mà một giáo viên bị đuổi - HS2
- Hạo Thiên đuổi một giáo viên chỉ vì Hạ Băng bị phạt sao? - HS3
- Ước gì mình là Hạ Băng - HS4
- Cô ta có gì hay ho mà Hạo Thiên chú ý như vậy. - HS5

Bla...bla...

Trong lớp biết bao ánh mắt nhìn nó ghen tị có, ngưỡng mộ có.

Cùng lúc đó tại phòng hiệu trưởng.

- Thưa thầy em yêu cầu đuổi cô Mỹ Lệ giáo viên dạy Văn của lớp 10A3. - Hấn nói.
- Nhưng cô ấy đã làm gì sai? - thầy hiệu trưởng bối rối nói.
- Em thấy ngứa mắt khi đuổi thôi - hấn cất giọng nhìn thầy hiệu trưởng.
- Nhưng... nhưng... - Thầy HT lúng túng.
- Hay là thầy muốn tập đoàn Hạo Gia rút vốn đầu tư vào ngôi trường này ra - Hấn lờ mờ nói từng chữ.
- Rồi. Ok Em, thầy sẽ đuổi việc cô ấy - thầy hiệu trưởng sợ sệt.
- Vậy thầy cho người xuống 10A3 dạy thay cô ấy đi em đuổi cô ấy về luôn rồi - Vỹ Kiệt nói.
- Ừm, thầy sẽ báo cho thầy Đạt xuống dạy thay - thầy HT nhìn hấn nói.
- Dạ ok thầy, vậy tụi em về lớp - cả 3 đứng dậy về lớp.

5 phút sau thầy Đạt đã bước vào lớp 10A3 dạy thay. Thầy giáo giảng cũng dễ hiểu nên nó cũng không còn buồn ngủ nữa.

reng...reng...reng

Chuông báo hiệu ra về, nhưng lớp nó chưa về việc học trễ. Cả trường đã về hết thì lớp nó mới về được. Nó lê từng bước chân chậm chạp ra cổng trường. Nó móc điện thoại ra gọi bác Hùng, bác ấy bảo sẽ đến trễ vì đang kẹt xe. Nó đứng đợi bác Hùng lúc này cả trường đã về gần hết. Bỗng từ đâu có một giọng nói cất lên:

- Cô hay lắm, mới ngày đầu tiên đi học mà đã được chú ý như vậy. - Tuyết Anh nhìn nó bằng một ánh mắt đầy ma mị.
- Cô... cô muốn gì? Nó cất giọng hỏi.
- Tôi đã nói rồi. Cô đừng có ve vãn đến 3 anh chàng hotboy mà cô đâu có nghe - Tuyết Anh nhếch mép cười, tiến lại gần nó với ánh mắt sắc như dao.

Bốp

→→→→THE END←←←←

Cap: mọi người cho mị xin ý kiến. Ai hóng chap sau không?

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Rắc Rối

Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng.

Chương 3: Rắc Rối.

... 5 đầu tay in hằn trên khuôn mặt trắng xinh của nó, móng tay của Tuyết Anh xước vào da mặt của nó 1 đường dài. Máu từ vết xước và từ khoe miệng chảy ra. Nó té xuống đất. Nó ngược nhìn Tuyết Anh bằng ánh mắt rung.

- Tôi làm gì cô mà cô đánh tôi - Nó hét lên.

- Tại cô cứ ve vãn Hạo Thiên chứ gì, đây chỉ là một bài học nhỏ thôi, cô mà còn như vậy thì biết tay Hồ Tuyết Anh này nha - Tuyết Anh vừa cười vừa nói.

Nói rồi Tuyết Anh bước đi, nó đứng dậy, khuôn mặt nó đã tái đỏ lên nhìn theo Tuyết Anh nó nghĩ thầm.

* Cô đợi đây*

Vừa lúc đó bác Hùng đến, thấy khuôn mặt sưng tấy đang chảy máu của nó vội chạy lại.

- Hạ Băng! Con có sao không, ai làm con ra nông nỗi này thế - bác Hùng lo lắng

- Con không sao bác đưa con về nhà liền nha - Nó nói, mặt nó lạnh tanh

- Thôi được rồi lên xe đi, bác chở con về nhà - vừa nói bác Hùng vừa ra xe cửa cho nó

Ngồi trên xe nó lấy khăn giấy lau vết máu trên mặt, mặt nó đã sưng đỏ lên. Ánh mắt nó lạnh như băng khiến ai nhìn vào cũng phải lạnh người.

Nó vừa đến nhà thì đã đi thẳng đến phòng khách. Ba mẹ nó đi làm cũng vừa về. Ba nó còn mặc áo vest có cả caravat, Ngồi dựa lưng vào sofa nhắm mắt lại cho đỡ mỏi. Mẹ nó thì mặc cả bộ đồ công sở đang dưới bếp pha ly cà phê cho chồng. Mẹ nó hai tay cầm hai ly cà phê bước lên khuôn mặt tươi cười, nhưng vừa thấy mặt nó thì mặt bà ấy đã biến sắc. BÔNG chốc hai ly cà phê trên tay mẹ nó rơi xuống.

Choang

Hai ly cà phê vừa chạm đất đã vỡ tan tành, cà phê đổ lênh láng. Ba nó nghe tiếng động cũng giật mình mở mắt ra.

- Ôi con gái tôi! - Mẹ nó chạy lại nó.

- Con gái, ai làm con ra nông nỗi này? - Ba nó tức giận hỏi.

- Trời ơi con gái tôi. Khuôn mặt của con còn gì là xinh đẹp nữa. - Mẹ nó nói nó lại sofa ngồi xuống.

- Ba mẹ! Con bị người ta đánh. - Nó lạnh tanh.

- Ai đánh con, nói ba nghe? - Ba nó tức giận nói.

- Là hồ Tuyết Anh - Nó nhìn ba nó và nói.

- có phải Hồ Tuyết Anh con gái Hồ Thanh Tùng, chủ tịch của xây dựng Thanh Tùng không? - Mẹ nó hỏi.

- Dạ vâng ạ - Nó đáp

- Chỉ là chủ tịch của một công ty xây dựng thôi mà. Được rồi dám động tới con gái của Hà Tôn này hả. Đợi Đây - Ba nó vừa nói vừa lấy điện thoại ra.

- Con cứ yên tâm bây giờ mẹ đưa con lên phòng. Còn chuyện của Hồ Tuyết Anh cứ để ba con lo - Mẹ nó nhẹ nhàng nói.

Nói xong mẹ nó và nó đi lên phòng để bôi thuốc cho vết thương của nó, bỏ lại ba nó ở dưới phòng khách.

- Alo tôi là Hà Tôn, anh cho người lập tức báo với các cổ đông rút hết vốn ra khỏi xây dựng Thanh Tùng cho tôi. Tôi muốn ngay ngày mai báo sẽ đưa tin công ty xây dựng Thanh Tùng phá sản. - Ba nó vừa nói với về mặt tức giận.

- Ok Chủ tịch tôi sẽ lập tức làm ngay - đầu dây bên kia trả lời.

Cúp máy, ba nó ngồi cười và nói:

- Dám động đến con gái rệu của Hà Tôn này hả xin lỗi! Đụng nhầm người rồi!

Còn về Hạo Thiên Lúc, này hắn đang ngồi tại phòng V.I.P của Win Lady cùng với Vĩnh Kỳ và Thế Huy.

- Này Hạo Thiên! Cậu thích cô gái tên Hạ Băng rồi hả? Vĩnh Kỳ lên tiếng.

- Ái chà chà, Hạo Thiên mà cũng bị trúng tiếng sét ái tình sau? - Thế Huy cười.

- Thôi các cậu im đi. - hắn vừa cầm ly rượu vừa nói.

- Có người mắc cỡ kia - cả hai đứa bạn của hần đồng thanh.

Hần đỏ mặt, đặt ly rượu xuống, môi nở một nụ cười, một nụ cười có thể đồn tin hàng chục cô gái, hần nói.

- Tôi muốn cô ấy là của riêng tôi, riêng một mình tôi.

- Nếu như vậy thì giải quyết vụ Tuệ Nhi đi - Thế Huy nói.

- Đúng vậy, cứ lắng nghe mãi với con Tuệ Nhi dứt điểm một lần cho gọn. - Vĩnh Kỳ nhìn hần và nói.

- Được rồi, cô ta về mình sẽ nói rõ với cô ta. - Hần nhếch môi.

7 giờ tối

Nó nằm trên phòng cầm điện thoại lướt web, báo mạng lúc này đã đăng đầy tin

"xây dựng Thanh Tùng cổ đông đột nhiên rút vốn"

"giấy nợ ngân hàng đã tới tập gửi đến cho xây dựng Thanh Tùng"

"xây dựng Thanh Tùng nay mai sẽ phá sản".

Bla...bla...

Nó đặt điện thoại xuống nhếch môi cười nó nghĩ thầm:

đây vào kết quả của những kẻ không biết điều

Nó chợt nhớ ra tên nó làm đổ sữa lên áo nó nghĩ thầm.

ngày mai phải trả lời hần rồi! Mà không ngờ hần vì mình mà đòi cả một giáo viên. Hần chắc chắn cũng là một người có thể lực! Ôi chết mất. Mình sẽ nghe lời hần trong 3 tuần sau? Thật không tin nổi...

Cả chục câu hỏi cứ hiện lên trong đầu nó, nó ngủ thiếp đi nào cũng chả hay.

Sáng 6 giờ

Reng...reng...reng

Cái đồng hồ báo thức lại reo lên. Nó bước vào nhà tắm để VSCN bước ra vẫn như hôm qua vẫn rất dễ thương nhưng trên mặt nó phải dán miếng băng gạc thì còn hơi chảy máu.

Nó bước xuống nhà, lúc này ba mẹ nó đã đi làm. Nó đi luôn đến trường, bác Hùng vẫn như thường lệ, đứng trước nhà chờ nó.

Nó đi đến trường đến trường đã nghe cả ngàn lời bàn tán về công ty của Tuyết Anh. Nó chẳng màng tới đi một mạch đến lớp nó. Đến lớp Tuyết Anh đang đợi nó vừa thấy nó cô ta chạy lại quỳ xuống trước mặt nó...

→→→→THE END←←←←

#Note: mấy bạn tro mị ý kiến. Ai hóng chap sao không ta??

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Làm Quen

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 4: Làm Quen

- Cô làm cái gì thế? - Nó lạnh lùng hỏi.

- Tôi... Tôi xin lỗi cô, tôi biết sai rồi, tôi đánh cô là tôi sai. Mong cô tha lỗi cho tôi. - Tuyết Anh nắm lấy tay nó khóc lóc

- Tôi không biết chuyện gì hết, cô đứng dậy đi, có quý tới sáng mai thì công ty nhà cô cũng phá sản thôi - Nó vẫn giữ vẻ mặt lạnh lùng.

Nói xong nó bước vào lớp.

Reng...reng...reng

Cô giáo bước vào lớp và dắt theo một học sinh mới.

- Chào các em, hôm nay cô sẽ giới thiệu với các em một học sinh mới - Cô giáo mỉm cười, quay sang Nhượng Hy ra hiệu.

- Chào các bạn, mình là Hà Nhượng Hy, con gái út của Hà Minh Triết chủ tịch tập đoàn Hạo Gia - Hy vừa nói vừa nhìn xung quanh lớp.

Nó lúc đầu không quan tâm, gục đầu xuống bàn, vừa nghe 3 chữ Hà Nhượng Hy mắt nó sáng rực. Cả lớp bắt đầu bàn tán.

- Oa... Bạn ấy thật dễ thương - HS1

- Wow, chẳng lẽ là em gái của oppa Hạo Thiên - HS2

- Tại sao bạn ấy lại xinh đến thế? - HS3

- Nhân vật có ảnh hưởng đây - HS4

Bla...Bla...

- Cả lớp im lặng, Nhượng Hy em về chỗ đi - Cô giáo quay sang Hy tươi cười.

Hy một mạch bước xuống chỗ của nó. Cả 2 gặp nhau như vớ được vàng. Ngồi cạnh nhau mà cứ cười khúc khích mãi.

reng...reng...reng

Giờ ra chơi đã đến, nó hơi đói nên rủ Hy ra căn tin.

- Hy đẹp gái, xuống căn tin kiếm gì ăn với tao đi, tao đói - Nó vừa nói vừa chớp chớp mắt.

- À à, được rồi, tao cũng đói nữa.

Cả hai nhanh chân bước ra căn tin. Lúc này căn tin đang đông nghẹt nó và Hy phải ngồi ngoài bàn để đợi.

- Nhượng Hy ơi! Anh nhớ em quá - Vĩnh Kỳ tươi cười đi lại bàn của nó và Hy.

- Ủa Vĩnh Kỳ, Thế Huy anh 2 của em đâu - nó ngạc nhiên hỏi.

- Thằng Hạo Thiên nó ngồi trên lớp ấy. Chả hiểu bị gì mà hôm nay cứ ngồi lý trên lớp không chịu xuống căn tin. - Thế Huy nói

- Kệ anh ấy đi - Hy vừa cười vừa nói.

- À đây là Hạ Băng, bạn thân của em, chắc 2 anh cũng biết, cũng là người mà khiến em phải đến đây bảo vệ - Hy cười khúc khích.

- À thì ra là Hạ Băng - Cả Vĩnh Kỳ và Thế Huy cùng nói.

- Là sao? Sao mà nói gì tao không hiểu gì hết trơn vậy Hy - Nó ngơ ngác.

- Thôi bỏ qua đi Hạ Băng, Anh là Vĩnh Kỳ - Vĩnh Kỳ thân thiện nói.

- Còn anh là Thế Huy, à mà mặt em bị sao thế? - Thế Huy hỏi.

- Đúng rồi, tao quên hỏi nữa - Hy cũng quay sang nó quan tâm.

- À, hôm qua tao bị đánh thôi.

- Hà, ai đánh em/mày? - Cả 3 đồng thanh hỏi.

- Không sao đâu, chuyện đó xử lý xong rồi - Nó tươi cười.

Cả 4 ngồi trò chuyện vui vẻ. Hết giờ ra chơi, cả 4 đều về lớp, đi chia làm 2 hướng khác nhau. Thế Huy cảm thấy tim mình bị lỗi nhịp. Thế Huy nghĩ thầm

Hạ Băng thật dễ thương và xinh đẹp, nhưng đã là của Hao Thiên rồi, mình không nên chen ngang. Mình chỉ nên âm thầm bảo vệ cô ấy

2 tiết cuối với nó khá dễ dàng vì là 2 tiết toán. Nó cực thích học toán.

Reng...Reng...reng

Chuông báo hiệu ra về. Lúc này Nhược Hy đã đi trước vì có việc bận. Nó nhớ lại lời nói của hấn. Nó vội vã đi đến sân bóng rổ. Hấn đang ngồi ở ghế đá cạnh sân bóng rổ. Nó thấy hấn liền bước tới.

- Đến rồi sao? Cô ngồi xuống đi. - Hấn lạnh lùng nói.

- Bảo tôi đến đây để làm gì? - Nó hỏi hấn.

- Cô có câu trả lời cho tôi chưa - Hấn vẫn lạnh tanh

- Ờ...ờ thì tôi đồng ý: - Nó nói.

- À mà anh tên gì? Tôi chưa biết nữa. - Nó hỏi hấn.

- Tôi tên là Hạo Thiên - Hấn quay sang nó và nói.

- Hạo Thiên! - Nó hơi ngạc nhiên.

- Có gì không? À mà mặt cô bị gì thế? - Hấn quay sang thấy mặt nó liền lo lắng.

- À, hôm qua tôi bị vệ tinh của anh đánh. - Nó nhìn thẳng vào hấn và nói.

- Ai đánh cô? Nói tôi nghe. - Hấn có vẻ hơi tức giận.

- Là Hồ Tuyết Anh, nhưng 3 tôi đã xử lý cô ta rồi. - Nó nói.

- Ohh, thì ra vụ công ty Thanh Tùng phá sản là tác phẩm của 3 cô. - Hấn cười và nói.

- Thôi bây giờ cô về đi, chiều tôi sẽ đến nhà cô rước cô đi chơi. - Hấn trở lại với vẻ mặt lạnh lùng.

- Đi đâu. - Nó bất ngờ.

- Chiều đi rồi biết, nên nhớ, cô phải nghe lời tôi trong 3 tuần. - Hấn lạnh lùng đứng dậy.

Nó đi một mạch ra cổng và lên xe về nhà.

Vừa về tới nhà nó lao lên giường ngủ một mạch.

2 giờ chiều.

Tại nhà nó, lúc này ba mẹ nó đã đi làm. Một chiếc Mercedes dừng trước cổng nhà nó. Nhược Hy bước xuống, bấm chuông không thấy ai trả lời. Móc điện thoại ra điện cho nó.

*Hứa với mình rằng em không được gục ngã...

...Anh muốn nhìn thấy em cười dù là cách xa...*

- Alôôô...! - Nó còn ngủ nên giọng cực kì nhựt.

- Ồ hay, cái con Hạ Băng này, thức dậy đi chơi nè. Động vật ngủ ngày hả?? - Hy tức giận hét lên.

- À à, mày mở cửa vào nhà đi, cửa không khoá... - Nó ráng nhưóng mi lên và nói.

- Rồi rồi OK - Hy nhanh chóng cúp máy.

Lúc này bộ 3 Hạo Thiên, Vĩnh Kỳ và Thế Huy cũng đã bước xuống xe, Hy chạy lại nói.

- Con Hạ Băng kêu chúng ta vào nhà đợi nó xiu. - Hy nhìn cả 3 và nói

- Ủk, sao cũng được - Cả 3 cùng nói.

4 người bước vào nhà nó. Hạo Thiên, Vĩnh Kỳ và Thế Huy thì ngồi trên ghế sofa ở phòng khách để đợi nó. Nhược Hy nhanh chóng chạy lên lầu.

#Note Ai hóng chap sau không? Góp ý tình tiết cho mị nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đi Chơi (1)

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 5: Đi Chơi (1)

Mở cửa phòng nó, Nhực Hy bước vào mắng xối xả:

- Con heo Hạ Băng này chứ, thức dậy coi, nói là đi chơi mà kì vậy. - Hy vừa nói vừa lay nó dậy.

- Rồi...rồi, đợi tao 10p - Nó nhướn mày lên và nói.

Nó phóng xuống giường đi thẳng vào nhà tắm. 10p sau nó bước ra với bộ đồ cực kì dễ thương.

- Lẹ lẹ đi, 2 tao đang chờ ở dưới kia - Hy hỏi. Cả 2 bước xuống lầu, thấy 2 đứa xuống cả 3 đứng dậy.

- Sao mà trễ vậy? Đi chơi mà phải đợi là mất vui rồi. - Hấn hơi cáu.

- Thôi thôi, đi lẹ đi. - Vĩnh Kỳ lên tiếng.

- Nhưng mà đi đâu mới được. - Hy hỏi.

- Đi khu vui chơi đi. - Thế Huy nói.

- Ý kiến hay đó - 4 người còn lại đồng thanh.

5 người bước ra xe. Hấn và nó ngồi cạnh nhau. Trên xe nó hỏi hấn.

- Hạo Thiên sao mà anh biết nhà tôi??

- Tao nói đó. - Hy lên tiếng.

...

Trước khu vui chơi, cả 5 người bước vào. Biết bao nhiêu ánh mắt nhìn họ mà ngưỡng mộ. Ai cũng bị hóp hồn bởi bộ 3hotboy. Đứng trước khu nhà ma.

- Đây các cậu chơi trò này đi. - Hạo Thiên cười đắc chí.

- Được đấy... - Vĩnh Kỳ cũng hòa theo.

- Thôi đừng chơi trò này... - Nó lên tiếng vẻ mặt lo sợ.

- Thôi mà có gì đâu, chơi đi này, có 2 tao này sợ gì... - Hy nói.

- Nhưng... Nhưng. - Nó hơi lo sợ.

- Không nhưng nhì gì nữa, chúng ta vào đi - Hạo Thiên nói.

Bước vào, đã có luồng hơi lạnh thổi ra. Nó sợ đến nỗi nắm chặt tay hấn và nhích từng bước. Còn hấn thì cười đắc chí.

Còn về phần Hy, Hy cũng hơi sợ nên nắm chặt tay của Vĩnh Kỳ. Chỉ có mỗi Thế Huy là cô đơn.

Đi được 1/4 thì nó nghe được tiếng rên la, những âm thanh cực kì ma quái. Nó nhắm nghiền mắt lại và ôm chặt cánh tay hấn hơn. Càng ngày những âm thanh rợn người càng nhiều, cộng thêm ánh đèn nhấp nháy càng khiến người ta sợ.

Đi được 1 lúc nó sợ quá, chân bước không nổi ngã quỵ xuống. Hấn thấy vậy đỡ nó lên và cõng nó. Nó rất là sợ ma. Nên chỉ vừa đi một lúc nó đã khóc.

thét. Làm ướt hết cả phần vai áo của hắn.

Vừa bước ra, cả 5 người lại quán kem bên cạnh ngồi nghỉ một lát. Lúc này nó vẫn còn hơi sợ. Hy cũng đâu về vang hơn mấy. Mặt mày Hy xanh lè. Thấy vậy 3 chàng trai cười khúc khích mãi.

- Còn cười nữa... Đồ đáng ghét. - Hy lên tiếng.

- Hừ! Mai một chỗ đi với các anh nữa. - Nó có vẻ dỗi.

- Ồ hay, khóc ướt áo tôi, tôi chưa bắt đền là hên rồi đấy. - Hắn có vẻ đắc chí.

- Anh không ngờ em sợ ma đấy Hy. - Vĩnh Kỳ nói.

- Thôi thôi, đi chơi trò khác đi.. - Thế Huy bảo.

- Rồi Ok, chúng ta chơi vòng lượn siêu tốc đi. - Vĩnh Kỳ và Thế Huy đồng thanh...

→→→→THE END←←←←

#Note chap này hơi ngắn. Ai gợi ý tình tiết cho mị nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: ĐI CHƠI (2)

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 5: Đi Chơi (2)

Thế là cả 5 người đến chỗ tàu lượn siêu tốc. Không đợi nó lên tiếng, hắn lôi nó lên. Nó, hắn và Thế Huy ngồi chung. Còn Vĩnh Kỳ và Nhược Hy ngồi phía sau.

Tàu bắt đầu chạy, chưa đầy 5S sau, tàu phóng cực nhanh khiến nó sợ tựa luôn đầu vào vai hắn. Lúc lao xuống dốc nó và Hy hét toáng lên, Hắn và Vĩnh Kỳ cười sặc sụa. Còn Thế Huy chỉ chăm chú nhìn nó. Tàu vừa dừng lại, Thế Huy bước ra trước, nó cũng ra theo. Nó hơi choáng nên xém ngã. May mà Thế Huy đỡ kịp, Nó nhìn Thế Huy

- Cảm ơn anh!

- Không có gì! - Thế Huy cười

- Anh em tình cảm quá ha. - Hắn có vẻ tức.

- Ồ thì lớn tuổi hơn nên kiu bằng anh thôi - Nó nói.

Lúc này tất cả cũng đã đói.

- Mọi người đi đâu ăn cái gì đi. - Vĩnh Kỳ nói.

- KFC đi... - nó và Hy đồng thanh 2 mắt sáng rỡ.

- Rồi chúng ta để KFC thôi. - Hắn nói

.5p sau.

Tại KFC, Hy nhanh chóng chọn một bàn có vị trí thật đẹp.

Cả 5 người bước vào như khuấy động không gian. Mọi người ở đó bàn tán.

- Họ đẹp đôi thật. - Ng1

- Trời ơi, sao mà đẹp trai vậy? - Ng2

- Ước gì mình được đi chung với họ. - Ng3

Bla...Bla...

Hắn, Vĩnh Kỳ và Thế Huy nghe vậy cười đắc chí.

- Đã như vậy Thì ngại gì mà không cho người ta ngắm. - Thế Huy vừa nói vừa vuốt máy tóc undercut lên không quên kèm theo 1 nụ cười để lộ ra chiếc răng khênh.

Cả đám con gái ở đó chết đứng.

- Tụi mình có sức hút thật. - Vĩnh Kỳ vừa nói vừa nháy mắt với Hy

- Chuyện bình thường thôi mà. Hắn nói và cười nhẹ 1 cái. 1 đường cong hoàn mỹ hiện ra trên môi hắn, khiến các cô gái xém chảy máu mũi.

- Thôi thôi, tụi em đói! - Hy nói.

- Được rồi, ăn gì kêu đi. - Hắn nói

- Cho 2 cái pizza cỡ lớn và 5 phần gà rán. - Hy nói

Thức ăn vừa được bê ra nó và Hy đã cần quét cả bàn. Chẳng mấy chốc, 2 đứa mỗi đứa đã ăn 8 cái đùi gà. Khiến cả 3 trở mắt ngạc nhiên.

- 2 em muốn thành heo hả? - Cả 3 cùng đồng thanh.

- Kệ người ta. - Nó và Hy cùng nói...

Ăn xong cũng đã 7h tối, hắn đưa nó về nhà. Vừa tới trước cổng, nó bước ra, hắn nó.

- Đề ngày mai tôi rước em đi học. - Hắn nhìn nó và nói.

- Ok, sao cũng được. - nó tươi cười đáp.

Nó bước vào nhà. Chiếc Mercedes phóng đi.

...Trên xe...

- Cậu thương Hạ Băng rồi phải không? - Vĩnh Kỳ hỏi

- Đúng vậy, tớ đã yêu cô ấy từ cái nhìn đầu tiên. - Hắn nhìn ra cửa sổ nói.

- Anh 2 tốt nhất anh giải quyết vụ Tuệ Nhi đi. Không thì khổ cho Hạ Băng. - Hy lên tiếng.

- Tớ nói trước, nếu cậu thương cô ấy thì đừng bao giờ để cô ấy khóc, nếu không... - Thế Huy nói.

- Nếu không thì sao. - Hắn hỏi.

- Không gì hết. - Thế Huy lạnh lùng.

Cùng lúc đó, tại nhà nó.

- Con gái ngày mai 3 mẹ đi Úc công tác. Con tự lo cho mình được không? - mẹ nó hỏi.

- Dạ con tự lo được mà. - Nó tươi cười.

- Con ở nhà có gì thì alo cho 3 nha. - 3 nó nhìn nó nói.

- Dạ vâng.

- Có cần mẹ thuê người giúp việc không? - Mẹ nó hỏi.

- Dạ không cần ạ. - Nó đáp.

Nói xong nói lên phòng và ngủ ngay. Bởi vì cả ngày nay nó rất mệt

»THE END«

#hóng_hông_a ^^

Chương 8: BỆNH

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 6: BỆNH

Như thường lệ, 6h sáng, nó thức dậy. Nhưng hôm nay nó cảm thấy rất mệt, đầu nó thì rất nhức.

Nó cố lê bước vào nhà tắm để VSCN, 10p sau nó bước ra. Vẫn như mọi ngày vẫn trông rất là kute. Nó bước xuống thì chiếc Mescerdes đã dừng ở trước cửa. Nó bước lên xe, thấy mặt nó hơi đỏ đần, hần hỏi:

- Em hôm nay sao vậy?
- Nhìn mặt em có vẻ mệt mỏi - Vĩnh Kỳ nói.
- Mà bệnh hả? - Hy quay sang nó quan tâm.
- Em có sao không? Hay là nghỉ học đi. - Thế Huy sốt sắn.
- Em không sao đâu, chỉ là cảm thông thường thôi. - Nó nói với vẻ mệt mỏi.
- Em ổn thật chứ? Có cần anh mua thuốc không? - Hần quan tâm.
- Không cần đâu, em ổn mà. - Nó cười trấn an mọi người.

Xe dừng trước cổng trường, cả đám nữ sinh xì xào.

- Hà? Sao Hạ Băng lại đi chung với Hạo Thiên. - HS1
- Không lẽ họ quen nhau rồi sao? - HS2
- Con Hạ Băng may mắn thật. - HS3

Bla...Bla...

Hần và nó chả quan tâm gì đến lời bàn tán của đám nữ sinh. Cả 5 người đi một mạch đến lớp của nó. Nó và Hy bước vào lớp cất cặp rồi cùng với 3 người còn lại bước ra căn tin.

Tại Căn Tin

5 tô phở được bê ra, nó ăn như mèo vậy, ăn từng chút. Đến khi 4 người còn lại ăn hết mà nó ăn chưa được 1/2 tô. Thấy vậy hần lo.

- Em có sao không? Em bệnh rồi đó.
- Để lát tao đi xin thuốc cho mày. - Hy nhanh nhẩu.
- Em phải giữ gìn sức khỏe chứ. - Thế Huy lo lắng.
- Em không sao đâu mà. Thôi sắp vào john rồi, mọi người vào lớp đi. - Nó lên tiếng.

Hần, Vĩnh Kỳ và Thế Huy đi về dãy phòng học lớp 11, còn nó và Hy đi về dãy phòng học lớp 10. Vừa đến lớp nó đã nằm gục xuống bàn.

2 tiết đầu, nó gục xuống và ngủ luôn. Giáo viên dạy Văn thấy vậy cũng chả nói gì. Vì đã rút kinh nghiệm từ vụ cô Mỹ Lệ.

* Reng...reng...reng...*

- Hạ Băng, thức dậy đi. Ra chơi rồi. - Hy lay nó dậy.

Nó không trả lời.

- Hạ Băng! Mà sao vậy? - Hy hơi lo.

Hy đặt tay lên trán nó. Trán nó rất nóng. Hy lo lắng móc điện thoại ra.

*Tao vẫn là tao từ khi sinh ra đến bây giờ...

Vẫn kiên cường, vẫn chịu đựng dù cho cuộc sống tao cực khổ...*

Hắn, Vĩnh Kỳ và Thế Huy đang ngồi trên lớp, nghe tiếng chuông điện thoại, hăm lấy điện thoại ra.

- Alô, có gì không Hy. - Hắn hỏi.

- 2 ời, con Hạ Băng nó bị gì này. - Giọng Hy hơi lo.

- Hạ Băng cô ấy bị gì? - Hắn hốt hoảng.

Thế Huy nghe vậy cũng hốt hoảng theo.

- Cô ấy bị gì?

- Nó... Nó nóng như lửa đốt ấy, em gọi cô nào cũng không chịu dậy. - Hy sợ hãi.

- OK, đợi xíu, 2 xuống lớp em liền.

Nói xong hắn cúp máy quay sang 2 thằng bạn.

- Hạ Băng bị sốt, 2 đưa bây đi xuống lớp đưa cô ấy đi bệnh viện với tao đi. - Hắn có vẻ gấp gáp.

- Rồi OK, đi lẹ đi. - Thế Huy và Vĩnh Kỳ cùng nó

_____ THE END _____

Ai hóng chap sau không ta??

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: LO LẮNG

Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 7: LO LẮNG

Cả 3 lập tức chạy xuống 10A3. Vừa thấy họ cả đám nữ sinh hét lên. Hắn chả để ý. Đi thẳng vào lớp. Thấy nó đang gục trên bàn. Còn Hy ngồi kế bên lo lắng:

- Hạ Băng cô ấy sao? - Hắn và Thế Huy cùng hỏi.

- Nó bị sốt rồi thì phải. Cả người nó nóng như lửa đốt - Hy lo lắng

- Được rồi, đưa cô ấy đến bệnh viện đi - Vĩnh Kỳ lên tiếng.

Ngay lập tức hắn bế nó lên, chạy ra cổng. 3 người còn lại chạy theo sau. Cả đám nữ sinh còn lại thì rất ganh tị với Hạ Băng. Lúc này chiếc Mercedes của hắn. Thế Huy nhảy vào lái xe. Còn hắn thì ngồi phía sau ôm Hạ Băng. Hy và Vĩnh Kỳ vô cùng lo lắng.

- Cậu chạy nhanh lên đi Thế Huy. Chạy gì như rùa vậy?? - Hắn hơi bực.

- OK, 5p sau sẽ tới bệnh viện. - Thế Huy cũng rất lo lắng.

Cậu ta phóng nhanh hết ga. Khiến người đi đường cũng phải sợ. Trong lòng Thế Huy nghĩ thầm.

- Em không được có gì nha. Không có em tôi sống không nổi đâu.

Đậu trước bệnh viện. Hấn bé HẠ BĂNG chạy thẳng vào phòng cấp cứu. CẢ 4 người ngồi ở ngoài lòng nóng như lửa đốt.

Bác sĩ bước ra.

- Cô ấy có sao không bác sĩ. - Cả 4 cùng nói.
- Không sao, cô ấy chỉ bị sốt thôi, cho tĩnh dưỡng một thời gian sẽ khỏe thôi. - BÁC sĩ nói.
- Vậy đưa về nhà chăm sóc được không ạ. - HẤN hỏi.
- Được chứ, nhưng phải cho uống thuốc đúng giờ. - Bác sĩ đáp.
- Dạ vâng.

Cả 4 thở phào nhẹ nhõm.

Tại phòng hồi sức.

- EM làm sao để vào bệnh viện hay vậy?? Hấn cười.
- Ờ hay, em có muốn vào đâu. - Nó bí xị.
- Thôi được rồi. Hạ Băng, mày đến nhà tao ở một thời gian đi. Mày cần được chăm sóc mà bây giờ 3 mẹ mày không có nhà, ở nhà tao là tốt nhất. - Hy nói.
- Ờ đúng. - HẤN nói.
- À mà Vĩnh Kỳ và Thế Huy 2 đứa tụi bây đến ở chung lun đi cho vui. - Hấn nói.
- Ờ được đấy. - Vĩnh Kỳ cười.
- Ok, tở thì sao cũng được. - Thế Huy nói.

Chiều tại nhà hấn

Lúc này Hạ Băng đã được xuất viện, đến nhà hấn. Nhờ Hy dắt nó lên phòng hấn để nằm nghỉ.

- Ủa đây là phòng của ai? - Nó hỏi.
- Phòng của 2 tao đấy. - Hy trả lời.
- Wow, anh ta cũng ngăn nắp nhỉ, cũng có khiếu thẩm mỹ. - Nó cười.
- Thôi mày ngủ xiu đi, mày còn hơi yếu đó. - Hy quan tâm nó.

Nó nằm xuống và ngủ thiếp đi. Còn về Hy. Hy bước xuống phòng khách ngồi cùng 3 người còn lại.

- Thế Huy, mày có tình cảm với Hạ Băng phải không. - Hấn hỏi.

Nhờ Hy và Vĩnh Kỳ giật mình, riêng Thế Huy vẫn bình thản.

- Đúng vậy, tao có cảm tình với Hạ Băng. - Thế Huy nhìn hấn và nói

THE END

#Note: Chương sau sẽ có quán lộn, sẽ giới thiệu về The Win và Thế Giới Ngầm

Ai hóng không. mai up nha

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 10: THE WIN THÊ GIỚI NGÂM

. Mãi Cửa Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 8: THE WIN VÀ THÊ GIỚI NGÂM.

- Thật sao? - Hy và Vĩnh Kỳ ngạc nhiên hỏi.

- Ok. Mà thích Hạ Băng cũng chả sao. Vậy tại sao mà không nói với cô ấy? - Hấn hỏi.

- Cô ấy là của mà. Tao không muốn mất đi tình bạn 10 mấy năm giữa tao với mà. Tao hứa sẽ không làm gì vượt gì vượt giới hạn. Nhưng... nếu mà làm cô ấy khóc. Thì lúc đó tao sẽ giành cô ấy lại. - Thế Huy nhìn hấn và nói.

- Ok. Tao hứa sẽ làm cho cô ấy hạnh phúc. Tao với mà mãi là bạn. - Hấn cười.

- Thôi thôi bỏ qua chuyện đó đi. - Vĩnh Kỳ nói.

Cùng lúc đó. Thái Duy(đàn em hấn) chạy hót hổi vào nhà nói.

- Thiếu... thiếu gia! Có người đến phá Win... Win Lady.

- Cái gì? - Hấn tròn mắt

- Đi thôi! - Thế Huy giục.

Cả 4 người bước ra. Chiếc Mercedes của hấn đã đợi sẵn trước cửa. Hấn phóng như bay đến quán.

Tại Win Lady

Tuấn Dương chìa súng vào tên quản lý.

- Thăng Hạo Thiên đâu? Tao muốn gặp nó.

- Dạ... dạ... thiếu... thiếu gia đang đến ạ. - Tên quản lý sợ sệt.

Trên xe. Vĩnh Kỳ móc điện thoại ra.

- Alo. Tao Vĩnh Kỳ nè. Cho 50 tên đàn em đến Win Lady gấp.

Vĩnh Kỳ vừa cúp máy thì xe cũng đã dừng trước Win Lady.

Đàn em của Tuấn Dương đã bao vây quán. 4 người Hạo Thiên tới bọn chúng vây lại quanh. Vì cả 4 người đều biết bắn súng nên đã rút súng ra.

Pằng...Pằng...Pằng

Từng tên, từng tên ngã gục. Nghe tiếng súng Tuấn Dương đã biết rằng Hạo Thiên đã tới. Tuấn Dương nhếch mép cười.

Hấn cùng 3 người còn lại bước vào. Vừa vào đã thấy Tuấn Dương chìa súng vào tên quản lý.

- Mà đến đây để làm gì? - Hấn lạnh lùng.

- Tao muốn cái quán bar này. - Tuấn Dương nói.

- Ohh. Dễ vậy hả anh bạn. - Vĩnh Kỳ nói.

- Nếu còn mạng để về thì cái quán này coi như cho mà. - Thế Huy nói cùng với nụ cười khinh bỉ.

- Tụi bây chỉ là một đám ranh con, có gì mà tao sợ. - Tuấn Dương nói.

Tuấn Dương chìa súng vào hấn. Ngay lập tức, Vĩnh Kỳ, Thế Huy, Nhược Hy và gần 50 tên vệ sĩ chìa súng vào đầu Tuấn Dương.

- Thế ông anh cho tôi hỏi, ông anh biết The Win không? - Hy nhếch môi cười.

- The Win ư... Là băng đảng lớn nhất ở . Có quan hệ mật thiết với Thế Giới Ngầm Mafia - Tuấn Dương trả lời.

- Thế ông anh biết 3 người họ là gì của The Win không? - Hy tiếp tục hỏi.

- Là gì? - Tuấn Dương hơi lo.

- Là ĐẠI CA của The Win. - Hấn lạnh lùng nhấn mạnh 2 chữ *ĐẠI CA*

Tuấn Dương hơi sợ nhưng vẫn chĩa súng vào hấn. Định bắn thì...

* Pằng...Pằng...Pằng*

Thế Huy bắn vào cổ tay của Tuấn Dương, Vĩnh Kỳ bắn vào đầu. Còn Hy thì bắn ngay tim. Tuấn Dương ngã xuống chết ngay lập tức.

- Dọn dẹp chỗ này đi. - Hấn ra lệnh.

Nói xong hấn và 3 người còn lại bước vào phòng V.I.P của quán...

→→→→THE END←←←←

#Note mì nào hóng chap sao không ta ^^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: BẮN KHUÂNG

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 9: BẮN KHUÂNG

Tại phòng V.I.P của Win Lady

- Hai tính chừng nào cho con Hạ Băng biết về The Win và Thế Giới Ngầm. - Hy hơi lo.

- Khi nào thích hợp đã. - Hấn tay vừa cầm ly rượu vừa nói.

- Tại nghĩ nên cho Hạ Băng đi học võ. - Vĩnh Kỳ nói.

- Học bắn súng nữa! - Thế Huy chen vào.

- 7h rồi, về nhà đi. Chắc nó đang đợi mình đó. - Hy nói.

- Ủk. Về - Hấn đứng dậy.

Cả 4 lên chiếc Mescerdes của hấn và về nhà. Xe dừng trước cổng. Cả 4 bước ta đi vào nhà. Vừa bước vào nhà đã người thấy mùi thơm lan tỏa khiến cả 4 rất ngạc nhiên.

- Về rồi đây hả? Vào đây thưởng thức tài nghệ nấu ăn của tôi đi. - Nó tươi cười.

- Nhà có người hầu mà? Sao mà không để họ nấu. - Hy ngạc nhiên.

- Lâu lâu để tao trở tài xú. - Nó cười.

- Có ăn được không đây? - Vĩnh Kỳ cười.

- Tội cho cái bếp của Hạo Thiên quá. - Thế Huy trêu nó.

- Thôi vào ăn thử đi. - Nó giục.

Cả 5 người cùng ngồi xuống bàn ăn.

- Wow, không ngờ em nấu ngon như vậy. - Hấn trở mắt ngạc nhiên.

- Tao không ngờ mà giỏi như vậy. - Hy cười.

Cả 5 người ngồi ăn vui vẻ. Ăn xong tất cả về phòng. Hấn, Vĩnh Kỳ và Thế Huy một phòng, nó và Nhược Hy một phòng.

- Em nhớ uống thuốc rồi ngủ sớm nha. - Hấn quan tâm.

- Dạ! Biết rồi ạ! - Nó giả vờ ngoan hiền.

- Thôi em vào ngủ đi! - Thế Huy cùn quan tâm.

Nó và Hy rất mệt mỏi nên vừa nằm xuống giường là ngủ ngay.

Sáng 6h

Như một thói quen, nó thức dậy vào nhà tắm VSCN. Nó lấy đồ của Hy để bạn đi học. Nó và Hy xuống nhà, vừa xuống đã thấy hấn, Vĩnh Kỳ và Thế Huy ngồi dưới phòng khách uống cà phê.

- Đi thôi! Chúng ta đến trường. - Hấn nói

Cả 5 bước ra xe để đến trường

Chiếc Mercedes của hấn vừa đậu trước cổng trường thì đám nữ sinh đã vây quanh.

Hấn nắm tay Hạ Băng bước ra. Cả đám nữ sinh bàn tán.

- Không lẽ con Hạ Băng quen Hạo Thiên. - HS1

- Hạ Băng sướng thật! - HS2

- Có phim hay rồi. - HS3

- Còn Tuệ Nhi! Không lẽ Hạo Thiên bỏ chị ấy - HS4

Bla...Bla...

Đâu đó, đã có người chụp lại cảnh hấn nắm tay nó.

- Alô! Chị Nhi. Hạo Thiên hình như quen nhỏ Hạ Băng. Lát em sẽ gửi hình qua cho chị. - Khả Như nói trong điện thoại.

- Được rồi, gửi qua đi rồi tính tiếp. - Tuệ Nhi cất giọng từ đầu dây bên kia.

5p sau, tấm ảnh hấn và nó được gửi qua điện thoại Tuệ Nhi.

Thấy bức ảnh Tuệ Nhi rụng rời tau chân. Ánh mắt đầy hận thù. Trên môi nở 1 nụ cười đầy nham hiểm.

- Alô. Khả Như em giải quyết con Hạ Băng giùm chị. Càng sớm càng tốt. - Tuệ Nhi nói từng chữ xen lẫn hận thù.

→→→→THE END←←←←

#Note: ai hóng tập sau không? Tập sau Hạ Băng bị quánh te tua =='

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: GẶP NẠN

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 10: GẶP NẠN

- Hy ơi, mày xuống căn tin mua giùm tao chai nước suối nha. - Nó chớp chớp mắt.

- Thôi, thôi làm biếng lắm. - Hy nhăn mặt.

- Đi mà Hy đẹp gái. - Nó năn nỉ.

- Được rồi. Ngồi đây đợi lát đi. - Hy bước đi.

Lúc này trong lớp chỉ còn một mình nó. Khả Như bước vào, lại bàn nó nói nhỏ nhẹ.

- Hạ Băng ơi! Lát ra về, bạn ra sân sau với mình nha. Mình có chuyện muốn nói với bạn. Chuyện về Hạo Thiên.

- Rồi rồi. lát về tớ sẽ ra đấy. - Nó gục đầu xuống bàn không quan tâm đến Khả Như.

Khả Như bước ra kèm theo 1 nụ cười nham hiểm.

Khả Như vừa bước ra, Hy mua nước vào.

- Nãy nói chuyện với ai vậy?? - Hy hỏi.

- À. Có người hẹn tao ra về gặp ở sân sau.

- Chi vậy. - Hy tò mò.

- Tao cũng chả biết. Nói là có chuyện liên quan đến Hạo Thiên. - Nó trả lời.

- Tao thấy lo cho mày quá! - Hy nói.

- Ồ. Hay là mày đi với tao đi. - Nó lên tiếng.

- Không được. Lát tao có chuyện rồi. À, tao có con chip định vị nè. Để tao gắn vào dây chuyền cho mày nha. - Hy lấy con chip trong cặp ra gắn vào dây chuyền nó.

- Ồ, mày cho tao số điện thoại đi, có gì tao alo mày. - Nó hỏi.

- Ủ. Đưa điện thoại đây. - Hy lấy điện thoại nó.

Hy bấm số điện thoại của hắn vào...(Nói là số điện thoại của mình mà lại như vậy ==')

Reng...Reng...Reng...

Hy nhanh chóng dọn đồ rồi đi. Còn nó thì bước ra sân sau.

Ra sân sau, nó thấy Khả Như, nó bước lại hỏi.

Bỗng từ phía sau.

BỘP

Một tên to con mặt đồ đen đánh nó từ phía sau khiến nó ngất đi.

Tại Căn Nhà Hoang Ố Ngoại Thành.

Nó bị trói chặt cả tay và chân.

Khả Như bước vào cùng với 2 tên vệ sĩ mặt đồ đen.

- Lấy nước tạt cho cô ta tỉnh coi. - Khả Như ra lệnh.

Một tên vệ sĩ xách xô nước tạt thẳng vào mặt nó.

Nó bị tạt nước nên mở mắt ra, nhưng với vẻ khó nhọc.

Mở mắt ra nó thấy mình bị trói và trước mặt là Khả Như.

Nó cất giọng hỏi.

- Tôi làm gì cô chứ! Sau cô lại bắt tôi đến đây.

- Cô nên nhớ! Hạo Thiên là của chị Nhi. Từ đầu đã nói trước rồi. Mà cô đâu có nghe. Bây giờ là cái giá phải trả đó. - Khả Như nhìn nó cười khinh bỉ.

- Nhưng tôi đâu biết chị Nhi nào đâu...- Nó nói.

- Không nhưng nhị gì hết. - Khả Như cắt ngang lời của nó. Cô ta quay sang 2 tên vệ sĩ ra lệnh.

- 2 người chăm sóc tiểu thư Hạ Băng cho tôi.

Hai tên vệ sĩ tiến lại nó. Một tên giơ tay lên tát mạnh vào mặt nó. 5 dấu tay in hằn trên mặt nó.

Tên còn lại lấy sợi roi da quất vào người nó. Máu chảy ra ướt cả cái áo trắng của nó.

Nó bị đánh đau quá nên ngất đi

_____THE END_____

#Note: Tập sau ít có bị quánh lăm. viết mà tội luôn ._. Ai hóng không ạ

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: TRA TẤN

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng.

Chương 11: TRA TẤN

2 tên vệ sĩ thấy nó xỉu nên bỏ ra ngoài.

Nó người đầy máu nên rất là đau rát. Nó mở mắt ra một cách khó nhọc. Nó cố gắng nói lỏng dây trói ra. Từng chút, từng chút một. Sợi dây lỏng ra và tuột khỏi tay của nó. Nó lấy điện thoại ra gọi cho Nhược Hy [Thực ra là hấn]/

Hấn, Vĩnh Kỳ, Thế Huy và Nhược Hy đang ngồi tại phòng V.I.P của Win Lady.

* Tao vẫn là tao từ khi sinh ra đến bây giờ...

... Vẫn kiên cường vẫn chịu đựng dù cho cuộc sống tao...*

Hấn thấy số lạ, định không nghe máy nhưng hấn cảm thấy hơi lo nên bắt máy.

- Nhược Hy...Nhược Hy... Cứu tao, tao bị Khả Như bắt... - Nó nói nhanh nhất có thể.

Nghe tiếng nói hai tên vệ sĩ bước vào. Thấy nó cầm điện thoại tên vệ sĩ lao vào dứt điện thoại của nó ném mạnh vào tường. Chiếc Iphone của nó vỡ tan tành.

Tên còn lại tát mạnh vào mặt nó 2 cái khiến nó bất tỉnh lần nữa.

_____Về phần Hấn_____

Hấn nghe điện thoại xong hết sức lo lắng.

- Hy... Hạ Băng đâu? - Hấn hơi cau.

- Con Hạ Băng nó đi gặp ai rồi.

- Hạ Băng bị Khả Như bắt rồi. - Hấn hốt hoảng.

- Cái gì?? - Vĩnh Kỳ và Thế Huy hốt hoảng.

- Cái gì! À à. Em có gắn con chip định vị vào dây chuyền nó. - Hy nói với vẻ lo lắng.

Lúc này Thế Huy đã lấy máy tính ra để tìm Hạ Băng.

- Lẹ lẹ đi. - Hấn cái.

- Tìm ra rồi, cô ấy đang ở căn nhà hoang ngoài ngoại thành.

- Đi thôi - Hấn giục.

Cả 4 người bước ra khỏi quán bar.

3 chiếc Mercedes phóng như bay trên đường. Hấn và Hy một xe. Vĩnh Kỳ và Thế Huy mỗi người một xe. Ở đằng sau là mười mấy chiếc moto chở vệ sĩ đi theo. Những người đi đường phải nép sát vào lề để không phải đi chầu anh Diêm.

-----Về phần nó-----

Khả Như lúc này đã bước vào lại gần nó. Tay cầm một xô nước đá.

Khả Như đổ từ đầu nó đổ xuống.

- A...a...a - Nó la lên.

- Tỉnh rồi sau tiểu thư Hạ Băng. - Khả Như móc 1 cây dao ra tiến lại gần nó.

Lúc này môi nó nhợt nhạt, run lên vì lạnh, cả cơ thể đau rất.

- Cô...cô...- Nó trừng mắt với Khả Như.

- Cô...cô cái gì? Sắp chết đến nơi rồi không lo. - Khả Như ngồi cạnh nó đưa dao vào cổ nó.

Dao đưa sát cổ khiến cổ nó rách 1 đường, máu chảy ra rất nhiều. Khả Như nhìn sang bên cạnh. Thấy chiếc điện thoại vỡ nát quay sang 2 tên vệ sĩ.

- Cái này là sao?

- Dạ ... dạ chị Như... Lúc này cô ta gọi cho ai thì phải. - Tên vệ sĩ ấp úng.

- Chết tiệt, Sao mày không nói sớm với tao. - Khả Như liếc tên vệ sĩ.

Quay sang nó, Khả Như cầm dao bước lại nó, mặt đầy sát khí.

_____THE END_____

#Note Tập sau tội nghiệp Hạ Băng ghê lun. Ai hóng không??

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Tìm Kiếm

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 12: TÌM KIẾM

[Quay sang nó Khả Như cầm dao bước lại mặt đầy sát khí]

Phập

Nó trợn mắt lên.

- Cô...!!

Khả Như đâm vào bụng nó một nhát. Máu từ vết thương chảy ra.

- Đờ cô ta dậy! Chúng ta sẽ đổi địa điểm. - Khả Như ra lệnh cho 2 tên vệ sĩ.

Về Phần Hấn

Hấn gấp rút chạy đến nhà hoang. Đứng trước căn nhà hoang. Hấn dừng xe bước ra, chạy vào như điên dại.

Thế Huy, Vĩnh Kỳ và Nhựt Hy cũng vừa tới nhà hoang. Cả 3 cũng gấp rút tìm kiếm nó.

Hấn đập cửa bước vào. Vừa vào hấn thấy ngay chiếc điện thoại của nó vỡ tan tành. Hấn chạy lại nhặt chiếc điện thoại lên.

- Này các cậu! Đây...đây là máu! - Thế Huy đến chỗ vũng máu và hốt hoảng.

Hấn, Vĩnh Kỳ và Nhựt Hy cũng chạy lại chỗ Thế Huy.

- Chết tiệt! Đến chậm 1 bước rồi. - Mất hấn đỏ ngầu lên tức giận.

- Đường để ra khỏi khu vực này chỉ có 2 mà thôi. Lúc này tại mình đi 1 đường, vậy chắc chắn Khả Như sẽ đi đường kia. - Vĩnh Kỳ nói.

- Vậy còn chần chờ gì nữa! Đi thôi. - Hy hồi.

Hấn nghe vậy đã chạy ra xe ra lệnh cho các đàn em đuổi theo. Hấn cũng lên xe chạy đi với vận tốc kinh hồn.

Lúc này Hy chuyển sang đi với Vĩnh Kỳ, Thế Huy đi riêng. Cả 2 xe phóng đi với vận tốc không thua kém gì hấn.

Còn Về Nó

Lúc này Khả Như lái xe, 2 tên vệ sĩ ngồi phía sau để giữ nó. Máu nó đang chảy ra rất nhiều. Nó thở hổn hển. Khả Như phóng xe nhanh nhất có thể để trốn Hạo Thiên.

Hấn cùng mười mấy chiếc moto chạy hết tốc lực. Trong đầu hấn không ngừng lo lắng cho nó.

Vĩnh Kỳ và Nhựt Hy cũng chạy gần sát xe hấn.

Trên xe Vĩnh Kỳ.

- Alô! Tao Nhựt Hy nè! Mày cho thêm 50 tên đàn em đến đường phía sau của nhà hoang ngoại ô gấp. - Nói xong Hy cúp máy vẻ mặt rất lo lắng.

Còn Thế Huy thì chạy phía sau. Thế Huy chạy ngang 1 tên đàn em, mở cửa kính ra, ngoắt tên đàn em lại.

- Mày cùng vài đứa nữa đi theo tao, đi đường tắt. - Thế Huy nó vẻ mặt lạnh tanh.

Đi vừa đến khúc cua Thế Huy phóng xe đi theo đường khác. 10 tên đàn em chạy theo Thế Huy. Hấn dẫn đầu đoàn xe chạy như ma đuổi. Hấn thấy chiếc BMW của Khả Như. Hấn cố sức đuổi theo. Khoảng cách của 2 xe càng ngày càng gần.

Thế Huy chạy rất nhanh trong đường tắt. Chỉ mong đuổi kịp Khả Như.

- Chị Như! Hạo Thiên kia! - 1 tên vệ sĩ nói.

- Chết tiệt! Chỉ cần qua khúc cua này thôi chúng ta sẽ thoát. Mong Hạo Thiên không đuổi kịp. - Khả Như nói.

Hạo Thiên chạy gần sát Khả Như, Khả Như cố tăng tốc xe.

Thế Huy vừa ra khỏi khúc cua. Thấy xe của Khả Như ở đằng sau. Lập tức Thế Huy dừng xe chắn ngang đường, xe của 10 tên đàn em cũng dàn hàng ngang.

Khả Như đang chạy thấy xe của Thế Huy phía trước giật mình thắng gấp lại.

KẾT

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: GIẢI CỨU

. Mãi Cửa Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 13: GIẢI CỨU

Xe của Khả Như vừa dừng lại thì xe của hắn đã chạy tới.

Hắn dừng xe bước ra. Ánh mắt đầy sát khí.

Vĩnh Kỳ và Nhược Hy cũng vừa tới. Cả 2 bước ra xe đi lại chỗ của Khả Như. Lúc này cả đám đàn em đã vây quanh xe Khả Như. Thế Huy bước lại gần xe Khả Như.

Hắn cầm súng bước lại.

Khả Như thấy tình thế không ổn vội bước ra.

Khả Như vừa bước ra, Hạo Thiên bay lại tấn vào mặt Khả Như.

Bốp

- Tôi...Tôi! Xin lỗi...xin lỗi anh! Tôi không có ý! Cô ấy còn sống, ngồi trong xe kia. - Khả Như khóc lóc.

Bốp

Hắn tấn thêm 1 bạt tay nữa.

- Cô hay lắm! Ai đứng sau chuyện này? - Hắn lớn tiếng hỏi.

- Tôi...tôi không biết!

Bốp

Thế Huy bước lại tấn thêm 1 cái vào mặt Khả Như.

- Còn nói không biết. - Thế Huy trợn mắt.

Vĩnh Kỳ và Nhược Hy mở cửa xe lôi 2 tên vệ sĩ ra.

Pằng... Pằng

2 tên vệ sĩ ngã xuống. Nhược Hy đỡ nó ra.

- Hạ Băng... Mà...mày có sao không? - Hy lo lắng.

Người nó đầy máu. Chiếc áo trắng nó mặc cũng đã nhuộm đỏ. Thế Huy thấy vậy chạy lại nó.

- Hạ Băng. Em có sao không! Em không được bị gì đấy. - Thế Huy ôm nó vô cùng lo lắng.

Hắn thấy nó vậy mắt đỏ ngầu quay sang Khả Như.

- Khả Như. - Hắn nghiêng giọng.

- Tôi...tôi. Không có. Anh nghe tôi giải thích đi... Tôi...tôi. - Khả Như sợ sệt.

Pằng

Hắn đưa súng lên bắn ngay vào đầu của Khả Như. Khả Như khụy xuống chết ngay.

- 2 ời, đưa con Hạ Băng đi bệnh viện đi. Em nghĩ nó không ổn rồi. - Hy hét hoảng.

Hắn chạy lại, bế nó lên xe. Thế Huy nhảy vào lái xe.

Thế Huy chạy hết ga, phóng như bay đến bệnh viện.

Hắn ôm chặt nó nói.

- Hạ Băng! Em không được có chuyện gì hết! Em phải sống.

Nó thì bị mất máu quá nhiều nên đã ngất lịm đi. Môi nó nhợt nhạt. Cả người lạnh ngắt vì lúc trước đã bị Khả Như tạt 1 xô nước đá.

Thế Huy chạy như điên đại đến bệnh viện. Không quan tâm bất cứ thứ gì hết. Trong lòng Thế Huy nghĩ thầm.

* Hạ Băng! Em phải sống! Nhất định phải sống! Em không được có chuyện gì! Em mà có chuyện gì tôi sống không nổi đâu*

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: LO LẮNG

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 14: LO LẮNG

Xe dừng trước bệnh viện thành phố. Hắn bế nó chạy vào. Thế Huy chạy cạnh hắn.

- Y tá! Y tá đâu? Ra lệ coi. Chết hết rồi hả? - Thế Huy hét lớn.

Bác sĩ và y tá kéo băng ca chạy ra. Hắn đặt nó lên băng ca.

Hắn, Thế Huy cùng với bác sĩ và y tá đẩy nó vào phòng cấp cứu.

- Dạ! Người nhà ở ngoài chờ không được vào trong. - Y tá quay sang hắn và Thế Huy nói.

- Cô ấy có mệnh hệ gì thì tất cả các người chuẩn bị thất nghiệp đi. - Hắn quát.

Bác sĩ và y tá của bệnh viện gấp rút chạy vào phòng cấp cứu.

Vĩnh Kỳ và Nhược Hy lúc này cũng vừa tới.

- Cô ấy sao rồi! - Vĩnh Kỳ hỏi.

- Đang trong phòng cấp cứu. - Thế Huy nói.

- Cầu trời cho cô ấy qua khỏi. - Hy nói.

Hắn ngồi trên ghế chờ của bệnh viện. 2 tay đan lại với nhau. Vẻ mặt vô cùng lo lắng. Chiếc áo trắng của hắn bây giờ đã nhuộm thành màu đỏ. Ánh mắt hắn nhìn vào 1 khoảng không vô định.

Thế Huy đứng cạnh cửa phòng cấp cứu. Dựa lưng vào tường. Mắt nhắm hờ lại. Áo của Thế Huy cũng dính đầy máu của nó và đã chuyển sang màu đỏ.

- 2 người đừng lo lắng nữa! Em nghĩ Hạ Băng không sao đâu. Cô ấy sẽ ổn thôi. - Hy trấn an hắn và Thế Huy.

- 2 thằng bây cũng phải lo cho mình chứ, lỡ 2 thằng bây đồ bệnh rồi ai lo cho con Hạ Băng. - Vĩnh Kỳ nói.

- Khốn kiếp! Đứa nào đứng sau sai khiến Khả Như đánh Hạ Băng chứ! Tôi không để yên đâu! Đụng tới Hạ Băng cũng như là đụng tới Hạo Thiên này.

- Hắn tức giận tay nắm chặt lại hình nắm đấm.

- Cậu nghĩ còn ai ngoài cô bạn gái xinh đẹp của cậu chứ! Chẳng ai đủ can đảm để làm chuyện như vậy đâu. - Thế Huy liếc hắn nói từng chữ với giọng khinh bỉ.

Hắn nghe vậy tức giận nắm tay vào tường một cái thật mạnh. Khiến cho Vĩnh Kỳ và Nhược Hy giật cả mình.

Hắn rút tay xuống. Để lại trên tường một vết máu. Nhưng hắn chẳng quan tâm.

- Vĩnh Kỳ cậu điều tra xem ai đứng sau chuyện này giùm tớ. - Hắn quay sang Vĩnh Kỳ.

- À mà 2. Có nên gọi cho bama Hạ Băng biết không? - Hy hỏi.
- Nên báo đi. Để họ về ở bên cạnh Hạ Băng và cho cô ấy tinh thần. - Hấn nói.
- Nhưng em không biết số điện thoại của họ. - Hy bối rối.
- Bama Hạ Băng là ai vậy? - Thế Huy lên tiếng.
- À, Ba cô ấy là Lưu Hà Tôn, mẹ là Hàn Ngọc Hân. - Vĩnh Kỳ nói.
- Vậy tôi có số điện thoại của ba cô ấy này. Tập đoàn H&T từng hợp tác với Đỗ Hoà nên tôi biết. - Thế Huy nói.
- Vậy cậu đưa số điện thoại cho Hy để em ấy nói chuyện đi. - Hấn lên tiếng.
- Này Hy, em nói chuyện đi. - Thế Huy đưa điện thoại cho Hy.

-
- Alo. Chào bác, bác có phải là Hà Tôn là ba của Hạ Băng không ạ? - Hy nói trong điện thoại.
 - Đúng rồi, có gì không cháu? - Đầu dây bên kia trả lời.
 - Dạ thưa bác, Hạ Băng bị tai nạn đang ở trong bệnh viện. Cháu gọi để báo cho 2 bác biết.
 - Cái gì? Được được rồi để 2 bác bay về gấp, cảm ơn cháu đã báo cho bác.
 - Dạ vâng.

Hy cúp máy trả điện thoại cho Thế Huy.

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: LO LẮNG (2)

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 15: LO LẮNG (2)

*Cách *

Y tá bước ra từ phòng cấp cứu.

- Cô ấy sao rồi? - Hấn đứng dậy hỏi.
- Cô ấy có sao không bác sĩ? - Thế Huy cũng quan tâm.
- Ở đây, ai là người nhà của bệnh nhân? - Y tá hỏi.
- Chúng tôi là bạn thân của bệnh nhân. - Hy lên tiếng.
- Hiện tại bệnh nhân đang rất nguy kịch vì mất máu. Cần truyền máu gấp. - Y tá nói.
- Vậy thì truyền máu đi chứ. - Hấn cáu.
- Nhưng bệnh nhân thuộc nhóm máu O hiếm có. Và hiện tại kho máu của bệnh viện đã hết. Cần người nhà bệnh nhân hiến máu để truyền cho cô ấy. - Y tá nói.

- Tôi máu O. - Hấn và Thế Huy cùng lên tiếng.

Vĩnh Kỳ và Nhược Hy ngạc nhiên nhìn hấn và Thế Huy.

Hấn cũng ngạc nhiên nhìn Thế Huy.

- Được rồi, Cả 2 đi theo tôi để làm các xét nghiệm và lấy máu. - Y tá dắt hấn và Thế Huy đi.

Bóng của 3 người vừa khuất.

- Anh! Anh thấy chuyện gì lạ không? - Hy hỏi Vĩnh Kỳ.

- Có! Thế Huy và Hạo Thiên rất là quan tâm đến Hạ Băng! - Vĩnh Kỳ.

- Đây là lần đầu tiên anh 2 em quan tâm một cô gái như vậy, Kể cả Tuệ Nhi cũng không được quan tâm như Hạ Băng. - Hy nói.

- Còn thằng Thế Huy nữa. Từ trước tới giờ nó lạnh lùng băng cóc mà bây giờ lại quan tâm Hạ Băng như vậy... - Vĩnh Kỳ vừa nói vừa ngồi xuống ghế.

- Haizz! Tùy duyên thôi. Cầu trời cho Hạ Băng qua khỏi. - Hy thờ dài ngồi xuống cạnh Vĩnh Kỳ.

Hấn và Thế Huy lấy máu xong trở lại trước phòng cấp cứu.

Môi của hấn thì nhợt nhạt vì không quen việc mất máu. Còn Thế Huy mặt mày xanh lè.

Bỗng từ phòng cấp cứu y tá chạy ra.

- Bác sĩ!

- Có chuyện gì? - 1 bác sĩ chạy tới.

- Huyết áp cô ấy đang tụt rất nhanh. Nhịp tim không ổn định và rất yếu. Máu chạy ra không cầm lại được. - Y tá hốt hoảng.

- Cái gì? Bác sĩ Tâm chuyên khoa nội đầu? Sau không để ông ta phẫu thuật. - Bác sĩ hốt hoảng.

- Bác sĩ Tâm hôm nay nghỉ phép rồi. - Y tá mặt mày xanh lè.

Hấn nghe vậy chạy lại tên bác sĩ.

- Cái gì chứ! Bác sĩ kiểu gì mà như vậy hả? Không lẽ cả cái bệnh viện lớn này không có được 1 bác sĩ giỏi? - Hấn túm cổ tên bác sĩ trợn mắt.

- Dạ... dạ... tôi sẽ cố gắng! - Tên bác sĩ ấp úng.

Thế Huy, Vĩnh Kỳ và Nhược Hy thấy vậy chạy lại.

- Lo mà cứu cô ấy đi! Cô ấy có MỆNH HỆ gì thì chính ĐỒ THẾ HUY này sẽ ĐÓT CHÁY CÁI BỆNH VIỆN NÀY. - Thế Huy nhấn mạnh từng chữ.

- Hay là kêu viện trưởng xuống đi bác sĩ. - Y tá nói.

- Liệu ông ta có chịu xuống. - Bác sĩ nói.

- Lên nói với thằng viện trưởng là HÀ HẠO THIÊN kêu xuống để phẫu thuật. - Hấn quát lớn.

Bác sĩ và Y tá tức tốc chạy lên phòng viện trưởng.

Viện trưởng nghe 3 chữ "HÀ HẠO THIÊN" đã tức tốc chạy xuống.

Viện trưởng vừa xuống thì hấn chặn ngang.

- Các người đã lấy máu tôi thì nhất định phải cứu cô ấy bằng được. Còn không ông chuẩn bị ĐỒI HỘ KHẨU XUỐNG ÂM PHỦ đi. - Hấn nhấn mạnh từng chữ.

- Dạ...dạ Thưa thiếu... thiếu gia. Tôi sẽ...sẽ cố hết sức. - Viện trưởng lắp bắp.

Nói xong tên viện trưởng chạy thẳng vào phòng cấp cứu.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: CHƯƠNG 18

~. *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* .

CHƯƠNG 16

1 tiếng trôi qua.

Hắn ngồi trước phòng cấp cứu vô cùng lo lắng.

Thế Huy đi đi lại lại trước phòng cấp cứu nhìn chónh cả mặt.

2 tiếng...

...

3 tiếng ...

...

4 tiếng...

Đã 9h tối.

Phòng cấp cứu vẫn còn sáng đèn.

Bác sĩ y tá hối hả ra vào quần áo tay chân ai cũng lấm lem máu.

Hắn và Thế Huy ngồi trên ghế chờ vẻ mặt lo lắng.

Vĩnh Kỳ và Nhược Hy ngồi một góc.

Lúc này bama Hạ Băng đã về, vừa xuống sân bay đã chạy ngay đến bệnh viện.

Thấy bama Hạ Băng cả 4 người đứng dậy.

- Chào bác. - Cả 4 đồng thanh

- Các cháu cho bác hỏi, Hạ Băng nhà bác có sao không? - Papa nó hỏi.

- Hạ Băng nó sao rồi hả Nhược Hy. - Mama nó hỏi Hy.

- Dạ Hạ Băng nó đang ở trong phòng cấp cứu á bác. - Hy trả lời.

- 2 bác đừng quá lo, cô ấy sẽ không sao đâu. - Hắn trấn an bama nó.

Đền phòng cấp cứu tắt. Bác sĩ và y tá bước ra. Tên viện trưởng cũng bước ra, hắn lao lại hỏi.

- Cô ấy sao rồi? - Hắn lạnh lùng.

- Con gái tôi sao rồi bác sĩ - Mama nó hỏi.

- Cô ấy hiện giờ đã qua cơn nguy hiểm, nhưng có tỉnh lại hay không phụ thuộc vào đêm nay. - Viện trưởng.

- Ông tạm thời giữ được cái mạng đấy. - Hắn

- Vậy chúng tôi có thể vào thăm được không ạ? - Papa nó hỏi

- Được chứ! Cô ấy đang ở phòng chăm sóc đặc biệt. - Viện trưởng.

- Dạ, c'on bác sĩ - Hy

Tại phòng bệnh.

- Hạo Thiên, Thế Huy, Vĩnh Kỳ và Nhượng Hy các cháu đi về đi để 2 bác chăm sóc nó được rồi. - Mama nó nói.

- Dạ không sao. Để các cháu ở đây với cô ấy cũng được. - Vĩnh Kỳ nói.

- Vậy các cháu về thay đồ đi, quần áo các cháu lấm lem hết cả rồi. - Papa nó nói.

- Dạ vâng. - Cả 4 cùng nói.

Cả 4 bước ra về để lại bama nó tại bệnh viện.

Hấn và Hy phóng về nhà, Vĩnh Kỳ và Thế Huy cũng về.

Hấn vừa về tới nhà thì đã lập tức chạy lên lầu để tắm và thay đồ, cả người hấn toàn là máu của nó. Tắm xong hấn lên xe phóng thẳng tới bệnh viện.

Tại bệnh viện.

- 2 bác về nghỉ ngơi để cháu chăm sóc cô ấy được rồi. - Hấn nói với bama nó.

- cảm ơn cháu. 2 bác lo được mà. - Mama nó.

- 2 bác mới đáp máy bay đã vội đến đây rồi. 2 bác nên nghỉ ngơi đi - Hấn.

- Thôi được rồi cháu chăm sóc cho Hạ Băng giùm 2 bác. - Papa nó.

Bama nó vừa về hấn vào phòng bệnh ngồi xuống cạnh nó.

Nó nằm bất động, khuôn mặt nhợt nhạt. Hấn nắm tay nó nói.

- Hạ Băng, em nhất định phải tỉnh lại, tôi yêu em lắm. Rất rất là yêu em. Tôi mong em tỉnh dậy...!

Hấn cứ thế mà nói, hấn có lẽ vì mệt mỏi quá nên đã gục xuống ngủ ngay cạnh nó.

Sáng hôm sau.

Nó đã tỉnh, cặp mi cong vút của nó đã mở, nó mở mắt ra, cảm nhận được mùi sát trùng nồng nặc. Nó cảm thấy tay mình rất ấm, nó quay lại, tay hấn đang nắm lấy tay nó. Hấn gục ngay bên cạnh nó. Khuôn mặt hấn lúc ngủ rất là dễ thương, khác với vẻ mặt lạnh lùng lúc bình thường.

→→→→THE END←←←←←

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: HẾT BỆNH

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* .

CHƯƠNG 17: HẾT BỆNH

Hấn cảm nhận sự cử động, hấn mở mắt ra thấy nó đang nhìn hấn chăm chăm.

- Nhìn gì dữ vậy?

- À à, không gì.

Hấn đứng dậy bước vào nhà tắm để VSCN.

Hắn bước ra với vẻ mặt lạnh lùng.

- Em đói không? - Hắn hỏi.

- Đói! Em rất đói. - Nó vẻ mặt ngây thơ.

- Đợi tí đi Hy đem vào cho ăn. - Hắn

- Ồ. Tưởng có sẵn chứ. - Nó lăm bằm.

- Nói gì đó. - Hắn nhìn.

- Không gì. - Nó xụ mặt.

- Tình cảm dữ vậy. - Vĩnh Kỳ trêu.

Vĩnh Kỳ nói cắt ngang không gian yên tĩnh.

Hy bước vào xách theo một cà mên cháo tổ yến. Thế Huy thì xách một giỏ trái cây.

- Chắc tỉnh hẳn rồi hén. - Hy cười.

- Hy! Tao đói! - Nó nhìn Hy bằng ánh mắt long lanh.

- Rồi rồi, để tao dứt cho mà ăn.

- Em khỏe hẳn chưa vậy? Có đau chỗ nào không? - Thế Huy quan tâm.

- EM cũng khỏe hẳn rồi. - Nó nhìn Thế Huy cười.

Hy bê chén cháo tổ yến lại chỗ nó dứt từng thìa cháo.

- Hy!!! Anh 2 em cũng đói, hôm qua tới giờ anh có ăn gì đâu. - Hắn tỏ vẻ bất bình.

- Anh Thiên!!! Anh ăn không em dứt cho anh ăn. - Vĩnh Kỳ trêu hắn.

- Thôi, tao lại mày nhìn mặt mày hết muốn ăn. - Hắn cười.

- Trời trời, tao đẹp trai quá mà. - Vĩnh Kỳ đất chí.

- Thôi nè! Tao mới đẹp trai này. - Thế Huy vừa nói vừa vuốt tóc.

- 3 Người xuống giùm cái. - Hy cười.

Cả 5 người cười sặc sụa.

- Chuyện gì mà vui thế. - Mẹ nó mở cửa bước vào.

- Cho bác góp vui với được không? - Papa nó cười hiền.

- A!! Baba mama, con nhớ 2 người quá. - Nó reo lên.

- Con gái lì quá. báo hại mọi người phải cực khổ. - Baba nó trêu.

- Con có muốn đâu. - Nó phồng má làm thái độ giận dỗi.

- Em chỉ giỏi gây rắc rối thôi. - Hắn chen vào.

- Em có đâu.

- À, mà ba mẹ chỉ về được một vài ngày thôi, công chuyện đang ngập đầu, nên mai ba với mẹ phải bay qua Úc nữa rồi. Con ở nhà một mình được không? - Mẹ nó lo.

- Không sao đâu. Con ổn mà. - Nó cười.

- Ổn thật không đó. - baba nó lo.

- Hay là 2 bác cho Hạ Băng ở lại nhst cháu đi! Cháu với Hy lo được cho cô ấy mà! - Hắn nói.

- Được đấy 2 bác, như vậy thì vui quá còn gì. - Hy nói theo.

- Vậy có phiền các cháu không? - Mama nó nói.

- Không gì đâu... - Hy cười.

- Vậy thì nhờ 2 cháu. - Baba nó cười.

Nó cũng chỉ biết ngồi cười.

- Hạo Thiên, cho tao ở chung với. - Vĩnh Kỳ nói.

- Nếu mày muốn. - Hấn

- Nhà hết phòng rồi. - Hy trừu Vĩnh Kỳ.

- Hết thì ở chung với em. - Vĩnh Kỳ nháy mắt.

- Có cho anh lắm. - Hy liếc.

- Còn mày? Ở chung không? - Hấn quay sang Thế Huy.

- Sao cũng được. - Thế Huy cười.

- Chắc thành trại tâm thần quá. - Nó lên tiếng.

-----THE END-----

#NOTE Chap sau vui. ai hóng không??

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: ĐI BIỂN

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 18: Đi Biển.

2 tuần sau.

Lúc này nó đã được ra viện.

Ở nhà hấn.

- Chời ơi! Sao chán quá đi. - Vĩnh Kỳ nằm dài trên giường hấn.

- Đi đâu chơi đi, ở nhà chắc điên mất. - Thế Huy ngồi cạnh Vĩnh Kỳ.

- Con Hạ Băng khỏe rồi này, đi chơi xả xui đi. - Hy nói.

- Nhưng mà biết đi đâu? - Hấn hỏi.

- Ờ! hay đi biển đi. - Nó nói.

- Được đó. - Thế Huy và Vĩnh Kỳ nói.

- Đi liền đi. - Hy giục.

- Ok, sửa soạn rồi đi, 10p sau gặp dưới nhà. - Hấn nói.

Hy kéo nó về phòng soạn đồ.

10p sau tại phòng khách tất cả đã có mặt.

Hắn, Vĩnh Kỳ và Thế Huy có 1 style duy nhất: quần jean rách với áo sơ mi đen trong lăng tử vô cùng. còn Hy thì quần bò, áo thun, tóc cột cao, mang giày Nike trông rất là năng động. Nó thì quần sort áo sơ mi trắng tóc cột lệch mang giày Vans nhìn cực cá tính.

- Đi thôi. - Hắn giục.

- Let's - Vĩnh Kỳ và Thế Huy đồng thanh.

- Gay. - Hy và nó đáp.

- Gì vậy 2 cô. - Vĩnh Kỳ ngạc nhiên.

- Nhảm... nhảm... - Hy cười lém lỉnh.

Cả 5 bước ra chiếc xe mui trần màu đỏ của Hy (Mới mua)

Hắn ngồi vào tay lái, Thế Huy ngồi ghế cạnh. Vĩnh Kỳ, Nhược Hy và nó ngồi ở ghế sau. Xe bắt đầu chạy.

Xe chạy nhanh trên đường tốc của nó và Hy bay phấp phới như cờ. Hắn bật nhạc. Hy và nó hát theo.

Nó đứng bật dậy đón gió. Hy thấy vậy đứng theo.

- Cẩn thận đấy 2 cô. - Thế Huy cười.

- 2 cô mà bay là không ai đỡ nổi đâu nha. - Hắn trêu.

- Hừ. Kệ người ta. - Hắn bĩu môi.

- Không chắc à! Em mà bay Vĩnh Kỳ đỡ em lại rồi sao? Hy quay sang Vĩnh Kỳ cười.

- Đúng, đúng còn tao đỡ Hy, sao tao bỏ Hy được.

- Ô ô ô. - Hắn, nó, Thế Huy đồng thanh.

Hy và Vĩnh Kỳ cười sặc sụa.

- À. Vĩnh Kỳ biết ai đứng đằng sau chuyện Hạ Băng không? - Hắn hỏi.

- Biết rồi. - Vĩnh Kỳ?

- Ai?? Hy và Thế Huy đồng thanh.

- Là Tuệ Nhi sai khiến. - Vĩnh Kỳ áp ứng.

- Cô ta không yên với tôi đâu. - Hắn nói.

- Thôi. Thôi đang đi chơi. Mất vui hết. - Nó lên tiếng.

Biển đã hiện ra trước mắt 5 người. Xe dừng lại, cả 5 người bước ra. Mọi ánh mắt đổ dồn vào họ.

Cả 5 người bước vào khu thay đồ.

Hy và nó bước ra. Hy mặc bộ bikini màu hồng trông cực kì quyến rũ, thân hình chuẩn không cần chỉnh. Nó mặc bộ bikini màu đỏ, tôn làn da trắng không tì vết của nó lên, đường cong S-Line chuẩn như moder. Cả 2 bước ra biết bao cặp mắt muốn rót xuống. Còn bộ 3 hotboy cũng không kém. Mặc duy nhất chiếc quần bơi để lộ ra thân hình 6 múi vạm vỡ, khiến các cô gái ở đó mém xỉu.

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: ĐI BIỂN (2)

. Mãi Cửa Tôi Nhé! Tầng Bể Lạnh Lùng .

Chương 19: ĐI BIỂN (2)

- Wow, xem 2 cô gái nhà ta kìa. - Hấn cười.

- Đẹp chết mắt. - Thế Huy và Vĩnh Kỳ nói.

- Có tương lai làm người mẫu. - Hấn nói.

Hấn kéo nó ra bãi biển, nó la lên

- Thôi bỏ em ra, em không ra đâu.

- Sao vậy. - Hấn cười.

- Nó không biết bơi đấy 2. - Hy nói.

- Cái gì? - Hấn ngạc nhiên

- Chắc mày biết bơi? - Nó nhìn Hy.

- Ờ ơ. Kệ tao.

- Thôi để tập bơi cho. - Hấn nói.

Hấn, nó, Thế Huy, Vĩnh Kỳ và Nhược Hy ra gần bờ biển. Hấn ôm ngang lưng nó để nó khỏi chìm. Hấn chỉ nó cách quơ tay đập chân.

Hấn tập bơi cho nó biết bao ánh mắt đổ dồn vào ngưỡng mộ.

Hấn cảm thấy nói bơi được thì buông tay ra. 3p sau nó chìm ngấm luôn. Hấn không thấy nó

- Hạ Băng... Hạ Băng. EM đâu rồi. - Hấn hốt hoảng.

Hấn đưa mắt nhìn khắp nơi.

- EM đây này. - Nó lên tiếng.

Nó ngồi trên cát mắt mũi cay xè vì nước biển/

- Có sao không? - Hấn hỏi.

- Còn sống. - Nó cười.

Lúc này Thế Huy, Vĩnh Kỳ và Nhược Hy đi lại.

- Sao? Biết bơi chưa. - Thế Huy cười.

- Chưa! Uống vài ngụm nước biển rồi. - Nó ỉu xía.

- Thầy gì mà kỳ vậy. - Vĩnh Kỳ nói.

- Thì thả ra 3p đã chìm ngấm rồi. - Hấn trêu nó.

- Ờ ơ. Đồ đáng ghét. - Nó.

Cả đám cười sặc sụa. Cả đám hết nghịch nước rồi đuổi bắt rồi xây lâu đài. Đến chiều tất cả đã mệt nhừ.

- Về thôi! Hấn nói.

- Uk. mà kiếm gì ăn cái đã. - Hy nói.

- Nhà hàng Nhật đi. - Vĩnh Kỳ lên tiếng.

- Mày khao nha. - Thế Huy cười.

- Ok, tao lo. - Vĩnh Kỳ nói.

Cả 4 người còn lại nhìn nhau cười nham hiểm.

Tại nhà hàng Nhật.

Cả 5 người bước vào ngồi vào cái bàn gần cửa sổ để ngắm bên ngoài.

- Dạ, anh chị dùng gì.? - Phục vụ.

- Hôm nay thực đơn có gì đem hết ra. - Hy nói.

- HẢ? - Nó mất chữ A mồm chữ O

Thế Huy và Hấn cười sặc sụa.

- Chết tôi rồi. - Vĩnh Kỳ mếu.

- Hôm nay Vĩnh Kỳ cháy túi. - Hấn trêu.

- Tội thẳng bạn tao - Thế Huy cười.

- Tui bây hay lắm - Vĩnh Kỳ tức xì khói.

Đầu bếp thì làm việc như điên, sau 10p thức ăn được bê ra.

Thế Huy, Hấn, Nhược Hy và nó ăn như chưa từng được ăn, ăn không chú ý đến hình tượng. Sau 30p cả bàn đã hết sạch.

- Đi đâu chơi đi, giờ này về nhà thì chán lắm. - Hy nói.

- Bar đi. - Hấn.

- Ok, đi bar. - Thế Huy hào hứng.

- Tính tiền rồi đi. - Nó cười.

Phục vụ bước ra đưa hóa đơn cho Vĩnh Kỳ. Vĩnh Kỳ xem bill xong xem té ghé.

- Bao nhiêu vậy? - Hấn cười.

- 35 triệu. - Vĩnh Kỳ khóc không ra tiếng.

Vĩnh Kỳ ngậm ngùi mở ví móc thẻ ra đưa cho nhân viên.

- Tui bây hay lắm - Vĩnh Kỳ ức chế.

Cả đám cười sặc sụa.

Cả 5 người bước ra xe lên bar.

Chiếc xe mui trần màu đỏ phóng thẳng đến Win Lady.

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: BIẾT VỀ THẾ GIỚI NGẦM

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 20: BIẾT VỀ THẾ GIỚI NGẦM.

Xe dừng lại trước Win Lady một tên vệ sĩ bước ra chào. Hắn vừa bước ra.

- Thiếu gia mới tới. - Tên vệ sĩ.

Hắn chẳng ngó ngang đi thẳng vào trong. Đến cửa 2 tên vệ sĩ mặt đồ đen cúi chào rồi mở cửa ra. Cả bar được bố trí vệ sĩ khắp mọi nơi đa số là người của Thế Giới Ngầm.

Bước vào trong ánh đèn led mập mờ, nonstop sôi động, bàn DJ được bố trí chuyên nghiệp, nhạc DJ thifi khỏi bàn cãi. Đa số trong bar là cậu ấm cô chiêu của các tập đoàn lớn. Trong bar hắn rất lạnh mạnh không có các tệ nạn như ma túy, thuốc lắc, gái gú gì hết.

Hắn đi thẳng đến phòng V.I.P. Phòng V.I.P đã mở máy lạnh sẵn vừa vào đã thấy mát.

Cả 5 người ngồi xuống, tên quản lí bước vào (Chỉ quản lí mới nói chuyện nổi thôi)

- Dạ, Anh Thiên, Anh Huy, Anh Kỳ, Chị Hy và...và. - Hắn lễ phép, hắn quay đến Hạ Băng áp ứng.

- Hạ Băng. - Hy lạnh lùng.

- Dạ, Anh Thiên, Anh Huy, Anh Kỳ, Chị Hy, Chị Băng, 5 người dùng gì?

- Như cũ kèm 1 ly nước cam. - Hắn lạnh lùng.

5p sau, tên quản lí vào bê theo một khay Vodka 1975 với một ly nước cam.

- Dạ, mời các cô cậu. - Tên quản lí nói rồi nhẹ nhàng bước ra.

- Anh Thiên quán này của anh hả. - Nó hỏi.

- Ủ. - Hắn trả lời cộc lốc.

- Con kia, mai đi học lại nha. - Hy nhìn nó.

- Ờ phải đi học lại chứ, nghỉ gần tháng rồi. - Nó đáp.

- Không có mày tao ngồi mình ên như con tự kỷ. - Hy cười.

- Chết! Nghỉ gần tháng rồi ập vỡ đầu mà tao học. - Nó hốt hoảng.

- Mày khỏi lo, tao đã kêu 3 anh chàng đẹp trai này chép cho mày rồi. - Hy khoái chí cười.

- Ép buộc đúng hơn. - Thế Huy bĩu môi.

- Toàn kêu người ta chép em có chép không? - Vĩnh Kỳ hỏi Hy.

- Ở tại em lười thôi. - Hy cười lém lỉnh.

- Có đưa em xứng đáng. - Hắn trêu Hy.

Cùng lúc đó Thái Duy chạy vào.

- Thiếu gia. Thằng Thế Thành nó làm phản.

- Mẹ kiếp, Tụi nó đang ở đâu. - Hắn nói.

- Đang ở ngoài sau bar á. - Thái Duy.

- Đi dẹp loạn. - Thế Huy bảo.

Cả 4 người đứng dậy, nó cũng đứng dậy đi theo.

- Đây là chuyện gian hồ, em thật sự muốn đi không? - Hắn quay sang nó hỏi.

- Không sao, em đi với. - Nó

Cả 6 người bước ra sau bar.

Thế Thành đứng đầu một tốp khoảng 20 người.

- Mày muốn phản hủ. - Vĩnh Kỳ nói.
- Rồi sao? - Thế Thành kênh kiệu.
- Chán sống sao cun. - Hy nhếch môi.
- Hôm nay ăn gì mà to gan quá vậy? - Thế Huy
- Mày nên nhớ lúc trước ai lụm mày về từ ngoài đường và cho mày có được như ngày hôm nay. - Hấn.
- Tao không cần biết. - Thế Thành.

Cả 2 phe lao vào đánh nhau. Từng tên từng tên bên phe Thế Thành ngã xuống. Hấn rút súng ra chĩa vào Thế Thành.

- Đây là kết quả của kẻ phản bội. - Hấn lờm

PẦng.

Hấn bắn ngay tim Thế Thành khiến Thế Thành chết ngay.

- Thái Duy thu dọn chỗ này đi. - Hấn.

Nó chứng kiến hết mọi chuyện từ đầu tới cuối. mặt mày nó xanh lè.

Cả 5 người trở lại phòng V.I.P lúc này nó mới lên tiếng.

- Chuyện này là sao? Anh giải thích em nghe đi.

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: XUẤT HIỆN CỦA HOTGIRL THÙY LINH

Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 21: Xuất Hiện Của Hotgirl Thùy Linh

- Tao nghĩ đến lúc cho Hạ Băng biết về Thế Giới Ngầm rồi đấy. - Vĩnh Kỳ nói.
- Hy! Em nói đi. - Hấn lạnh lùng.
- Này, mày nghe rõ. Anh 2 tao là người trong Thế Giới Ngầm, là bang chủ của bang The Win, Còn Vĩnh Kỳ và Thế Huy là bang phó. Tao cũng nằm trong The Win nhưng với vai trò khác. - Hy nhìn nó và nói.
- Ổ ờ. - Nó hơi khó hiểu.
- Về thôi, tối rồi. - Hấn đứng dậy.

Cả 5 người vừa về đã đắm đầu vào phòng để tắm và đi ngủ, vì cả ngày hôm nay đi chơi rất mệt.

-----Sáng 6h30-----

Tất cả đã tụ họp ở phòng khách.

- Đủ mặt rồi! Đi học thôi. - Thế Huy giục.
- Bữa nay đôi phương tiện đi học đi. - Vĩnh Kỳ cười nham hiểm.
- Vậy chứ đi bằng gì? - Hy tò mò.

- Mô tô. - hấn nói.

- Hả? - Nó ngạc nhiên. - Lái được không đó.

- Xin lỗi nha. Tay lái lạ này. - Hấn nhướn mày.

- Vậy thì đi. - Thế Huy.

Cả 5 người bước ra, 3 chiếc mô tô sáng bóng đã dựng trước cổng. Vĩnh Kỳ chở Nhược Hy, Hấn chở Nó, Thế Huy đi một mình (== tội nghiệp)

Thế Huy leo lên xe phóng đi mất dạng. Nó thì rất sợ nên ôm hấn sát rạt. Hy với Vĩnh Kỳ tình cảm hơn. Hy leo ra trước ngồi, Vĩnh Kỳ một tay ôm Hy cho khỏi té, một tay lấy xe nhìn trông như trong phim Hàn.

3 xe phóng với tốc độ bàn thờ đến trường. Vừa dừng trước cổng đám học sinh đã bàn tán.

- Wow, nhìn các hotboy chạy mô tô mà mắc mê. - HS1

- GATO với oppa Hạo Thiên và Hạ Băng quá. - HS2

- Trời ơi! Nhìn Nhược Hy với Anh Vĩnh Kỳ kìa, chết mất. - HS3

...Bla...Bla...

Vĩnh Kỳ và Nhược Hy vừa tới thì hấn nói.

- Đù. Ghê Vây 2 Đứa.

- Chắc chết với 2 đứa này. - Thế Huy.

- Tình cảm ghê bậy. - Nó trêu.

Cả 2 đỏ mặt hết. Hy vội vàng bước xuống. Cả 5 người bước vào trường.

RENG...RENG...RENG...

Cô giáo bước vào lớp, dắt theo một khuôn mặt khá quen thuộc với nó.

- Hôm nay cô giới thiệu với các em một học sinh mới. - Cô quay sang - Em tự giới thiệu nhé.

- Chào tất cả các bạn. Tôi là HOTGIRL Lữ Thùy Linh là học sinh mới. Tôi tin chắc mình sẽ là HOTGIRL NO.1 của ngôi trường này, vậy nên ai muốn làm quen thì tranh thủ đi nha.. - Thùy Linh kiêu căng.

- Xuống giùm, làm như đẹp dữ lắm vậy. - Hy bĩu môi.

- Ôi chánh thể nhờ. - HS1

- Ôi kinh thật, hotgirl hả, nghe mắc ói. - HS2.

- Bạn ấy cũng dễ thương mà. - HS3.

...Bla...Bla...

- Cả lớp trật tự. - Cô giáo nói lớn.

- Thùy Linh em xuống bàn thứ 2 tổ 3 từ dưới đếm lên ngồi nha, (Trên bàn của nó và Hy) - Cô giáo.

Thùy Linh bước xuống thấy nó, Thùy Linh nhếch môi.

- Chào CHỊ DẬU, à quên Hạ Băng mới đúng, bằng tuổi mà suýt nữa tôi phải gọi là CHỊ DẬU rồi. - Thùy Linh nhấn mạnh từ "CHỊ DẬU"

- Lâu quá không gặp. - Nó nhìn Thùy Linh bằng nửa con mắt.

Trong lòng nó vừa nghe 2 chữ CHỊ DẬU phát ra từ Thùy Linh thì lòng đau như cắt. Nó chợt nhớ đến Trung Hiếu người mà nó đã từng xem là tất cả.

-----THE END-----

Lữ Thùy Linh: Lớp 10, chanh chua, tham vọng, cực kỳ nham hiểm, luôn tự xưng là hotgirl. Là em gái của Lữ Trung Hiếu. Con gái của Lữ Thiên Bảo và Dương Triệu Mẫn, tiểu thư của Tập đoàn T&B, là thành viên của bang Black

#Note. Tập sau có hotboy về trường

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: CHƯƠNG 24

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 22

* Reng... Reng... Reng*

- Hạ Băng! Nhượng Hy. - Hấn gọi.

Cả 3 chàng trai đứng trước lớp 10A3 khiến cho cả đám nữ sinh khối 10 hết toáng lên.

Thùy Linh cũng bị thu hút bởi hấn. Thùy Linh chạy lại.

- Chào 3 anh! Em là Thùy Linh là hotgirl No.1 của trường. Mới chuyển về, 3 anh muốn làm quen với em phải không? - Thùy Linh ỏng ẹo.

Hấn, Vĩnh Kỳ và Thế Huy chỉ thèm nhìn Thùy Linh.

- Thôi đi cô! Không tìm cô đâu, ở đó mà mơ tiếp đi nha. - Hy châm chọc.

- Anh Thiên! Ra căn tin kiếm gì ăn đi. Em đói. - Nó nói.

- Ừ. Chúng ta đi.

Hấn nắm tay nó, Vĩnh Kỳ nắm tay Hy. Cả 5 người bước xuống căn tin. Bỏ lại Thùy Linh ở đấy tức xì khói. Cả đám nữ sinh thấy vậy cười sặc sụa làm Thùy Linh ngượng chín mặt.

Tại Căn Tin

Cả 5 Người ngồi ngoài bàn lớn nhất của căn tin

- 3 người đi lấy đồ ăn đi, giờ này tụi em chen không nổi đâu. - Hy nhõng nhẽo

- Ok, ngồi đây đi, để anh lấy cho. - Thế Huy lên tiếng.

Nói rồi Thế Huy đứng dậy bước vào, đi tới đâu đám nữ sinh dàn hàng tránh đường đến đấy. Sau 5p bằng vẻ đẹp trai và sức hút, Thế Huy bê ra một bàn bìm bìm, snack, kẹo và 5 chai nước ngọt.

- Sức hút ghê vậy. - Hy cười.

- Vệ tinh cũng nhiều ha. - Vĩnh Kỳ

- Tao mà mầy. - Thế Huy cười để lộ răng khểnh ra khiến đám nữ sinh mém xỉu.

- À mà nhỏ nấy trong lớp là ai vậy? - Hấn tò mò.

- Nhỏ đó tên là Thùy Linh, mới chuyển về mà đã xưng là hotgirl, Chảnh ve kêu luôn ý. - Hy bĩu môi. - À mà Băng, nó quen mầy hả.

- Ừ, nó là em gái anh Hiếu, người yêu cũ của tao. Nó về vậy chắc nay mai gì anh Hiếu cũng về thôi. - Nó nói.

- Có phải Lữ Trung Hiếu không? - Vĩnh Kỳ ngạc nhiên.

- Đúng vậy. - Nó
 - Thăng bang chủ bang Black hả mậy. - Thế Huy chen vào.
 - Lâu quá không gặp nó rồi. - Tính ra cũng gần 2 năm. - Hấn nói.
 - Ủa mọi người biết Trung Hiếu hả? - Nó ngạc nhiên.
 - Bạn thân tụi này đây. - Hấn, Vĩnh Kỳ và Thế Huy đồng thanh.
 - Ô ô ô. - Nó bất ngờ.
 - Thôi! gần vô học rồi. Về lớp đi. - Hy cất ngang.
- Cả 5 người đứng dậy đi về lớp.

Tại Lớp Nó.

Nó và Hy đang chép bài. Thùy Linh quay xuống.

- Êê Băng, 3 người lúc nãy là ai vậy?
- Hỏi chi. - Nó lạnh lùng.
- Không có gì, à mà mày còn yêu anh trai tao không?
- Hết lâu rồi.
- Vậy mày quen anh Thiên gì đó hả?
- Phải thì sao? Mà không phải thì sao?
- Cô muốn gì nói đại ra đi, vòng vo mãi. - Hy tức giận chen vào.
- Tao chỉ hỏi vậy thôi. Quan trọng là cảnh cáo hai đứa bây là. 3 chàng hotboy của trường sẽ là của tao, tốt nhất đừng xó rớ gần họ nữa. - Thùy Linh liếc nó và Hy.
- Trời trời, có nữa sao? Áo tưởng vậy má. Lúc ra chơi nhìn cô họ còn không nhìn nữa chứ nói chi của cô. - Hy cười đều.
- 3 chàng trai lúc ra chơi là hotboy của trường đấy hả? - Thùy Linh ngạc nhiên.
- Thông tin chậm vậy. Hotboy của trường còn không biết mặt nữa bài đặc nói này nọ, thôi quay lên giùm cái đi cô. - Hy châm chọc.

Thùy Linh nói không lại tức quá quay lên trên luôn. Thùy Linh nghĩ thầm trong lòng.

* Hạ Băng, Nhục Hy hai đứa bây chờ đấy. Tao sẽ làm hai đứa bây sống dở chết dở trong cái ngôi trường này. Tao sẽ làm 2 đứa bây phải sợ mà ra khỏi cái trường này.*

-----THE END-----

#Note: Tập sau Trung Hiếu về nhà bà con ^^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Trung Hiếu Trở Về.

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 23. TRUNG HIẾU TRỞ VỀ

Hôm sau. Tại 11A3

- Hôm nay có học sinh mới nha các em. - Cô chủ nhiệm 11A3 lên tiếng
- Ai nữa đây ta. - HS1
- Là trai hay gái nhờ. - HS2
- Không biết xinh trai hay đẹp gái gì không nữa. - HS3

Bla.....Bla.....

Một chàng trai bước vào mang theo nụ cười tỏa nắng khiến các học sinh nữa ngất ngây con gà tây.

- Chào các bạn, Mình là Lữ Trung Hiếu, là học sinh mới, Mình là tổng giám đốc của tập đoàn T&B
- Wow, đẹp trai ghê vậy - HS1
- Mới lớp 11 mà làm tổng giám đốc rồi, ngưỡng mộ quá.

Bla... Bla...

- Được rồi, em về chỗ ngồi đi.

Trung Hiếu đi thẳng xuống 2 bàn cuối chỗ của hần, Vĩnh Kỳ và Thế Huy

- Hey... 3 đứa, cho ngồi chung được không? - Trung Hiếu cười thân thiện.
- Ai không được chứ mày là được. - Thế Huy cười.
- Lâu quá không gặp mày. - Vĩnh Kỳ
- 2 năm nay chết đâu vậy. - Hần

Trung Hiếu ngồi xuống cùng Thế Huy, Hần và Vĩnh Kỳ bàn trên quay xuống nói chuyện.

- Máy năm nay chết đâu mất dạng vậy. - Vĩnh Kỳ
- Tao sao mà chết được, chết 2 đứa bây buồn sao. - Trung Hiếu cười.
- Có nữa sao. - Hần nói.
- 4 em bàn cuối mất trật tự. - Cô nói lớn. - Các em lên bảng giải bài này đi.
- Không biết làm, kiu người khác giải đi. - Thế Huy nhìn cô giáo.

Cô giáo thấy vậy cũng chẳng dám ho he gì.

Cả 4 tiếp tục nói chuyện.

- Lần này tính ở bao lâu. - Hần hỏi.
- Ở luôn. - Trung Hiếu.
- Ăn chơi đã đời luôn rồi. Vĩnh Kỳ.
- Sao tự nhiên về đột ngột vậy. - Thế Huy.
- Tao về để xin lỗi 1 người tên Hạ Băng. - Trung Hiếu.
- Cái gì? Có phải Lưu Hạ Băng không. - Vĩnh Kỳ ngạc nhiên.
- Ủ, đúng rồi, sao mày biết.
- Hạ Băng giờ là bạn gái của tao rồi. - Hần nói.
- Ồ ồ, vậy thì mày phải làm cô ấy hạnh phúc đấy, tao đã làm cô ấy khổ nhiều rồi.

- Mà cứ yên tâm. Tao sẽ không để cô ấy khổ đâu.

Cả 4 người nói chuyện đến lúc ra về.

Ra về, Tại Nhà Xe

Cả 4 chàng trai đứng đợi.

Hy và nó bước tới. Thấy Trung Hiếu nó hơi sựng lại.

- Trung Hiếu, Anh làm gì ở đây? - Nó ngạc nhiên.

- Anh mới chuyển đây học. - Trung Hiếu cười.

- Anh Hiếu lâu quá không gặp. - Hy tươi cười.

- Cờ này xinh hơn rồi nha. - Trung Hiếu.

- À mà Băng, em với Hạo Thiên đang quen hả?

- Dạ đúng vậy.

- Vậy 2 đứa khi nào đính hôn đây. - Trung Hiếu cười khẩy.

- Sắp rồi. - Hấn vừa nói vừa cười khiến nó đỏ mặt.

- Đi chơi đi, Bữa nay quẩy hết mình. - Thế Huy nói.

- Lâu quá mới đi chung. Hôm nay để tao lo hết cho. - Trung Hiếu nói.

- Cái này mày tự nói đó nha. - Hấn cười.

- Tao nhớ đợt đi biển quá bây oi. - Vĩnh Kỳ cười gian.

Cả đám cười. Minh Trung Hiếu chả biết gì hết.

- Anh Hiếu bao hết phải không. - Hy cười đều.

- Ủ, Hôm nay Trung Hiếu này bao hết.

Cả 5 người nhìn nhau cười nham hiểm.

- Đi ăn kem trước đi. - Hy nói.

- Ok, - Tất cả đồng thanh.

Tất cả lên chiếc Mercedes của hấn và phóng xe đến thẳng quán Nice Cream

GTNV:

Lữ Trung Hiếu: Lớp 11, Anh trai của Thùy Linh, nhưng tính tình hoàn toàn ngược lại. Bang chủ bang Black, tổng giám đốc của T&B. Giỏi võ, biết bắn súng. Từng yêu Hạ Băng nhưng đã chia tay, Tính tình vui vẻ, nhưng khi nóng lên là chết người.

#Note: Tập sao Trung Hiếu bị troll nặng :v

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Đi Chơi

. Mãi Cửa Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng .

Chương 24: Đi Chơi

-----Tại Nice Cream-----

6 người bước vào. Chẳng mấy chốc quán kem đã đông nghẹt. Chủ yếu là các tiểu thư con nhà giàu vào ngắm trai đẹp (mê trai deso ==')

Cả 6 người ngồi vào bàn trung tâm của quán.

- Dạ! Mấy anh chị dùng gì? - Phục vụ.

- Kem Vani! - Nó và hấn cùng nói.

- Ồ ồ ồ. - Cả đám đồng thanh tập 1.

- Kem caramen. - Hy và Vĩnh Kỳ cùng nói.

- Ồ ồ ồ. - Cả đám đồng thanh tập 2.

- 1 kem sữa tươi. - Thế Huy nói.

- 1 kem kiwi. - Trung Hiếu nói.

- Dạ. Anh chị đợi xíu. - Phục vụ.

- Êê Hiếu! - Thế Huy quay sang.

- Gì vậy??

- Tuổi thân ghê nơi vậy đó, người ta có đôi có cặp, ăn uống sở thích cũng giống nhau. Nghĩ đến mình mà tuổi thân quá trời. - Thế Huy giả vờ mếu.

- Đúng vậy. Tội nghiệp tao với mày quá. - Trung Hiếu làm như đồng cảm.

- Đòi tôi cô đơn nên yêu ai.... - Trung Hiếu giả vờ hát.

- Thôi hát hay rồi. Stop đi! Không người ta kì thị tụi này luôn thì khổ. - Hấn cười.

Cả đám cười sặc sụa.

- Ăn kem xong đi đâu giờ? - Nó hỏi.

- Shopping đi. Lâu quá rồi không đi. - Hy nhanh nhẩu.

- Ý hay đấy. - Thế Huy chen vào.

Cả 6 người vừa ăn vừa cười nói vui vẻ đâu hay rằng đám con gái ở đó đang chảy máu mũi vì vẻ đẹp trai tựa nam thần của 4 chàng.

Ăn xong cả 6 người lên xe đến trung tâm mua sắm sầm uất nhất thành phố..

Vừa bước vào họ đã như tâm điểm của sự chú ý.

Vừa vào nó đã bị thu hút bởi chiếc quần jean khứa chi tan nát, và rồi nó quyết định mua chiếc quần đó. Còn Hy và Vĩnh Kỳ thì mua mỗi người một chiếc áo Jacker trông cực đẹp (người ta couple). Hấn thì mua một chiếc áo sơ mi đen trông cực kì menly. Thế Huy thì mua 1 cái snapback đỉnh tán trông cực ngầu. Trung Hiếu thì mua một chiếc sơ mi màu xanh rêu trông cực kì lãng tử.

Đang ở quầy tính tiền, Trung Hiếu lấy thẻ ra trả, cả 5 người còn lại ngồi ở bàn chờ. Trung Hiếu vừa ra.

- Cháy thẻ chưa vậy? - Thế Huy cười.

- Tao sao mà cháy thẻ được chứ. - Trung Hiếu hắc càm.

- Ủ sấp cháy thẻ rồi đó. - Hấn cười nham hiểm.

- Đi xem phim đi mọi người. - Hy nói.

- Ý kiến hay đấy. - Nó hòa theo.
- Phim ma đi. - Vĩnh Kỳ gọi ý.
- Thôi! Xem phim khác đi mà. - Nó hơi hoảng.
- Xem phim ma đi, Hay là em sợ?? - Hấn khiêu khích.
- Được thôi. Ai mà sợ chứ.

Cả 6 người bước xuống tầng dưới, nơi có rạp chiếu phim.

Nó và Hy đi mua bóng ngô và nước ngọt.

Trung Hiếu, Thế Huy, Hấn và Vĩnh Kỳ đi mua vé. Bằng vẻ đẹp trai và nụ cười chết người cả 4 người đã mua được 6 vé mà chả mất thời gian xếp hàng/

Cả 6 người vào rạp. Phim bắt đầu chiếu. Nó ngồi cạnh hấn ôm cánh tay hấn sát rạt khiến hấn bật cười. Bỗng từ màn hình một con búp bê đầy máu xuất hiện làm nó hét toáng lên rồi gục đầu vào vai hấn luôn. 4 người còn lại thấy cảnh đó cũng cười cười.

Nó đang gục đầu trên vai hấn bỗng nghe tiếng hét của Hy.

- A a a a. - Gục gục thẳng đầu vào vai Vĩnh Kỳ.

Nghe tiếng hét của Hy nó bật dậy, nhìn thẳng vào màn hình. Đập vào mắt nó lúc này là hình ảnh một cô gái đầu tóc bù xù, bị mất đi một cánh tay, máu me đầy mình, đứng nhai bị hủy kèm theo 1 nụ cười rợn người. Nó khóc thét rồi lại gục đầu vào vai hấn ngủ luôn 60p xem phim.

Phim hết thì nó cũng vừa tỉnh. 6 người bước ra.

- Phim này hay ghê. - Vĩnh Kỳ cười.
- Tao thích phim này. - Hấn cũng cười.
- Hứ! Đồ đáng ghét. - Hy đánh vào vai Vĩnh Kỳ.
- Mai mốt không đi chơi với các người nữa. - Nó làm nũng.
- Thôi đừng tình cảm nữa nè, có biết còn 2 thằng ế ở đây không? - Trung Hiếu chen vào.
- Đi ăn đi bây tao đói. - Thế Huy lên tiếng.
- Ủ ừ đi ăn đi. - Nó hòa theo.
- Vậy nhà hàng Âu nha. - Trung Hiếu nói.
- Ok, - Cả 5 người còn lại đồng thanh nhìn nhau cười nham hiểm.

-----THE END-----

#Note: Ai còn nhớ vụ của Vĩnh Kỳ lúc đi biển không? Bây giờ Trung Hiếu sắp bị y chang vậy rồi ^^ tội nghiệp

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Đi Ăn

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng*

Chương 25: ĐI ĂN

Tạo nhà hàng Âu 5*

6 người bước vào ngồi vào cái bàn bên góc trái, vị trí đẹp nhất quán. Thích hợp để ngắm cảnh.

- Hey! Ăn như cũ nha mấy đứa. - Thế Huy lém lỉnh.
- OK. Hôm nay Trung Hiếu khao mà. - Hấn nói.
- Tao nhớ tao lúc trước quá. Vĩnh Kỳ cười.
- Hôm nay anh chết rồi. - Nó cười.
- Tụi bây nói gì sao tao không hiểu gì hết vậy. - Trung Hiếu tò mò.
- Lát rồi anh hiểu. - Hy
- Dạ mấy anh chị dùng gì ạ? - Phục vụ bước ra đưa thực đơn cho Trung Hiếu.
- Hôm nay nhà hàng có bao nhiêu món đem hết ra đây. - Hấn nói.
- Hà?? - Trung Hiếu nghe vậy xám mặt, suýt té ghế.

Tên phục vụ bối rối, cả quán nhìn 6 đứa tụi nó như quái vật.

- Dạ... Anh chị chắc chứ? - Phục vụ.
- Chắc! Cứ đem hết ra đây.
- Dạ... Dạ ạnh chị chờ xíu
- Chết tôi rồi. - Trung Hiếu vừa nói vừa lấy tay lau trán.
- Cho vừa. Nhớ là khao hết nha Hiếu. - Thế Huy cười.
- Haha! Có người cùng cảnh ngộ với tôi rồi. - Vĩnh Kỳ cười khoái chí.
- ANh Hiếu chuẩn bị cháy thẻ. - Hy nói.

Đầu bếp của nhà hàng thì làm việc như chạy giặc. Sau 20p thức ăn đã được dọn ra đầy bàn.

Cả đám cắm đầu vào ăn, ăn không để ý hình tượng cũng chẳng để ý mọi người xung quanh. Cả quán nhìn bàn hấn như sinh vật lạ.

Trong vòng 30p cả đám chén sạch cả bàn thức ăn.

Lúc này đã 8h

- Thôi mệt rồi. Về thôi. - Hấn nói.
- Ủ về đi, về nhà quẩy tiếp. - Thế Huy.
- Tính tiền đi rồi về. - Vĩnh Kỳ.
- Phục vụ, Tính Tiền. - Hy nói.

Phục vụ bước lại đưa hóa đơn. Cả đám truyền tay nhau xem, xem xong cười tủm tỉm.

- Bao nhiêu vậy? Trung Hiếu tò mò.
- Anh xem đi rồi biết. - Nó cười đều.

Trung Hiếu xem xong tròn mắt lên mặt méo xẹo.

- Bậy troll tao? - Trung Hiếu vừa mỉa vừa nói.

Cả đám cười rần

Trung Hiếu ngậm ngùi móc thẻ ra đưa cho phục vụ mà lòng đau như cắt.

- Tụi bây hay lắm. - Trung Hiếu tức bốc khói đầu.
- Thế là anh Hiếu đẹp zaii của chúng ta đã bay 58tr. Tội Nghiệp. - Hy trêu Trung Hiếu.

- Ê Hiếu. Bữa nay ở nhà tao luôn nha. - Hấn.

- Ok con bê. - Trung Hiếu.

Cả 6 bước ra xe đi về.

-----Tại Nhà Hấn-----

- Cậu chủ mới về. - Đám người hầu đồng thanh.

Cả 6 người lên lầu tắm và thay đồ.

-----9h tối Tại Phòng Hấn-----

- Haizz chán quá! - Hy

- Chơi trò gì đi! - Trung Hiếu.

- Hay đánh bài đi. - Thế Huy gợi ý.

- Được đấy. - Nó.

- Chơi thì phải có thưởng có phạt mới vui. - Vĩnh Kỳ chen vào.

- Tao có chai rượu này. Ai thua thì uống 1 li/. - Hấn vừa nói vừa lôi ra một chai rượu vang đỏ.

- Được thôi. - 5 người còn lại đồng thanh

- Ok thôi, bài cào hay gì? - Hấn hỏi.

- Ủ. Cào đi cho dễ. - Hy nói

Hấn chia bài

- 9 nút. - Hấn

- 6 nút. - Thế Huy.

- 1 nút. - Hy.

- 5 nút. - Trung Hiếu.

- 1 nút. - Vĩnh Kỳ.

- 1 nút. - Nó.

- Nhược Hy, Vĩnh Kỳ, Hạ Băng thua rồi. Uống đi. - Trung Hiếu khoái chí

Cả 3 uống 1 hơi hết cả li rượu đầy.

Cứ thế 6 người tiếp tục chơi và uống, uống đến khi say khướt cả còn biết gì hết. 6 người gục luôn ở đó.

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Đi Học

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 26: ĐI HỌC

Sáng 7h

Cả 6 người ở phòng hán ngủ với tư thế rất ư là kì quặc.

Hắn thì nằm ngang trên giường. Thế Huy đè lên hắn một chân của Thế Huy ở trên giường còn một chân thì ở dưới đất. Nó thì nằm trên tay của hắn. Một chân gác lên người của Thế Huy.

Vĩnh Kỳ thì nằm trên ghế sofa, Hy nằm ngay trên người của Vĩnh Kỳ. Một tư thế rất ư là tình cảm. Trung Hiếu thì thê thảm hơn, Trung Hiếu nằm ngay dưới đất.

Hắn cảm thấy có cái gì hơi nặng nề, mở mắt ra thấy mình bị đè hán hết toáng lên.

- A a a. Nặng chết tôi rồi.

Nó và Thế Huy nghe vậy cũng lồm cồm ngồi dậy. Hắn lảm bảm.

- Nặng chết được, 2 người định giết tôi sao?

- Tao cũng bị Băng đè này, xem chết theo mày. - Thế Huy cười.

Râm..

- Trời đất ơi, cái gì vậy? - Nó hoảng hồn.

Vĩnh Kỳ cựa quậy làm Hy từ trên mình của Vĩnh Kỳ té xuống sàn.

- Hìhì, té mà cũng không đau, ăn nhiều cũng có lợi quá đi chứ. - Hy cười, mở màng mở mắt.

- Chết anh. Chết anh rồi Hy ơi. - Trung Hiếu hét toáng lên.

Giờ thì Hy mới nhận ra là mình đã ngã đè lên Trung Hiếu, cô vội vàng đứng dậy.

- Hì hì. Em xin lỗi anh. - Hy giả bộ ngoan hiền.

Cả đám cười sặc sụa.

- Chết! 7h15' rồi, nó nhìn đồng hồ hốt hoảng.

- Thôi về phòng chuẩn bị đi học. - Hy lôi nó về phòng.

Bằng tốc độ ánh sáng sau 10p 6 người đã chuẩn bị xong.

Cả 6 lên xe đi đến trường.

Xe dừng lại trước cổng trường. Lúc này trường đã đóng cổng. Nhưng bác bảo vệ thấy hắn nên đã ra mở cửa cho hắn, nếu không mở chắc trường này sập ^^.

6 người bước vào trường, từ trong các phòng học biết bao ánh mắt nhìn ra mà ngưỡng mộ. Cả 6 người đi thẳng xuống căn tin.

- Ăn gì đi. Hết tiết 1 hầy vào. - Hắn.

- Không sợ bị đuổi hả. - Trung Hiếu.

- Trời. Ai dám đuổi tội này. - Hy cười.

6 tô phở nóng hổi được bê ra bàn.

Cả 6 người cặm cụi ăn. Cùng lúc đó giám thị đi ngang qua.

- Các em làm gì ở đây giờ này.

- Đi trễ. - Hy nói trống không.

- Đi trễ à. Các em hay lắm, lên hết phòng giám thị cho tôi. - Giám thị nghiêm giọng.

- Muốn nghĩ việc hay gì? - Lúc này hắn ngược mặt lên nhìn giám thị.

- Ủa ủa, có cậu nữa hả. Hạo...Hạo Thiên. Tôi... tôi không biết. - Gián thị lấp bắp.

- Biến đi khuất mắt tui này. - Thế Huy

Giám thị vội vã đi. Lúc này bọn nó đã ăn xong.

- Thôi về lớp đi. - Vĩnh Kỳ.

Cả 6 người đứng dậy về lớp/

Nó và Hy bước vào lớp.

- Đi học gì mà giờ này? - Cô giáo tức giận.

- Muốn nghỉ dạy hả? - Hy lờm.

Bà cô nghe vậy im luôn.

Nó và Hy bước xuống bàn. Thùy Linh thấy vậy quay xuống/

- Cô đi chơi riêng với anh tôi hả? Đồ mặt dày..

- Quay lên. Muốn gây răng không? - Hy nhìn Thùy Linh bằng nửa còn mắt.

Nó chỉ cười cho qua rồi cúi xuống viết bài tiếp.

_____THE END_____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Sự trở về của Tuệ Nhi

Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 27: SỰ TRỞ VỀ CỦA TUỆ NHI

Giờ ra chơi.

Bộ 6 hoàn hảo đang ngồi tại căn tin. Thùy Linh bước ra thấy vậy chạy lại.

- Anh 2. - Miệng ngọt sớt.

- Cái gì? - Trung Hiếu lạnh lùng.

- Cho em ngồi đây với. - Thùy Linh giả vờ làm nũng

- Không! Ra chỗ khác chơi. - Trung Hiếu lờm.

- Hừ. Có anh 2 cũng như không. - Thùy Linh tức tối bỏ đi.

- Em gái mày hả? - Hấn hỏi.

- Ừ. Mà tao chẳng ưa gì đứa em này. - Trung Hiếu.

- Anh Hiếu, Con đó vô lớp kiểm chuyện với em và Băng hoài luôn. - Hy.

- Nó có làm gì 2 đứa thì nói anh. - Trung Hiếu.

Lúc này học sinh cả 3 khối lớp đã hội tụ tại căn tin. Tất cả bàn tán rất nhiều nhưng đa số là về Tuệ Nhi.

- Hình như hôm nay nhỏ Nhi về.

- Tuệ Nhi mà về là con Hạ Băng chết chắc.
- Tuệ Nhi về thì có phim hay xem rồi.
- Rồi anh Thiên tính sao với Tuệ Nhi.

Bla...Bla...

Những lời đồn đó cũng đã bay đến tay của Hấn. Hấn tức giận đập tay xuống bàn.

Rầm...Xoảng...

Tiếng hấn đập tay vào bàn và tiếng máy ly thủy tinh vỡ rơi xuống đất vang lên. Cả căn tin đứng hình. 5 người còn lại cũng đứng dậy.

- Tôi nói cho các người biết. Kể từ bây giờ Hạ Băng chính thức là bạn gái của tôi. Ai đụng đến cô ấy cũng coi như là đụng đến Hà Hạo Thiên này. Còn chuyện của Tuệ Nhi ai mà nhắc lại nữa thì chuẩn bị ra khỏi trường.

Nói xong hấn nắm tay Hạ Băng đi, 4 người kia cũng cất bước đi theo.

Chiều tại nhà hấn.

- Ra vườn nướng thịt đi bây. - Thế Huy gợi ý.
- Được được. - Hy hòa theo.
- Rồi vậy giờ xuống dưới nhà chuẩn bị đi. - Hấn.

Cả đám bước xuống dưới nhà.

-----30p sau-----

- Hạo Thiên! Lại đây quạt lửa tiếp tao coi. - Vĩnh Kỳ.
- Sao không lấy bếp gaz đi, lấy bếp than chi cho khổ. - Hấn.
- Mày điên hả? Nướng thịt mà lấy bếp gaz. - Trung Hiếu chen vào.
- Thôi khỏi cần mày nữa, cháy rồi. - Vĩnh Kỳ cười.

Hy và nó bê lại một đĩa thịt đã tẩm ướp gia vị.

- Này anh 2, anh nướng đi. - Hy
- Anh! - Hấn ngó người.
- Không lẽ 2 em. - Nó cười.

Hấn đành nhận lấy đĩa thịt đem lại bếp than đặt từng miếng thịt lên.

- Anh Huy, cho em mượn chìa khóa xe đi. - Nó nhìn Thế Huy.
- Chi vậy? - Thế Huy ngạc nhiên.
- Em định lát đi mua một xú đồ. - Nó.
- Em biết lái không. - Vĩnh Kỳ hỏi.
- Biết sơ sơ thôi. - Nó.
- Nè. Em giữ cẩn thận nha. - Thế Huy đưa nó chiếc chìa khóa xe.
- Hình như có mùi khét. - Trung Hiếu lên tiếng.
- Chết rồi! Đĩa thịt. - Nó và Hy hét lên.

Chạy ra thấy thịt trên bếp khét đen, hấn thì ngồi ở bên cạnh chơi game điện thoại.

- Anh 2, khét thịt rồi kìa. - Hy hét lớn.

- Chết anh quên! - Hấn ngồi nhồm dậy trở thịt qua.

Cả đám cười rầm, mặt hấn thì như cái mâm.

- Cậu chủ! - Một người hầu.

- Có chuyện gì. - Hấn.

- Cô Tuệ Nhi đến, có cho cô ấy vào nhà không? - Người hầu đáp ứng.

- Cho vào đi. - Hấn lạnh lùng.

Không khí chùng xuống. Tuệ Nhi bước vào, cô ta sai người hầu xách đồ vô ý như là bà chủ. Gặp hấn, cô ta lao lại.

- Anh yêu! Lâu quá không gặp anh. Em nhớ anh yêu lắm. - Tuệ Nhi lao lại ôm hấn và hôn lên má hấn.

Thế Huy, Vĩnh Kỳ, Nhược Hy và Trung Hiếu lờm Tuệ Nhi. Hấn đẩy Tuệ Nhi ra.

- Cô làm cái gì vậy. - Hấn quát.

- Ô, em em nhớ anh yêu thôi mà. - Tuệ Nhi nũng nịu.

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Sự Trở Về Của Tuệ Nhi (2)

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 28: SỰ TRỞ VỀ CỦA TUỆ NHI

- Chúng tôi không hoan nghênh cô. - Hy liếc Tuệ Nhi.

- Ủa Hy hả? Em ăn nói với CHỊ DẬU mình như vậy sao? - Tuệ Nhi kênh kiệu.

- Tôi có cưới cô hồi nào mà tự xưng là chị dâu của Hy chứ. - Hấn lạnh lùng.

- Ô, anh hết yêu em rồi sao? - Tuệ Nhi lao lại ôm hấn.

- Hết từ khi cô bỏ tôi mà đi rồi. - Hấn lờm Tuệ Nhi.

Bỗng từ gara xe nó phóng xe của Thế Huy ra ngoài. Đám người hầu thấy vậy vội mở cổng cho nó (không thôi nó tông nát cái cổng nhà hấn mất ==")

- Hạ Băng!! - Hấn hốt hoảng.

- Băng! Mày muốn chết sao. - Hy giật mình hét lớn.

Vĩnh Kỳ và Trung Hiếu vội chạy vào lấy xe rượt theo. Hấn vừa lên xe của Trung Hiếu xong quay sang lờm Tuệ Nhi.

- Cô ấy mà có chuyện gì thì tôi không tha cho cô đâu.

Nhược Hy đi chung xe với Vĩnh Kỳ. Hấn, Thế Huy và Trung Hiếu đi một xe. Đuổi theo nó. Nó chạy bất chấp.

Hy lấy điện thoại ra cố gọi cho nó, Nhưng nó chả thèm nghe.

Đến khúc cua, nó bị lạc tay lái nên xe tông thẳng vào cột điện.

* RẦM *

Nó ngồi trên xe gục đầu vào vô-lăng.

Lúc này xe của bọn hắn vừa tới, Thấy tình cảnh vậy hắn chạy lại mở cửa xe ra đỡ nó ra.

- Em muốn chết hả? - Hắn lo lắng.

- Mà bị điên sao? - Hy

- Em không thích cô ta thân mật với anh. - Nó hét lớn về mặt rất giận.

- Có người ghen kìa. - Vĩnh Kỳ trêu.

- Anh cho cô ấy ở đỡ vài hôm thôi mà.

- Em không muốn ở chung với cô ta. - Nó có vẻ dỗi.

- Vậy về nhà em nha. Bọn anh sẽ chuyển sang nhà em. - Hắn nói.

- Được đấy. - Hy cười.

- OK. Quyết định vậy đi, để bọn anh về nhà thằng Thiên để dọn đồ. - Vĩnh Kỳ.

- ÔI ĐAU LÒNG QUÁ ĐI! - Thế Huy lên tiếng.

Lúc này thì tất cả mới chú ý đến chiếc Mercedes của Thế Huy, cái đầu xe bị nó tông vỡ tan tành.

- Để Tao/Em đền cho. - Hắn và nó cùng nói.

- Thôi! Không cần tao cũng định đổi xe mà không ngờ xe của tao die sớm vậy. - Thế Huy cười.

Cả đám cười rộ, rồi lên xe đi về.

-----Tại Nhà Hắn-----

Vừa về Hắn, Thế Huy, Vĩnh Kỳ, Trung Hiếu và Nhược Hy lên lầu dọn đồ.

Nó ngồi dưới phòng khách chờ.

- Cô là Hạ Băng phải không? - Tuệ Nhi cất giọng.

- Đúng vậy. - Nó nói.

- Tôi nói cho cô biết. - Hạo Thiên là người yêu tôi, cô khôn hồn thì biến đi. - Tuệ Nhi đe dọa.

- Anh Thiên là bạn trai của tôi, cô tránh ra mới đúng. - Nó nói.

- Có!! - Tuệ Nhi giờ tay lên định tát nó nhưng hắn vừa đi xuống.

- Tuệ Nhi. Cô định làm cái gì? - Hắn hằn giọng.

- Anh Thiên! Anh đi đâu vậy! - Tuệ Nhi hỏi.

- Đi đâu mặc kệ tôi. - Hắn lạnh lùng

Lúc này tất cả đã đông đủ, tất cả bước ra xe, bỏ mặc Tuệ Nhi.

Xe của họ vừa đi Tuệ Nhi lăm bắm

- Hạ Băng! Cô chờ đấy, tôi sẽ làm cô phải khổ sở, dám đối đầu với Tổng Tuệ Nhi này hả?

-----THE END-----

Chương 31: Hợp Tác

. Mãi Cửa Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng .

Chương 29: HỢP TÁC

Sáng hôm sau.

Trước cổng trường, xe của hấn vừa dừng lại, cả 6 người bước ra.

Cùng lúc đó Tuệ Nhi cũng vừa tới. Cả đám học sinh bàn tán.

- Anh Yêu! - Tuệ Nhi ngon ngọt.

- Xung hô đang hoảng lại giùm cái. - Hấn lạnh lùng.

- Ô! Anh là chồng em mà. - Tuệ Nhi làm nũng.

- Tôi và cô không còn gì hết. Bây giờ Hạ Băng mới là người yêu của tôi.

- Hứ. - Tuệ Nhi quē quá bước vào trường luôn, cả đám cười nắc nẻ rồi bước vào trường.

-----TẠI CĂN TIN-----

Lúc này Thùy Linh đang ngồi ăn sáng. Tuệ Nhi bước lại.

- Cô là Thùy Linh.

- Đúng vậy. Cô là? - Thùy Linh tò mò.

- Tôi là Tuệ Nhi, bạn gái của Hạo Thiên.

- À, tôi biết cô rồi. - Thùy Linh nói nhỏ nhẹ.

- Cô cũng ghét Hạ Băng với Nhược Hy phải không? - Tuệ Nhi hỏi.

- Đúng vậy, chả ưa được 2 nhỏ đó.

- Chúng ta hợp tác đi. - Tuệ Nhi cười ma mị.

- Ok cô. - Thùy Linh cười đều.

Cả 2 chụm đầu lại bàn về chuyện gì rồi nhìn nhau cười nham hiểm.

_____ RA VỀ _____

Nó và Hy vừa bước ra. Bỗng từ trên lầu đổ xuống một thứ nước gì màu đỏ đỏ. Làm Nó và HY ướt sũng quần áo thì nhem nhuốc. Cả đám học sinh lúc đó tập trung lại chỗ 2 nhỏ. Tuệ Nhi và Thùy Linh trên cầu thang nhìn xuống cười đắc chí. Từ xa Hấn Vĩnh Kỳ, Thế Huy và Trung Hiếu đã thấy hết tất cả. Hấn nhìn Thế Huy và Vĩnh Kỳ nháy mắt. Cả 2 hiểu ý chạy lên lầu lôi 2 ả thủ phạm xuống.

Hấn và Trung Hiếu chạy lại nó và Nhược Hy.

- Ai làm chuyện này vậy chứ. - Hy bực mình quát.

Hấn cởi áo khoác đưa cho Nó. Vĩnh Kỳ và Thế Huy lôi 2 nhỏ Thùy Linh và Tuệ Nhi xuống.

- Vĩnh Kỳ! Anh làm gì vậy. Buông tôi ra. - Tuệ Nhi hét lên.

- Bỏ tôi ra. - Thùy Linh quát.

Cả 2 nhỏ được kéo lại gần chỗ Hấn. Hấn bước tới nhỏ Tuệ Nhi.

* BỐP *

- Em có làm gì đâu? - Tuệ Nhi ôm mặt mà rung rung nói.

- Tôi nói cho cô biết! Cô mà đụng đến Hạ Băng và Nhược Hy thì đừng trách tôi độc ác. - Hấn trừng mắt khiến Tuệ Nhi không dám ngẩng mặt lên.

* BÓP *

Trung Hiếu tán Thùy Linh một cái.

- ANh 2. EM đã làm gì sai chứ. - Thùy Linh tức tối.

- Mà làm gì thì tự mà hiểu đi. - Trung Hiếu lườm Thùy Linh.

- Anh bênh người ngoài không bênh em gái mình.

- Mà coi lại mày trước đã.

Lúc này Vĩnh Kỳ đã đưa áo khoác cho Hy.

Nói rồi cả 6 người bước đi. Bỏ lại Tuệ Nhi và Thùy Linh đứng đó tức tối. Cả đám học sinh xì xào.

- Nhìn cái gì chứ, GIẢI TÁN. - Tuệ Nhi lườm đám học sinh suýt chảy mắt.

Cả đám học sinh chạy tán loạn.

Tuệ Nhi và Thùy Linh ôm mối thù này vào trong lòng, tự hứa sẽ trả lại cho Nhược Hy và Hạ Băng gấp 10 lần hôm nay.

-----THE END-----

#Chap sau sẽ tổ chức cuộc thi HOTGIRL. ai hóng không ta ^^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Cuộc Thi HotGirl

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng.

Chương 30: CUỘC THI HOTGIRL

Sáng hôm sau.

Vừa đến trường tất cả đã nghe bàn tán về cuộc thi HotGirl.

Nó và Hy vào lớp cất cặp rồi bước ra căn tin ngồi cùng 4 người còn lại.

- Vợ có cuộc thi Hotgirl kìa vợ thi không? - Vĩnh Kỳ nói.

- Ai vợ anh chứ. - Hy cười.

- Em vợ anh chứ ai.

- Đã cưới hỏi gì đâu mà vợ với chả chồng. - Hy cười.

- Thôi mới sáng sớm đừng làm tui tao ngứa mắt nghe chưa. - Trung Hiếu trêu Vĩnh Kỳ và Hy.

- Hạ Băng! Em thi không? - Thế Huy hỏi.

- Em cũng không biết nữa. - Nó.

- Anh nghĩ em nên thi đi. - Hấn nói.

- Em chưa biết nữa, để nữa tính sao đi. - Nó cười cười.
- Vậy rốt cuộc vợ anh có thi không? - Vĩnh Kỳ quay sang Hy.
- Chồng nói thế thì vợ thi thôi. - Hy cười lém lỉnh.
- Yeahh, Vui quá Háhá

Cả 6 người ngồi trò chuyện vui vẻ cho đến khi vào học.

-----Tiết SHCN-----

- Như các em đã biết, hằng năm trường chúng ta có tổ chức cuộc thi Hotgirl nhằm tìm ra Hotgirl No.1 của trường. Mỗi lớp sẽ đại diện 3 em để thi, vậy lớp ta ai muốn tham gia nào? - Bà cô chủ nhiệm nói 1 tràng.

- Cho Nhược Hy thi đi cô.
- Bạn Thiên Mẫn kia cô.
- Hạ Băng thi đi cô
- Còn Thùy Linh nữa kia cô.

Bla...Bla...

- Thưa cô! Em muốn thi. - Thùy Linh nói lớn.
- Được không trời! Xấu vậy mà cũng đòi thi Hotgirl. - Hy bĩu môi.

Lời nói đó vô tình lọt vào tai Thùy Linh, cô ta quay xuống.

- Xớ, xem lại à. Vậy cô có dám thi với tôi không? Chưa biết ai hơn ai à nha. - Thùy Linh cười nửa miệng.
- Thi thì thi, Hà Nhược Hy này chả sợ ai cả. - Nhược Hy trừng mắt với Thùy Linh rồi đứng dậy.
- Thưa cô, em thi. - Nhược Hy lạnh tanh.
- Rồi OK 2 em sẽ thi, vậy còn 1 bạn nữa. Ai thi nào? - Cô giáo khẽ nhún mày.

Cùng lúc đó Thùy Linh qua xuống nó.

- Hạ Băng! Dám thi không? Tao nghĩ mày không dám đâu, mày làm gì hơn tao được chứ.

Nó nhìn Thùy Linh mà sôi máu lên. Nó ức chế lắm nên đập tay xuống bàn đứng dậy.

- Thưa cô, em muốn thi. - Nó nói mà mặt lạnh tanh, ánh mắt sắc như dao.

Thùy Linh khẽ liếc nhìn Nó mà cười đều.

- Oa, sẽ có một màn thi gây chấn động đây.
- Chả biết ai là No.1 nữa.
- Hình như chị Nhi có thi nữa đó.

Bla...Bla...

- Thôi thôi, các em yên lặng. - Cô giáo lấy thước gõ xuống bàn.
- Cô sẽ đọc thể lệ thi cho các em nha: Các em thi 4 vòng.
- Vòng 1: Trang phục tự chọn do các em tự chuẩn bị.
- Vòng 2:Vẻ đẹp tự nhiên, Các em sẽ được nhà trường chuẩn bị đồ cho, đặc biệt các em phải để mặt mộc.
- Vòng 3: Năng Khiếu dành cho Top6

- Vòng 4: Ứng xử dành cho Top4

Cô nói xong nó và Hy nhìn nhau cười cười. Thùy Linh cũng cười. 1 nụ cười đầy mưu mô xảo trá

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Chuẩn Bị

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 31: CHUẨN BỊ

_____RA VỀ_____

Như mọi ngày cả 4 chàng trai đứng đợi Nó và Hy ở nhà xe.

2 nhỏ vừa tới.

- Anh 2! Em và con Băng thi cuộc thi Hotgirl. - Hy cười.

- Ô ô ô. - Cả 4 đồng thanh

- Vậy có dự định gì không? - Trung Hiếu hỏi.

- Có phần thi năng khiếu, 2 đứa tụi em tính nhảy hiện đại. - Nó cười lém lỉnh

- Nhảy hiện đại! - Hấn và Thế Huy ngạc nhiên.

- Đúng vậy, tụi em cần người nhảy chung, 4 người nhảy chung không? - Hy hỏi.

- Xời! Tưởng chuyện gì khó khăn, cứ để 4 anh này lo cho. - Thế Huy nháy mắt.

Nói rồi cả 6 người lên xe về nhà nó.

-----Ở ĐẦU ĐÓ-----

- Nhi! Mày có thi Hotgirl không? - Thùy Linh hỏi.

- Tao có! Mày thi nữa hả? - Tuệ Nhi ngạc nhiên.

- Ủ, mà 2 nhỏ Hy và Băng cũng thi nữa á. - Thùy Linh mách.

- Vậy sao? Chúng ta sẽ cho 2 nhỏ 1 bài học nhớ đời. - Tuệ Nhi nhếch môi.

- Đúng vậy! Phải cho 2 đứa đó bẽ mặt trước toàn trường. - Thùy Linh hứa theo.

-----TẠI NHÀ NÓ-----

Nó lôi ra một cái loa mini để tập nhảy. Nó và Hy quyết định nhảy "Bang Bang Bang". Hấn, Thế Huy, Vĩnh Kỳ và Trung Hiếu nhảy trước thử một đoạn. Khi họ nhảy trông cực kì chuyên nghiệp và họ nhảy cực đều ý. Khiến nó lác hết cả mắt.

- Wow, Các anh nhảy hay quá. - Nó khen nức nở.

- Chuyện bình thường thôi. - Hấn hếch mũi.

- Lúc trước tụi này mê nhảy lắm. Nhưng do thời gian sau phải lo cho Thế Giới Ngầm nên bỏ. - Vĩnh Kỳ nói.

- Thôi để tụi em nhảy thử cho mọi người xem nha. - Hy nháy mắt.

Nó lại chỗ loa bật nhạc lên.

Nó và Hy nhảy cũng không thua kém gì tụi hần. Những động tác khó đều được Nó và Hy thực hiện tuốt. Khúc cuối nó và Hy còn lộn 2 vòng nữa.

* Bóp...Bóp...Bóp*

Cả 4 người con trai vỗ tay mà miệng cứ xuyết xoa.

- Chuchoa nhảy đẹp vậy. Thế Huy.

- Em nhảy cũng giỏi quá Hy oi. - Vĩnh Kỳ.

- Không ngờ nha. - Trung Hiếu.

- Quá tuyệt vời. - Hần cười

Nó và Hy được khen cười tít mắt.

Cả nhóm bắt đầu tập, tập từ động tác khó đến cả động tác dễ. Thấm thoát đã chiều tối.

Hần, Thế Huy, Vĩnh Kỳ và Trung Hiếu có chuyện nên đã đi ra ngoài.

Nó và Hy vào nhà.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ Nó và Hy xuống phòng khách ngồi xem phim.

- Ê Băng.

- HẢ?

- Mà có thương anh 2 tao không?

- Hồi ngộ, không thương anh mà không lẽ thương mày. Con Diên

- Vậy mày sợ nhỏ Tuệ Nhi với Thùy Linh phá mày với anh 2 tao không.

- Tao hả? Chỉ cần anh Thiên tin tưởng tao thì tao chả sợ một ai nữa hết.

- Ờ thôi tao đói rồi! Vào ăn gì đi.

- Ok! Chị Sen dọn đồ ăn ra giúp em. - Nó hét lên đứng dậy lôi Hy vào bếp.

Cùng lúc đó ở Win Lady

- Ê bây! Giúp tao một chuyện đi. - Hần lên tiếng.

- Chuyện gì? - Trung Hiếu hỏi.

- Tao định cầu hôn Hạ Băng. - Hần.

- Ồ. - Thế Huy và Vĩnh Kỳ đồng thanh.

- Tính khi nào cầu hôn? - Thế Huy hỏi.

- Tao định cầu hôn sau cuộc thi Hotgirl. Cầu hôn ngay trên sân khấu.

- Lãng mạng ghê. - Thế Huy trêu.

- Ok để bọn này giúp cho. - Vĩnh Kỳ.

- À nhớ chuẩn bị giùm tao pháo hoa nữa nha. - Hần dặn.

- Chuyện pháo cứ để tao lo. - Trung Hiếu hắc cảm

-----THE END-----

Chương 34: Tại Phòng Chuẩn Bị

Mãi Cửa Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 32: TẠI PHÒNG CHUẨN BỊ.

Ngày thi đã đến. Nó và Hy khá bận rộn cho việc chuẩn bị. Sáng thì cả 2 cùng tập lại tiết mục biểu diễn cùng với tụi hần. Rồi chiều thì loay hoay chuẩn bị đồ đến trường. Tụi Hần thì bận rộn cho việc cầu hôn của Hần.

Khoảng 4h chiều. Hần, Nó, Hy, Vĩnh Kỳ, Thế Huy và Trung Hiếu cùng đến trường. Cùng lúc đó Thùy Linh và Tuệ Nhi cũng đến. Cả 8 người chạm mặt nhau.

- Anh Thiên! Anh đến đây cô vũ em hả. - Tuệ Nhi ỏng ẹo.
- ANh 2, anh ủng hộ em đúng không? - Thùy Linh làm nũng.
- Thôi bớt ảo tưởng đi nha. LÀm riết thấy gớm. - Hy nói.
- Cứ đợi đi danh hiệu No.1 sẽ thuộc về Tổng Tuệ Nhi này. - Tuệ Nhi kiêu căng.
- Ủ! Hotgirl hay Hotdog vậy. - Hy cười đều.
- Cô! - Tuệ Nhi tức xì khói.
- Thôi Hy. Minh vào đi! Hoi đâu ở đây nói chuyện với những người không biết điều. - Vĩnh Kỳ kéo Hy vào.

Cả 4 cô gái nhìn nhau lờm cháy cả mặt.

Hy và nó thì vào trong phòng chuẩn bị. Còn 4 chàng trai thì đến dặn dò người phụ trách về tiết mục cầu hôn của hần.

Nói xong họ đi ra sân sau trường để gấp vài tên kĩ sư của bang. Để dặn dò họ lắp đặt pháo vào cho đúng chỗ. TRước khi đi ra ngoài hần quay lại nói với đám kĩ sư.

- Làm cho mà cẩn thận đó. Nếu không các người sẽ về với đất mẹ.

Đám kĩ sư nghe vậy mà run rẩy.

-----TẠI PHÒNG CHUẨN BỊ-----

- Ê Hy trang điểm cho tao đi. - Nó quay sang Hy.
- Rồi. Ngồi xuống đi rồi tao trang điểm cho. - Hy vừa trang điểm cho mình xong kéo nó ngồi xuống ghế.
- Đang trang điểm Thùy Linh bước lsj.
- Trang điểm đẹp ghê ta. - Thùy Linh bữu môi.
- NEXT giùm. - Hy chả thèm nhìn mặt cô ta.
- 2 cô có thi hay trang điểm đẹp đến cỡ nào thì cũng có được danh hiệu gì đâu. No.1 nhất định là tôi. - Thùy Linh cười đều.
- Chưa thì chưa biết ai thắng ai thua đâu ha. - Hy lờm.
- Xấu như các cô thì nên ở nhà đi, thi thố chi cho mang nhục. Cả 2 cô giống như là cóc ghè vậy đó. - Thùy Linh làm tới.
- Cô nói ai cóc ghè hả? - Nó lên tiếng, lúc này nó đã trang điểm xong.
- Tôi nói 2 cô đấy. Đồ cóc ghè xấu xí. -

CHÁT

Thùy Linh ăn trọn 1 bát tay từ Hy. Cả phòng chuẩn bị chú ý đến chỗ của Nó, Hy và Thùy Linh.

- Tôi nói cho cô biết! Tôi không dễ ăn hiếp như vậy đâu nha. - Hy lườm xuýt cháy mặt nhỏ Thùy Linh.

Nói xong Hy kéo tay Nó đi vào phòng thay đồ. Bỏ lại Thùy Linh đứng đó với bao tức tối.

Thùy Linh cất bước trở về bàn trang điểm để đánh thêm ít phấn che lại chỗ bị Hy đánh lúc nãy.

- Ê Linh. - Tuệ Nhi lên tiếng.

- Cái gì? - Thùy Linh hơi bức

- Muốn trả thù chuyện lúc nãy không?

- Có sao không. Nhất định phải trả thù..

Tuệ Nhi thì thầm cái gì đó vào tay Thùy Linh. Nói xong cả 2 nhìn nhau cười. Một nụ cười đầy ma mị.

Nó và Hy đã thay đồ xong. Hy diện trên mình chiếc váy xòe, trên đó có đính vài viên ruby màu hồng. Chiếc váy trông cực kì dễ thương.. Nó thì diện chiếc đầm ren màu đen ngắn đến đầu gối, bộ váy trong cực kì thanh lịch. Chiếc váy để lộ ra phần chân thon dài trắng không tí vết của nó.

Cùng lúc đó bà cô giáo mỹ thuật vào hối đám học sinh ra để chuẩn bị đi thi.

4 người tụi hần ngồi dưới hàng ghế đầu(Ghế V.I.P) Các thí sinh từ từ đi. Tuệ Nhi khoát lên mình bộ váy bó sát người màu đỏ tôn lên vóc dáng S-line của Tuệ Nhi. Thùy Linh thì diện chiếc váy đuôi cá màu bạc trông cực kì sang.

Tất cả bước ra sân khấu dưới sự trầm trồ của tất cả học sinh và thầy cô trường QCT(Quận Cơ Thành)

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Thi

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 33: THI

Nó và Hy bước ra đi catwalk 1 vòng trên sân khấu. Sân khấu đèn led mập mờ cùng với làn khói trắng huyền diệu càng làm tôn lên vẻ đẹp của các thí sinh.

Đám học sinh ở dưới hò hét rất nhiều.

- Hạ Băng sẽ chiến thắng.

- Không! Tôi nghĩ là Nhược Hy .

- Chị Hàn Thiên của 12A4 cũng quá đẹp kìa.

- Còn Tuệ Nhi nữa.

Thùy Linh cũng xinh mà.

- Chị Á Phương cũng đẹp mà.

Vân vân và mây mây

Còn về tụi hần đang ngồi ở hàng ghế dưới cùng trầm trồ khen ngợi.

- Trời ơi, Vợ tui đẹp quá. - Vĩnh Kỳ vừa nhìn lên sân khấu vừa nói.

- Hạ Băng cũng đẹp mê hồn. - Thế Huy trầm trở.

- Vợ tương lai tao mà mậy. - Hấn tự kiêu.

- Thôi! Cả 2 đều đẹp. - Trung Hiếu.

Đang nói chuyện tiếng cô giáo dạy thanh nhạc vang lên.

- Xin cảm ơn tất cả các em đã nhiệt tình ủng hộ cuộc thi hôm nay. Và sao đây là Top10 thí sinh lọt vào vòng 2. - Bà cô ráng nói to hết cỡ.

1. Lưu Hạ Băng.

- Tuyệt vời. - Hấn phấn khích cả đám học sinh hò hét.

2. Trần Kỳ Thư.

3. Lữ Thùy Linh.

4. Triệu Tuyết Hà.

5. Hà Nhượng Hy.

- Yeahh. - Vĩnh Kỳ hét lên.

6. Vũ Xuân Nhi.

7. Tống Tuệ Nhi.

8. Vương Hàn Thiên.

9. Hàn Á Phương.

10. Hoàng Như Kiều.

Cả đám học sinh hò reo không ngừng.

- Các em vào trong để chuẩn bị cho phần thi thứ 2. - Bà cô hét lớn vào micro.

Phần thi thứ 2 các thí sinh đều mặc áo dài như nhau. Điều đặc biệt là học không trang điểm. Nó và Hy không trang điểm vẫn rất là đẹp. Còn những thí sinh khác thì nhan sắc thì giảm sút rất nhiều.

Top10 bước ra lượn 1 vòng trên sân khấu và dừng lại trên đó.

Đám học sinh hò hét tên thí sinh mà họ yêu thích. Trong đó, 2 cái tên được hét lớn nhất là Hạ Băng và Nhượng Hy được hét to nhất.

Giám khảo là cô hiệu phó, thầy hiệu trưởng và cô mỹ thuật.

Cô hiệu phó nhận xét.

- Các em ai cũng đẹp rạng ngời. Nhưng nếu thiếu mất son phấn thì có 1 số em nhìn có vẻ thiếu sức sống. Trong Top10 cô thấy được có em Hạ Băng và Nhượng Hy là vẫn giữ được vẻ đẹp khi không còn son phấn.

Nghe vậy tụi học sinh càng hò hét tên của 2 nhò lớn hơn.

- Và sao đây là Top6. - Tiếng bà cô thanh nhạc.

- Đầu tiên là Vương Hàn Thiên.

- Tiếp theo là Hà Nhượng Hy.

- Tiếp nữa là Tống Tuệ Nhi.

- Sau đó là Hàn Á Phương.

- Kế đến là Lữ Thùy Linh.

- Và cuối cùng là... Là ai đây các em - Bà cô làm cả đám học sinh hồi hộp. Tim bọn học sinh muốn nhảy hết ra ngoài.
- Hạ Băng! Luru Hạ Băng. - Cả đám học sinh hét lớn.
- Trần Kỳ Thu! Là Trần Kỳ Thu.
- Vâng và cuối cùng là Luru Hạ Băng.

Đám học sinh thi nhau hò hét.

- Các em vào trong để chuẩn bị cho phần thi tài năng. Các em có thể thi một mình hoặc thi chung với nhau.

-----THE END-----

#Note: Tập sau bộ 6 hoàn hảo sẽ nhảy hiện đại. Hóng không các bạn? ^^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Tài Năng Bộc Lộ

Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 34: TÀI NĂNG BỘC LỘ.

Tụi hần lúc nào đứng dậy đi vào chuẩn bị. Tiết mục của Nó và Hy được xếp thứ 3. Tiết mục của Tuệ Nhi và Thùy Linh là tiết mục đầu tiên.

Đi ngang qua phòng chuẩn bị của Tuệ Nhi và Thùy Linh bọn hần vô tình nghe được cuộc đối thoại.

- Lát thi tài năng xong đợi tụi con Băng ra thi thì tao với mày lên phòng nó xé váy của 2 con đó. - Tuệ Nhi.
- Liệu làm như vậy có ổn không?
- Tao lo hết cho.
- Lỡ có người thấy thì sao? - Thùy Linh lo lắng.
- Thì mày nói mày đi lấy trang phục cho vòng sao. - Tuệ Nhi trấn an.
- Ừ. Rồi giờ ra đi đến phần thi của tao với mày rồi kìa. - Thùy Linh hỏi.

Cả 4 người tụi hần nghe cuộc đối thoại đấy xong nhìn nhau cười đều, không ai bảo ai cũng nhanh chân đến phòng chuẩn bị của Nó và Hy.

Nó và Hy đã thay đồ xong trông cực chất. Màu chủ đạo là đen. Trang điểm lên nhìn Nó và Hy trông hoàn toàn khác. Nhưng chiếc đinh tán đính trên mũ, những sợi xích chằng chịt trên chiếc quần sort và Đôi giày có gắn đèn led trông cực chuyên nghiệp. Hần và Thế Huy thay đồ xong ra ngồi cạnh 2 nhỏ. Hần lỏm điện thoại.

- Alo. Duy hả. Mày về tập đoàn, Lên phòng thiết kế bảo cô Lina lấy 2 cái đầm dạ hội mới nhất của Nhà Thiết Kế Lora. 2 chiếc váy có đính kim cương ấy. Rồi mày đem đến trường QCT liền cho tao, đem vào phòng chuẩn bị số 3 rồi ngồi đấy giữ luôn. Lát tao sẽ gặp mày. - Hần Lạnh Lùng.
- Dạ Vâng thiếu gia. - Thái Duy nói.
- ANh 2 tụi em có váy rồi mà. - Hy tò mò.
- Lát sao sẽ có người đến phá đấy. - Thế Huy đá đều.
- Là ai vậy? - Nó hỏi.
- Em nghĩ còn ai vào đây nữa. - Trung Hiếu từ phòng thay đồ bước ra.

- Chỉ có thể là 2 nhỏ đó thôi. - Vĩnh Kỳ chen vào.

- Vậy sao bây giờ mình không cắt váy chỗ khác mà cần phải lấy váy khác. - Nó hơi khó hiểu.

- Để cho 2 nhỏ đó 1 bất ngờ. - Hân nói.

Nói rồi 6 người bước ra sân khấu để chuẩn bị lên diễn.

Tiết mục của Thùy Linh và Tuệ Nhi vừa kết thúc. Cả 2 hát song ca, 1 bản balat buồn, khiến trái tim của đám học sinh và thầy cô dường như tan chảy.

2 nhỏ vừa bước xuống sân khấu thì gặp tụi nó. 2 nhỏ lờm Hy và Nó. Hy và Nó đáp trả bằng 1 nụ cười khinh bỉ.

2 nhỏ lên vào phòng đồ của Hy và Nó thì bất gặp ngay 2 cái váy xê tà trông cực kì đẹp. 2 nhỏ tiến đến chiếc váy và lấy kéo cắt tan nát phần thân váy. Phá xong nhanh chóng chuồn về phòng chờ.

Đến phần thi của Nó và Hy.

Đèn led vụt tắt làm đám học sinh hồi hộp.

Nhạc vang lên, đèn led từ giầy của 6 người xuất hiện. Đèn bật lên, đập vào mắt của đám học sinh là hình ảnh nó và Hy được đỡ trên vai của 4 nam thần. Hân và Thế Huy đỡ nó. Vĩnh Kỳ và Trung Hiếu đỡ Hy. Cả đám học sinh hò reo không hết. Nó và Hy lộn 1 vòng từ vai của 4 chàng trai xuống.

Nhạc sôi động khiến những con người ở dưới sân khấu như ngạc thờ. Những động tác chuyên nghiệp được thực hiện từ 6 con người trên sân khấu. Những động tác xoay người uyển chuyển đến những động tác phức tạp đều được thực hiện.

Đám học sinh cả nam lẫn nữ đều như vỡ òa theo họ. Khuôn mặt lạnh như băng của 6 người khiến người ta chết mê chết mệt. Cuối cùng là động tác của Nó và Hy lộn 2 vòng trên sân khấu rồi đứng trên vai của 4 nam thần. Động tác này rất khó nếu lệch 1 nhịp cũng có thể bị chấn thương. Cả đám học sinh như nghẹt thở khi cả 2 lộn mèo. Thật may mắn, cả 2 đã thành công và đứng ngay trên vai của 4 nam thần.

Kết thúc màn biểu diễn khán giả ở dưới như bùng nổ. hò hét tên của cả 6 người không ngừng.

-----THE END-----

Tập sao có kết quả cuộc thi nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Kết Quả

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 35: Kết Quả.

- Các em hãy đến thùng phiếu để bầu chọn cho thí sinh mà mình yêu thích nhất nhé. - Bà cô huyền thoại lên tiếng.

Sau một hồi thảo luận thì đã có được danh sách Top4.

- Và sau đây là Top4. - Tiếng cô giáo mỹ thuật vang lên.

- Đó chính là các em Hà Nhược Hy, Tống Tuệ Nhi, Lưu Hạ Băng và Lữ Thùy Linh. Bây giờ các em hãy vào trong để chuẩn bị cho phần thi cuối cùng. - Bà cô mỹ thuật hét vào micro

Thùy Linh và Tuệ Nhi nhìn nhau cười. Cả 2 lúc này đã ở trên sân khấu trước. Thùy Linh mặc chiếc váy màu đỏ trông cực kì quyến rũ. Tuệ Nhi thì diện chiếc váy ánh kim trong rất là lấp lánh.

- Mời 2 em Hạ Băng và Nhược Hy trở lại sân khấu. - cô thanh nhạc nói.

- 2 nhỏ đó không có váy mặc nên khỏi thi rồi. - Thùy Linh nói nhỏ với Tuệ Nhi.

- Tội quá. - Tuệ Nhi cười đều.

Cả đám học sinh hoang mang.

- Ồ ồ ồ. - Cả đám học sinh đồng thanh ngạc nhiên, Thùy Linh và Tuệ Nhi thấy lạ bèn nhìn vào cánh gà.

Nó và Hy bước ra với chiếc đầm dạ hội lấp lánh ánh của kim cương thật. Trông cả 2 xinh đẹp vô cùng. Thùy Linh và Tuệ Nhi trở mắt ngạc nhiên.

- Trời ơi đầm dạ hội của Nhà Thiết Kế Lora, thiết kế kia.

- Đầm này là chiếc đầm sắp được ra mắt của Hạo Gia đây mà.

- Đây là chiếc đầm khiến cho các tín đồ thời trang chao đảo đây mà.

- Hạ Băng và Nhược Hy sững thật.

Bla...Bla...

Nó và Hy từ từ bước đến trung tâm sân khấu.

Thùy Linh và Tuệ Nhi nhìn nhau bằng ánh mắt tức giận. Cứ tưởng là phá được nó và Hy ai ngờ lại khiến cho 2 nhỏ nổi như vậy.

Quả thật 2 chiếc đầm đẹp cực đẹp, được đính rất nhiều kim cương lên đó. Quả thật nó là 1 tuyệt tác. Nhìn vào ai cũng thích mê. Thầy cô của cả trường cũng trở mắt vì chiếc đầm của nó và Hy.

- Các em hãy nói cảm nghĩ của mình bây giờ đi. - Bà cô thanh nhạc gào thét lần 3 tiếng của bọn học sinh.

Đầu tiên là Thùy Linh.

- Mong các bạn ủng hộ mình. - Thùy Linh nháy mắt kèm theo một nụ cười nhẹ khiến đám con trai phải kiềm chế cảm máu gấp.

- Tôi sẽ là No.1. Bởi vì như vậy tôi sẽ giành lại được người con trai đã từng xem tôi là tất cả. - Tuệ Nhi cao ngạo. Cả đám học sinh bàn tán không ngừng, ai cũng biết được người con trai đây chính là Hạo Thiên.

- Tôi mong tình bạn và tình yêu của mình sẽ mãi mãi được như bây giờ. Một tình bạn và tình yêu đẹp mà tôi mãi trân trọng. - Nhược Hy vừa nói vừa nhìn vào cánh gà, nơi mà Vĩnh Kỳ, Thế Huy và Trung Hiếu đang đứng. Cả đám học sinh vỗ tay rân rân.

- Yêu một người có lẽ chỉ cần cho hết đi, Ngắm nụ cười hạnh phúc vô tư không sầu bi. - Nó nói rất chậm vừa nói vừa nhìn vào cánh gà để tìm kiếm 1 dáng hình quen thuộc nhưng chẳng thấy. Trong lòng nó chợt cảm thấy trống vắng.

- Cảm ơn các em, và sao đây là kết quả của cuộc thi Hotgirl hôm nay. Các em nghĩ ai là No.1 nè?? - Bà cô gào thét trong micro

Ở dưới đám học sinh thi nhau hò hét rất cả họng. Chủ yếu là tên nó và Tuệ Nhi. Cả 4 người tính từ bên trái qua là Thùy Linh, Tuệ Nhi, Nó và Nhược Hy.

- Hà Nhược Hy, mời em bước lên một bước.

- Nó là No.4. - Thùy Linh cười đều khề nói với Tuệ Nhi. Tuệ Nhi cười nửa miệng tỏ vẻ bất cần.

- Hà Nhược Hy em chính là NO.2 của năm nay. - Bà cô nhấn mạnh từ No.2

Nhược Hy ngạc nhiên cười sung sướng. Đám học sinh hét vang vọng tên của Nhược Hy. Vĩnh Kỳ đứng trong cánh gà nhìn ra cười hạnh phúc.

- Lữ Thùy Linh.

Thùy Linh bước lên 1 bước nhỏ thăm nghĩ.

"Nhược Hy là No.2 thì chắc chắn mình là No.1"

- Lữ Thùy Linh em là No.4 của năm nay. - Bà cô nói hết sức nhẹ nhàng.

Thùy Linh từ thiên đường bỗng chốc bị đạp xuống địa ngục, mặt nhỏ tối sầm.

- Chỉ còn lại 2 em có nghĩa là 1 em sẽ là No.1 và 1 em sẽ là No.3. Các em muốn ai làm No.1 nào?

Đám học sinh la hét tên nó lần 3 tiếng của Tuệ Nhi. Hắn đã thay đồ xong bước ra phía cánh gà. Hắn diện bộ vest trắng tay còn cầm 1 cây guitar trông lãng tử vô cùng.

Tất cả đứng hồi hộp để nghe công bố kết quả.

- Và HotGirl No.1 của trường QCT năm nay là

-----THE END-----

#Nghĩ ai là Hotgirl nè. Tập sau Hạo Thiên cầu hôn Hạ Băng lun nè.

Ai hóng không?

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 38: Cầu Hôn

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 36. Cầu Hôn.

- Và HotGirl No.1 của trường QCT năm nay là.

"LUU HẠ BĂNG". - Bà Cô Hét To.

Cả đám học sinh hò hét tên nó. Hấn trong cánh gà nhìn nó cười hạnh phúc. Nó lúc này chả biết nói gì, một cảm giác rất mới mẻ. Ngạc nhiên xen lẫn hạnh phúc.

- Vậy là đồng nghiệp em Tổng Tuệ Nhi sẽ là No.3 của năm nay. - Tuệ Nhi bực tức bước lại 1 góc sân khấu đứng cùng Thùy Linh.

Nó đứng ngay chính diện sân khấu, nó vừa được cô hiệu phó trao danh hiệu hotgirl kèm theo 1 cái vương miện trên đó có những viên ruby xếp thành chữ "No.1". Cái vương miện mà đứa con gái nào học trong trường QCT cũng mong muốn có. Nó được trao vương miện thì cả đám học sinh ở dưới hò hét vỗ tay không ngừng.

Hấn đứng dậy chỉnh trang lại quần áo rồi ra hiệu cho bộ phận ánh sáng tắt đèn.

Đèn vừa tắt, nó hết sức ngạc nhiên xen lẫn bàng hoàng. Cả đám học sinh nhốn nháo. Thùy Linh và Tuệ Nhi đứng 1 góc nhìn nhau khó hiểu. Nhược Hy lúc này đã được lôi lại chỗ của Vĩnh Kỳ, Thế Huy và Trung Hiếu. Nhược Hy tò mò.

- Chuyện này là sao?

- Thằng anh 2 em tỏ tình với Hạ Băng chứ sao trắng gì nữa. - Vĩnh Kỳ giải thích.

- Sao mọi người không nói với em biết trước. - Hy nhú mày.

- Nói trước với em để em nói lại cho Hạ Băng sao? - Trung Hiếu.

- Vĩnh Kỳ? Em cũng muốn được cầu hôn như vậy. - Hy bẹo má Vĩnh Kỳ.

- Anh không phải Hạo Thiên đâu. - Vĩnh Kỳ cười lém lỉnh.

Ở ngoài sân khấu nó đang rất hoang mang. Chợt nhạc vang lên, khói trắng từ từ thả vào. Đèn bật lên chiếu thẳng vào người nó và hấn. Đập vào mắt nó và đám học sinh là hình ảnh của hấn y như 1 soái ca bước ra từ ngôn tình. Hấn mặc vest trắng trông cực kì điển trai. Tay còn ôm cả 1 cây guitar, tóc vuốt gel bóng bệ, cộng với khuôn mặt điển trai khiến đám học sinh nữ suýt ngất. Hấn ôm đàn đi lại chỗ của nó vừa đi vừa hát, ngón tay hấn lướt nhẹ trên đàn guitar, giọng hát cực kì ngọt ngào làm tan chảy hàng trăm trái tim của phái nữ.

**Đi qua bao nhiêu khó khăn.*

Đi qua bao nhiêu nỗi thăng trầm.

Đôi lúc anh mệt mỏi chỉ có em ở bên.

Là người mang đến cho anh những tiếng cười.

Em ơi lại gần anh nữa đi.

Em hãy nhìn thẳng vào mắt anh này.

Anh sẽ rất hạnh phúc

Nếu sớm mai tỉnh giấc.

Người đầu tiên anh trông thấy chính là em

Làm Vợ Anh Nhé! Anh có 1 bờ vai đủ rộng

Một vòng tay ấm, 1 trái tim luôn thấy hiểu em

Làm Vợ Anh Nhé! Anh sẽ luôn là người che chở.

Mang đến cho em sự bình yên.

Dù mai mưa nắng, anh sẽ luôn là người dẫn lối.

Buồn vui gian khó đã có anh ở đây sẽ chia.

Chẳng cần em phải lo lắng hay bận tâm điều gì.

*Và giờ hãy hứa trọn đời yêu anh nhé em.**

Kết thúc bài hát là lúc hân đến kế bên nó và quỳ xuống trên tay cầm một chiếc nhẫn khắc chữ BYT trên nhẫn đính 1 viên kim cương to màu hồng ruby. Nó đứng như trời trồng, cảm xúc của nó lúc này rất hạnh phúc, rất cảm động. Nó không ngờ hân lại có thể lãng mạn đến như vậy.

-----THE END-----

#Note: góp ý cho mị nha

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng.

Chương 37.

Đám học sinh ở dưới cứ trầm trồ. Đám nữ sinh ao ước được đứng ở vị trí của nó. Tuệ Nhi và Thùy Linh ở góc cuối sân khấu tức nỏ đom đóm mắt. Tuệ Nhi vứt bó hoa tươi trên tay xuống bỏ đi. Thùy Linh thấy vậy cũng chạy theo.

Bùm...Bùm...

Pháo hoa nổ rộ trên nền trời đen. Pháo hoa nổ từng đợt trông cực kì thích mắt. Pháo nổ ra hình trái tim rất đẹp. Khúc cuối pháo nổ ra hình 2 trái tim đan xem vào nhau. Một trái tim đề chữ "Thiên" và 1 trái tim đề chữ "Băng". Phía dưới còn có dòng chữ "Làm Vợ Anh Nhé!"

Nó cảm động quá bất giác nước mắt của nó không cầm được mà rơi xuống. 1 giọt nước mắt hạnh phúc. Tụi học sinh la hét ầm ĩ.

- Hạ Băng! Em làm Vợ anh nha. - Hân nói với 1 giọng ấm áp.

Đồng Ý Đi...Đồng Ý Đi... Đám học sinh hét to

- Em đồng ý. - Nó cười, một nụ cười hạnh phúc.

Hân cười rồi lấy nhẫn ra đeo vào ngón áp út của nó. Hân đứng dậy ôm nó và khẽ nâng cằm nó lên. Khóa môi nó bằng 1 nụ hôn ngọt ngào. Vị ngọt của môi nó và sức quyến rũ của môi hân khiến cả 2 chả muốn dứt ra.

Đám học sinh ở dưới hiện lên trên mặt 2 chữ GATO to bự.

Sau khi đắm chìm trong nụ hôn ngọt ngào cả 2 dứt ra, mặt nó đỏ như trái cà chua chín.

Cả 2 dặt tay nhau vào trong, vừa vào đã gặp ngay 8 ánh mắt hình viên đạn.

- 2 đứa bây cho tui tao ăn bánh GATO FREE à. - Trung Hiếu hậm hực.

- Em muốn được như con Băng chồng oi. - Hy mè nheo.

- 2 đứa mình đính hôn rồi mà còn muốn với chả ham. - Vĩnh Kỳ cốc đầu Hy.

- Tội cho bọn F.a như tao. - Vĩnh Kỳ lắc đầu.

Nó và hấn chỉ cười cười.

Cả 6 người lên xe về nhà của hấn. Tuệ Nhi đã dọn đồ ra khỏi biệt thự của hấn để về biệt thự của mình.

Cả 6 người vừa về nhà thì đã phi lên lầu lao vào phòng. Thật sự thì cả ngày hôm nay họ rất mệt.

Hôm sao

Chiếc xe của hấn vừa dừng lại cả đám học sinh vây quanh xe hấn mà la hét.

Tất cả về lớp để cắt cặp rồi hẹn nhau ra căn tin. Hy có chút việc nên đi đâu đó. Nó đi một mình về lớp.

Nó vừa vào lớp thì bị cả đám nữ sinh vây quanh.

- Hạ Băng bạn đẹp thật.

- Chúc mừng bạn nha

- Bạn và Hạo Thiên hạnh phúc nha.

- Mình hâm mộ bạn lắm đó

- Các người biết nhục không? - Hy nói, cả đám nữ sinh tản ra.

- Lúc trước các người ghét Băng lắm mà, sau đột nhiên tốt bụng vậy? Vì Băng là No.1? Hay vì Băng là vợ sắp cưới của Hạo Thiên. Lũ mặt dày. - Hy xả 1 tràng.

Nó được Hy giải vây mừng r mặt. Nó cảm thấy rất phiền vì đám học sinh này.

Nó và Hy cắt cặp rồi bước ra căn tin. Đi gần đến căn tin thì gặp Tuệ Nhi và Thùy Linh đang đi hướng ngược lại.

- Chào 2 chị HotGirl. - Hy trêu ghẹo.

- 2 chị có thể cho tui em xin chữ kí được không ạ. - Nó đá đều

- 2 cô coi chừng bọn này đấy. - Tuệ Nhi lờm

- Đừng vội đắc ý, tui này sẽ trả thù. - Thùy Linh nhếch mép.

Nói rồi cả 4 người quay bước đi về 2 hướng khác nhau.

-----Tại Căn Tin-----

- Tui bây tính khi nào đính hôn? - Trung Hiếu hỏi.

- Tao không biết nữa! Tao gọi điện báo ba mẹ tại về lo rồi.. - Hấn nói

- Vậy em gọi cho 3 mẹ của em chưa Băng? - Thế Huy hỏi nó.

- Em chưa! Lát em sẽ gọi. - Nó cười.

Cả 6 người ngồi đấy nói chuyện cho đến khi vào học

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Đính Hôn

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 38: Đính Hôn

-----TẠI NHÀ HẮN-----

Ông Minh Triết và Bà Ngọc Nga (Cha mẹ Hấn) đang ngồi đối diện (Cha mẹ Nó) ông Hà Tôn và Bà Ngọc Hân.

- Anh chị tính bao giờ tổ chức lễ đính hôn cho bọn trẻ vậy? - Mẹ Hấn hỏi.

- Chúng tôi định là cuối tuần này, không biết ý định của anh chị như thế nào? - Mẹ nó cười đáp.

- Thế thì quá tốt rồi, vợ chồng tôi cũng định tổ chức ngày đó nữa. - Ba Hấn cười.

- Sau này khi chúng ta thành thông gia rồi thì tập đoàn H&T và tập đoàn Hạo Gia sẽ lớn mạnh và bành trướng lớn mạnh nhất Việt Nam. - Ba Nó cười lớn.

Cả 4 ông bà ngồi nói chuyện hết cả buổi sáng. Họ bàn về chuyện của đám cưới và chuyện hợp tác làm ăn.

_____ Ngày đính hôn _____

Từ sáng Nó và Hấn đã phải chuẩn bị tới mất tới mũi. Thiệp mời đã phát đi hết, đa số là mời các tập đoàn lớn, các ông chủ ở nước ngoài và các Lão Đại của Thế Giới Ngâm.

-----Đến Chiều-----

Phòng của hấn đã được Nó và Hy trưng dụng làm phòng trang điểm bởi vì phòng của Hy đã đựng đồ chật cứng. Hy đã tự trang điểm xong quay sang trang điểm cho Nó. Vừa trang điểm vừa cười nói vui vẻ.

- Mới đây mà mày đã thành chị dâu tao rồi.

- Mày phải biết nghe lời chị dâu mày đó.

- Trời ơi! Tui phải chịu cảnh chị dâu em chồng sao? - Hy giả vờ tội nghiệp.

- Phải ngoan chị dâu mới thương nghe chưa. - Nó ra vẻ chị.

- Thôi đi mày. - Hy cười.

- À mà lễ đính hôn có mời 2 nhỏ kia không? - Hy hỏi Nó.

- Hình như là có, tại vì Thùy Linh là em gái anh Hiếu và nhỏ Nhi là con gái của Tổng Minh Phong.

- À ờ.

Cùng lúc đó Vĩnh Kỳ bước vào nói.

- 2 em chuẩn bị lệ đi nha, chúng ta phải đến nhà hàng sớm đó.

- Dạ! Anh đi xuống dưới trước đi. - Hy vừa nói vừa đẩy Vĩnh Kỳ ra và đóng cửa lại cái Rầm

Nó và Hy đi thay đồ.

Hy diện 1 chiếc váy ngắn ngang đầu gối, trên váy có đính những viên đá quý trông cực kì đẹp. Hy để tóc xõa tự nhiên. Hy mang đôi giày cao 10 phân để tăng chiều cao lên xiu. Còn nó, Nó là nhân vật chính của ngày hôm nay. Nó diện 1 chiếc váy cúp ngực để lộ ra phần vai trần gợi cảm. Tóc Nó uốn nhẹ xõa ngang lưng trông rất dễ thương. Làn da trắng không tí vết của nó càng làm cho chiếc váy của nhà thiết kế hàng đầu thế giới Lora trở nên nổi bật.

Chiếc váy là một tuyệt tác cực kì tuyệt mĩ, đó là ao ước của tất cả các cô gái. Trên đó đính hàng trăm viên đá quý được sắp xếp 1 cách tỉ mỉ. Nó mang đôi giày cao 15 phân giúp tăng chiều cao lên 1 cách rõ rệt. Nó và Hy bước xuống nhà dưới.

Bọn Hấn đã chuẩn bị xong hết đang ngồi dưới phòng khách đợi. Nó và Hy vừa xuống thì đã khiến cho các chàng trai của nhà ta đứng hình. Tất cả đều ngạc nhiên trước vẻ đẹp của Nó và Hy. Nói thật nhìn nó và Hy xinh đẹp chả khác gì thiên thần.

- Quá đẹp! - Hấn

- Tuyệt vời! - Vĩnh Kỳ.

- Quá xinh. - Trung Hiếu.

- Đẹp vô cùng. - Thế Huy

Cả 4 chàng trai cứ trầm trồ mãi. Nó và Hy cười hiếp mắt. Tất cả bước ra xe của Vĩnh Kỳ phóng nhanh đến nhà hàng.

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Đính Hôn (2)

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 39: Đính Hôn (2)

Tại nhà hàng 5* Vĩnh Nguyên (Của nhà Vĩnh Kỳ)

Cả nhà hàng được trang trí cực kì lộng lẫy. Gam màu chủ đạo là màu tím, màu của sự thủy chung.

-----TÔI 7H-----

Tất cả khách mời đã đến đông đủ

_____Buổi Lễ Bắt Đầu_____

- Cảm ơn tất cả mọi người đã đến dự lễ đính hôn của đôi bạn trẻ Hạo Thiên và Hạ Băng. - Giọng của MC. - Sau đây xin mời người lớn của 2 bên lên phát biểu đôi lời.

Ba của Hấn lên phát biểu, nói đại loại những chuyện như là chúc 2 đứa hạnh phúc, nói về mối giao tình của cả 2 bên sui gia và về chuyện hợp tác làm ăn này nọ.

- Vâng rất cảm ơn ông Minh Triết ba của nam chính ngày hôm nay. Và sau đây xin mời cặp nhân vật chính ngày hôm nay bước lên sân khấu.

Hấn dắt nó từ từ bước lên sân khấu trong tiếng vỗ tay hàng loạt. Hấn diện bộ vest trắng, thắt carvat màu đỏ, tóc vuốt gel dựng đứng, cùng với khuôn mặt điển trai làm cho các cô gái ở đây phải hồi tiết. Nó và Hấn đi bên nhau quả thật là 1 cặp trai tài gái sắc.

Cả 2 trao nhẫn cho nhau một cách thật yêu thương họ đặt hết cả yêu thương vào chiếc nhẫn đó. Vừa trao nhẫn xong thì mọi người ở dưới đồng thanh.

* Hôn đi... Hôn đi... *

Mặt nó đỏ ửng lên vì ngại (Lúc hôn hun trước cả trường có ngại đâu =="). Hấn thấy vậy chỉ hôn ở má. Hôn xong hấn dẫn nó xuống và đi tiếp khách. Nhược Hy, Vĩnh Kỳ, Thế Huy và Trung Hiếu cũng rất bận rộn cho việc tiếp đãi khách. Ở đây toàn là những người có tiếng tăm nhưng những lời họ nói ra đều rất giả tạo chủ yếu là tung hô tăng bốc người đối diện nên cả đám tụi hấn ai cũng ghét những chuyện như vậy nhưng đây là tình huống bắt buộc.

Ở một góc có 2 cô gái đang đứng nói chuyện gì đó.

Chính xác đó là Tuệ Nhi và Thùy Linh. 2 đứa cũng được mời tới nhưng cả 2 chỉ đứng 1 góc thôi mà không làm loạn vì 2 nhỏ biết nếu làm loạn ở đây hậu quả sẽ rất khó lường.

- Đáng ra người đứng kế bên Hạo Thiên là tao. - Tuệ Nhi tức tối. - Tao không để yên cho tụi nó đâu. Tao nhất định phải phá cho bằng được.
- Hình như tuần sau trường có tổ chức đi dã ngoại 3 ngày đấy. - Thùy Linh cười nham hiểm.
- Tao nghĩ ra cách rồi. - Tuệ Nhi cười mỉa mỉ.

Cả 2 chụm đầu lại bàn tán cái gì đó rồi nhìn nhau cười.

Cả 6 người tụi nó ai cũng phải uống rượu tiếp khách nên đã có dấu hiệu say. Nó và Hấn đã đính hôn nên 3 mẹ nó đã yên tâm cho nó ở nhà hấn (Bình thường cũng ở rồi mà =')

Tàn tiệc tất cả rất mệt mỏi nên đã phóng xe về thẳng nhà. Vừa về tất cả cực kì mệt mỏi nên chỉ muốn bay thẳng lên giường. Nó và Hy đã say khướt nên bắt buộc Hấn và Vĩnh Kỳ phải đỡ lên phòng.

Hấn đỡ nó lên phòng mình rồi hấn cũng nằm xuống đó ngủ luôn. Vĩnh Kỳ thì định đỡ Hy vào phòng xong sẽ qua ngủ cùng Thế Huy và Trung Hiếu nhưng vừa để Hy xuống thì Vĩnh Kỳ cũng say quá nên gục xuống luôn.

Tất cả chìm vào giấc ngủ sau 1 ngày mệt mỏi bận rộn

THE END

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42

. Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 40

Sáng Hôm Sau

Cặp mi cong vút của nó từ từ mở ra. Nó phát hiện ra mình đang ở phòng của hấn và đang ôm hấn. Khuôn mặt hấn khi ngủ thì khó phải nói, trông cực kì đẹp trai. Hấn khi ngủ thì chẳng còn vẻ lạnh lùng nữa mà thay vào đó là khuôn mặt rất là baby.

Hấn đang ngủ thì cảm thấy có ai đó nhìn chằm chằm vào mình, hấn khẽ nhướn mày. Vừa mở mắt ra hấn đã thấy khuôn mặt baby xinh xắn của nó đang chăm chú nhìn mình.

- Em nhìn đủ chưa? Trả tiền đây. - Hấn trêu nó
- Đồ đáng ghét! À mà sao em ở chung phòng với anh? - Nó ngây thơ.
- Thì vợ chồng phải ở chung chứ. - Hấn cười đứng dậy đi vào nhà tắm để VSCN.

Nó ngồi đó cười cười rồi lôi điện thoại ra nghịch.

5p sau hấn bước ra với chiếc áo sơ mi trắng cộng quần tây đen trông y như soái ca bước ra từ ngôn tình. Nó thấy hấn ra là bay thẳng vào nhà tắm liền. Hấn thì đi xuống nhà dưới.

-----Tại Phòng Hy-----

Vĩnh Kỳ và Hy đang ôm nhau ngủ. Hy khẽ nhướn mày thức giấc, phát hiện ra Vĩnh Kỳ đang ngủ kế bên mình. Hy hét toáng lên.

- Lý Vĩnh Kỳ! Sao anh lại ở đây. - Nhỏ vừa nói vừa lấy gối đập vào Vĩnh Kỳ.

Vĩnh Kỳ bị tiếng hét của nhỏ làm cho thức giấc.

- À ờ Chuyện gì? - Vĩnh Kỳ còn mê ngủ
- Em hỏi tại sao anh lại ngủ trên giường của em.. - Hy lườm Vĩnh Kỳ.

- À ờ. Tại hồi tối em say quá nên anh đưa em về phòng rồi anh ngủ quên ở đây luôn. - Vĩnh Kỳ cười gian.
 - Đồ đáng ghét! Em tạm tin anh đây. - Hy nói rồi đứng dậy bước vào nhà tắm để VSCN. Vĩnh Kỳ cũng lồm cồm ngồi dậy.
- Hy vừa vào nhà tắm, thì lại mở cửa ra và lộ đầu ra nhìn Vĩnh Kỳ khiêu khích.
- Chồng yêu! Tắm cùng em không? - Hy ngọt ngào.
 - Nếu Vợ muốn. - Vĩnh Kỳ cười gian rồi lao lại nhà tắm.

RẦM

Vĩnh Kỳ vừa lao tới thì Hy đóng cửa lại làm Vĩnh Kỳ đập mặt vào cửa té lăn quay xuống đất.

- Chồng cứ ở đó mà mơ nha. - Hy trong nhà tắm nói vọng ra.
- Vợ ác lắm. Em đợi đây. - Vĩnh Kỳ vừa xoa xoa đầu vừa nói.

-----30p sau-----

Tất cả đã có mặt ở bàn ăn. Nó và Hy cầm đầu vào tô phở. Hấn thì đang nhâm nhi tách cà phê. Thế Huy và Trung Hiếu thì nói chuyện suốt. Vĩnh Kỳ thì mặt hầm hầm.

- Vĩnh Kỳ! Mặt mày sao đấy. - Thế Huy tò mò.
- Kệ tao. - Vĩnh Kỳ bực tức quay sang Hy.
- Chuyện là có người mới sáng đã hôn cửa rồi. - Hy trêu ghẹo.
- Tại ai hả? - Vĩnh Kỳ tức xì khói.
- Lỗi tại em! Tội cho chồng em quá. Em xin lỗi chồng yêu nha. - Hy nói ngọt sớt.

Hấn nghe Hy nói vậy mém sặc cà phê.

* Khụ...Khụ...*

- Anh có sao không? - Nó quan tâm.
- Anh không sao. - Hấn.
- Hy à! Có gì thì tìm chỗ nào mà nói, nói ở đây có biết anh GATO không? - Trung Hiếu nói.

Cả đám cười sặc sụa.

Vĩnh Kỳ nghe Hy nói vậy thì mát lòng mát dạ, chả thấy đau gì nữa mà bù lại là rất hạnh phúc.

- Thôi bữa nay đừng đi học, đi chơi đi. - Thế Huy gợi ý.
- Học hoài cũng chán. - Vĩnh Kỳ chen vào.
- Đi Monster Lans chơi đi, mới mở đấy. Nghe nói vui lắm. - Hấn.
- Ok đi chỗ đó đi. - Hy hào hứng.
- Ăn xong rồi đi. - Nó bảo.
- Ăn lẹ lẹ đi rồi đi chơi. - Trung Hiếu.

-----The End-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tàng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 43: Monster Lans

Mãi Cửa Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng

CHƯƠNG 41: MONSTER LANS

-----Tại Monster Lans-----

Cả 6 người bước vào làm tâm điểm của sự chú ý. Đi đến chỗ nào là y như rằng chỗ đó đông nghẹt.

Cả 6 người đứng trước "Địa Ngục 3D"

- Chơi cái này đi mọi người. - Hấn khiêu khích.

- Thôi mà anh! Chơi trò khác đi. - Nó nài nỉ.

- Cái này vui nè! Chơi đi. - Thế Huy chen vào.

- Nói trước là ở đây có 5 phòng, phòng phòng có độ đáng sợ khác nhau, tao nghe nói can đảm lắm cũng chỉ đến được phòng số 3. - Trung Hiếu vừa đọc tờ quảng cáo vừa cười.

- Hình như mỗi lần vào chỉ được 45p thôi phải không? - Hy hỏi.

- Đúng vậy! Sao 45p dù em ở phòng nào thì cũng sẽ bị mấy em ma tổng ra. - Trung Hiếu

- Chơi nha. - Thế Huy.

- Thôi mà. Đừng chơi. - Nó và Hy nói.

- Chơi đi. Không sao đâu, có bọn anh mà. - Vĩnh Kỳ nói.

Nói rồi hấn đi mua vé, cả 6 người cùng chơi.

6 người bước vào phòng thứ nhất. Hấn đi cạnh nó, Vĩnh Kỳ đi cạnh Nhược Hy, và "cặp đôi" cuối cùng là Thế Huy và Trung Hiếu.

Phòng 1 chỉ là các mô hình ma, và các âm thanh hơn rùng rợn xú. Chẳng có gì là ghê gớm lắm. Tuy vậy nhưng Nó và Hy cũng hơi sợ nên đã nắm chặt tay của "Chồng" mình..

Cả 6 bước qua phòng 2. Phòng 2 là đoạn đường đi xuyên suốt trên cây cầu thủy tinh, có thể nhìn thấy được phía dưới. Phía dưới là vô số xương sọ người(mô hình thôi à! ^^), máu me rất nhiều. Đi trên cầu mà Nó cứ có cảm giác sẽ rơi xuống dưới bất cứ lúc nào. Thình thoảng vài giọt "máu" rơi xuống. Nó và hấn đang đi thì 1 giọt "máu" rơi xuống làm nó hét toáng, ôm chặt lấy hấn.

- Không sao đâu! Có anh ở đây rồi. - Hấn trấn an nó.

Hy thì bị dọa bởi những mô hình ma bay lơ lửng trên không trung và những tiếng cười ma quái.

Qua phòng thứ 3, căn phòng nổi tiếng rùng rợn. Vừa vào thì đập vào mắt họ là những "thây ma sống". Người ta đã sai nhân viên giả ma để dọa khách. Cả 6 người bị lạc nhau và đi theo 3 nhóm.

Vĩnh Kỳ dẫn Hy đi từng bước. Cả 2 bị cả 1 tập đoàn ma vây quanh. Hy khóc thét khi bị mấy con ma lôi kéo, lôi đến nỗi rách luôn 1 phần áo của Hy. Hy ôm Vĩnh Kỳ cứng ngắt. Vĩnh Kỳ bị mấy con ma nữ hành xác te tua, quần áo thì lấm lem hết. Vĩnh Kỳ đỡ Hy lên vai và chạy hết sức có thể. Hy tuy được Vĩnh Kỳ công nhưng vẫn bị túm chân lại. Nhỏ khóc thét và rồi cuối cùng nhỏ đã tặng cho "em ma" một chiếc giày của mình.

Hấn và nó thì đang lê từng bước chậm chạp. Nó đang đi bỗng sững lại vì có một cảm giác ai đó nắm tay mình kéo lại. Nó bất chợt quay lại, đập vào mắt nó là "anh ma đẹp trai" đang níu kéo mình. Nó thét lên.

- H...Hạo...Th...Thiên..! A...Anh...Cứu Em với. - Nó lắp bắp.

Hấn quay lại thấy vậy bầy tới "anh ma"- Mày tránh xa vợ tao ra. - Hấn đẩy "anh ma" ra và lôi nó chạy đi. Đang chạy hấn cảm thấy chân mình không nhấc lên được. Quay xuống chân thì thấy nguyên "am ma xinh đẹp" đang ôm chân mình. Hấn cố gỡ "em ma" ra. "Em ma" bám chặt đến nỗi khi gỡ ra thì ông quần hấn đã rách te tua. Nó và Hấn cố gắng chạy.

Còn Thế Huy và Trung Hiếu.

Ban này Thế Huy bị mấy "em mà" đổ cả thau "máu" lên người, tanh kinh khủng. Trung Hiếu đang cười thì...

- H...Hiếu! M...Mây...mày...Nh...Nhìn...Kia...ia... - Thế Huy lắp bắp

Trung Hiếu quay lại thì thấy 1 "em Ma" đang ôm mình từ sau lưng. Trung Hiếu vừa quay lại thì "em ma" hôn tới tấp Trung Hiếu. Khuôn mặt đáng sợ của con ma khiến ai nhìn vào cũng lạnh sống lưng và ám ảnh.

Trung Hiếu cố vùng ra thì lại bị thêm vài "em ma" đến ám nữa. Thế Huy thì bị "tập đoàn ma" rượt theo khiến Thế Huy chạy tán loạn. Vô tình va phải 1 "em ma" không tay khiến Thế Huy toát mồ hôi lạnh.

Cùng lúc đó thì đèn sáng lên vì hết thời gian.

Bước ra thì chỉ có 5 người là Hấn, Nó, Thế Huy, Vĩnh Kỳ và Nhượng Hy. Trung Hiếu biến mất.

- Ê Huy! Thăng Hiếu đâu? - Hấn.

- Chết! Lúc nãy nó bị đám ma nữ vây quanh và tao với nó lạc nhau rồi.. - Thế Huy lo lắng.

- Mua vé vào kiểm nó lạ. - Vĩnh Kỳ hốt hoảng.

- Thôi Khỏi! Tao nè. - Trung Hiếu bước ra nhìn Thế Huy với ánh mắt hình viên đạn.

- Sao mày ra được vậy? - Hấn hỏi.

- Mới được mấy em ma tổng ra đây. - Trung Hiếu lườm Thế Huy.

- Tao xin lỗi mày. - Thế Huy lí nhí.

- BẠN BÈ NHƯ MÀY HẢ? Tao bị mấy con ma nữ cưỡng hôn còn mày chạy mất xác. - Trung Hiếu hằm hằm.

- Cái gì? Cường hôn hả? - Thế Huy nói và cố gắng nhin cười.

Cả đám ôm bụng cười nắc nẻ, Trung Hiếu tức bốc khói đầu.

Bộ dạng của tất cả bây giờ là.

Hấn áo đầy máu, ống quần rách te tua.

Nó người đầy máu, đầu tóc như con điên.

Vĩnh Kỳ đầy máu, tay áo bị xé rách.

Nhượng Hy máu đầy mình, tóc bù xù, bị mất 1 chiếc giày, tay áo rách tan nát.

Thế Huy đỏ từ trên xuống, áo bị rách 1 phần.

Trung Hiếu thâm nhát đầu như thằng điên, mặt đầy son của mấy con ma nữ, quần áo xộc xệch, đôi giày Nike đã biến mất.

(Nhìn tụi này ai nói là thiếu gia với tiểu thư đầu trời ==")

Cả đám chả khác gì những đứa trốn trại. Nhìn bộ dạng của nhau cả đám cười như điên dại. Cả 6 tức tốc chạy đến khu mua sắm để thay đồ khác. Bước ra khỏi khu mua sắm cả 6 người đen từ trên xuống dưới, nhìn vào ai cũng nghĩ họ là giang hồ khét tiếng (giang hồ thật mờ)

Cả 6 tiếp tục tung hoành tại Monster Lans cho đến chiều tối.

_____ THE END _____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Chuyến Dã Ngoại

Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 42: Chuyến Dã Ngoại.

_____Hôm Sau_____

Lúc này đã vào học.

Cả lớp đang trong tình trạng "Trốn trại", ồn ào vô cùng.

- Cả lớp im lặng. - Bà cô giáo gõ thước xuống bàn.

Cả lớp im bất không một tiếng động.

- Ngày mai chúng ta sẽ đi dã ngoại 3 ngày 2 đêm. Cả trường sẽ cùng đi. Chúng ta sẽ cắm trại trên núi XYZ (Tác giả nghĩ ra cái núi này ^^). Các em về nhà chuẩn bị. Sáng mai tập trung tại trường. - Bà cô nói 1 lèo.

- Yeahh, Hura. - Đám học sinh đập bàn ghế hò hét không ngừng.

Chiều, Tại Nhà Hấn.

- Mai được đi dã ngoại rồi! Vui quá. - Hy hí hửng.

- Mai đi chung xe với tui này nha. - Trung Hiếu nói.

- Đương nhiên rồi, Vợ tao phải đi chung xe với tao chứ. - Vĩnh Kỳ.

- Thôi, lên phòng chuẩn bị đồ đi. - Thế Huy.

Cả 6 người chạy lên phòng để chuẩn bị đồ.

_____SÁNG HÔM SAU_____

Nó mặc áo sơ mi trắng, quần short, tóc cột lệch, giày vans. Hy thì áo thun trơn vớ quần bò, giày nike, tóc xõa trông cực cute. Còn 4 chàng nhà ta thì theo style đen toàn tập. Chiếc Mercedes của hấn phóng đến trường với tốc độ bàn thờ.

-----Tại Trường-----

Lúc này đám học sinh đã tập trung hết ở sân trường. Sân trường vui như trẩy hội.

Ông HT (Hiệu trưởng) thông báo cái gì đó rồi tập trung học sinh lên xe. 1 xe là 2 lớp. Riêng 6 người bọn hấn đi xe riêng của hấn. Đoàn xe của trường đi trước. Xe của tụi hấn đi sau. Trên đường đi hấn ghé lại siêu thị mini cho Hy và Nó mua đồ. 1 lát sau Hy và Nó bê ra 1 túi bánh to đùng.

- Đi chạy giặc hả? - Hấn

- 2 em mua đãi cả trường hả? - Trung Hiếu.

- Xớ! Chọc hoài.- Hy nhú mày.

- Tụi em sẽ ăn hết đồng này. - Nó cười.

- Ăn nào hết 2 cô? - Thế Huy.

- 2 Em là heo à. - Vĩnh Kỳ.

- Lát đừng xin nhé. - Hy hất cằm.

- Thôi, lên xe lẹ đi, bị bỏ xa 1 đoạn rồi kìa. - Hấn hối.

Nó và Hy quăng bịch bánh vào xe và nhảy lên xe. Hấn lái xe. Nó và Hy ngồi ăn vui vẻ, 3 chàng trai còn lại cũng ngồi ăn ké. (==)

Xe của trường vừa tới khu cắm trại thì xe hấn cũng vừa tới. Tất cả xuống xe.

- Các em tập trung. - Ông HT hét lớn vào loa.

Đám học sinh tập trung lại đứng xếp thành hàng.

- Chúng ta sẽ cắm trại ở đây! Các em chia nhóm ra dựng lều. Trong thời gian cắm trại các em sẽ ơ tại lều. Chia nhóm mỗi nhóm 15 em.

Tuệ Nhi và Thùy Linh bước lại gần chỗ của hấn.

- Anh Thiên. - Tuệ Nhi ngọt ngào.
- Gì? - Hấn lạnh tanh.
- Cho tụi em chung lều với anh nha. - Tuệ Nhi.
- Không! - Hấn
- Đi mà anh. - Thùy Linh chen vào.
- Đã nói tới vậy mà còn mặt dày. - Hy nói.
- Làm ơn! 2 cô đi giùm cái. - Vĩnh Kỳ cầu.
- Xớ! Không thì thôi. - Tuệ Nhi nói rồi bỏ đi. Thùy Linh cất bước đi theo.
- Tất cả cả lều đều là 15 người, riêng lều hấn là 6 người, như vậy cũng chả ai dám nói gì tụi hấn (Nói đi gặp anh Diêm lun, đâu có ngu ==')
- Tất cả các em đã chọn nhóm xong thì đến chỗ thầy Hòa để lấy dụng cụ dựng lều! Lưu ý, mỗi lều sẽ có 1 giáo viên giám sát. - Thầy HT nói to.
- Lều tôi không cần giáo viên giám sát. - Hấn lên tiếng, cả trường dồn ánh mắt về phía bọn hấn.
- Được rồi! Riêng lều của Hạo Thiên không cần giám sát. - Ông HT rậm rập nghe lời hấn.

Cả trường ai cũng sợ hấn vì hấn là hotboy và hấn cũng làm trùm của The Win.

-----THE END-----

P.s: Sóng gió gần đến rồi

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Thi Nấu Ăn

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 43: Thi Nấu Ăn

Lều của hấn là dựng nhanh nhất và rất đẹp.

- Thông báo! Nhóm nào dựng xong lều thì đi tìm nguyên liệu nấu ăn. Tìm được thì về lều nấu ăn. 2 tiếng sau sẽ có giáo viên đến từng lều chấm điểm lều và thức ăn. Lều nào thắng sẽ có phần thưởng riêng. - Cô Hiệu Phó nói lớn trong loa.

- Phải đi tìm thức ăn sao? - Vĩnh Kỳ ngạc nhiên.

- Rồi phải nấu nữa. - Trung Hiếu.

- Đi tìm thức ăn trước đi! Rồi về em và Băng sẽ nấu cho. - Hy cười.

- Rồi Ok, đi tìm thức ăn. - Hấn

Cả đám đi vào rừng.

Đến khe suối thì Trung Hiếu thấy 1 thùng xốp đặt giữa suối. Cậu ta xoắn quần lội ra suối bê thùng xốp vào. Mở thùng ra cả đám ngạc nhiên vì trong đó nào là tôm, mực, ghẹ, thịt bò, cá hồi, trứng..

- Hay quá Hiếu ơi. - Vĩnh Kỳ khen.

- Tao không ngờ mày nha. - Thế Huy.

- Thôi! Lấy hết đi, rồi đi tìm tiếp. Không lẽ ăn nhiều đây không? - Hấn.

Cả đám đi tiếp thì gặp 1 bà cô. Bên cạnh cô ấy là một đồng chén, đĩa, nôi, xoong, chảo, dao, muổng nữa,...

- Tụi em lấy được chứ cô? - Hy hỏi.

- Muốn lấy thì tụi em phải trả lời 1 câu hỏi. - Bà cô tươi cười.

- Vậy cô hỏi đi. - Vĩnh Kỳ.

- Có 1 cây lê! Trên cây có 2 cành, 1 cành có 2 nhánh, 1 nhánh có 2 lá, 1 lá có 2 hoa, 1 hoa có 2 quả. Hỏi trên cây có bao nhiêu quả lựu. - bà cô ra câu hỏi và cười.

- Trên cây không có quả lựu nào hết. - Nó trả lời.

- Đúng! Bây giờ các em có thể lấy đồ mà các em cần thiết. Cả nhóm hấn lấy xoong, nôi, chén, đĩa, bát, đũa, muổng, dao,... lấy hơn 1/2 đồng đồ ở đó khiến bà cô trợn tròn mắt.

Cả 6 tiếp tục đi tìm thêm nguyên liệu, trên đường đi, Hy hỏi nó.

- Ê, Bỗng sao mày biết là trên cây không có quả nào vậy. - Hy tò mò.

- Sao mày ngu quá vậy? - Nó cười.

- Không biết thì tao hỏi thôi.

- Bà cô nói cây lê mà hỏi là trái lựu. Em nghĩ thử coi cây lê nào mọc ra lựu không? - Thế Huy cười.

- Ồ há! Sao mình không nghĩ ra. - Hy ngớ người.

Cả đám cười rần rần.

Sau 30p tụi hấn về lều với đầy đủ thịt, cá, rau củ, gia vị, nôi chảo. Các nhóm khác thì thiếu đồ tá lả. Lấy tốt nhất chỉ là thịt heo và trứng thôi vì tụi hấn đã lấy nguyên thùng rồi còn gì. (đã man con vịt ^^)

Nó và Hy bắt tay vào nấu.

Sau 30p, đánh lộn với nôi chảo nó và Hy đã làm xong 3 món ăn trông cực kì thích mắt và thơm cực kì.

Các thầy cô đi chấm điểm từng lều và khen lều nó hết lời.

Kết quả cuối cùng lều hấn đạt số điểm tuyệt đối. Và lều hấn được trường phát cho 2 tấm nệm.

- Yeahh! Trông bữa nay phải ngủ dưới đất chứ. - Vĩnh Kỳ cười.

- Sướng qua đi. - Hy cười ngã mình lên tấm nệm

- Tất cả các em chú ý! Kể từ giờ các em sinh hoạt tự do. Chú ý không nên lên núi một mình vì như vậy sẽ rất nguy hiểm. - Thầy HT thông báo qua loa.

- Tới lúc hành động rồi đó. - Tuệ Nhi cười ma mị

- Lần này nhất định đã thành công. - Thùy Linh cười nham hiểm

_____ THE END _____

p.s Chuyện gì sẽ xảy ra? Liệu tình Nhi và Linh đang toan tính chuyện gì? Và liệu mưu đồ của 2 nhỏ có thành công? Đọc tiếp đi rồi biết :v

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Âm Mưu

Mãi Cửa Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 44 Âm Mưu

Hắn, Hy, Vĩnh Kỳ và Trung Hiếu ngồi ở 1 gốc cây nơi có cái bàn đá ngồi nói chuyện. Thế Huy ra suối rửa chân, còn nó thì ở trong lều nghịch điện thoại.

Ting

Điện thoại nó báo có tin nhắn, nó mở ra coi. Nội dung tin nhắn là

"Hạ Băng! Em ra sau suối giúp anh với! Anh bị té trật chân rồi. Em đi một mình thôi. Số này anh mới mua, Thế Huy"

Cùng lúc đó Thế Huy cũng nhận được 1 tin nhắn.

"Anh Huy! Em bị té trật chân ở sau suối. Anh đến giúp em với, anh đi một mình thôi. Đây là số mới của em. Hạ Băng"

Nó thấy tin nhắn vậy vội vã chạy ra sau suối. Thế Huy cũng thế, Thế Huy đọc xong tin nhắn cũng xám mặt vội vàng chạy ra sau suối.

_____ Ở Nơi Nào Đó _____

- Mày làm vậy liệu có ổn không Nhì? - Thùy Linh.

- Không sao. Để có được Hạo Thiên tao làm gì cũng được. - Tuệ Nhi.

- Vậy giờ tao ra suối để thực hiện bước 2. Mày bảo trọng. - Thùy Linh nói rồi đứng dậy đi.

Tuệ Nhi lúc này thì ướt sũng, chân bị xước 1 đường dài máu chảy ra rất nhiều.

Tuệ Nhi đi về phía tụi hắc ngòi, cô ta vừa đi vừa khóc.

Hắn, Trung Hiếu, Vĩnh Kỳ và Hy thấy Tuệ Nhi như vậy thì hơi ngạc nhiên. Tuệ Nhi vừa đến thì cất giọng.

- Hic...hic...anh...anh...Thiên...hic.

- Có chuyện gì? - Hắn chau mày.

- Em...em... thấy Hạ Băng và Thế Huy ôm nhau nói chuyện thân mật với nhau ở sau suối...hic... - Tuệ Nhi vừa khóc vừa nói.

- Cái gì? - Hy và Vĩnh Kỳ ngạc nhiên.

- Vậy bộ dạng này là sao? - Trung Hiếu nghi ngờ.

- Lúc đó, em lại hỏi Hạ Băng tại sao lại phải bội anh Thiên... hic... cái rồi cô ta nói là có yêu thương gì anh đâu mà phản bội chứ... rồi em... - Tuệ Nhi ngập ngừng.

- Nói tiếp đi. - Hắn nói.

- Em dọa sẽ nói cho anh biết cái Thế Huy nói là em có nói thì bọn anh cũng sẽ không tin em và sẽ nghe lời Thế Huy và Hạ Băng thôi và...và... - Tuệ Nhi ấp úng.

- Cô nói lẹ đi. - Nhược Hy bực.

- Và Hạ Băng đẩy em xuống suối, may mà em không sao. - Tuệ Nhi giả tội nghiệp.

- Tin được cô ta không? - Vĩnh Kỳ nghi ngờ.

- Không tin em thì ra sao suối xem thử đi, học còn ngoài đây đó. - Tuệ Nhi nói tiếp.

- Vậy đi thôi. - Hắn đứng dậy bước đi.

Trong đầu hắn đang có 1 mớ hỗn độn.

"Không! Tuệ Nhi nói dối, em không thể như vậy được. Tôi tin em. Em không được phản bội tôi."

Thế Huy và nó gặp nhau ở sau suối.

- Ủa em/anh nói bị trật chân mà. - Cả 2 hỏi nhau.
- Không phải em nhấn tin bảo trật chân sao? - Thế Huy.
- Không! Mà anh cũng bảo là trật chân mà. - Nó hỏi.
- Anh bình thường mà. - Thế Huy vừa nói vừa lúi điện thoại ra đưa cho nó coi tin nhắn.
- Em cũng có 1 tin nhắn y như vậy này. - Nó cũng lúi điện thoại mình ra rồi đưa cho Thế Huy coi.
- Chắc chuyện này có người sắp đặt. - Thế Huy nhú mày.
- Nhưng làm vậy có lợi ích gì và ai là người đứng sau chuyện này. - Nó hơi khó hiểu.
- Cho dù ai đứng sau cũng là người có ý đồ không tốt. - Thế Huy.
- Thôi giờ về lều đi. - Nó

Cả 2 quay ra định bước về thì ở đâu cát bụi bay lên mù mịt (Nhỏ Linh làm đó ạ). Thế Huy kịp nhắm mắt lại, còn nó thì lỡ bị bụi bay vào mắt. Thế Huy thấy vậy cúi xuống thổi bụi cho nó.

Cùng lúc đó tụi hấn vừa tới, đứng xa ở góc độ của hấn thì Thế Huy và nó giống như là đang hôn nhau.

Hấn thấy cảnh đó khuôn mặt vẫn lãnh đạm nhưng ánh mắt hấn lên 1 tia đỏ, tia đỏ của sự giận dữ. Hy, Vĩnh Kỳ và Trung Hiếu hết sức ngạc nhiên. Tuệ Nhi khẽ nhếch mép cười, Thùy Linh đứng ở bụi cây cười nham hiểm rồi nhanh chóng chuồn lẹ về lều.

_____THE END_____

P.s Liệu chuyện gì sẽ xảy đến với Hạo Thiên, Hạ Băng và Thế Huy. Đọc tiếp đi rồi biết ạ.

AI hóng kh ta

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Sóng Gió Bắt Đầu

Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng .

Chương 45: Sóng Gió Bắt Đầu

Thế Huy thổi bụi cho nó xong thì định bước đi. Vừa lui lại thì bị mất thăng bằng và ngã xuống, theo quán tính thì nó ngã theo và đè lên Thế Huy. KHOẢNG cách của cả 2 lúc này rất gần.

Nhược Hy toan bước lại chỗ nó nhưng hấn níu tay Hy lại.

- Về lều.
- Nhưng mà. - Hy nhìn hấn.
- Đi về lều. - Hấn không đợi Hy nói hết và kéo Hy về lều.

Cả 5 người bước về lều. Tuệ Nhi thầm mừng vì kế hoạch đã thành công. Đang đi vài bước thì trong đầu Tuệ Nhi lóe lên 1 ý nghĩ. Nghĩ giả vờ quy xuống.

- Ấy da! Đau quá. Anh Thiên em đi không nổi nữa. - Tuệ Nhi giả vờ khóc.

Hấn thấy vậy bế xốc Tuệ Nhi lên đi về lều. Nhược Hy, Vĩnh Kỳ và Trung Hiếu cảm thấy có gì uẩn khúc ở đây.

Hy hiểu con người của nó mà. Nó tuyệt đối không phải người như vậy.

Tuệ Nhi được hấn bế mừng ra mặt. Hấn thì đầu óc suy nghĩ mông lung, toàn là hình ảnh của Nó và Thế Huy.

Nó vội vã đứng dậy. Thế Huy cũng ngồi dậy phúi bụi trên người mình.

- Em xin lỗi anh. - Nó mặt đỏ như trái cà chua chín.

- Không sao đâu! Về lều đi trời chuyển mưa đen kịt rồi kìa. - Thế Huy vừa nói vừa chỉ tay lên trời.

Lúc này nó mới nhận ra là trời đang kéo mây đen. Nó có cảm giác bất an trong lòng.

Nó và Thế Huy cất bước về lều.

_____TẠI LỀU_____

Hắn đang ngồi trước lều suy nghĩ cái gì đấy. Tuệ Nhi và Thùy Linh đang ngồi cạnh hắn. Thùy Linh đang bôi thuốc cho Tuệ Nhi. Hy, Vĩnh Kỳ và Trung Hiếu đang đứng ở 1 gốc cây nói chuyện gì đó.

Thế Huy và nó vừa về đến thì nó cất giọng hỏi Hy.

- Ê Hy. Anh Thiên đâu. - Nó tươi cười.

- Anh...Anh ấy ở đằng lều kìa. - Hy ngập ngừng.

Nó bước lại lều kiểm hắn.

Thế Huy đứng lại nói chuyện với bộ 3(Hy, Vĩnh Kỳ và Trung Hiếu)

- Tại sao mày lại hôn Băng. - Vĩnh Kỳ.

- Tao á, Tao hôn cô ấy hồi nào? - Thế Huy ngạc nhiên.

- Lúc này ở sau suối đó. - Trung Hiếu nhún mày.

- À! Hôn gì đâu mày ơi! Băng bị bụi bay vào mắt tao thôi ra giúp em ấy thôi. - Thế Huy cười.

- Thật không? - Vĩnh Kỳ.

- Tao có bao giờ nói dối bây chưa? - Thế Huy.

- Vậy anh với nhỏ Băng ra đây làm gì? - Hy hỏi.

- Anh với Băng nhận được tin nhắn báo ra đây có chuyện. Nhưng ra xong chả thấy chuyện gì hết. Anh nghĩ là chắc có người sắp đặt. - Thế Huy vừa nói vừa đưa điện thoại cho Hy xem tin nhắn.

Bộ 3 xem xong tin nhắn nhìn nhau.

- Hình như chuyện này có vấn đề. - Trung Hiếu nói.

- Là sao? - Thế Huy khó hiểu.

- Là vậy nè... bla...bla... - Hy kể hết mọi chuyện cho Thế Huy nghe.

Kể xong cả 4 người bước lại lều để tìm hắn và nó.

Nó bước đến gần lều thì thấy hắn ngồi cạnh Tuệ Nhi và Thùy Linh., nó hơi ngạc nhiên.

Rầm

Sét đánh rạch ngang bầu trời như báo hiệu một điều chẳng lành sắp xảy đến.

Nó chỉ hơi giật mình.

Tuệ Nhi ngồi cạnh hắn nhân cơ hội đó nhảy lên người hắn ngồi và ôm hắn sát rạt.

- Em...em...sợ! - Tuệ Nhi làm nũng.

Hắn chả nói gì cũng chả đuổi Tuệ Nhi xuống.

Nó thấy cảnh đó tim nhói lên từng đợt. Nó bước lại.

- Chuyện này là sau chứ. - Nó mím chặt môi cho khỏi tuôn nước mắt.
- Cô đi theo trai mà còn dám vác mặt về đây sau? - Tuệ Nhi mỉa mai.
- Cô ăn nói cho cẩn thận. - Nó lườm Tuệ Nhi.
- Cái đồ con gái lẳng lơ, đã có người yêu rồi mà còn đi theo trai, đồ mặt dày. - Tuệ Nhi lẩn tới.

Nó tức giận không kìm được nên giờ tay định tát Tuệ Nhi.

CHÁT

_____THE END_____

Note: Mng nghĩ cái tát đó là ai tát ai nhĩ? Sắp có chuyện xảy ra rồi .-.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Sóng Gió

Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 46: Sóng Gió.

Tuệ Nhi nhắm nghiền mắt lại để đón nhận cái tát của nó, nhưng dường như nhỏ không cảm thấy đau.

Tua lại thời gian

Nó giờ tay định tát Tuệ Nhi nhưng vừa giờ tay lên hấn đã cảm chặt tay nó. Hấn giờ tay lên tát mạnh vào má nó 1 cái, 5 ngón tay in hằn trên khuôn mặt trắng xinh, Nó nhìn hấn, mắt rung rung, nó đứng như trời trồng. Nó không ngờ có ngày hấn tát nó mà không có lí do.

Trở về hiện tại

Cả 4 người còn lại vừa bước đến đã thấy hết cảnh đó.

- Em...em...làm gì sai? - Nó mím chặt môi đến bật máu.

- Cô làm gì thì cô tự hiểu đi! Cô đi chết đi. - Hấn quát mắt hấn đỏ ngầu.

- Anh mới là người sai. Anh ôm cô gái khác trước mặt em. Anh coi em là gì hả? Không khí sau? - Nó quát lớn.

- Vậy cô coi tôi ra gì không? Cô không coi trọng tình cảm của tôi. Cô hôn người con trai khác sau lưng tôi. Cô có hiểu cảm giác của tôi không. Chính cô là người phản bội tôi trước mà. - Hấn quát lớn, cả trường tò mò tập trung lại chỗ của hấn.

- Anh sai mà anh còn viện lý do. anh là đồ tồi. tôi đã làm khi yêu anh. - Nó bực tức, đến lúc này thì nó đã không kiềm chế được nữa, nước mắt nó vô thức rơi.

Hấn nghe câu nói của nó xong vô cùng tức giận, hấn không kìm chế được mình nữa. Hấn giờ tay định tát nó thêm 1 cái nữa. Thế Huy bay lại đỡ tay hấn.

- Mày điên hả? - Thế Huy tức giận, mắt hấn lên 1 tia giận dữ.

- Anh 2! Anh bị gì vậy. - Hy hơi ức chế.

- Chính em cũng thấy Hạ Băng phản bội anh 2 em mà Hy. - Tuệ Nhi chêm vào.

Thế Huy đứng trước mặt hấn cả 2 nhìn thẳng vào mặt nhau.

- Mày điên sao mà đánh Hạ Băng. - Thế Huy tức giận.

- Mày và cô ấy làm gì sao lưng tao? - Hấn tức giận.

- Tao hỏi mày? Mày có thật sự yêu Hạ Băng không?

- Tao yêu cô ta nhưng tại sau mây và cô ta lại lên lút sau lưng tao. Bọn bè chơi với mây 10 mấy năm đến giờ tao mới biết được bộ mặt của mây. - Hấn quát.
- Tao và cô ấy sao chứ? Tao không làm gì có lỗi với mây hết.
- Ủ! Không có lỗi. Vậy ai xô Tuệ Nhi xuống suối? Ai ôm Hạ Băng? Ai hôn Hạ Băng?
- Tao không có. - Thế Huy quát.
- Mây đừng chối. - Hấn.
- Thôi 2 người dừng lại đi. - Vĩnh Kỳ can ra nếu không sẽ có đổ máu.
- Mây tránh ra để tao giải quyết. - Hấn quát Vĩnh Kỳ.
- Tao nói cho mây biết. Tao từng yêu Băng. Nhưng vì tình bạn của tao với mây nên tao từ bỏ Băng. Mây nói yêu cô ấy? Yêu mà ôm con Tuệ Nhi và đánh cô ấy như vậy sau? - Thế Huy nói ánh mắt đầy căm phẫn.
- Vậy tại sau mây lại hôn Hạ Băng chứ? - Hấn quát, hấn đang thực sự rất nóng giận.
- Tao không có. Mà mây còn nhớ lúc trước nói gì với tao không? - Thế Huy hằn giọng.
- Tao hứa gì? - Hấn hơi hạ giọng.
- Mây nói là mây làm cho Hạ Băng hạnh phúc, không để cô ấy rơi nước mắt. Mây nói mây yêu cô ấy rất nhiều. Chính vì tao nghĩ mây sẽ làm cho cô ấy hạnh phúc hơn là tao nên tao mới nhường cô ấy cho mây. Xem ra tao đã sai. - Thế Huy nói vẫn giữ nguyên khuôn mặt lãnh đạm.
- Cả 2 người thôi đi. Có gì từ từ giải quyết. - Vĩnh Kỳ.
- Ủa con Băng đâu rồi? Hy hốt hoảng.
- Lúc này Hạ Băng cô ấy chạy lên đường núi rồi. - 1 nữ sinh nói.

_____ THE END _____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Mưa, Máu và Nước Mắt

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 47: Mưa, Máu và Nước Mắt

- Cái gì! Hạ Băng lên núi hả. - Trung Hiếu ngạc nhiên.
- Lên tìm nó đi. - Hy hoảng.
- *Rào...rào...rào...*

Con mưa vô tình ập xuống. Đám học sinh chạy tán loạn về lều. Tuệ Nhi kéo hấn vào lều.

Ở ngoài trời bây giờ là Thế Huy, Vĩnh Kỳ, Nhược Hy và Trung Hiếu.

- Đi vào trong đi. Nào tạnh mưa rồi tìm Hạ Băng. - Vĩnh Kỳ.
- Tao phải tìm cô ấy, trời mưa cô ấy trên núi nguy hiểm lắm. Thế Huy.
- Mây khùng sao mà lên núi giờ này? - Trung Hiếu.
- Mây nói vậy thì mây có nghĩ là Hạ Băng đang trên đó không? - Thế Huy gắt.

- Anh yêu con Hạ Băng lắm hay sao? - Hy hỏi.

- Ủ! Anh yêu Băng rất nhiều. Nhiều hơn mạng sống của anh nữa. - Thế Huy nói rồi chạy lên đường núi tìm nó.

Hắn đang ngồi cạnh Tuệ Nhi và Thùy Linh

- Hạo Thiên, Anh cho em và Thùy Linh ở chung lều với anh nha. - Tuệ Nhi ngọt ngào.

- Sao cũng được. - Hắn lãnh đạm

Tuệ Nhi và Thùy Linh nhìn nhau cười mãi nguyên.

Bộ 3 vừa bước vào thấy hắn như vậy lắc đầu rồi bước đến cuối lều ngồi nói chuyện gì đó.

Nó bây giờ trong đầu trống rỗng, cứ vô thức bước đi tiếp. Chỗ bị hắn đánh cũng đã hết đỏ. Khuôn mặt bị nước mưa xối thẳng vào trở nên trắng bệch và vô hồn. Nó không ngờ hắn lại đánh nó. Nó không hiểu lý do. Trong đầu nó văng vẳng những câu nói của hắn.

"Cô đi chết đi"

"Cô hiểu cảm giác của tôi không"

"Chính cô là người phản bội tôi trước"

Nó nhếch môi cười 1 cái rồi lại bước đi.

Rầm

Sét lại xuất hiện xs toạt bầu trời làm đôi.

Nó giật mình té ngã, tay và chân nó bị đá xước và khiến máu chảy ra không ngừng, nhưng nó chẳng quan tâm và hình như nó cũng chẳng thấy đau. Nỗi đau thể xác sao bằng cảm giác con tim. Tim nó bây giờ rất đau, nó cũng chẳng biết sao nữa. Nó cố đứng dậy và đi tiếp.

Thế Huy đang điên cuồng tìm nó. Cậu ta cố gắng chạy nhanh lên nhưng bị sức mưa cản lại. Trong tâm trí Thế Huy.

"Em đâu rồi! Em không được bỏ tôi! Hạo Thiên không yêu em vẫn còn có tôi mà. "

Nó lúc này đã lên đến đỉnh núi. Đứng bên cạnh vực thẳm nó nói ra rất nhiều chuyện

- Tại sao! Tại sao chứ, em yêu anh rất nhiều vậy mà anh đối xử với em như vậy sao? Em làm gì sai chứ!

Nó ngược mặt lên đón lấy nước mưa. Nước mưa lạnh lẽo, vô tình xối thẳng vào mặt nó. Nó muốn nước mưa xóa nhòa đi đau buồn, xóa nhòa đi những buồn tủi, xóa nhòa đi cảm giác đau khổ, xóa nhòa tất cả, xóa luôn cái tát của hắn. Nước mắt nó lại rơi, máu thì vẫn tuôn ra. Mưa, Máu và Nước Mắt đang hòa lẫn lại với nhau.

Nó đứng bên bờ vực thẳm trong đầu lại văng vẳng câu nói.

"Cô đi chết đi"

Cô nhìn xuống vực, cô không sợ chết nhưng cô không muốn chết. Cô biết rằng chết không giải quyết được mọi vấn đề.

Cùng lúc đó Thế Huy lên và gặp nó đang đứng gần phía ngoài. Thế Huy tưởng là nó định tự tử vội vã gọi nó.

- Hạ Băng! Em dừng lại đi. Có gì từ từ nói. - Thế Huy la lớn.

Nó quay lại thấy Thế Huy toan bước lại chỗ của Thế Huy nhưng vì đất khá trơn nên nó đã trượt chân ngã xuống vực. Thế Huy xám mặt vội chạy lại.

_____THE END_____

P.s: Liệu Hạ Băng có chết? Chỉ có tui biết được :v ^v^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

Thế Huy vừa lao lại nắm kịp tay nó. Trong lúc rơi xuống nó nghĩ rằng.

"Chết cũng tốt thôi! Chết sẽ không đau khổ nữa"

- Hạ Băng! Em nắm chặt tay anh đi! Anh sẽ kéo em lên. - Thế Huy kéo nó ra khỏi mớ suy nghĩ đó.

- Em...em không muốn sống nữa. Anh bỏ em ra đi. Em không muốn liên lụy đến anh. - Nó nói mà nước mắt lại vô thức rơi.

- Tại sao em lại nói như vậy chứ! Cho dù cả thế giới này bỏ rơi em thì vẫn còn có anh quan tâm em mà. - Thế Huy nói.

Bất chợt nước mắt anh rơi, anh cũng chẳng biết tại sao lại như vậy nữa. Anh chưa bao giờ khóc vì bất cứ ai nhưng tại sao lại khóc vì nó. Có phải chăng vị trí của nó trong tim anh rất quan trọng không?

- Anh...anh khóc vì em sao? Em có đáng cho anh rơi nước mắt không chứ. - Nó nói và bật khóc.

- Có! Rất đáng. Rơi nước mắt vì người mình yêu thì rất đáng. - Thế Huy

- Anh yêu em ư? - Nó

- Ừ! Anh yêu em. Yêu rất nhiều!

Nói rồi Thế Huy cố kéo nó lên. Nó cũng vì thế và cố leo lên.

Thế Huy đỡ nó vào 1 cái hang gần đó để trú mưa. Đặt nó ngồi xuống.

Anh cố nhóm lửa để sưởi ấm. Anh vật vờ mãi mà chưa nhóm được. Anh là thiếu gia được cưng chiều từ nhỏ nên đâu quen với mấy chuyện như thế này. Cố gắng gần 1 tiếng đồng hồ anh mới nhóm lửa xong.

- Em lại đây sưởi cho đỡ lạnh đi. Nào tạnh mưa thì mình tìm đường xuống núi.

Nó tiến lại gần đống lửa ngồi xuống hơ hơ tay để làm ấm.

- Tại sao anh lại yêu em? - Nó bất chợt hỏi.

- Yêu một người thì không cần lí do - Anh nhìn thẳng vào mắt nó.

- Cho dù biết là em không hề yêu anh luôn ư? - Nó thẳng thừng (Quá phủ ==")

- Ngay từ đầu anh đã biết được kết quả rồi. Nhưng không sao. ANh sẽ yêu thương em và xem em như 1 đứa em gái thôi. - Thế Huy.

Nó cười nhạt rồi cất giọng.

- Vậy anh trai có thể cho đứa em gái này mượn bờ ai 1 chút được không?

- Tất nhiên là được rồi. - Thế Huy cười 1 cách gượng gạo.

Thế Huy nói xong thì nó xích lại gần anh tựa đầu vào vai anh và nhắm hờ mắt lại.

Thế Huy nhìn nó và nghĩ thầm

"Anh trai hả? Mình nghĩ 2 từ ấy sẽ bình thường. Nhưng tại sao từ anh trai phát ra từ miệng cô ấy lại khiến mình đau đến vậy? Tại sao cô ấy không dành cho mình 1 chút gì gọi là tình cảm giống như với Hạo Thiên. Tại sao chứ? Nhưng mà thôi vậy, Mình sẽ luôn bên cạnh và bảo vệ cô ấy, mình muốn nhìn thấy cô ấy hạnh phúc. Chỉ cần nhìn cô ấy cười là mình đủ vui rồi. Thôi thì tại mình đơn phương nên phải chịu thôi."

Lúc này đã tạnh mưa hẳn.

- Hạo Thiên! Ra đây nói chuyện với tui tao. - Vĩnh Kỳ gắt.

Tuệ Nhi và Thùy Linh đang ngồi 1 góc để tự sướng (sống ảo deso)

Bộ 3 bước ra ngoài, hần cũng bước ra theo.

- Có chuyện gì? - Hần.

- Mày tin Hạ Băng là người như vậy sao? - Trung Hiếu.

- Rành rành ra trước mắt như vậy rồi còn gì. - Hấn lãnh đạm.
- Tao nghĩ chuyện này có khúc mắc đấy. - Vĩnh Kỳ.
- Đúng đấy 2, em hiểu con người Hạ Băng mà, nó không phải là người như vậy đâu. - Hy nói.
- Chẳng lẽ mày tin lời nhỏ Tuệ Nhi. Mày chỉ mới nghe lời từ 1 phía thôi. - Trung Hiếu chêm vào.
- Nhưng chính mắt tui mày cũng thấy mà. - Hấn.
- Thằng Huy nó kể cho tui tao nghe chuyện đó rồi. - Trung Hiếu.
- Chuyện gì? - Hấn nhiu mày.
- Là vậy nè 2....bla...bla...- Hy kể hết chuyện của Thế Huy và nó cho hấn nghe.

Hấn hơi sock

- Chuyện này là thật ư? - Hấn.
- Tao cũng không chắc, Nhưng có vẻ thật vì thằng Huy đâu có nói dối tui mình bao giờ. - Trung Hiếu.
- Về lều lấy điện thoại gọi cho thằng Duy kêu đàn em lên kiểm Thế Huy và Hạ Băng đi rồi tính tiếp. - Hấn.

Cả 4 bước về lều, vừa đến cửa lều thì nghe tiếng nói.

- Mày hay thật, chỉ cần chảy máu xiu với khóc vài giọt nước mắt đã làm cho Hạo Thiên và đám người kia tin như thật.
- Tao mà. Mà Thế Huy với Hạ Băng cũng ngu nữa. Không ngờ kế hoạch lần này thành công đến như vậy.
- Lần này con Hạ Băng tiêu đời rồi.

Tuệ Nhi và Thùy Linh đang trò chuyện.

Cả 4 nghe hết cuộc trò chuyện và đã hiểu ra sự việc. Không ai bảo ai, cả 4 cùng bước vào lều với khuôn mặt đầy sát khí.

- TỔNG TUỆ NHI! LỮ THUY LINH. - Hấn nhấn mạnh từng chữ như muốn ăn tươi nuốt sống 2 nhỏ.

_____ THE END _____

P.s: đọc và cho ý kiến ạ ^^ Theo mọi người nên xử 2 nhỏ đó như thế nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Bại Lộ

Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng.

Chương 49: Bại Lộ

2 nhỏ mặt tái mét.

- H...Hạo...Thiên...iên... - Tuệ Nhi lắp bắp.
- 2 cô hay lắm. - Hy đá đều.
- 2 cô chờ đó! Tôi kiếm được Hạ Băng với Thế Huy xong sẽ về tính sổ với cả 2. - Hấn quát.

Nói rồi hấn chạy lên đường núi kiểm nó với Thế Huy.

Bộ 3 cũng tức tốc chạy lên.

- Alo! Tao Vĩnh Kỳ nè! Mày điều động 70 thằng đàn em lên núi XYZ tìm chị 2 với phó bang coi (Hạ Băng với Thế Huy ạ) - Nói rồi Vĩnh Kỳ cúp máy chạy lên núi cùng mấy người kia.

Vì trời mới mưa xong nên rất là trơn trượt nên kiếm nó hơi khó/

1 lát sau đám đàn em của tụi hấn đã có mặt trên núi và chia nhau đi tìm nó và Thế Huy.

- Chị 2! Chị ở đâu. (Gọi nó là chị 2 vì nó là vợ chưa cưới của Hấn)

- Anh Huy! Anh đâu rồi.

- Hạ Băng. Em ở đâu? Anh biết mình sai rồi. Em trở về với anh đi. - Hấn hét lớn.

- Hạ Băng Mày đâu rồi. - Hy cũng hét to.

- Thế Huy mày đang ở đâu? - Trung Hiếu.

Nó và Thế Huy ngồi trong hang.

Nó do dầm mưa hình như đã bị cảm, người nó run bần bật. Môi nhợt nhạt. Thế Huy thấy vậy cởi áo sơ mi của mình ra đưa cho nó và Thế Huy thì cởi trần.

Đám người hấn thì đang gấp rút tìm kiếm nó, thiếu điều lục tung cả cái núi XYZ.

- Anh Thiên! Có khói ở cái hang phía trên. - 1 tên đàn em nhìn hấn nói.

- Chắc Thế Huy ở trên đấy. - Vĩnh Kỳ.

- Lên đó lẹ. - Hấn hối thúc.

Cả đám chạy lên đó.

Vừa vào thì thấy ngay nó và Thế Huy đang ngồi ôm nhau dựa lưng vào vách đá.

- Hạ Băng! - Hấn chạy lại.

- Thế Huy. - Trung Hiếu và Vĩnh Kỳ lo lắng.

Hấn chạy lại ôm Hạ Băng.

- Hạ Băng. Anh xin lỗi. Anh sai rồi. Em đừng có chuyện gì đấy.

Nói rồi hấn bế xốc nó lên chạy đi.

Trung Hiếu thấy Thế Huy cởi trần thì cởi áo khoác mình ra khoát cho Thế Huy.

- Ê Huy mày có sao không? - Vĩnh Kỳ.

- Tao không sao! Tao làm sao bệnh được. - Thế Huy gượng cười.

- Mày nóng vậy mà khô cái nổi gì? - Trung Hiếu.

- Rồi 3 người ngồi ở đây tâm sự phải không? - Hy lên tiếng

- À à quên. - Vĩnh Kỳ cười.

Vĩnh Kỳ và Trung Hiếu đỡ Thế Huy xuống.

- Mai mốt ăn ít lại, mày nặng quá à. - Vĩnh Kỳ.

- Tao nặng không bằng bây đâu. - Thế Huy cười xòa.

- Bệnh mà còn nói nữa. Câm lại liền. - Trung Hiếu trêu.

Còn nó thì cảm nhận ai đang bế mình. Nó nhón mày mở mắt ra.

- Hạo Thiên. - Nó thốt lên.

- Anh đây. Anh xin lỗi em. Là anh sai. Anh đã hiểu lầm em. - Hấn nhỏ nhẹ.

Nó chỉ cười rồi ngất lịm đi.

Thùy Linh và Tuệ Nhi ở dưới lầu mặt mày xanh lè đứng ngồi không yên.

- Mẹ kiếp! Lộ rồi. - Tuệ Nhi ức chế buông vài câu chửi thề.

- Rồi tính sao? - Thùy Linh lo lắng.

- Tùy cơ ứng biến chứ sao. - Tuệ Nhi.

Lúc này 6 người bọn hấn đang tập trung trên xe hấn. Chiếc Mercedes phóng thẳng đến bệnh viện.

_____THE END_____

P.s: Máy chap sau là vui, nhưng vẫn tiếp tục có biến, nhưng chưa biết là biến gì thôi ^^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52

Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 50

- Trời ơi, em đã nói là có sao đâu mà lại bắt em ở lại 1 đêm ở bệnh viện. - Nó vừa vào nhà đã càu nhàu.

- Báo hại Thế Huy này phải ngủ thuốc sát trùng cả đêm.

- Thì lo cho 2 người thôi. - Hy cười.

- Giờ tụi nó khỏe rồi! Đi chơi đi. - Trung Hiếu đề nghị.

- Tao tán thành. - Vĩnh Kỳ hòa theo.

- Monster Lans nữa nha! - Hấn cười.

- KHÔNG! - Cả 5 người còn lại đồng thanh.

Hấn cười nắc nẻ.

- Đáng ra còn được cảm tạ. Giờ phải ngồi đây như mấy đứa tự kỷ. - Hy.

- Ở trên đây có vui về gì đâu mà em đòi ở đây nhỉ? - Trung Hiếu.

- Tính xử 2 nhỏ kia sao? - Vĩnh Kỳ.

- Mặc kệ đi. Dù sao cũng hết hiểu lầm rồi. - Nó.

- Chán quá trời ơi. - Thế Huy kêu ca.

- Đi đưa xe đi bây. - Trung Hiếu.

- - 10 giờ sáng đi đưa xe hả ba. Có bị điên không? - Hấn.

- Ở quên. - Trung Hiếu gãi đầu.

- Đi bar đi. - Hy gợi ý.

- Được đấy. Cỡ này ít ghé Win Lady quá, nhớ mấy em chân dài ghê. - Vĩnh Kỳ tuôn 1 tràng.

Hy nghe vậy quay sang véo tai Vĩnh Kỳ.

- Anh nói cái gì nói lại em nghe xem.

- Anh...anh xin lỗi bà xã. Bà xã tha cho anh. - Vĩnh Kỳ rối rích.

- Hừ... - Hy bỏ tay ra quay mặt sang chỗ khác.

- Anh...xin lỗi vợ mà. Anh biết sai rồi. - Vĩnh Kỳ mặc méo xẹo.

- Tạm tha đó. - Hy nói rồi quay sang giẫm vào chân Vĩnh Kỳ 1 cái. Vĩnh Kỳ ôm chân la oai oái.

Đám còn lại cười sặc sụa.

- Thay đồ đi rồi đi bar. - Hấn.

Cả đám lên phòng thay đồ.

Nó áo trễ vai để lộ ra bả vai trắng ngần, quần short, mang đôi boot cao đến đầu gối, tóc cột lệch. Trông nó cực kì khác.

Hy cũng giống nó, áo trễ vai, quần short, mang boot đến đầu gối, tóc của Hy thì xõa tự nhiên, đầu đội ngược cái snapback đỉnh tán trông vô cùng tăng động.

4 người còn lại thì vẫn phong cách cũ. Quần jeans mài rách tan nát, áo sơ mi đen, nói chung là đen toàn tập.

Cả 6 ra chiếc Audi trắng của Thế Huy (ai còn nhớ chiếc Mercedes của Thế Huy bị nó hủy hoại không? :v =.=) phóng thẳng đến Win Lady.

Cả 6 vừa bước vào mọi hoạt động của bar dừng lại. Tất cả ánh mắt đổ dồn vào 6 người.

- Mọi người cứ tiếp tục, không cần để ý đến tụi này. - Hy lên tiếng.

Cả bar lại trở nên ồn ào náo nhiệt như trước.

Hôm nay tụi hấn không ngồi vào phòng V.I.P mà ngồi ở ngoài. Ngồi 1 góc tối nhưng có thể quan sát mọi hoạt động của cả bar.

- Uống gì? - Hấn.

- Em cocktail.

- Vodka. - Vĩnh Kỳ.

- Em giống chồng em. - Hy.

- 2 đũa tao uống X.O. - Trung Hiếu nói rồi chỉ sang Thế Huy.

Cùng lúc đó tên quản lí bước lại.

- Anh Thiên, Chị Băng, Anh Kỳ, Chị Hy, Anh Huy, Anh Hiếu. Mọi người dùng gì? - Tên quản lí lễ phép.

- 1 chai X.O, 1 chai Vodka, 1 li cocktail. - Hấn.

- Dạ! Anh chị đợi xíu. - Tên quản lí.

Lát sau tên quản lí bước ra với 1 chai X.O, 1 chai Vodka và 1 li cocktail.

- Mời anh chị dùng. - Tên quản lí lễ phép cúi chào rồi bước đi.

Từ xa 2 cô gái ăn mặc rất sành điệu bước đến bàn hấn.

- Hey! Mọi người còn nhớ tụi này không? - 1 cô gái cất giọng.

_____THE END_____

p.s: 2 cô gái này là ai vậy ta? Chỉ có tác giả mới biết :v

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 53

Mãi Cửa Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 51

- Ôi! Jen, Chio tao nhớ tụi bây quá. - Hy nhảy lại ôm cả 2 cô gái.

- Lâu quá không gặp 2 em. - Vĩnh Kỳ.

- Lâu quá không gặp mọi người. - Jen nói.

- Đây là ai vậy anh Thiên? - Chio nói rồi chỉ vào nó.

- Vợ anh. - Hấn nói rồi vòng tay qua eo của nó.

- Ohh, rất vui được làm quen. Tôi là Jen. - Jen thân thiện.

- Hello. Tôi là Chio. - Chio cười.

Khụ...Khụ...

Trung Hiếu giả vờ ho.

- Anh là người vô hình à. - Trung Hiếu nhìn Jen.

- Thôi mà chồng. Em có bơ chồng đâu. Yêu chồng nhất mà. - Jen bước lại ngồi lên đùi Trung Hiếu nói ngọt.

- Tạm tha cho em đó. - Trung Hiếu bẹo má Jen.

Có 5 cặp mắt đang nhìn Jen với Trung Hiếu mà chả hiểu chuyện gì.

- Hiếu! Chuyện này là sao? - Vĩnh Kỳ.

- Đừng nói anh với con Jen quen nhau nha. - Hy

- Ờ thì lúc anh ở nước ngoài có gặp Jen, anh và Jen giúp đỡ lẫn nhau rồi chả yêu cả 2 yêu nhau tự bao giờ nữa. - Trung Hiếu vừa nói vừa nhìn Jen cười.

- Ờ ồ ồ. - Cả đám đồng thanh.

Lúc này Chio đã ngồi xuống cạnh Thế Huy.

- Anh Huy. Anh khỏe không? - Chio cười quan tâm.

- Anh khỏe. Càng ngày em càng xinh ra nha. - Thế Huy nhéo mũi Chio.

- Á... Đau...em đẹp đó giờ mà. - Chio vừa nói vừa lấy ly rượu trên tay của Thế Huy uống hết.

- Ê...ê...của anh mà. - Thế Huy.

- Có cần phải keo kiệt vậy không? - Chio nhìn Thế Huy cười.

- Thua em luôn.

- Yaaaaa... Có nghi án. - Hy nhú mày.

- Nghi quá ... nghi quá... - Vĩnh Kỳ.

- Mày với em Chio có chuyện gì mờ ám với nhau không? - Trung Hiếu.

- Tụi bây xàm. Tao chỉ coi Chio như em gái thôi. - Thế Huy.

Chio chỉ im lặng cúi đầu xuống, mặt của Chio đỏ bừng. Khi nghe Thế Huy nói chỉ coi mình là em gái thôi thì tim của Chio hơi nhói lên.

- Thôi bỏ qua đi. - Nó lên tiếng.

- À Jen, Chio, 2 em ở đâu? - Hấn.

- Ba mẹ tụi em mua cho tụi em 1 căn biệt thự ở đường XY. - Chio nói.

- À ờ.

- Vậy 2 đứa bây có đi học không? - Hy nói.

- Học sao không. - Jen nói.

- Chung trường với mày luôn á Hy. - Chio chen vào.

- Ôi sướng thế. - Hy cười híp mắt.

Cả 8 người quẩy ở bar đến tận 1 giờ sáng mới chịu về.

Về đến nhà ai cũng mệt lã người, vừa nằm xuống giường là tất cả ngủ ngay.

_____THE END_____

GTNV:

- Triệu Trần Hạ Thảo - Jen - Con gái cưng của tập đoàn địa ốc Triệu Trần. Giỏi võ, xinh đẹp. Vợ sắp cưới của Trung Hiếu. Hòa đồng, thân thiện, nhưng khi điên lên thì nên chạy nhanh trước khi bị liên lụy.

- Trương Thúy Diễm - Chio - Là con lai Việt - Nhật. Bạn thân của Jen và Hy. Xinh đẹp, giỏi giang. Là tổng giám đốc của tập đoàn khoáng sản Trương Gia, ba mẹ đương nhiên là chủ tịch. Biết 1 vài loại võ. Yêu thầm Thế Huy từ rất lâu.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tàng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

_____Vài Ngày Sau_____

- Hôm nay lớp chúng ta có thêm 2 bạn mới nha. - Cô chủ nhiệm 10a3 lên tiếng.

- Ai nữa vậy ta.

- Trai hay gái vậy?

- Xinh không ta.

- Cầu mong là trai đẹp.

Bla...Bla...

- Các em vào đi. - Cô nhìn ra cửa.

Jen và Chio bước vào. Tụi con trai trong lớp sắc máu mũi, mắt hiện lên 2 hình trái tim to bự. Tụi con gái thì liếc ngang liếc dọc, mắt phóng ra tia lửa điện.

- Chào các bạn, mình là Triệu Trần Hạ Thảo, còn gọi là Jen, gia đình là tập đoàn Triệu Trần. - Jen nói không quên nháy mắt một cái khiến cho đám con trai chết lâm sàng.

- Mình là Trương Thúy Diễm, có thể gọi là Chio, tập đoàn khoáng sản Trương Gia. - Chio nói kèm theo 1 nụ cười tỏa nắng khiến bọn con trai lớp nó mê mẩn.

- Các em định ngồi ở đâu? - Bà cô hỏi.

- Ngồi với mình này bạn gì ơi.
- Xuống ngồi với mình nè bạn.
- Bạn xinh đẹp ngồi cạnh mình đi.

Bla... Bla...

Cả 2 đưa mắt quét 1 lượt hết cả lớp và dừng lại ở chỗ Nó và Hy.

- Thưa cô, tụi em muốn ngồi bàn dưới Hạ Băng và Hy. - Jen nói.
- Rồi, được rồi. Các em xuống dưới bàn dưới cuối ngồi đi.

Bà cô nói xong thì cả 2 bước xuống bàn cuối ngồi.

Nó và Hy cả tiết học quay xuống bàn của Jen và Chio nói chuyện. Bà cô thấy vậy cũng cả dăm nói gì 4 đứa.

_____ RA VỀ _____

- Ê, Jen, Chio đến nhà tao chơi. - Hy nói.
- Được đấy. - Nó chêm vào.
- Không sợ sập nhà hả. - Jen cười ản ỷ.
- Xời, Sợ gì chứ. - Hy hắc càm.
- Vậy thì đi. - Chio cười.

Cả 4 bước ra bãi giữ xe.

4 người tụi hấn đã đợi sẵn.

- Về nhà chơi nha 2. - Hy nói
- Ok con bê. - Hấn cười.
- Vậy giờ chia xe đi sao? - Chio tò mò.
- Chio, Jen 2 em đi học bằng gì? - Vĩnh Kỳ hỏi.
- Tụi em đi học bằng chiếc BMW của Jen. - Chio nói.
- Vậy thì anh với Băng 1 xe, thằng Vĩnh Kỳ với Hy 1 xe. Trung Hiếu mày đi với vợ mày đi. Còn Thế Huy thì chở Chio bằng chiếc Audi của mày đi. - Hấn
- Ờ vậy đi. Trung Hiếu.
- Ok, vậy gặp nhau ở nhà thằng Thiên. - Vĩnh Kỳ.

Cả 4 chiếc siêu xe phóng ra đường chạy như bay về biệt thự Hạo Gia.

_____ TẠI NHÀ HẤN _____

4 cô gái đang ngồi trên ghế sofa xem tivi cắn hạt dưa. 4 chàng trai thì đang từ ngoài bước vào tay ai ai cũng xách 1 đồng bánh kẹo.

- Mấy em hay quá ha. Ăn rồi bài bừa vậy đó hả? - Hấn vừa nói vừa chỉ tay vào đồng tàn tích của 4 nàng.
- Hi hi, Thôi mà anh Thiên đẹp zaii. Bớt nóng - Jen ngon ngọt.
- Các anh ngồi xuống đi. Em có chuyện muốn nói. - Hy vừa nói vừa chồm lên lấy gói bánh từ tay Vĩnh Kỳ.
- Rồi chuyện gì nói đi. - Trung Hiếu.
- Thứ 3 tuần này là sinh nhật nhỏ Băng đó. - Hy vừa bỏ miếng bánh vào miệng vừa nói.
- HẢ?? - Cả dăm ngạc nhiên.

- Hà...hà...à...ờ đúng rồi, thứ 3 sinh nhật tao. - Nó tươi cười.
- Sinh nhật mày mà không nhớ nữa hả? - Hy nhún mày.
- Hi... lâu lâu đăng trí xú.
- Sinh nhật lần này phải tổ chức thật linh đình. - Trung Hiếu.
- Tổ chức tại nhà hay gì? - Vĩnh Kỳ.
- Ừ. Tổ chức tại nhà đi cho ấm cúng. - Nó.
- Tụi này sẽ cho em 1 cái sinh nhật vui chưa từng thấy. - Thế Huy.
- Anh sẽ tặng vợ 1 món quà bất ngờ. - Hấn
- Ohh. - Cả đám đồng thanh.
- Anh Thiên tặng Băng cái gì? - Jen cười nham
- Bật mí cho tụi em với. - Chio chem vào.
- Không! Tới đó đi rồi biết. - Hấn cười bí hiểm.
- Anh làm em tò mò quá. - Nó cười.
- À mà anh Hiếu. Nhỏ Linh đâu? Sáng đi học em không gặp nó. - Hy hỏi.
- Thùy Linh nó đi về Mỹ rồi. - Trung Hiếu.
- Ồ. Không ngờ nha. - Nó.
- Thôi bỏ qua đi. Chuẩn bị cho sinh nhật Hạ Băng đi. - Vĩnh Kỳ.

Cả 8 người ngồi nói chuyện phân công cho đến tối thì ai về nhà nấy.

_____THE END_____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Chủ Động Làm Hòa

_____HÔM SAU-TẠI LỚP_____

- Hạ Băng xinh đẹp dễ thương ơi. - Hy chớp chớp mắt nhìn nó.
- Có chuyện gì nhờ và phải không? - Nó nheo mắt.
- Bạn thân mới hiểu được tao thôi. Mày xuống căn tin mua giùm tao chai nước suối nha. - Hy mắt long lanh, lay lay tay nó.
- Biết ngay mà. Mày mà tốt lành gì đâu? - Nó nhún mày nhìn Hy.
- Đi mà. Mua giùm tao đi. - Hy tiếp tục lay lay tay nó
- Rồi. đợi tao.

Nó nói rồi nhanh chóng bước ra căn tin.

Trên đường xuống căn tin nó gặp Tuệ Nhi. Nó bước vội qua nhưng Tuệ Nhi nắm lấy tay nó.

- Hạ Băng! - Tuệ Nhi ngọt ngào.

- Có chuyện gì? - Nó nhú mày
- Cho mình xin lỗi chuyê hôm bữa nha. Chuyện đó là Thùy Linh sắp đặt thôi, mình không cố ý đâu. Băng tha lỗi cho mình nha. - Tuệ Nhi tỏ vẻ hối hận.
- À ờ. Không có gì đâu. Tôi không để bụng đâu. - Nó thân thiện.
- Thật chứ? - Tuệ Nhi nhú mày.
- Thật mà. - Nó cười.
- Vậy chúng ta là bạn nha. Được không. - Tuệ Nhi nắm lấy tay nó.
- Được chứ. - Nó cười thân thiện.
- À mai là sinh nhật Băng đúng không? - Tuệ Nhi cười nói.
- Đúng vậy. Mai 6h tại nhà Hạo Thiên mời Tuệ Nhi đến chung vui với mình nha. - Nó thuận miệng mời Tuệ Nhi.
- Mình nhất định sẽ đến. - Tuệ Nhi cười.
- Thôi Nhi lên lớp đi. Hẹn gặp Nhi ở bữa tiệc.
- ờ Bye Hạ Băng

Nó vội vã ra căn tin. Tuệ Nhi bước về lớp trên môi vẽ 1 nụ cười đầy ma mị.

______ VÀO LỚP _____

- Mây mua nước bên Mĩ hả? - Hy
- Ồ. Xin lỗi. Tại tao gặp Tuệ Nhi nên tao đứng lại nói chuyện xú.
- Hả? Tuệ Nhi hả? - Jen ở bàn dưới chồm lên nói.
- Rồi chuyện gì xảy ra? - Chio cũng tò mò.
- Không có gì? Cô ta chỉ xin lỗi và muốn làm bạn với tao thôi. - Nó.
- Ồ, tưởng cô ta làm gì mày nữa chứ. - Hy nói.
- À mà tao mời cô ta đến dự sinh nhật của tao rồi. - Nó tỉnh bơ.
- CÁI GÌ?? - Cả 3 hét lên.

Cả lớp đổ dồn sự chú ý vào 4 nhỏ.

- Có gì đâu mà nhìn dữ vậy? QUAY LÊN. - Jen trừng mắt nhấn mạnh 2 chữ cuối.

Cả lớp vội vã về tư thế ngồi, chẳng dám liếc mắt đến chỗ của 4 nhỏ. (Công nhận bà Jen dữ thiệt)

- Mây mời Tuệ Nhi đến dự sinh nhật. - Hy nói.
- Ồ. - Nó tỉnh bơ.
- Không sợ sao? - Chio hỏi.
- Sợ gì chứ? - Nó khó hiểu.
- Mây không sợ nhỏ đó phá mày à. - Hy hỏi.
- Sợ gì chứ. Tao với cô ta là bạn rồi mà. Tao nghĩ không có sao đâu. - Nó nói.
- Hết nói nổi mày luôn. - Jen.

Chiều, tại nhà hấn

- Jen và Hiếu lo phần trang trí, Vĩnh Kỳ và Hy lo phần đặt đồ ăn, bánh kem và rượu, Chio và Thế Huy lo phần khách mời nha. Hấn phân công.
- Còn mày? - Vĩnh Kỳ lên tiếng.
- Tao lo lấy quà cho vợ tao. - Hấn cười xòa.
- Mày hay ha. - Trung Hiếu lờm.
- Thì mọi chi phí tao lo hết cho. - Hấn vừa nói vừa quảng 3 cái thẻ ATM cho 3 thằng bạn.
- Mày nói đó nhá. - Thế Huy cười gian.
- Ủ, mà xài vừa vừa thôi đó. - Hấn cười.
- Còn em làm gì? - Nó chỉ tay vào mặt mình.
- Em chỉ cần ngồi xem tivi và soạn đồ cho thật đẹp thôi. - Hấn cười.
- ơ ơ... - Nó ngó người.
- Rồi cứ y vậy mà làm. - Hấn.

Cả đám bận rộn hết cả buổi chiều. Còn nó thì ngồi xem tivi cắn hạt dưa trông vô cùng nhàn hạ, nếu không phải là sinh nhật nó thì nó tiêu đời với tụi hấn rồi.

_____ THE END _____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Chuẩn Bị Sinh Nhật

_____ SÁNG HÔM SAU _____

Nó đang ngồi ngoài bàn ở ngoài vườn. Jen và Hiếu đang vất vả với đồng đồ trang trí. Cả 2 giao cho đám đàn em bơm bong bóng. Cứ bơm 10 quả thì nổ 3 quả. Báo hại phải chạy đi tìm bông bóng mới bởi hơi tai. Jen thì loay hoay xếp nên thành chữ "HAPPY BIRTHDAY HẠ BĂNG". Trung Hiếu thì lo xếp bàn này nọ. Gần 2 tiếng thì mới xong. Cả 2 ngồi xuống cạnh nó.

- Một không? - Nó tỉnh bơ.
- Mày thử như tao đi coi một không? - Jen vừa thở vừa nói.
- Em ngồi không 1 chỗ mà còn hỏi một không nữa. - Trung Hiếu.
- Nếu không phải hôm nay sinh nhật mày thì tao cho mày 1 trận rồi. - Jen lờm.
- Hi hi Jen đẹp gái bớt giận. - Nó ngon ngọt.

Cùng lúc đó thì 4 người Vĩnh Kỳ, Hy, Thế Huy và Chio bước vào.

Cả 4 người vừa đến bàn nó ngồi thì vớ tay lấy mấy chai nước suối trên bàn tu 1 hơi hết sạch.

- Làm đi mà dữ vậy. - Nó nhìn cả 4.
- Sáng giờ chạy lòng vòng thành phố như mấy đứa điên vậy. - Chio.
- Một quá trời oi. - Vĩnh Kỳ.

Cả đám ngồi xuống ghế.

Cùng lúc đó từ cổng hấn chạy vào chiếc Lamborghini Aventador.

- Wow. - Cả đám trầm trồ.
- Mới mua hả?- Thế Huy.
- Ủ! Mới tậu về. - Hấn cười.
- Đẹp quá vậy? - Trung Hiếu ngắm nghía chiếc xe.
- Bữa nào anh 2 cho 2 vợ chồng em mượn chiếc này đi chơi đi. - Hy vừa nói vừa nhìn Vĩnh Kỳ nháy mắt.
- Được được đó. - Vĩnh Kỳ cười.
- Chắc có cho 2 đứa. - Hấn cười rồi phóng thẳng xe vào gara.
- Thôi vào nhà đi. Ngồi đây tắm nắng hả? - Nó.

Cả đám bước vào nhà.

_____ CHIỀU _____

Tại phòng của Hy.

- Hạ Băng! - Hy hét toáng lên.
- Cái gì? - Nó vừa bước ra từ nhà tắm giặt mình.
- Sinh nhật mày mà mặc quần jeans mài, áo sơ mi hả? - Chio.
- Chết ai? - Nó hồn nhiên.
- Tao lạy mày. Vào thay cái này ra giùm cái. - Jen nói rồi lôi ra trong tủ quần áo 1 cái đầm xê tà cúp ngực màu đỏ.

Nó lon ton vào nhà tắm thay cái đầm ra.

5p sau nó bước ra. Hy, Jen và Chio nhìn nó mà đơ luôn. Nước da trắng không tí vết và còn để lộ ra phần chân dài và không 1 vết sẹo dù là nhỏ. Nhìn nó con gái còn phát mê hướng chỉ la hấn.

- Đẹp quá Băng ơi. - Jen nói.
- Tao nhìn còn mê nữa hướng chi anh 2 tao. - Hy nói.
- Mang thêm đôi giày này vô. - Chio đưa nó đôi giày cao gót màu đỏ cao 10 phân.

Nó xỏ giày vào chân. Nhìn nó bây giờ chả khác gì diễn viên điện ảnh.

Nó ngồi trên giường nghịch điện thoại để đợi 3 cô bạn thay đồ.

Hy thì mặt chiếc váy cổ trụ màu trắng trông rất là hiện thực, Jen thì váy đen bó sát cơ thể để lộ ra những đường cong bốc lửa. Chio thì mặt chiếc váy xò màu xanh biển trông vô cùng dễ thương.

Chio tiến lại vali của mình lấy ra chiếc máy quay phim Canon.

- Định quay phim hả? - Hy hỏi.
- Ồ! Anh Huy mượn nó quay nói là làm kỉ niệm.
- Quay liên tục được không? - Jen hỏi.
- Máy này có thể quay liên tục 6 tiếng. - Chio.
- Ồ! Thôi qua phòng của Hạo Thiên đi. - Nó.

Cả 4 cô nàng bước qua phòng hấn.

Bọn hấn đã thay đồ xong đang định mang mấy chai rượu xuống dưới sảnh.

- Anh Huy. - Chio gọi.

- Chuyện gì? - Thế Huy quay sang cửa, 3 người còn lại cũng quay ra cửa nhìn.

Cả 4 chàng trai đứng hình vì vẻ đẹp của 4 nhỏ.

- Nhìn đi mà nhìn dữ vậy? - Jen nhú mày.

- QUÁ ĐẸP. - Cả 4 chàng trai đồng thanh.

4 nhỏ cười tủm tỉm. Chio bước vào đưa cho Thế Huy cái máy quay.

- Này anh Huy, thử anh cầm đây.

- Cả ơn em - Thế Huy nhận lấy cái máy từ tay của Chio.

Thế Huy bấm khởi động. Hình ảnh của 7 người trước mặt Thế Huy được thu vào máy.

- Này bỏ xuống đi. Đem mấy chai Calvados này xuống dưới đi. - Vĩnh Kỳ giục.

Thế Huy bỏ cái máy quay chưa tắt xuống bàn cạnh tủ quần áo.

Cả 4 người tụi nó đi xuống trước. Bọn hần thì mỗi người cầm 2 chai rượu bước xuống sảnh lớn.

_____THE END_____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 57: Sinh Nhật

_____7H30'_____

Khách mời đã đến gần hết. Đa số là bạn của hần và nó. Cả bọn của hần đang đứng nói chuyện rất vui vẻ.

Vườn nhà hần được trang trí rất là đẹp. (Công sức của Jen và Hiếu mà). Bàn được sắp xếp rất hợp lí. Dòng chữ "HAPPY BIRTHDAYS HẠ BĂNG" được xếp bằng nến đã được thắp lên trông cực kì lung linh. Dây đèn màu được giăng khắp nơi trong vườn. Chỗ nào cũng đầy ắp bong bóng. Còn có tiếng nhạc du dương từ dàn loa hiện đại bật nhất hiện nay.

Từ cổng Tuệ Nhi bước vào, hôm nay nhỏ mặt chiếc váy ngắn màu hồng phấn trông rất dễ thương, tay cầm hộp quà lớn trên môi vẽ 1 nụ cười có thể cho là thân thiện. (Giả tạo thì có). Tuệ Nhi cất bước đến gần nó.

- Hạ Băng! Mình xin lỗi vì đến trễ! Tại kẹt xe quá. Đây là quà mình tặng bạn. Chúc bạn sinh nhật vui vẻ. Ngày nào cũng như hôm nay nha. - Tuệ Nhi thân thiện và nhấn mạnh câu cuối (CÓ hàm ý đây ạ).

- Cảm ơn nha. - Nó nhận phần quà của Tuệ Nhi và đặt lên bàn.

Tuệ Nhi cầm trên tay ly rượu vang đỏ từ phục vụ.

- Nào mình cùng nâng ly chúc mừng sinh nhật Hạ Băng nha. - Tuệ Nhi cười nói.

Cả đám bọn hần tuy không ưa gì Tuệ Nhi nhưng cũng nâng ly vì sợ nó mất mặt.

Đồng Hồ Điểm 8h

Hần kéo cả 7 người còn lại lên sân khấu.

- Xin chào tất cả các bạn! Cảm ơn các bạn đã đến dự buổi tiệc sinh nhật của Hạ Băng. Các bạn hãy vui chơi thỏa thích nhé. Và bây giờ chúng ta cùng nâng ly chúc mừng sinh nhật cho Hạ Băng 1 lần nữa. - Vĩnh Kỳ đảm nhiệm vai trò MC.

Tất cả mọi người nâng ly và đồng thanh.

"HAPPY BIRTHDAYS HẠ BĂNG"

Cả đám 6 người còn lại đều tặng quà cho nó rồi. Đến lượt hần, hần tặng nó 1 cái hộp quà nhỏ.

- Quà bất ngờ của mày đấy hả? - Thế Huy nhủ mày.

- Gì mà nhỏ xíu vậy? - Hy hỏi.

- Từ từ đi rồi biết. - Hấn cười rồi quay sang nó. - Em mở đi.

Nó từ từ mở phần quà của hấn. Trong đó là 1 chiếc chìa khóa xe.

Nó hơi ngạc nhiên. Cả 6 người còn lại ò 1 tiếng. Nó chợt nhớ đến chiếc Lamborghini Aventador của hấn hồi sáng.

- Anh tặng em chiếc xe hơi sáng hả? - Nó ngu ngơ.

- Đúng vậy! Chiếc xe hơi sáng bây giờ là của em. - Hấn nhìn nó cười cười.

- Thôi! EM qua cắt bánh kem đi. - Trung Hiếu.

Nó bước lại cái bánh kem 3 tầng và cắt ra 1 miếng nhỏ.

Trong lúc nó không chú ý hấn quệt tay và bánh kem và chét lên mặt nó. Tụi còn lại cũng thừa cơ hội đó chét bậy bạ lên mặt nó. Tuệ Nhi cũng vậy. Tuệ Nhi lấy 1 mảng bánh kem lớn chét lên đây mặt nó.

Cả đám ai cũng bánh kem đầy mặt nhưng chỉ có Hấn và Tuệ Nhi là không bị.

Cả 7 người tụi nó đi tìm chỗ lau mặt.

Tuệ Nhi lại chỗ của phục vụ lấy 2 ly rượu. Đặt 2 ly rượu xuống 1 bàn gần đó rồi lấy từ ví ra 1 gói bột màu trắng đổ vào ly rượu bên tay phải rồi lắc đều cho bột tan đều ra. Mọi chuyện của nhỏ đã bị Jen thu vào tầm mắt. Jen có chút nghi hoặc nhưng cũng bỏ qua không chú ý đến Tuệ Nhi.

THE END

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Quà Bất Ngờ

Tuệ Nho bưng 2 ly rượu lại chỗ của hấn. Hấn đang ngồi 1 mình tại cái bàn gần hòn non bộ.

- Mời anh! - Tuệ Nhi đưa ly rượu trước mặt hấn.

- Hấn theo phép lịch sự cầm lấy ly rượu.

- Anh cho em xin lỗi chuyện hôm trước nha! - Tuệ Nhi nhỏ nhẹ.

- Ủ. - Hấn lạnh nhạt.

- Đừng giận em nha. - Tuệ Nhi ngọt ngào.

- Tôi không rảnh để giận. - Hấn nhìn Tuệ Nhi.

- Vậy thì anh uống với em 1 ly nha. - Tuệ Nhi nâng ly lên.

Hấn nâng ly, uống 1 hơi hết sạch ly rượu. Tuệ Nhi thấy vậy nở 1 nụ cười nham hiểm. Hấn đặt ly rượu xuống bàn và bước đến bàn của nó.

- Bữa nay em vui chứ! - Hấn nhìn nó cười.

- Em rất vui. - Nó cười tươi.

- À... mà mọi người lúc nãy em thấy Tuệ ... - Jen định nói gì đó.

- Cô chủ! Có người đến tìm cô. - 1 tên bảo vệ nói cắt ngang lời củ Jen.

- À được rồi! Tôi biết rồi. - Nó cười. 1 cái rồi bước ra.

Hắn ngồi trên ghế đầu óc hơi choáng. Nhìn 1 mà ra 3. Hắn cảm thấy mình không ổn.

- Tao hơi mệt. Tao vào trong trước nha. - Hắn nói rồi đứng dậy.

- Mà có sao không? - Thế Huy lo lắng.

- Anh không khỏe hả? Có cần gọi bác sĩ riêng không? - Hy quan tâm.

- Không sao đâu. Lên nghỉ xù thôi. Chắc tại uống hơi nhiều. - Hắn gượng cười rồi bỏ vào trong

Tuệ Nhi đứng từ xa cười 1 cái rồi lảng lạng đi theo sao hắn. Hắn loạng choạng đi không vững. Hắn cố gắng lê lên phòng. Hắn cảm thấy rất khó chịu. Hắn chả biết được là Tuệ Nhi đang đi theo sao mình. Đến trước cửa phòng mình hắn dựa lưng vào tường cố gắng mở cửa bước vào.

RẦM

Hắn vừa bước vào đã té ngã xuống sàn gỗ. Hắn đang mê man chả biết chuyện gì.

Tuệ Nhi từ từ bước vào phòng và đóng cửa lại nhưng không khóa chốt (có ý đồ ==")

- Hạo Thiên đâu? - Nói trở lại và ngồi xuống bàn.

- Thăng Thiên nó nói hơi mệt nên vào trong rồi. - Vĩnh Kỳ.

- À mà này ai kiếm em vậy? - Thế Huy hỏi.

- Là Thiên Tuệ, cô ấy đến gửi quà cho em và nói 2 thằng anh họ của em sắp về thăm em. - Nó cười. (nhân vật Thiên Tuệ và 2 thằng anh họ sẽ giới thiệu sao).

- Anh ấy gần về rồi hả? - Trung Hiếu hào hứng.

- Đúng vậy! Mà chưa biết khi nào thôi. - Nó cười.

- Ủa này giờ đang nói về ai vậy. - Chio hỏi.

- Là anh họ tao. Nào mấy ông về tao giới thiệu cho mày 1 anh. - Nó nhìn Chio cười.

Khách mời cũng đã về gần hết.

- Ê lát đem quà qua phòng tao mở đi Băng. - Hy gọi ý.

- Được được đấy. - Nó tán thành.

- À mà này đem ly nước cam lên cho Hạo Thiên đi, tao nghĩ như vậy sẽ tốt cho Hạo Thiên hơn. - Jen nói.

- À quên nữa. - Jen quay sang nhìn 3 người con trai còn lại.

- Hôm nay 4 nữ tui em sẽ ngủ chung 1 phòng. Tui anh ngủ ở phòng Hạo Thiên đi nha. - Jen cười.

Trung Hiếu và Vĩnh Kỳ mặt méo xệch.

Tiệc tàn - Khách về hết

Thế Huy ra lệnh cho người hầu dọn dẹp.

Cả 7 người bước vào trong nhà. Nó chạy tọt vào bếp lấy 1 ly nước cam cho hắn.

Thế Huy, Vĩnh Kỳ, Trung Hiếu ngồi ở phòng khách xem phim.

Nó phi thẳng lên lầu, theo sau nó là Hy, Jen và Chio. Cả 3 đi theo nó để bê quà qua phòng của Hy. Cả 3 cô nàng đi phía sau nó cười nói vui vẻ.

Cạch

Nó mở cửa phòng toan bước vào, trên môi nó lúc này còn vẽ 1 nụ cười tươi tắn.

Xoảng

Lý nước cam trên tay nó vô thức rơi xuống sàn. Nó khụy gối bệt trên nền đất. Nó nhìn trân trân vào cái cảnh trước mắt mình. Nó lấy tay bịt miệng lại để khỏi bật ra tiếng hét. Mắt nó phủ lên 1 lớp sương mờ dày đặc.

1 giọt

2 giọt

3 giọt

Nước mắt nó rơi xuống 1 cách vô thức. Ngay lúc đó tim nó đau thắt lại, nó chẳng biết phải làm gì. Nó không tin được cảnh tượng trước mắt mình.

Nó đứng dậy quay đi và chạy xuống dưới nhà. 3 chàng trai nghe có tiếng đổ vỡ thì cũng chạy lên xem. Vừa chạy đến cầu thang thì gặp nó chạy xuống với khuôn mặt thất thần. Nó chạy ra cổng mở cổng và chạy đi trong đêm. Thế Huy thấy vậy chạy theo. 2 chàng trai còn lại chạy vọt lên lầu xem chuyện gì đang xảy ra.

-----THE END-----

P.s Chuyện gì đang xảy ra. Ai nói tui nghe coi. Nó đã thấy cảnh gì? Chap sao sẽ biết

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lòng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59

Hy, Jen và Chio thấy biểu hiện của nó không biết chuyện gì xảy ra nên bước vào phòng của hần.

Đập vào mắt cả 3 nhỏ lúc này là cảnh hần và Tuệ Nhi đang trên giường với tình trạng không mảnh vải che thân. Quần áo của cả 2 thì vương vãi khắp sàn nhà. Cả 3 nhỏ rất sốc. Cả 3 hiểu được rằng nó đã đau khổ như thế. Ai mà thấy người mình yêu lên giường với người con gái khác lại không đau.

- HÀ HẠO THIÊN! ANH ĐANG LÀM CÁI GÌ VẬY? - Hy hét lên.

Vĩnh Kỳ và Trung Hiếu vừa bước vào thấy cảnh đó cũng khá bàng hoàng.

Hần và Tuệ Nhi bị tiếng hét của Nhược Hy làm tỉnh giấc.

- Á Á Á Á Á..... - Tuệ Nhi hét toáng lên mắt mũi nhỏ tèm nhem nước mắt.

- Chuyện này là sao? - Hần ngồi ngàng trước sự việc, đầu hần thì đau như búa bổ.

- Hic...hic...tại sao vậy...hic...hic...Em đã không chịu...hic...mà anh vẫn ép em...hic...hic... - Tuệ Nhi thút thít.

- Cô nói cái quái gì đấy. - Hần cau.

- Cho mày 15p. 15p sau xuống phòng khách gặp tui tao. - Trung Hiếu nói. Cả 5 người bước xuống phòng khách, về mặt của cả 5 người thì rất là tức giận. Tức vì hần đã làm tổn thương nó, tức vì tại sao hần lại đối xử với nó như vậy ngay ngày sinh nhật của nó. Trong lòng ai cũng có 1 suy nghĩ riêng.

Hần lờm Tuệ Nhi 1 cái rồi vớ lấy cái khăn bên cạnh rồi bước vào nhà tắm. Đợi hần vào nhà tắm Tuệ Nhi ngồi ở ngoài nờ 1 nụ cười mãn nguyện.

Trong Nhà Tắm

Nước từ vòi hoa sen xối thẳng vào mặt hần. Đầu óc của hần rối bời.

- Mình đang làm cái quái gì vậy. Mình đã tổn thương cô ấy 1 lần nữa sau. Tại sao mình có thể làm như vậy. Mình thật sự không nhớ gì hết. Tại sao vậy chứ. Mình đã làm gì cũng không nhớ nữa.

Hần tức quá đánh mạnh tay vào tường.

Nó chạy ra khỏi nhà hần và lang thang trong đêm. Gió thổi vào người nó lạnh tê tái. Nó run bần bật. Thế Huy chạy theo ngay sau nó. Nó cứ thần thờ đi.

Nước mắt vẫn cứ rơi. Bộ váy màu đỏ mỏng manh chẳng che chở được gì cho nó. Thế Huy đã nhận được điện thoại của Vĩnh Kỳ và biết hết mọi chuyện. Thế Huy bên cạnh nó nhẹ nhàng nói.

- Em ổn không?

"..." Nó im lặng.

- Biết đâu đó chỉ là hiểu lầm thì sao.

"..." Nó vẫn im lặng.

Thế Huy thấy vậy cũng không nói nữa. Cả 2 tiếp tục đi trên con đường thẳng tắp. Gió lạnh thổi nhẹ nhàng. Từng đợt, từng đợt gió phả vào người của nó và Thế Huy. Màn đêm bao trùm lên cả 2 con người đang đi.

- Tại sao? - Nó cất giọng.

Lúc này nước mắt của nó cũng không rơi nữa. Son phấn trên mặt của nó đã bị lem vì nước mắt.

- Ý em là... - Thế Huy tỏ vẻ khó hiểu.

- Tại sao Hạo Thiên lại phản bội em chứ. - Nó cười nhạt.

- Chưa chắc là Hạo Thiên như vậy. Có thể có hiểu lầm. - Thế Huy ôn tồn.

- Chả lẽ ngủ với người con gái khác là hiểu lầm. Chả lẽ như vậy là không có gì? Em làm gì mà bị đối xử như vậy chứ? Em yêu anh ấy rất nhiều nhưng tại sao chỉ nhận lại được đau buồn. Tại sao chứ? Anh nói em nghe đi. - Nó nhìn Thế Huy, nước mắt lại ứa ra không kiềm chế được.

Thế Huy nhìn nó lòng anh đau như cắt. Anh không thể kiềm lòng khi nhìn người con gái mình yêu rơi lệ. Nhưng anh phải làm sau chứ. Anh đâu thể ôm cô vào lòng an ủi cô. Lấy tư cách gì chứ? Lòng anh như có ngàn mũi dao đâm vào tim.

THE END

P.s Tại sao ông Thiên lại làm vậy? Mất hết hình tượng soái ca rồi. Tội nghiệp Hạ Băng, cũng tội anh Huy thấy người mình yêu đau lòng mà không làm gì được.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 60: Tổn Thương

- Em...em.. đừng khóc nữa. Chuyện gì cũng có cách giải quyết thôi. - Thế Huy nhẹ nhàng lau nước mắt trên mặt của nó.

Nó ôm chặt lấy Thế Huy. Thế Huy từng người nhưng cũng không đẩy nó ra.

- Em định ờ... - Thế Huy gỡ tay nó ra khỏi người mình, và nói.

- Em sẽ về biệt thự của mình! Dù sao nơi đó cũng không dành cho em nữa rồi. - Nó cười nhạt.

- Được rồi để anh đưa em về. Con gái buổi tối đi 1 mình không nên đâu. - Thế Huy toan lấy điện thoại gọi cho ai đó.

Nó hiểu Thế Huy định gọi lấy xe.

- Mình đi bộ đi anh. Nhà em cũng gần đây mà. - Nói rồi nó bước đi Thế Huy lẳng lặng đi bên cạnh.

- Tại sao mày lại làm như vậy. - Trung Hiếu tức giận.

- Tao... - Hấn định biện hộ nhưng biết nói gì bây giờ, nói rằng hấn không biết xảy ra chuyện gì, nói rằng hấn không có ư? Ai chịu tin hấn hả?

- Mày có biết Hạ Băng sock lắm không? - Vĩnh Kỳ.

- Anh 2! Tại sao anh lại như vậy chứ. Hạ Băng đã bị anh làm tổn thương rất nhiều. - Hy tức giận.
- Hôm nay sinh nhật Hạ Băng đó anh. Anh cũng biết cách làm nó tổn thương quá đấy. - Chio cười nhạt.
- Mọi người.. đừng trách Hạo Thiên mà. - Tuệ Nhi nãy giờ thút thít giờ mới lên tiếng.
- Cô cảm lại! Tại sao cô lại có mặt ở phòng Hạo Thiên lúc đó hả? - Jen trừng mắt.
- Tại ... tại ... anh ấy...nhắn tin bảo... tôi...tôi...lên phòng...anh ấy. - Tuệ Nhi run sợ.
- Cái gì? - 5 con người còn lại hét lên.
- Tôi bảo cô hỏi nào chứ? - Hấn tức giận.
- Rõ ràng là anh nhắn tin bảo em mà... hic...hic...- Tuệ Nhi khóc, cô ta vừa khóc vừa lôi điện thoại ra.
- Đây mọi người xem đi. - Tuệ Nhi đưa điện thoại cho mọi người.

Cả đám truyền tay nhau cái điện thoại cuối cùng là đến Hấn. Hấn hết sức ngỡ ngàng. Trong điện thoại có 1 tin nhắn với nội dung là.

"Tuệ Nhi! Em lên phòng anh nha. Anh có chuyện muốn nói với em."

Tin nhắn được gửi từ chính số điện thoại của Hấn.

Hấn tức giận quăng điện thoại lên bàn nhưng không làm cái điện thoại hư. Có 5 cặp mắt hình viên đạn đang nhìn Hấn.

Hấn ôm đầu cúi xuống. Hấn chẳng nhớ chuyện gì hết. Hấn đầu đau như búa bổ.

- Hạ Băng đâu rồi? - Hấn ngẩng đầu lên hỏi.
- Lúc này em ấy chạy ra ngoài, Thế Huy đuổi theo rồi. - Vĩnh Kỳ.
- Cái gì? Hạ Băng ra ngoài ư. Tao phải đi tìm cô ấy. - Hấn hét hoảng toan đứng dậy.
- Mày ngồi xuống! Bây giờ cô ấy không muốn gặp mày đâu. - Trung Hiếu.

Hấn ném người xuống ghế sofa lại.

- Còn...còn em... Anh tính sao. - Tuệ Nhi ấp úng hỏi Hấn.
- Hừ... - Hy thờ dãi 1 tiếng rồi dựa lưng vào thành ghế sofa.
- Tôi sẽ chịu trách nhiệm, sau này cô cần bao nhiêu tiền cứ nói. tôi cho. - Hấn
- Em không cần tiền. - Tuệ Nhi nói.
- Chứ cô muốn cái gì? - Chio tức giận.

Tuệ Nhi cúi mặt xuống.

Không gian yên tĩnh bao trùm lên căn biệt thự của Hấn, mới mấy tiếng trước còn vui vẻ rôm rả vậy mà bây giờ lại ảm đạm như vậy.

"Còn hát còn múa còn ca... Hút cần và hút shisha...Còn bay còn chưa tỉnh...Công việc để mai tính...tao muốn mình uống thêm... bởi vì chưa hết đêm..
[Đêm tàn]"

Nhạc chuông điện thoại của Trung Hiếu vang lên. Trung Hiếu bắt máy và mở loa ngoài.

- Alo.

"Nói với mọi người tao đưa Hạ Băng về nhà cô ấy rồi, không cần lo, À ,à tao về nhà tao luôn, tao cũng không ở nhà thằng Thiên được nữa rồi."

- Rồi, ok lát tui tao qua nhà Hạ Băng mày cũng qua nha.

"Ok"

Nói rồi Trung Hiếu cúp máy

- Tao đi với. - Hấn đứng dậy.

- Mày ở nhà. Mày nên cho Hạ Băng 1 khoảng thời gian để suy nghĩ đi. - Vĩnh Kỳ.

Nói rồi cả 5 người bước ra xe của Vĩnh Kỳ phóng thẳng đến nhà nó.

- Anh Thiên. Em ở nhà anh được không? - Tuệ Nhi.

- Tùy cô. - Hấn chỉ thêm nhìn mặt nhỏ.

Tuệ Nhi cười thầm.

- Cô ở phòng dành cho khách. Cách xa phòng của tôi ra. - Hấn nói rồi lên lầu.

Tuệ Nhi cười cười rồi lên lầu.

Hấn vào phòng thay 1 cái áo thun trắng với quần jeans mài. Hấn xuống gara lấy chiếc Mercedes phóng thẳng đến bar.

_____ THE END _____

P.s Chap sau cả 2 ông bà Thiên, Băng say mềm luôn, tội cả 2. Sao mà tui ghét nhỏ Tuệ Nhi quá, ai giống tui không?

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Đau Khổ

Nó bước vào nhà đi thẳng lên lầu. Mấy cô người làm trong nhà hơi ngạc nhiên vì thái độ của nó. Lên lầu nó ghé ngang phòng rượu để lấy 2 chai Vodka. Nó rất ít khi uống rượu nhưng hôm nay lại uống. Nó muốn mình quên hết đi tất cả. Nó xách 2 chai rượu lên phòng. Nó mở cửa và bước vào phòng của mình. Tuy nó không ở nhiều nhưng vẫn rất sạch sẽ vì hằng ngày đều có người đến dọn dẹp.

Râm

Nó đóng cửa lại bằng 1 lực rất mạnh khiến cho cánh cửa sắp gãy ra.

Ns ngồi vào 1 góc khuất nhất của phòng, nó không bật đèn, nó thu mình 1 góc trong bóng tối. Nó khui 1 chai rượu và nốc gần nửa chai. Nó không thích mùi của men rượu cho lắm, bây giờ mùi rượu nồng nặc xông lên cánh mũi. Đầu óc nó cứ lặp đi lặp lại cái hình ảnh của hấn với Tuệ Nhi. Nó lại khóc. Nó tự nghĩ rằng tại sao mình lại có thể khóc nhiều đến vậy. Nó không muốn khóc nhưng nước mắt cứ chực chờ rơi xuống. Rơi một cách mất tự chủ. Nó đưa chai rượu lên uống tiếp. Nó muốn mình thật say, say cho quên hết những đau buồn.

Xoảng

Chai Calvados đã vỡ tan tành trên nền. Cả bar đổ dồn ánh mắt về phía hấn. Hấn đang ngồi 1 góc của bar. Thấy cả bar đang nhìn mình hấn vô cùng khó chịu.

- Nhìn cái gì? Nhìn nữa tao móc mắt hết cả đám. - Hấn quát.

Tất cả quay đi chỉ dám liếc mắt đến hấn.

Hấn đưa chai Whisky lên miệng uống cạn.

Xoảng

Chai Whisky đã vỡ tan tành trên nền cùng chai Calvados lúc nãy. Mọi người lại hướng mắt về hấn.

Hấn trừng mắt. Mắt hấn đỏ ngầu. Hấn chỉ khác gì 1 con thú dữ. Tất cả những người trong bar đều rùng mình vì hấn. Trong Thế Giới Ngầm hấn nổi tiếng đáng sợ và tàn ác. Bây giờ họ có thể thấy được 1 góc trong sự đáng sợ của hấn.

Hấn đã uống liên tục 3 chai rượu. Men đã thấm dần trong người hấn. Hấn mơ màng. Tìm hấn đau thắt lại. Hấn hận bản thân mình tại sao cứ 3 lần 7 lượt

làm nó buồn, làm nó khóc. Hắn không xứng đáng được nó yêu. Hắn ghê tởm bản thân mình.

Từ xa 1 cô gái ăn mặt hồ lang chỗ che không chịu che, chỗ không cần che lại che. Ắ ta bước đến chỗ của hắn. Biết bao ánh mắt đổ dồn vào cô gái đó: Những ánh mắt thèm thuồng của tụi sói già, những ánh mắt thương hại xen lẫn kinh tởm. Nhỏ mới tới nên không biết về tiếng tăm của hắn. Nhỏ bước tới ngồi lên đùi hắn cất giọng.

- Anh ơi! Sao anh ngồi ở đây có 1 mình vậy? - Ắ ta đùa nhẹo.

- Biến!! - Hắn nói rồi đẩy nhỏ xuống.

- Thôi mà anh. Hôm nay anh chơi với em nha. - Ắ ông ọ.

- Cô nhiều tuổi rồi? - Hắn nhìn nhỏ đó.

- EM mới 24 à. - Nhỏ đó cười.

- Tội mới 16 đó. - Hắn nhếch môi.

- Thì cứ mặc kệ đi. - Ắ nhào tới ôm hắn.

Hắn đẩy ả ra, ả ta suýt chúi nhủi.

- Biến Lẹ. Nếu không muốn Chết. - Hắn lãnh đạm.

- Mẹ nó. Mày đừng có được nước làm tới nha. - Nhỏ đó lật lọng.

- Rồi sao. cô làm gì được thằng này. - Hắn hất mặt.

- Trong đây có đàn em của tao đấy. - Nhỏ đó nhếch môi.

- Kêu ra đi. - Hắn cười nửa miệng.

- Tụi bây ra đây xử thằng này cho chị. - Nhỏ hét lên

Tất cả mọi hoạt động của bar dừng lại. Tất cả lác đầu thương hại cho số phận của ả ta.

Vài tên đứng sau ả thấy hắn nên dè chừng.

- Tụi bây xử nó cho chị. - Ắ ta cười đều.

_____ THE END _____

P.s Cô gái trên sẽ die, ai kêu ngu chọc vào ổ kiến lửa. ^^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62

Cả bar im bất.

Ắ ta quay lại nhìn tụi đàn em của ả và quát lên.

- Tụi bây bị gì vậy? Lên xử thằng đó cho tao.

Cả đám đàn em ả cuối đầu xuống, 1 tên trong đám lí nhí.

- Đó...là...là...H...Hạo...Thiên...đó...chị...hị

- Hạo Thiên là thằng nhãi nào.

Hắn đứng dậy loạng choạng tiến đến chỗ ả ta. Trên người hắn tỏa ra sợ chết chóc khiến người khác rùng mình.

Hắn đứng cạnh ả nâng cằm ả lên và nói.

- Cô biết bar này của ai không? - Hắn nhìn ả bằng ánh mắt chết chóc.

- Của Bang The Win quản lí. - ả ta hơi rùng mình.

- Vậy biết ai đứng đầu The Win không? - Hắn bóp cằm của ả khiến cho ả ta đau nhức tưởng chừng như xương hàm của ả vỡ vụn ra.

- Tôi...tôi... không biết. - ả hơi run sợ.

- Đứng đầu The Win chính là Hà Hạo Thiên này đây. - Hắn nói mắt lóe lên 1 tia chết chóc. Nói rồi hắn đưa tay ra sau túi quần lấy khẩu súng ngắn ra.

A ta nghe hắn nói tay chân rụng rời.

Ả cất giọng định nói.

- Tôi...

Pằng

Ả ta trợn mắt lên nhìn hắn và từ từ cúi xuống. Lồng ngực của ả bị 1 viên đạn đồng khoét sâu vào. Máu ứa ra, ả ta khụy xuống chết ngay lập tức.

Cả bar đứng hình. Không ai dám hó hé gì. Ai cũng phải run sợ trước hắn.

- Thái Duy. - Hắn hét lên.

Thái Duy từ trong đám đông hốt hải chạy ra.

- Dạ! Đại ca.

- Máy dọn dẹp cho sạch sẽ đi. Rồi chuẩn bị cho tao phòng V.I.P 1

- Nhưng mà đại ca. Phòng V.I.P 1 có người ở đó rồi.

- Đuổi ra.

- Dạ.

Thái Duy dặn dò mấy tên đàn em dọn dẹp chỗ đó. Thái Duy thì đi vào phòng V.I.P 1 để sắp xếp cho hắn.

Trong phòng V.I.P 1 toàn là mấy tên chơi chơi, tập tành làm dân chơi, không sợ ai cũng không ai sợ chúng.

Bọn chúng bước ra với vẻ bất mãn. Thấy hắn thì bọn chúng nhìn chằm chằm rồi nhanh chóng ra khỏi bar.

Hắn vào phòng V.I.P 1 ngồi 1 mình. Hắn khui thêm 1 chai rượu và nốc cạn.

6 người tụi của Hy giờ đang đứng trong phòng khách nhà nó. Hy định hỏi mấy người làm trong nhà về nó thì 1 âm thanh vang lên.

Choang

Và tiếp sau đó là vô số tiếng đổ vỡ.

Cả bọn hoảng hồn phi thẳng lên phòng nó. Thế Huy gõ cửa rồi đến đập cửa cũng không thấy động tĩnh gì.

Cuối cùng Thế Huy đập cửa để vào.

Rầm

Cánh cửa đổ sập xuống, cả 6 người bước vào. Đập vào mắt cả 6 là nó đang ngồi ở 1 góc tường khóc ngất đại. Phía đối diện nó là cái tivi màn hình phẳng 100 inch đã vỡ tan tành cùng với chai rượu.

Hy thấy nó vậy vội vàng chạy vào.

- Băng! Hạ Băng sao mày thành ra nông nổi này.

- Hay là đưa Hạ Băng đến nhà anh Huy đi, ở đó ah Huy có bác sĩ riêng sẽ tốt cho nó hơn. - Chio nói.

- Được đấy. - Thế Huy.

Thế Huy bế xốc nó ra xe và phóng thẳng xe về nhà mình. Nhà Thế Huy được xây theo kiến trúc châu Âu rất tráng lệ, khuôn viên nhà Thế Huy rất rộng. Thế Huy bế nó lên phòng, 5 người còn lại cũng chạy theo lên. Lúc lên Vĩnh Kỳ không quên dặn người làm là gọi bác sĩ đến.

10p sau.

- Bác sĩ. Cô ấy có sao không - Trung Hiếu.

- Cô ấy không sao nhưng đừng để cô ấy uống rượu và bị kích động nữa.

- Cảm ơn, ông có thể về. - Thế Huy

Jen, Chio và Hy ngồi bên cạnh giường của nó mà thờ dài.

- Tội nghiệp Băng quá. - Jen nói.

- Chắc em ấy sock lắm. - Trung Hiếu

- Haizz... - Chio thờ dài.

"Còn hát còn múa còn ca...hút cần và hút shisha... còn bay còn chưa tỉnh[đêm tàn]"

Chuông điện thoại Trung Hiếu lại vang lên.

- Alo.

"Đến khu đường vắng ở đường yy giúp tao, tao gặp chút rắc rối nên không thể cử động và lái xe được"

- Hả? Mày bị làm sao?

"tút...tút...tút..."

- Alo.. alo

_____THE END_____

P.s: Cha Hạo Thiên bị cái gì rồi trời, lo quá.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tàng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63

Trung Hiếu nhận được cuộc gọi của hấn thì hơi hoảng.

- Có chuyện gì vậy chồng? - Jen hỏi.

- Thăng Thiên gặp chuyện gì rồi nó nhờ anh đến đón.

- Để tao với Hy đi cho. - Vĩnh Kỳ.

- Ok, nhờ mày vậy. Thăng Thiên ở đường vắng YY đó.

Hấn đang ngồi trên xe gục đầu vào vô lăng, chiếc áo trắng của hấn đã nhuộm đỏ. Trên lưng hấn lãnh trọn 1 nhát chém.

Tua lại thời gian

Hắn uống cạn gần 10 chai rượu rồi bước ra đi về. Xe hắn đang phóng nhanh trên đường thì bị 1 đám chơi chơi khoảng 30 tên chặn lại.

Hắn loạng choạng bước ra xe.

- Muốn gì? - Hắn tựa lưng vào xe.

- Muốn lấy mạng mày. Ai bảo lúc nãy mày giành phòng bar của tụi tao. - Tên cầm đầu lên tiếng.

- À thì là làm đám trẻ trâu tụi bây. - Hắn nhếch mép.

- Mày nói ai trẻ trâu hả? Hôm nay mày tới số rồi.

- Tao đang bức. Tụi bây coi như là bao cát cho tao trút giận vậy. - Hắn nhếch môi và rút súng ra.

1 chọi 30 đối với người khác thì là quá sức nhưng với hắn thì không thành vấn đề. Nhưng hôm nay hắn đã uống gần 10 chai rượu nên cũng hơi bị đuối sức.

Hắn lao vào 30 tên đó. 30 tên đó tên nào cũng cầm gậy, côn vào dao. Cả đám tấn công hắn tới tấp nhưng hắn né từng đòn rất điệu nghệ.

Pằng...Pằng...Pằng...

Tiếng súng của hắn vang lên. Gần 15 tên quy xuống.

Cạch...Cạch...

Súng của hắn hết đạn.

Hắn cười đều 1 cái rồi vứt súng và đánh tay không với tụi kia. Từng đòn hiểm hóc của hắn tung ra là 1 tên lia đời. Cả đám gần như nằm hết trên đất mẹ. Bỗng từ phía sau hắn 1 tên lao tới.

Xoạt

1 tên chém vào lưng hắn. Hắn quay lại tung 1 cước khiến cho tên đó ngã ngửa ra sau và chết ngay lập tức. Mùi máu tanh xộc lên mũi hắn. 30 cái xác nằm la liệt trên nền đất. Đám đối đầu với hắn cũng đồng nghĩa là đối đầu với tử thần.

Trở về Hiện Tại

Vĩnh Kỳ và Hy đến thấy hắn như vậy hết sức lo lắng. Cả 2 vội vã đưa hắn về nhà.

Lúc này đã 3 giờ sáng Tuệ Nhi không thấy hắn về nên vô cùng lo lắng. Vĩnh Kỳ và Hy đỡ hắn vào nhà. Tuệ Nhi thấy hắn như vậy hết sức lo lắng. Cô ta chạy lại.

- Hạo Thiên có sau không?

- Gọi bác sĩ giùm được không? - Hy lạnh lùng.

Được, để tôi gọi. - Tuệ Nhi.

Vĩnh Kỳ và Hy đỡ hắn lên phòng.

Bác sĩ đến khám và băng bó cho hắn.

- Anh 2 tôi có sau không bác sĩ. - Hy lo lắng.

- Tạm thời thì không sao nhưng không được để cho thiếu gia cử động nhiều, nếu cử động nhiều thì sẽ ảnh hưởng xấu đến vết thương.

- Cảm ơn bác sĩ.

Vĩnh Kỳ và Hy ngồi phịch xuống ghế sofa bên cạnh giường của hắn.

Tuệ Nhi từ ngoài vào khóc lóc.

- anh Thiên, Anh có sau không? Em lo cho anh lắm đó, anh không được có gì đấy.

- Cô im giùm cái đi, anh ấy cần nghỉ ngơi. - Hy nhíu mày.

Tuệ Nhi nắm lấy tay hắn.

Hắn đang mơ màng. Cảm nhận có hơi ấm từ tay cứ nghĩ người đó là nó.

- Hạ Băng! Anh yêu em, anh xin lỗi em vì mọi chuyện, tất cả là do anh sai.

Hắn mơ màng thốt ra làm Tuệ Nhi đứng hình.

Vĩnh Kỳ và Hy nghe hắn nói vậy nhìn nhau cười.

Tuệ Nhi tức tối trong lòng. Tại sao đến nước này mà hắn vẫn nghĩ đến nó mà không đếm xỉa đến mình. Chẳng lẽ bản thân Tuệ Nhi chẳng có chỗ đứng gì trong tim hắn sao.

*Ta gặp nhau 1 chiều thu tháng 10 vì nụ cười ấy cho em nhớ mong từng ngày...[Say You Do - Tiên Tiên]

Chuông điện thoại Hy vang lên.

- Alo

"Hy. Tao Chio này mày lấy cái máy Canon trên bàn trong phòng anh 2 mày giùm tao. Rồi đem về phòng bỏ vào vali tao giùm nha"

- Ok

"Ừ mà Hạo Thiên sao rồi"

- Anh ấy bị người ta chém 1 nhát ngay lưng

"Cái gì? Rồi anh ấy có sao không?"

- Anh tao không sao đâu, ọi bác sĩ đến khám rồi.

"Ồ vậy thôi nha. Chăm sóc Hạo Thiên cho tốt vào tui tao sẽ lo cho Hạ Băng, bye"

- Ồ Bye.

THE END

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64

-----2 tuần sau-----

Do không yên tâm về nó nên Jen và Chio đã dọn sang nhà nó để canh chừng nó. Trung Hiếu và Thế Huy thì về nhà của mình để ở riêng. Vĩnh Kỳ và Hy ở nhà hắn vì hắn chưa khỏe và để canh chừng Tuệ Nhi.

Nó thì vẫn chưa hết sock. Nó cứ thần thờ như người mất hồn, mặc dù Jen và Chio lúc nào cũng cố gắng làm cho nó vui nhưng dường như từ hôm sinh nhật đến giờ nó chưa hề nở 1 nụ cười. Nó chỉ ở trong nhà và tách biệt với thế giới bên ngoài. Nó thật sự đã tổn thương. Nó yêu hắn rất nhiều nhưng nó không thể tha thứ cho hắn. Nó biết hắn bị thương nhưng nó muốn đến thăm hắn và chăm sóc hắn nhưng nó sợ mình là người thừa, nó sợ thấy cảnh hắn và Tuệ Nhi 1 lần nữa. Nó sợ mình không kiềm chế được cảm xúc của bản thân mình.

Còn hắn, Vết thương của hắn chưa lành hẳn, chỉ cần cử động mạnh là sẽ động đến vết thương. Hắn cũng như nó, cũng rất đau khổ, hắn thật sự chẳng nhớ mình đã làm gì đêm hôm đó. Hắn cảm thấy mình rất là có lỗi với nó. Hắn buồn vì nó không đến thăm mình nhưng cũng phải thôi, hắn đã làm nó tổn thương quá nhiều. Nếu bây giờ nó đến thăm hắn thì hắn cũng chẳng biết phải làm như thế nào. Tươi cười nói chuyện với nó ư? Chắc chắn không được. Ôm nó vào lòng và nói rằng mình không có cố ý, đó chỉ là 1 sự cố ư? Liệu nó có tin không? Tâm trí hắn rối bời. Đã hơn 2 tuần không gặp hắn nhớ nó rất nhiều nhưng hắn không dám gọi hay nhắn tin cho nó vì hắn sợ sẽ dấy lên đau khổ trong nó. Hắn đành nhìn những bức ảnh của nó mà thôi. Trong 2 tuần đó Tuệ Nhi tiếp cận hắn rất nhiều lần. Nào đem vô cho hắn thuốc bổ, đồ ăn, vân vân và mây mây. Nhưng đều bị hắn lạnh nhạt.

Tuệ Nhi vào phòng hắn không quá 5 phút thì đã bị hắn đuổi ra. Tuệ Nhi tức tối lắm nhưng vẫn lì không chịu buông tha hắn. Cả 6 người còn lại thì cũng mất ăn mất ngủ vì chuyện của hắn và nó.

Hôm nay là chủ nhật.

Jen và Chio đang ngồi dưới phòng khách. Nó từ trên lầu đi xuống. Nó mặc áo thun trắng quần jogger cùng với đôi giày bata.

- Ê Băng đi đâu vậy. - Jen hỏi.

- Đi dạo. - Nó cộc lốc.

- Để tụi này đi chung nha. - Chio cười.

- Không cần. Mình đi 1 mình được. - Nó nói rồi bước ra ngoài.

Jen và Chio ngồi trong nhà mà khó hiểu.

- Sao tự nhiên con Băng lại ra ngoài. - Jen hỏi.

- Thôi kệ đi, nó như vậy thì tốt thôi.

- Ờ. Cũng mong là nó hết buồn.

Nó ra ngoài lang thang. Nó không biết mình đi đâu nữa. Nó cứ đi 1 cách vô thức. Nó lang thang hết nơi này đến nơi khác. Nó nhớ hân, nó thật sự rất nhớ hân. Nếu như bây giờ hân xin lỗi thì nó chắc chắn sẽ tha thứ. Ai bảo nó yêu hân quá nhiều chi. Nó đi, cứ đi. Nó giật mình nhận ra rằng mình đang đứng trước nhà hân. Tại sao nó lại ở đây? Có phải vì tiếng gọi trái tim của nó chăng.

Hân trên phòng, hân cảm thấy ngột ngạt. Hân tiến lại phía rèm cửa và vén rèm lên. Từng tia nắng soi rọi vào phòng hân làm căn phòng sáng bừng. Hân nhìn xuống phía dưới thấy nó đang đứng trước cổng. Hân hết sức ngạc nhiên và cố chạy xuống. Hân cố chạy ra nhanh nhất có thể, hân sợ nó lại biến mất khỏi hân 1 lần nữa.

Nó quay lưng cất bước đi thì hân từ trong nhà lao ra ôm lấy nó.

- Hạ Băng.

Nó sững người, nước mắt nó chực chờ tuôn rơi, nó đã dằn lòng không được khóc mà nước mắt cứ trào ra.

- Hạ Băng! Anh xin lỗi em.

- Buông tôi ra đi.

- Anh không buông.

- Buông ra.

- Anh xin lỗi em mà. Anh biết là mình sai, nhưng anh thật sự không muốn như vậy. Người anh yêu là em không phải cô ta. Anh rất hối hận. Anh đã làm em tổn thương. Anh xin lỗi. Em muốn phạt anh sau cũng được. - Hân tuôn 1 tràng.

Nó sững người, nó cảm thấy vui vui trong lòng, cảm giác đau khổ trong nó dường như tan biến.

- Đồ đáng ghét. Anh biết em buồn như thế nào không? Lần này em tha. Nếu làm em buồn khóc lần nữa thì anh coi chừng... um...um

Nó đang nói thì hân nhân cơ hội đó phủ môi mình lên môi nó. Trong tim cả 2 đang cảm nhận vị ngọt. Lưỡi của nó và hân đang nhảy múa trong khoang miệng cả 2. Cả 2 đang đắm chìm trong biển tình.

Trên tầng 2, có 1 con người đang trừng mắt nhìn cả 2. Tay nắm chặt thành nắm đấm. Môi cắn chặt lại với nhau. Trong đầu dấy lên 1 ngọn lửa hận thù. Cô ta chính là Tuệ Nhi. Cô ta tức tối bỏ vào phòng và buông rèm cửa xuống.

Ở 1 góc trong vườn nhà hân.

- Anh anh chụp lẹ đi. Góc này đẹp nè, đừng bỏ lỡ.

- Từ từ đi, anh đang cố chụp nè.

- Chụp nhanh đi, họ nghĩ kiss bây giờ.

- Anh biết rồi này giờ chụp 1 đồng rồi nè, toàn góc chụp đẹp.

- Lần này họ chết.

- Đúng vậy hổ hổ công nhận anh chụp hình đẹp hổ hổ

Vâng. Cặp đôi đó không ai khác chính là cặp đôi trời đánh Vĩnh Kỳ, Nhược Hy.

- Chồng post facebook lạ. Mình đã đặt làm ảnh bìa của trang cá nhân tụi mình luôn.
- Ok vợ. Để chồng kêu mấy đứa ôn hoàng đặt chung cho vui nha.
- Chồng là nhất

THE END

P.s Hết giận rồi, công nhận cặp đôi trời đánh HyKỳ nhanh tay lạ chân ghê. mà nếu hần và nó mà biết được thì sao ta? Tập sao sẽ biết.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65

Nó và hần dừng lại sao 3 phút không thở thì dứt ra. Cả 2 nhìn nhau, bắt giác mặt cả 2 nóng ran lên và bắt đầu đỏ ửng.

- A a Đau. - Hần
- Anh sao vậy. - Nó hốt hoảng

Đến giờ hần mới nhận ra rằng vết thương của mình đang há miệng và máu đang tuôn ra.

- Lưng của anh. - Hần nhăn mặt.

Nó nhớ ra là hần bị thương vội vã đỡ hần vào nhà và lên phòng để băng bó lại cho hần. Vừa lên thì đụng mặt Tuệ Nhi. Nó chà thêm nhìn đến mặt Tuệ Nhi. Tuệ Nhi liếc nó 1 cái rồi quay sang hần.

- Em đi có chút chuyện tối em về.

Hần không trả lời, Tuệ Nhi bước đi. Nó dìu hần vào phòng băng bó.

Vĩnh Kỳ và Hy hí hửng ngồi ghé sofa ở phòng khách xem tác phẩm của mình.

- Mới post có 15' mà mấy trăm like rồi này chồng.
- Hí hí Chồng em chụp mà lị.
- Ê mà nhớ anh 2 em biết thì sao.
- Kệ đi, cùng lắm thì nó ca vài "bản tình ca" cho nghe thôi. - Vĩnh Kỳ cười.

Vĩnh Kỳ và Hy nhìn nhau cười khúc khích rồi lại cắm đầu vào điện thoại.

-
- WHAT?? - Jen hét toáng lên.
 - Chuyện gì? - Chio nhào lại.
 - Hy nó mới post tấm hình Hạo Thiên với Hạ Băng đang kiss nhau này. - Jen nói.
 - Cái gì? Đâu? Đâu? - Chio há hốc.

Chio bay lại ngồi kể Jen xem hình.

- Không ngờ. - Jen cười.
- Chắc chắc gato với 2 ông bà này quá. - Chio tặc lưỡi.

- Vậy thì chắc hết giận nhau rồi đó. - Jen.
- Ê hay mình lấy hình 2 người này làm bìa luôn đi cho vui.
- Được được đấy.

Jen và Chio hí hửng cắm đầu vào điện thoại.

- Qua nhà Hạo Thiên đi. - Jen nói
- Ok con bé.

Cả 2 phóng lên lầu thay đồ và xuống gara lấy con Audi trắng phóng đến nhà hấn với tốc độ bàn thờ.

Trung Hiếu đang nằm trên giường nghịch điện thoại. Đột nhiên ngồi bật dậy, dán mắt vào màn hình. Trung Hiếu đang xem tấm hình của nó và hấn.

- Trời ơi, chuyện gì đang xảy ra. Không ngờ mới đây đã làm lành rồi (Giận 2 tuần chứ nhiều mà mau). Phải gọi cho Vĩnh Kỳ hỏi chuyện này mới được. - Trung Hiếu lầm nhấm lời điện thoại ra.

"alo"

- Ê Vĩnh Kỳ bức hình mày mới post lên facebook á, là sao vậy?

"Thấy tao chụp hay không, góc cạnh quá đẹp luôn"

- Vậy là cả 2 làm lành rồi hả?

"Chứ gì nữa"

- Ê tao lấy bức hình đó làm ảnh bìa luôn nha.

"Cứ tự nhiên đi hiiii À mà qua nhà thằng Thiên chơi lun nha, coi như ăn mừng nó với Hạ Băng làm hòa"

- Ok, chờ tao 30p

Trung Hiếu cúp máy cười cười rồi phóng vào nhà tắm thay đồ và phóng xe đến nhà hấn.

Thế Huy đang ngồi dưới phòng khách xem tivi và nghịch điện thoại (Cha này rãnh =,=). Thế Huy vừa lướt qua tấm hình của nó và hấn. Thế Huy tròn mắt ngạc nhiên. Anh cười cười 1 cái. Trong lòng anh bây giờ có 2 dòng cảm xúc. Đầu tiên là hơi nhói lên, ai mà thấy cảnh người con gái mình yêu đi hôn người khác mà không đau chứ. Nhưng trong lòng anh cũng thầm mừng cho nó, vì nó và hấn đã hết giận và nó sẽ không đau buồn nữa. Thế Huy tắt điện thoại phóng lên lầu thay đồ và lái xe tới nhà hấn.

30p sau

Đám "Cô hồn các dân" đã tập trung ở phòng khách nhà hấn đông đủ và cười nói vui vẻ. Hấn được nó băng bó xong thì cả 2 xuống. Cả đám thấy cả 2 liền bụm miệng cười. Hấn thấy lạ liền hỏi.

- Làm gì bữa nay đông đủ tại nhà tao vậy?
- Ờ thì thì... - Trung Hiếu.
- Bữa nay trời đẹp tụi em qua tắm nắng. - Chio bí quá nói đại.
- Cái gì? Tắm nắng? - Nó sùng sốt.

Cả đám ôm bụng cười lăn lóc, Chio ngượng chín mặt.

- 2 người hạnh phúc rồi nha. - Thế Huy.
- Ờ ủa mà sao mọi người biết vậy? - Nó hồn nhiên hỏi.

- Ở thì trên facebook...um...um - Jen chưa nói hết câu thì cả đám lao lại bịch miệng Jen vì sợ bị tiết lộ.

THE END

P.s Hạo Thiên sẽ xử lí đám bạn trời đánh như thế nào đây. Chap sao sẽ rõ.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66

Hắn thấy biểu hiện lạ của đám bạn có chút nghi ngờ.

- FACEBOOK. - Nó và hắn đồng thanh.

- à à không có gì đâu. Con Jen nó nói xàm đấy. - Hy nói, mặt xanh lè.

Hắn thấy có vấn đề vội vàng mở điện thoại lên facebook.

- Tiêu rồi. - Thế Huy.

- Chiến này chết. - Vĩnh Kỳ

- Làm sau đây. - Chio

Cả đám ngồi xanh lè mặt mày. Đập vào mắt của hắn và nó là hình ảnh cả 2 đang kiss nhau trước nhà và 1 điều đáng nguyên rủa nữa là lũ cô hồn các đàn đang ngồi trong phòng khách nhà hắn ai cũng lấy bức hình đó làm ảnh bìa. Cả 2 xám mặt. Nó nổi máu chó à nhảm máu điên lên.

- HÀ NHƯỢC HY, TRIỆU TRẦN HẠ THẢO, TRƯƠNG THÚY DIỄM.

- tụi tao biết tên mình đẹp rồi, không cần nói cả tên lẫn họ đâu. - Jen xanh mặt.

- LÝ VĨNH KỶ, ĐỖ THẾ HUY, LŨ TRUNG HIẾU. - Hắn nhấn mạnh từng chữ.

- Tên tụi tao đẹp là điều mọi người đã công nhận, không cần mày ngưỡng mộ. - Vĩnh Kỳ

Nó và hắn nhìn đám bạn trời đánh đang xanh mặt và run như cây sậy bằng 1 ánh mắt triu mến và 1 nụ cười tỏa nắng khiến cho cả đám càng sợ hơn.

15p sau

Nó và hắn đang ngồi gác chân lên bàn. 6 đứa bạn trời đánh thì đang đứng dãn hàng ngang trước mặt nó và hắn.

- Giờ xử sao đây ta. - Hắn.

Nội bộ 6 tên phản đồ bắt đầu lục đục.

- Nể tình bạn bè 10 mấy năm tha cho tao đi. - Thế Huy meo.

- Anh 2, em vô tội, tất cả là chồng em á, chồng em là người chụp mấy tấm hình đó, em không biết gì hết. - Hy giả vờ vô tội.

- Vợ xúi anh chụp mà. - Vĩnh Kỳ hoảng quá quay sang Hy.

- Tụi em vô tội. - Jen và Chio trưng bày bản mặt ngây thơ vô (số) tội.

- Tao đứng ngoài cuộc chuyện này nha. - Trung Hiếu.

- Ok, nếu vậy thì mọi người được miễn tội chết... - Nó nó mà cười ranh mãnh.

- Ồ yeahhh. - Cả đám hét ầm ĩ.

- Nhưng tội sống khó tha, nhất định phải phạt. - Hắn tiếp lời nó

Cả đám đứng hình.

- Triệu Trần Hạ Thảo. - Nó nhẹ nhàng.

- Hà. - Jen xanh mặt.

- Hình phạt rất nhẹ nhàng. Đem hết chén, đĩa, ly, tách trong nhà ra ngoài sân và rửa lại cho thật sạch, và phải đem vào lại. Bể 1 món gì thì sẽ bị phạt 1 ngàn đô.

- What?? - Jen xanh mặt.

Đám còn lại cười lăn lộn.

- Tất cả ư. - Jen

- Đúng vậy.

- Mấy trăm cái lặn đấy. - Jen tiu nghỉu.

- Không phải mấy trăm cái đâu, chén đĩa trong nhà này có thể tính bằng 4 chữ số đấy. - Hy chêm vô

- O my god. - Jen nghe xong muốn xỉu ngang.

Hắn móc cây súng ngắn ra lau chùi, Jen thấy vậy mặt không còn 1 giọt máu.

- Làm thì làm

- LỪ TRUNGGGG HIẾUUUUUU. - Hắn kéo dài.

- Tao đây.

-Mày thì ra vườn lùm hết lá vàng cho tao, và bắt hết sâu luôn, tao ra kiểm tra mà còn 1 con sâu hay 1 cái lá vàng thì mày bị phạt như vợ mày 1 Ngàn đô.

- Trời ơi. - Trung Hiếu ôm đầu.

- Làm được không. - Hắn đưa cây súng lên ngắm nghía.

- Được. - TRUNG Hiếu mếu máo.

Chio thì bị phạt phải tưới nước cho tất cả các cây trong vườn và trong nhà. Thế Huy thì bị bắt ra ngoài 3 cây mận đang say quả và hái hết TẤT CẢ quả trên đó. Tuy nhiên 3 cây mận này thuộc giống quý cao lớn vô cùng và quả thì đếm không xuể. Hy thì bị bắt lau nhà bằng tay, lau hết căn biệt thự 5 tầng, đây là lần đầu tiên Hy ước căn nhà của mình nhỏ lại để khỏi khổ. Vĩnh Kỳ đầu têu nên thăm vô cùng, hắn bắt Vĩnh Kỳ đi thông bể phốt cho tất cả các bồn cầu trong biệt thự.

- Cứ y như vậy mà làm, không làm xong thì khỏi nghĩ ngơi. - Hắn

Trong khi 6 con người kia đang lao động khổ say thì hắn và nó ngồi xem tivi và ăn trái cây trông vô cùng nhàn nhã. 6 người thì mỗi người đều có 1 vệ sĩ đi theo giám sát. Nếu bị nhắc nhở 1 lần đồng nghĩa với việc sẽ bị phạt 1 ngàn đô.

Cả đám cặm cụi làm vừa làm vừa rửa nó và hắn. Cả đám làm từ 11g đến 5g chiều vẫn chưa xong. Jen thì rửa và làm vỡ 5 cái đĩa và đồng nghĩa Jen sẽ "cúng" cho nó và hắn 5 ngàn đô. Trung Hiếu nhặt lá xong hết và bây giờ đang lo đến chỗ từng cái cây để vạch lá tìm sâu.(Không ngờ cha này ngu thiếc, chẳng lẽ giờ hắn rảnh đến nỗi đi tìm từng cái cây để coi còn có sâu không) Thế Huy thì hái vẫn chưa hết được 2 trong số 3 cây. THẾ Huy thì vừa hái vừa ngồi trên cây ăn luôn. Thế Huy hái hoài hái mãi cũng chả thấy hết nữa. Thế Huy thầm rủa rằng:

"Mặn ở đâu mà lăm thế. Sau không mục ít quả lại 1 chút làm hái mệt bỏ xừ"

Những người khác thì làm việc cũng khá te tua. Tội nhất là Vĩnh Kỳ, Đã đeo 5 cái khẩu trang rồi mà mùi thối vẫn xộc lên.

Đến 5g30 thì mọi chuyện đã được dừng lại do nó năn nỉ hắn tha cho bọn họ. Cả đám được tha thì mừng khôn xiết. Vợ và chạy lên lầu và đâm đầu vào nhà tắm để tắm rửa thay đồ sạch sẽ.

_____ THE END _____

P.s Hạo Thiên ác quạ ^^ Thấy cũng tội mà thôi cũng kệ

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 67

7 giờ tối.

Jen, Chio và Hy thả người trên chiếc ghế sofa. Vĩnh Kỳ thì nằm lên đùi Hy. Trung Hiếu thì nằm sòa lai ở sàn nhà. Thế Huy thì kê đầu lên bụng Trung Hiếu. Nó và hấn ngồi trên ghế sofa nhìn nhau và nhìn lũ bạn cười khúc khích.

- Trời ơi cái lưng tôi sắp gãy rồi này. - Hy than vãn.
- Còn gì là bàn tay xinh đẹp của tôi nữa chứ. - Jen than.
- Đây về sau ta sẽ không đội trời chung với mặt. - Thế Huy tuyên bố.
- Ta hòn mấy con sâu. - Trung Hiếu nói.
- Cầm vòi nước muốn gây tay luôn, tại sao lại trồng nhiều cây như thế chứ. - Chio nói.
- Thôi đừng nhắc lại cái dĩ vãng đau khổ đó nữa, nhắc là ta chết đó. - Vĩnh Kỳ nhăn mặt.
- 5 ngàn đô của tôi! Ôi trời. - Jen nhủ mày.
- Tội quá. - Nó giả vờ đồng cảm.
- Thấy cũng tội mà thôi cũng kệ. - Hấn cười.
- Bữa nay tui tao ngủ ở nhà mày luôn nha. - Trung Hiếu.
- Ồ. Mà tao thấy riết rồi cái nhà tao giống như là trại tị nạn vậy đó. - Hấn cười đều.

7 con người còn lại lập tức đứng dậy.

- ĐI VỀ!! - Cả đám đồng thanh.

Hấn đơ như cây cọc.

- Thôi thôi, tao giỡn xiu thôi, làm gì mà căng dữ. - Hấn cười thánh thiện.
- CHẮC VUI. - Đồng thanh tập 2.

Cả đám túm tụm lại ghế sofa cười nói vui vẻ.

Tuệ Nhi từ ngoài bước vào. Không khí trong nhà chùn xuống.

- Hạo Thiên, tối nay em ngủ chung phòng với anh nha, ngủ riêng em sợ. - Tuệ Nhi đá đều chọc tức nó.
- Thấy gớm. - Jen cười đều.
- Vào phòng 2 tôi chưa được 5 phút đã bị đuổi ra mà còn bày đặt ngủ với chả nghĩ. - Hy tuôn 1 tràng làm Tuệ Nhi đứng hình tại chỗ.
- Tôi thì đương nhiên sẽ ngủ với...- Hấn kéo dài câu nói.

7 cặp mắt đang hướng về hấn. Tuệ Nhi tròn tròn vì cứ nghĩ là hấn chịu.

- ...với vợ tôi rồi. - Hấn vòng tay qua eo nó.

Nó hôn lên má hấn 1 cái. Tuệ Nhi tức tối lên lầu. Cả đám chọc được Tuệ Nhi thì cười như điên.

- Tính cho nhỏ đó ở đây luôn hả? - Vĩnh Kỳ.
- Chả biết. Mà mặc kệ cô ta đi. - Hấn.

- Lỡ có chuyện nữa rồi sao? - Chìo.

- Không sao, Chẳng lẽ 8 không đấu lại 1. - Hy cười.

Nó nãy giờ ngồi cạnh hấn mặt không biểu lộ tí cảm xúc. Hấn thấy nó vậy quay qua hôn vào má nó 1 cái. Nó hơi giật mình.

- Em sao vậy?

- Không có gì? - Nó ủ rũ

- Ghen à. - Hấn cười.

- Không có. - Mặt nó đỏ bừng lên.

- Đúng là ghen rồi. - Hấn chọc nó.

- Em không thích cô ta chút nào. - Nó mè nheo với hấn.

- Thì mặt kệ đi. Coi cô ta là người hầu cũng được. - Hấn vừa ôm nó vừa nói.

Nó và hấn đang tình cảm thì cảm thấy lạnh sống lưng. Quay lại phát hiện là 6 cặp mắt hình "kẹo đồng" đang găm vào cả 2.

- Làm gì mà nhìn dữ vậy? - Hấn

- NGỪNG TÌNH CẢM. - Cả đám đồng thanh.

Hấn và nó cúi mặt xuống như đứa trẻ bị mắc lỗi. Cả đám cười sặc sụa. 8 người cứ thế nói chuyện cho đến khuya thì ai về phòng nấy.

_____ THE END _____

P.s Chap sau có biến

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68

Vài ngày sau.

Cả đám 9 người (bao gồm cả Tuệ Nhi) đang ăn sáng. Không khí lúc này y như là bữa đám. Không ai nói chuyện với ai.

- ọe...ọe...- Tuệ Nhi nhợn vài cái rồi bùm miệng chạy vào nhà vệ sinh.

8 con người còn ở đó nhìn nhau khó hiểu. Jen đã nghĩ ra cái gì đó. Tuệ Nhi vừa bước ra Jen hỏi.

- Cô bị như vậy lâu chưa?

- Cũng gần đây. - Tuệ Nhi nói.

- Thế tháng này có... - Jen lấp lửng.

- Tôi bị trễ mấy ngày rồi. - Tuệ Nhi ngượng ngùng.

Xoảng

Ly nước lọc trên tay nó rơi xuống sao khi nó nghe Tuệ Nhi trả lời.

- Em có sao không. - Hấn quan tâm

- Kh..Không...sau. - Nó lấp bắp.

Trong lòng nó lại hiện lên hình ảnh của hấn vào hôm sinh nhật nó. Nó hét thầm trong lòng.

"Không! Không thể nào. Tuệ Nhi không thể có con với Hạo Thiên được."

Những người còn lại trong đầu mỗi người 1 suy nghĩ.

- Không lẽ...- Chio.

- Không...Không thể nào. - Hấn hốt hoảng.

- ọe...ọe...- Tuệ Nhi tiếp tục nhón và lại chạy vào nhà vệ sinh. Lúc vào nhà vệ sinh Tuệ Nhi nở 1 nụ cười ranh mãnh. Nụ cười này được Hy thu vào tầm mắt.

- Chuyện... chuyện đó không thể xảy ra. - Hấn.

- Nhưng những biểu hiện đó. - Vĩnh Kỳ.

- Tao nghĩ tốt nhất đi kiểm tra đi. - Trung Hiếu.

- Không thể để cô ta đi 1 mình, lỡ cô ta giờ trò rồi sau.

Tuệ Nhi ở trong nhà vệ sinh đã nghe hết những gì tụi hấn nói nhưng vẫn giả nai.

- Có chuyện gì vậy mọi người.

- Cô lên thay đồ để đến bệnh viện với tôi đi. - Hy nói.

- Đến bệnh viện làm gì chứ. - Tuệ Nhi ngây thơ.

- Để khám thai. - Nó nãy giờ im lặng giờ mới lên tiếng.

- Cái cái gì? Không.. Không lẽ. - Tuệ Nhi nói rồi đưa tay sờ vào bụng mình.

- Đi lạ đi. - Hy bước ra ngoài.

- Rồi đợi tôi xú.

Hy lái xe chở Tuệ Nhi, phóng thẳng đến bệnh viện thành phố.

Ở nhà, tất cả đã tập trung ở phòng khách. Ai cũng lo lắng và tất cả có 1 mong muốn chung là.

"Tuệ Nhi không được có thai"

Không ai dám nghĩ đến lúc Tuệ Nhi có thai thì sẽ như thế nào. Tất cả đang rất lo lắng.

1 lúc sau.

Tuệ Nhi và Hy đã từ bệnh viện trở về. Hy đi trước cầm theo 1 tờ giấy gì đó. Hy thất thần, mặt không tí cảm xúc. Tuệ Nhi thì đi phía sau vẻ mặt rất vui vẻ. Thấy cả 2 về cả đám đứng dậy hỏi.

- SAO RỒI! - Đồng thanh hỏi.

Hy thờ dãi 1 cái nhìn nó mà cười chưa xót. Tuệ Nhi bay lại phía hấn.

- Hạo Thiên. Em có con rồi. Con mình được 3 tuần rồi. Là con của chúng ta đó. - Tuệ Nhi vừa nói vừa lấy tay hấn đặt xuống bụng mình.

Hấn nghe vậy mặt mũi tối sầm lại. Cả đám còn lại hoảng hồn

- Không... không thể. Hy mày nói cho tao nghe đi. Tuệ Nhi không có con với Hạo Thiên phải không. - Nó lay lay tay Hy.

Hy đờ đẫn chả biết trả lời nó như thế nào.

- Đúng...đúng...là Tuệ Nhi có thai với anh 2 tao. - Hy lắp bắp.

_____THE END_____

P.s Chuyện gì đang xảy ra? Sóng gió lớn đây

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69

5 người còn lại thờ dài nhìn nhau. Tuệ Nhi cười ma mãnh. Hấn giận bản thân quá đấm mạnh tay vào tường.

Choảng

Hấn ném mạnh bình hoa trên bàn vào cái tivi màn hình phẳng trong phòng khách khiến cho cái tivi vỡ vụn.

- Không! Không đâu! Tao không tin. - Nó hét lên, cố kìm nước mắt lại.

- Tao cũng không tin. Nhưng đây là phiếu khám bệnh của bác sĩ đưa này. - Hy đưa tờ phiếu khám bệnh cho nó.

Nó cầm lấy tờ giấy và nhìn trân trân vào phần chẩn đoán. Phần chẩn đoán có nội dung là.

"Bệnh nhân Tổng Tuệ Nhi đã có thai 3 tuần tuổi"

Nó khụy xuống, có 1 giọt nước mắt lăn dài trên má nó. Trước mặt nó như tối sầm lại.

Tua lại thời gian

Tuệ Nhi đã kiểm tra xong. Tuệ Nhi và Hy đang ngồi hàng ghế chờ. Hy rất lo lắng, hy cực kì ghét Tuệ Nhi nếu như cô ta mà có thai với hấn thì chả biết phải làm sao nữa.

- Nếu cô không có thai với anh tôi thì sao. - Hy hỏi.

- Nếu như vậy thì tôi sẽ đi và không bao giờ trở lại nữa. - Tuệ Nhi nói như chắc chắn mình sẽ có thai.

- Cô nói được thì làm được nha. - Hy nói.

- Nhưng nếu tôi có thai thì tôi nhất định sẽ bằng mọi cách chiếm đoạt lại Hạo Thiên. - Tuệ Nhi cười đều.

Hy nhìn Tuệ Nhi thoáng rung mình. Hy hiểu Tuệ Nhi là 1 con người quỷ kế đa đoan. Nếu muốn làm gì thì cũng sẽ không từ 1 thủ đoạn. Cô ta không phải 1 người đơn giản.

- Mời cô Tổng Tuệ Nhi và người nhà đến nhận kết quả. - Y tá

Cả 2 đứng dậy vào phòng bác sĩ. Tuệ Nhi ngồi xuống ghế. Hy thì đứng bên cạnh.

- Cô là Tổng Tuệ Nhi. - Bác sĩ hỏi.

- Vâng. Tôi là Tuệ Nhi. Cho hỏi kết quả của tôi - Tuệ Nhi hỏi lại bác sĩ.

- Xin chúc mừng cô. Cô đã có thai được 3 tuần. Bây giờ cô có thể báo cho gia đình biết tin vui này.

Hy nghe bác sĩ nói vậy không tin vậy lấy tờ chẩn đoán ra xem. Quả đúng là Tuệ Nhi có thai. Hy đứng sững người. Tuệ Nhi nghe bác sĩ nói vậy và thấy biểu hiện của Hy thì nở 1 nụ cười đầy ma mị.

Trở về hiện tại

Tất cả đang sock toàn tập. Nó đứng dậy chạy lên lầu. Chio thấy vậy chạy lên theo. Nó chạy vào phòng của Hy. Chio vừa vào thì thấy nó ngồi bệch dưới sàn. Nó đang khóc. Nó không biết làm sao để chấp nhận chuyện này nữa. Chio tiến lại đỡ nó lên giường ngồi.

- Không sao đâu. Chuyện gì cũng sẽ qua thôi. - Chio vỗ vỗ vai nó.

- Tuệ Nhi có con với anh ấy rồi. Họ sẽ là 1 gia đình hạnh phúc. Tao chỉ là kẻ phá hoại hạnh phúc người ta thôi. - Nó gục đầu vào vai Chio.

- Mày nên nhớ. Hạo Thiên yêu là mày, không phải cô ta. - Chio nói.
- Nhưng anh ấy sẽ bị ràng buộc bởi đứa con đó. Tuệ Nhi sẽ lấy đứa con ra để mà uy hiếp. - Nó ngẩng đầu lên, khuôn mặt đầm đìa nước mắt.
- Chuyện gì cũng sẽ có cách giải quyết thôi. Bây giờ mày phải tươi tắn lên. Mày cứ thế này thì Tuệ Nhi sẽ thất vọng.
- Đúng vậy. Tao sẽ khác. Tao không muốn cứ mãi thua Tuệ Nhi. - Nó lau nước mắt nhìn Chio.

Dưới phòng khách.

- Rồi anh tính sao với đứa con của tụi mình. - Tuệ Nhi nhìn hân hoan.
- Cô cứ sinh đứa bé ra. Dù sao cũng là giọt máu của tôi. Tôi sẽ nuôi nó. - Hân.- Còn em thì sao. - Tuệ Nhi nhìn hân.
- Chúng tôi sẽ cho cô 1 số tiền. Cô sinh xong hãy đi đi. - Jen nói.
- Tôi không muốn đi. Tôi muốn làm vợ Hạo Thiên. - Tuệ Nhi.
- Nhưng Hạo Thiên yêu Hạ Băng, không yêu cô. - Vĩnh Kỳ.
- Cô làm ơn đi. Cô muốn bao nhiêu tiền tụi này sẽ cho. Mong cô đừng làm loạn nữa. - Trung Hiếu tiếp lời.
- Nếu không cho tôi làm vợ Hạo Thiên thì tôi nhất định sẽ làm loạn. Tôi sẽ nói với báo chí rằng "cậu chủ của Hạo Gia ăn chơi qua đường, có con mà vẫn không chịu trách nhiệm" để xem ai sẽ thiệt hại. Tôi chắc chắn khi đó cổ phiếu của Hạo Gia sẽ rớt giá. Mọi người trong giang hồ sẽ khinh bỉ băng chủ của The Win. Hạo Thiên sẽ mang tiếng xấu suốt đời. - Tuệ Nhi tuôn 1 tràng.

-----THE END-----

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Giải Quyết Ổn Thỏa

- Cô nghĩ sao khi tung tin đó. Cô sẽ yên ổn hả? Người ta sẽ nói cô chưa chồng đã có con. Người ta sẽ bảo cô là dễ dãi ngu muội. Còn tập đoàn Minh Phong nhà cô? Cô nên nhớ 1 nửa cổ phần trong đó là do Hạo Gia đầu tư. Nếu Hạo Gia sụp đổ chắc gì Minh Phong còn đứng vững. Cô nói đến người trong giang hồ khinh thường anh hi tôi hả? Vậy trong giang hồ cô còn chỗ đứng sau, họ cũng sẽ coi cô như 1 con điểm rề tiền thôi. Cô nghĩ thử xem ai sẽ thiệt hại đây. - Hy xối lại cho Tuệ Nhi 1 tràng.

- Cô..- Tuệ Nhi cứng họng.

- Thôi được rồi. Dừng lại đi. - Thế Huy.

- Tôi sẽ cho cô ở nhà tôi cho đến khi đứa bé được sinh ra. Khi đứa bé chào đời cũng là lúc cô ra khỏi nhà tôi. Đứa bé thì tôi nuôi. Hằng tháng tôi sẽ cho cô 1 số tiền.. Vậy là xong. - Hân

Tuệ Nhi không nói được gì nữa. Tức giận bỏ lên lầu. Cùng lúc đó nó và Chio đi xuống. Nó và Tuệ Nhi lờm nhau cháy mặt. Thấy nó xuống hân quan tâm

- Em có sao không?

- Em không sao. - Nó tươi cười.

Tất cả ngạc nhiên vì thái độ của nó. Jen quay sang Chio.

- Mày làm gì mà con Băng vui vẻ vậy.

- Thì tao nói những điều nên nói thôi. - Chio cười.

- Thế chuyện của Tuệ Nhi em...- Trung Hiếu lấp lửng.

- Mặc kệ cô ta. Khi nào cô ta sinh xong thì đuổi đi là được. Em sẽ lo cho đứa bé và thương nó như con của mình. - Nó ôm lấy tay của hắn.

- Anh xin lỗi em. - Hắn.

- Thôi bỏ qua đi. Em muốn đi chơi. - Nó nũng nịu.

- Em nghe nói ở đây có cái Monster Lans vui lắm phải không mọi người. - Jen hỏi.

- Đúng đó. Đi cái đó đi, em chưa đến đó lần nào.

6 con người còn lại nhìn nhau chây cả mồ hôi hột.

- Vợ...vợ chắc là muốn đi chứ. - Trung Hiếu.

- Chắc. - Jen chắc nịch.

- Không hối hận. - Hy chen vào hỏi.

- Không hối hận. - Chio khẳng định.

- Vậy đi lần nữa không tui bây? - Vĩnh Kỳ hỏi.

- Tao thì đi. - Hắn

- Em..m cũng đi. - Nó.

- Sao cũng được. - Hy.

- Tao giống vợ tao. - Vĩnh Kỳ.

- Vậy thì lên thay đồ rồi đi. - Trung Hiếu.

Tất cả lên thay đồ và chia làm 2 xe phóng thẳng đến Monster Lans.

Xe dừng trước Monster Lans. Cả 8 bước ra dưới sự trầm trồ của mọi người. Trông họ chả khác gì diễn viên điện ảnh. Bọn hắn cũng đã quen với việc này nên cũng thấy bình thường.

Vừa bước qua địa ngục 3D thì Chio kéo lại.

- Em muốn chơi trò này.

- OH NO. - Nó xanh mặt.

- Chơi trò này đi mà. - Jen nói.

- Never. - Hy

- Tại sao? - Chio hỏi.

- Anh không chơi đâu. - Vĩnh kỳ.

- Lần trước đi vào đây tui này đẹp rạng ngời nhưng bước ra thì y như lũ trốn trại. Trung Hiếu là thâm um...um...- Thế Huy đang nói thì Trung Hiếu lao lại bịch miệng Thế Huy.

- Chồng em là sao? - Jen tò mò.

- Nó bị ma nữ cường hôn, vào thì có gãy nhưng ra thì đi chân không. - Hắn vừa nói vừa cười.

- Mày...mày là đồ phản bội.- Trung Hiếu ngượng chín mặt.

Cả đám cười lẫn lộn.

- Ở đằng kia hình như có trò mới kia. - Vĩnh Kỳ.

- Lại đây chơi đi.

Cả đám lại chỗ "Tàu Lượn Quái Vật"

- Chơi trò này đi. - Thế Huy.
- Chơi thì chơi. - Trung Hiếu.
- Chơi không vợ. - Vĩnh Kỳ.
- Chơi luôn. - Hy
- Hạ Băng em... - Hấn quay sang nó.
- Em sao cũng được. - Nó cười.

Trong lúc cả bọn đang nói chuyện thì Jen đã đi mua vé.

Cả đám lên tàu. Nó và Hấn ngồi đầu tiên. Tiếp theo là cặp đôi HyKỳ sau đó là vợ chồng "HiếuThảo". Cuối cùng là Thế Huy và Chio.

THE END

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Vui Vẻ

Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 69: Vui Vẻ

Tàu bắt đầu chạy. Tàu phóng rất là nhanh. Nhưng như vậy chưa nhằm nhò đối với tụi nó. Tàu đang chậm chậm nhích lên dốc và chuẩn bị.

- A A A A A A. - Cả đám hét toáng khi tàu đâm thẳng xuống đất. Tàu đi vào công địa ngục quái vật.
- Có chuyện này nữa hả? - Nó túm áo hấn.
- Chồng ời cứu em. - Jen.

Ở ngoài thì tàu phóng nhanh như gió nhưng vào tới công quái vật lại nhích chậm chạp. Đi một đoạn thì gặp những con cá sấu mô hình nhưng nhìn vào cứ tưởng thật đang trườn đến cạnh tàu làm cả lũ sợ chết khiếp. Đi 1 chốc thì từ đâu 1 con ma nữ bay sà xuống lướt ngang mặt từng người. Tụi nó thì hét không ngừng, gục luôn đầu vào người bên cạnh. Đi 1 lát thì lại gặp được mấy "thây ma sống" tụi ma vẫy tay nín kéo tụi nó. Cả lũ chỉ biết vẫy ra khỏi bàn tay ghê tởm của mấy con ma. Bỗng từ phía trên rơi xuống 1 tảng đá lớn. Cả đám hoảng hồn cứ tưởng chết rồi nhưng rất may là hòn đá đó dừng lại kịp. Ra khỏi đó cả đám thở phào vì còn nguyên vẹn và không sút mẻ gì hết.

- Em bắt đầu sợ nơi này rồi đấy. - Jen ôm tay Trung Hiếu.
- Biết vậy không đòi đi. - Chio sợ quá bám chặt vào tay Thế Huy.
- Đi chơi đu dây vắng đi. - Thế Huy.
- Được được. - Hấn đồng tình.

Cả đám đi vòng vòng Monster Lans, chơi gần như hết tất cả trò chơi ở đó. Bây giờ cũng đã 4 giờ chiều.

Tất cả đang ngồi ở quán nước để nghỉ mệt.

- Trời ơi mệt quá. - Vĩnh Kỳ.
- Sao ở đây nhiều trò kinh dị vậy. - Jen bám dính lấy Trung Hiếu.
- Tại tụi em đòi đi đấy thôi. - Trung Hiếu.
- Sao tụi anh không chịu cản tụi em lại chứ. - Chio nhìn Thế Huy.

- Có cần thì tại em cũng đâu có nghe. - Thế Huy cười nhéo mũi Chio.

- Khụ...khụ... Có gian tình. - Hy nói.

- Có gian tình nặng. - Vĩnh Kỳ.

- 2 người cũng chưa có người yêu chi bằng tới luôn đi. - Jen nói.

- Nói bậy hoài. - Chio đỏ mặt.

- Không đúng sao. - Nó cười.

- Huy ơi hay là triển luôn đi. - Vĩnh Kỳ.

Thế Huy khoát vai Chio.

- Tao với Chio chỉ là anh em thôi. Tao chỉ xem Chio là 1 đứa em gái. - Thế Huy cười nhìn Chio.

Chio hơi buồn nhưng cũng nói.

- Đúng vậy, chỉ là anh em thôi. - Chio nói.

- Khó tin quá. - Hấn vuốt cằm.

- Chồng ơi đằng kia có trò ném lon kìa, lại đó chơi đi. - Jen kéo Trung Hiếu đi.

Cả đám kéo nhau đến chỗ ném lon.

- Thế lẹ sao ạ? - Vĩnh Kỳ hỏi.

- Mỗi người ném 3 lần và phải làm đổ hết 3 chồng lon thì sẽ lấy được con gấu đó. - Ông chủ gian hàng vừa nói vừa chỉ vào chỗ con gấu bông bự màu hồng.

- EM muốn có nó. - Hy nói.

Vĩnh Kỳ nháy mắt với Hy như đã hiểu.

- Chồng à em muốn con gấu. - Jen nũng nịu.

Trung Hiếu nghe vậy thì lao lại rồi banh để cố gắng lấy về cho cô vợ con gấu.

Nó thì nhìn con gấu với ánh mắt khát khao. Hấn thấy vậy nói nhỏ với nó.

- Con gấu đó sẽ là của em.

Nó nghe hấn nói vậy thì ôm hấn 1 cái. Hấn cười cười rồi bước lại chỗ ném banh.

Thế Huy cũng lại chơi góp vui.

Vĩnh Kỳ bon chen ném trước.

* Xoảng...Xoảng...* 2 chồng lon ngã xuống và vẫn còn 1 chồng đứng trơ trơ. Hy xụ mặt và lờm Vĩnh Kỳ xém cháy mặt.

* Xoảng...Xoảng...* Trung Hiếu nói gót Vĩnh Kỳ và nhận được 1 cái véo thật mạnh từ Jen.

* Xoảng...Xoảng...Xoảng...*

Ông chủ chỗ đó xanh mặt, vội đặt lại 3 chồng lon lên thì.

* Xoảng...Xoảng...Xoảng...* 3 chồng lon lại ngã xuống 1 lần nữa.

Tác phẩm đó chính là của Hấn và Thế Huy.

Hấn lấy con gấu bông màu hồng tặng nó. Nó thì cười hip hip. Thế Huy ban đầu thì định lấy con gấu tặng nó nhưng thấy nó đã có rồi thì đành tặng con Kitty cho Chio. Chio thấy vậy cũng rất vui. Còn Hy và Jen thì lờm 2 ông chồng đến nỗi cả 2 sắp "khét" luôn.

Cả đám tiếp tục tung hoành ở Monster Lans cho đến tối thì mới chịu về.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Nhân Vật Mới

Chương 70: Nhân Vật Mới.

Trong lúc tụi hần đi chơi thì Tuệ Nhi đang ở nhà bày mưu tính kế để chiếm đoạt hần.

- Không ngờ chỉ cần vài triệu đã có được 1 cái thai giả với sự công nhận của bác sĩ. Mình sẽ làm cho Hạ Băng mãi mãi bị đuổi khỏi căn nhà này. Hạ Băng! Cô chờ đây, dám đối đầu với Tuệ Nhi này hả. Cô còn non lắm.

Tuệ Nhi cười trong đầu cô ta vạch ra 1 kế hoạch hoàn hảo.

Khoảng thời gian này thì vẫn bình thường. Sáng đi học, chiều quây tung bùng, Tuệ Nhi tạm thời im hơi lặng tiếng.

Chiều thứ 7.

Nó đang ngồi ở xích đu sau vườn nghe điện thoại.

- Khi nào anh về? - Nó cười nói trong điện thoại.

"Mai anh với Dark về"

- Vậy hả, vậy để mai em ra sân bay đón 2 anh nha. - Nó phấn khởi.

"Lâu quá không gặp, anh nhớ em quá. Mà lần trước em đính hôn anh không về được anh xin lỗi em. Lần này anh về nhất định em phải giới thiệu hôn phu của mình cho anh biết đây."

- Nhất định em sẽ giới thiệu chồng của em cho anh.

"Thôi anh có việc rồi bye em, mai mình gặp"

- Ok Bye anh.

Nó tắt điện thoại rồi vào nhà. Tuệ Nhi từ chỗ chậu hoa bước ra. Cô ta đã nghe hết cuộc nói chuyện, trong đầu đã vạch ra 1 kế hoạch hoàn mỹ.

- Lần này tôi chắc chắn cô sẽ biến ra khỏi căn nhà này.

-----Ta là vách ngăn thời gian-----

Sáng hôm sau.

Hần và mọi người đang ngồi ăn sáng. Nó từ trên lầu bước xuống. Hôm nay nó mặc chiếc áo thun trắng cộng với quần bò và mang đôi giày lười. Hần thấy nó xuống thì cất tiếng.

- Em xuống đây ăn sáng lên đi.

- Em có chuyện rồi. Em đi lát về. - Nó nói rồi chạy ra ngoài bắt taxi và đi mất.

Hần thấy lạ quay sang Hy.

- Ủa Hạ Băng đi đâu vậy Hy

- Em cũng không biết nữa. - Hy.

- kệ nó đi anh. Nó đâu phải con ních đâu. - Jen

- Ờ, thôi ăn đi. - Hấn.

Lúc nó đi trên lầu 2 có 1 cô gái nhìn xuống nó và nở 1 nụ cười ma mị, cô ta lấy điện thoại gọi cho ai đó rồi bước vào trong.

Nó đang đứng ở sân bay. Từ trong sân bay có 2 chàng trai cao ráo, đẹp trai bước ra, trên người cả 2 là 1 cây hàng hiệu.

1 chàng thì áo sơ mi đen xoắn đến khuỷu tay, quần tây đen, tóc undercut cực đẹp, khuôn mặt lạnh lùng không chút biểu cảm. Phong cách rất ư là lịch lãm. Cặp kính đen to bản che đi gần nửa khuôn mặt, chiếc áo vest khoát hờ trên vai, 1 tay đút vào túi quần, 1 tay kéo vali. Anh chàng bước ra khiến cho sân bay như chấn động. Các cô gái thì mắt hiện lên 2 trái tim to bự. Các chàng trai thì nhìn anh ta làm chuẩn mực để noi theo.

Chàng bên cạnh thì hoàn toàn khác. Anh ta mặc áo thun in hình đầu lâu, chiếc quần jeans mài gần đầy dây xích. Khoác bên ngoài là chiếc áo Jacket màu đen bóng. Đầu đội cái snapback đính tán ngược. tai thì đeo khuyên. Chiếc kính to bản che gần hết khuôn mặt. Trên môi nở 1 nụ cười tỏa nắng khiến cho các cô gái hoa cả mắt.

- Anh Ken, Anh Dark em ở đây. - Nó vẫy vẫy tay.

2 chàng trai đó thấy vậy vội vã tới chỗ nó. Chàng trai mặc áo sơ mi đen là Ken, người còn lại là Dark. Thấy nó thì khuôn mặt lạnh lùng của Ken đã tan biến. Nó ôm chặt lấy Ken.

- Anh Ken em nhớ anh lắm. Sau anh không thường xuyên về thăm em. Nhớ chết đi được. - Nó nũng nịu.

- Được rồi Venus. Anh biết mình sai rồi anh xin lỗi. (Ken và Dark gọi nó là Venus vì đó là biệt danh Ken đặt cho nó lúc nhỏ, chỉ có 3 người ngày biết) - Ken lấy 2 tay nựng má nó.

- Ken à! Hình như có người quên tao rồi phải không? Buồn quá này ơi. - Dark nhìn Ken bằng ánh mắt "buồn". Nó nghe Dark nói vậy thì vòng tay ôm eo Dark và nói ngọt.

- Thôi mà Dark đẹp trai. Em có quên anh đâu. Anh Dark đẹp trai của em là nhất.

- Tạm tha cho em đấy Venus. - Dark nhéo mũi nó.

- Em về biệt thự của tụi anh chơi đi Venus. - Ken nói.

- Ok anh. - Nó cười rồi đi theo 2 anh của mình.

Vừa ra đến cửa thì đã có 1 chiếc VW đời mới. Có 2 tên to con mặt đỏ đen đứng bên cạnh. Thấy cả 3 tên cúi chào.

- Chào bang... - 1 tên cất tiếng.

- Hừm... - Ken trừng mắt. Ken đã dặn là ở không nên gọi là bang chủ chỉ được gọi là thiếu gia. Tên đó hiểu ý cúi đầu tỏ vẻ xin lỗi.

- Chào thiếu gia. Mời ngồi lên xe.

Cả 3 lên xe. Dark đảm nhiệm lái xe còn Ken và nó ngồi ở ghế sau.

- Anh Ken cỡ này bang Black Royal của anh sao rồi? - Nó hỏi.

- Ừa sao em biết. - Ken ngạc nhiên.

- Bữa hôm anh Dark nói em nghe á. - Nó hồn nhiên.

- Mà nhiều chuyện vậy Dark, tự nhiên nói cho Venus biết chi. - Ken nghiêng răng.

- Tại em ấy hỏi thì tao nói thôi. - Dark cười chữa cháy.

- Thôi mà anh đừng la anh Dark nữa. Tội nghiệp anh ấy. - Nó bênh vực Dark.

- Chỉ có Venus là hiểu anh. - Dark cười.

Cả 3 nói chuyện huyên thuyên 1 lúc sao đã tới trước biệt thự của Ken.

Dark dừng xe cho tụi thuộc hạ đem vào.

Nhà Ken và Dark rất đẹp, màu chủ đạo là màu trắng. Sân thì rất rộng. Trên đường đi vào cứ cách 2m là có 1 người đứng canh. Cả 3 bước vào đám thuộc hạ liền cúi đầu.

"Thiếu Gia đã về"

Cả 3 cả màn tới đi thẳng vào trong. Nội thất bên trong thì cực kì sang trọng. Toàn đồ đắt tiền. Cả 3 ngồi xuống bộ sofa. 1 ly nước cam và 2 tách cà phê được người hầu mang đến đặt ngay trước mặt họ.

Cả 3 bắt đầu công cuộc hàn thuyên tâm sự.

THE END

GTNV:

Vương Bảo Nam - Ken - 20 tuổi anh họ của nó. Đẹp trai, tài năng, là chủ tịch tập đoàn Angel chuyên về mỹ phẩm bậc nhất thế giới. Là bang chủ bang Black Royal làm mưa làm gió bên Italy. Cực kì thương nó. Lạnh lùng tàn nhẫn với người ngoài nhưng rất thân thiện với 5 người Nó, Dark, Trung Hiếu, Thiên Mẫn và Kir. Giỏi võ, bắn súng, kiếm, đều biết.

Ung Hoàng Bách - Dark 20 tuổi, bạn thân của Ken, phó chủ tịch của Angel, cánh tay đắc lực của Ken từ mọi việc ngoài ánh sáng đến trong bóng tối. Phó bang Black Royal. Bề ngoài rất thân thiện nhưng rất nhẫn tâm với kẻ thù. Cực kì thương nó. Giỏi võ, bắn súng, cung tên và chăm đọc.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Sóng Gió Mới

Chương 71: Sóng Gió Mới.

Tất cả đang ngồi ở phòng khách.

Tuệ Nhi từ ngoài đi vào mang theo 1 cái túi giấy đựng gì đó. Tuệ Nhi lại gần hấn nói.

- Anh lên lầu. Em có chuyện này muốn nói với anh. - Nói rồi cô ta đi thẳng lên lầu.

Đám còn lại nghe vậy cũng hơi ngạc nhiên. Hấn bỏ tờ tạp chí xuống và bước lên lầu. Đám còn lại thì cũng thấy lạ nhưng vẫn bỏ qua và chú tâm đến công việc mình.

Trong Phòng Hấn.

Tuệ Nhi đưa cho hấn 1 xấp hình là hình của nó với Ken và Dark. Nó coi Ken trong những bức hình này rất thân mật với nhau. Tên chụp hình cũng rất biết lựa góc chụp. Toàn những góc khiến cho người ta dễ hiểu lầm.

- Tại sao cô lại có những tấm hình này? - Hấn cầm mấy tấm hình ngạc nhiên.

- Ở đâu em có không quan trọng. Nhưng quan trọng là cô ta đã "cắm sừng" anh kìa. - Tuệ Nhi cười mỉa.

Hấn nhìn tấm hình mà cố gắng kìm nén cơn giận xuống.

- Chưa chắc là thật. Biết đâu có hiểu lầm hoặc là cô hăm dọa em ấy thì sao? - Hấn cố gắng bình tĩnh.

- Đợi cô ta về thì sẽ biết rõ thôi ha. Đến lúc đó xem anh giải quyết làm sao. - Tuệ Nhi nói rồi cất bước ra ngoài.

Hấn ở lại, tay cầm tấm hình của nó mà gân xanh nổi lên. Trong đầu hấn nghĩ thầm.

"Tôi tin em không phải như vậy. Tôi sẽ chờ em về nghe em giải thích. Em nhất định phải giải thích rõ ràng cho tôi"

Hấn ngã lưng xuống giường nhìn lên trần nhà suy nghĩ mông lung.

Nó từ nhà của Ken trở về. Lúc về thì mây đen đã kéo đến. Mắt phải của nó thì giật liên tục. Trong lòng nó có chút bất an.

Bước vào phòng khách nó gặp được Hy, Vinh Kỳ, Jen và Chio còn Thế Huy và Trung Hiếu hình như đã đi đâu đó.

- Sáng giờ đi đâu vậy? - Hy hỏi.

- À tao đi công chuyện, lát tao kể cho mày nghe. - Nó cười. - Mà Hạo Thiên đâu rồi?

- Anh ấy trên lầu ấy. - Chio nói.

Nó nghe vậy chạy vọt lên lầu. Tuệ Nhi đang đứng trước cửa phòng của hắn. Gặp nó, Tuệ Nhi nở 1 nụ cười ma mĩnh.

RẦM....Á Á Á Á Á Á

Sét đánh rạch ngang bầu trời hòa lẫn cùng với tiếng hét thất thanh.

4 người ở phòng khách nghe tiếng la toan chạy lên lầu thì...

Rầm....Hự

Nó té từ trên cầu thang xuống. Khuôn mặt nó in hằn 5 ngón tay. Trán nó va vào tường nên bị rạch 1 đường.

- HẠ BĂNG!! - Cả đám hét lên.

Từ trên lầu, hắn mắt giãn dữ bề Tuệ Nhi đi xuống, cả người cô ta đầy máu. Hình như đã bị sảy thai. Tuệ Nhi ôm lấy hắn thờ hồn hển, nước mắt nước mũi tèm nhem. Mặt nó thì trắng bệch không tí cảm xúc.

Tua lại thời gian

Nó toan định vào phòng thì Tuệ Nhi chặn lại.

- Cô muốn gì? - Nó hỏi.

- Cô đứng là đồ trợ trên. - Tuệ Nhi đá đều.

- Cô ăn nói cho cẩn thận. - Nó tức giận.

- Hmm... nói cho cô nghe. Tôi và Hạo Thiên rất là yêu nhau. Anh ấy hứa sau khi tôi sinh đứa bé ra thì sẽ cưới tôi làm vợ và đuổi cô đi. Cô mãi mãi chỉ là kẻ thay thế, mãi mãi cũng chẳng có được anh ấy đâu. - Tuệ Nhi nói đều và vỗ nhẹ vào vai nó.

Nó máy nóng đã dồn lên, tay nắm chặt thành nắm đấm.

- Cô là kẻ thất bại. Cô chỉ là kẻ thay thế của Tuệ Nhi này thôi, ĐỒ RÊ TIỀN ạ. - Tuệ Nhi thì thầm vào tay nó.

- Cô... - Nó trừng mắt với Tuệ Nhi.

Cạch

Hắn mở cửa phòng bước ra. Tuệ Nhi nắm bắt cơ hội vội vã nắm tay nó, miệng rối rít.

- Hạ Băng! Cô tha cho tôi đi. Dù sao trong bụng tôi cũng có con của Hạo Thiên mà. Có gì từ từ nói, Hạ Băng! Đừng. - Tuệ Nhi vừa nói vừa lùi người lại phía sau. Lùi đến bậc cầu thang thì Tuệ Nhi buông tay nó ra và té xuống dưới. Nó xanh mặt chả hiểu chuyện gì.

RẦM....Á Á Á Á Á Á

Sét đột nhiên đánh. Tuệ Nhi té xuống đó thì có 1 chất dịch đỏ từ váy cô ta chảy ra. Cô ta nức nở tỏ vẻ đau khổ.

- HẠ BĂNG. - Hắn đứng từ phía sau nghiêng tên nó.

_____THE END_____

P.s: Mụ Tuệ Nhi quỷ kế đa đoan ghê. Rồi mọi chuyện sẽ ra sau?

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 74: Lựa Chọn Ra Đi

. Mãi Cửa Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 72: Lựa Chọn Ra Đi.

(- HẠ BĂNG. - Hấn đứng phía sau nghiêng tên nó)

Nó giật mình quay sang hấn. Hấn nhìn nó bằng ánh mắt giết người.

Hấn chạy xuống cạnh Tuệ Nhi đỡ cô ta. Nó đến bên cạnh Tuệ Nhi. Tuệ Nhi tỏ vẻ sợ sệt.

- Cô...cô đi ngoại tình mà bị tôi phát hiện bây giờ cô muốn giết cả tôi và con của tôi nữa à... tôi xin cô đấy... cô tha cho tôi.

- Cô nói cái quái gì vậy. - Nó ngạc nhiên.

Hấn mắt long sòng sọc nhìn nó.

- Em...em không có.

- Cô còn chối à. Chính mắt tôi thấy cô đẩy Tuệ Nhi xuống. Cô muốn giết cô ấy lắm sao? Tuệ Nhi nói cô ngoại tình tôi không tin. Nhưng xem ra những điều Tuệ Nhi nói là đúng rồi. Cô là con đàn bà trơ trẽn.

- Em... không có chính cô ta mới là... - Nó tức giận nói nhưng

CHÁT

Hấn tát nó 1 cái với lực rất mạnh. Nó té xuống cầu thang. Hấn chả thèm quan tâm đến nó. Hấn cúi xuống bế Tuệ Nhi đi xuống lầu. "Máu" từ người cô ta chảy ra rất nhiều, cô ta khóc như mưa.

Trở về hiện tại

- Mà có sao không Băng. - Chio quan tâm.

- Anh hai chuyện này? - Hy nhìn thấy nó, hấn và Tuệ Nhi như vậy nên hỏi.

- Cô ta đi ngoại tình bị Tuệ Nhi phát hiện đã vậy còn muốn giết chết mẹ con Tuệ Nhi nữa. - Hấn nhìn nó bằng ánh mắt căm thù. Nó cũng nhìn hấn nhưng mắt nó lại ánh lên 1 tia giận dữ.

Thời gian như đứng lại.

Rào...rào...rào... Mưa rào rích rơi xuống.

- Em không có. - Nó hét lên.

- Chính mắt tôi thấy cô dùng chổi. Tôi và cô hủy hôn. Biến khỏi nhà tôi. Tôi không muốn thấy bản mặt cô nữa. Trước khi đi cô dọn hết đồ của cô đi, đừng để lại thứ gì làm bẩn nhà tôi. - Hấn nói 1 tràng

- Anh hai. - Hy hét lên như muốn ngăn cả 2 lại.

Tức giận của nó dồn đến đỉnh đầu rồi cũng sẽ bùng phát.

- Hủy hôn thì hủy chứ. Tôi chẳng làm gì sai. Tôi nhẫn nhịn bao nhiêu đó đủ rồi. Trong tình cảm nếu cả 2 không tin tưởng nhau thì thôi vậy. Kể từ hôm nay cô gái tên LƯU HẠ BĂNG đã chết. - Nó quát.

- Thôi mà Hạ Băng. - Vĩnh Kỳ khuyên nó.

Hấn bế Tuệ Nhi xuống gara lấy xe phóng đến bệnh viện. Trước khi đi hấn nói 1 câu.

- Đứa nào để cô ta ở nhà tao thì biến theo cô ta luôn đi.

Hắn vừa đi khuất thì nó lên phòng để dọn đồ. Dù cho 4 người còn lại có khuyến bảo như thế nào thì nói cũng lên dọn đồ. Nó lên lầu, vừa bước vào phòng đã thấy hình nó và Ken vương vãi khắp sàn. (Nó với hắn chung phòng). Nó nhặt 1 tấm hình lên và cười nhạt. Nó dọn đồ vào cái vali. Vừa dọn đồ mà nước mắt vừa rơi. Đồ nó cũng chả có cái gì gọi là nhiều. Tất cả đã được xếp gọn gàng vào cái vali màu đỏ. Nó ngồi xuống cạnh giường lấy ra 1 tờ giấy để viết cho hắn 1 bức thư.

"Hạo Thiên. Em biết bây giờ em có nói gì thì anh cũng sẽ không tin. EM thật sự không đẩy cô ta. Còn chuyện ngoại tình, em dám khẳng định là không có, khi nào có cơ hội em sẽ giải thích cho anh nghe. Từ lúc cô ta trở về thì em biết chắc ngày này sẽ xảy ra. EM sẽ biến khỏi mắt anh. Em sẽ đi một thời gian. Nhưng em dám chắc rằng lúc em trở về em sẽ mạnh mẽ hơn. Và mọi hiểu lầm em sẽ giải quyết sáng tỏ. Anh tạm giữ gìn em chiếc nhẫn này nha. Sẽ có ngày em trở về lấy nó. Còn nếu anh không thích thì có thể vứt đi. EM không trách. Yêu anh

Hạ Băng*

Nó vừa viết mà nước mắt rơi là chả. Nó gỡ chiếc nhẫn trên ngón áp út xuống. Chiếc nhẫn có khắc kí tự *BYT*. Có lẽ đã đến lúc phải ra đi.

Nó lau nước mắt đứng dậy kéo vali đi ra khỏi phòng. Nó quay đầu nhìn lần cuối rồi bước xuống lầu.

_____THE END_____

Note: Tính sao ta? Chuyện thành ra vậy lỗi tại ai?

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 73

Thế Huy và Trung Hiếu ra ngoài đã về và được nghe kể hết mọi chuyện. Thấy nó xuống cả đám túm tụm lại.

- Mày đi thật hả Băng? - Chio hỏi.

- Em ỏn không? Trời đang mưa đấy, hay là đợi hết mưa rồi đi. - Trung Hiếu.

- Có gì thì từ từ giải quyết. - Jen.

- Rồi mày tính đi đâu? - Hy hỏi.

- Đợi thằng Thiên bình tĩnh rồi tính tiếp đi, chứ giờ em mà đi....- Vĩnh Kỳ.

- EM không sao. EM không còn ở nơi này nữa được rồi. Mọi người đừng lo. Em sẽ đi 1 thời gian thôi. Khi trở về em sẽ mạnh mẽ hơn. - Nó cười trấn an mọi người.

Nó ôm mỗi người 1 cái. Cuối cùng nó ôm Thế Huy và nói.

- Anh hãy tìm 1 cô gái tốt mà thương, Anh đừng đơn phương em nữa. Em biết Chio có tình cảm với anh đó, hay anh đến với nhỏ đi.

Chio thoáng đỏ mặt.

- Cho dù như thế nào, khi em quay lại thì anh luôn sẵn sàng chờ em. Em cứ tin rằng có 1 người tên Thế Huy luôn dõi theo em. - Thế Huy cười.

- Hay là tao lấy xe đưa mày đi nha, đang mưa mà. - Hy nói.

- Không cần, cảm ơn mày, tao có thể tự đi.

Nó cười rồi cầm ô bước ra ngoài. Mưa cứ rả rích rơi. Bóng người con gái ấy khuất xa dần theo làn mưa.

Tại bệnh viện.

30 phút trước.

- Chúng tôi xin lỗi. Chúng tôi đã cố gắng hết sức. Chúng tôi chỉ cứu được mẹ thôi còn đứa bé thì... Xin chia buồn cùng gia đình. - Bác sĩ nói rồi bỏ đi.

Hắn cười lạnh rồi ngồi xuống ghế bên cạnh. Hắn đang đau khổ. Hắn không dám tin người con gái mà hắn yêu hết mực lại đi ngoại tình và cô ta còn độc ác đến nỗi giết luôn "đứa con" chưa chào đời của hắn. Hắn không biết mình có tin lắm người không nữa. Hắn đau khổ, hắn muốn giết đi người con gái tên Hạ Băng. Hắn nghĩ người con gái đó là người trơ trẽn, độc ác. Hắn ngỡ mình đã tin tưởng lắm người. Hắn sợ người thật sự quan tâm và yêu thương hắn là Tuệ Nhi không phải là nó. Hắn chả biết làm sao nữa. Hắn thực sự đang rất rối bời. Hắn đến phòng chăm sóc đặc biệt. Đi vào trong nhìn thấy Tuệ Nhi đang nằm trên giường với những dây truyền dịch chằng chịt thì hắn cũng có chút lòng thương xót. Hắn ngỡ rằng Tuệ Nhi là người chịu đau khổ. Hắn trách nó, Hắn hận nó, hắn nghĩ nếu không từng yêu nó thì hắn đã giết chết nó rồi. Hắn thấy Tuệ Nhi còn hôn mê thì lặng lẽ ra ngoài thuê điều dưỡng riêng cho cô ta. Hắn vừa ra thì Tuệ Nhi mở mắt ra, nở 1 nụ cười đắc thắng. Cô ta nghĩ thầm.

"Kế hoạch đã thành công. Hạo Thiên sẽ hận Hạ Băng suốt đời và trở về với mình và Hạo Thiên sẽ yêu thương mình. Mình chắc chắn sẽ là vợ Hạo Thiên."
*

Tuệ Nhi vui mừng vì chiến thắng của mình thì đâu đó có 1 người lặng lẽ kéo vali đi lang thang trong mưa.

Nó vừa bước ra khỏi biệt thự Hạo Gia thì đã vút ô đi. Có lẽ chỉ có nước mưa mới làm nó tỉnh táo hơn thôi.

Nó kéo vali đi thần thờ trong mưa. Mưa rả rích rơi. Con người ta ai thấy mưa cũng đi tìm chỗ trú mưa nhưng vẫn có 1 cô gái lang thang. Hôm nay nó không khóc. Có lẽ nước mắt nó đã rơi quá nhiều rồi. Nó chưa xót nhận ra rằng. Tình yêu nó và hắn đã thật sự chấm dứt. Nó thấy cuộc đời mình như 1 câu truyện. Câu truyện mà nữ chính luôn bị hãm hại nhưng cuối cùng vẫn là 1 cái kết có hậu. Liệu cuộc đời nó có được như vậy, có được cái kết thúc hạnh phúc mà nó yêu thương. Nó không khóc nhưng tim nó đau như gần chết. Nó ước mình chưa gặp hắn, nếu như vậy thì nó sẽ không đau khổ nữa. Mưa cứ hờ hững xối vào nó, quần áo ướt nhẹp bám vào cơ thể nó. Nó cứ đi, đi khuất trong làn mưa trắng xóa.

THE END

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Quyết Định

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 74: Quyết Định.

Hy và Jen từ trên lầu đi xuống đem theo tấm hình của nó và Ken.

- Mọi người? Đây là ai? - Hy hỏi.

Cả đám chuyển tay nhau tấm hình. Trung Hiếu xem xong tấm hình khẽ nhún mày.

- Đây là Ken. Anh họ của Băng mà.

- Cái gì chứ! - Đám còn lại ngạc nhiên.

- Nếu đây là anh họ của Băng thì chuyện "ngoại tình" mà Hạo Thiên nói chắc có hiểu lầm. - Vĩnh Kỳ.

- Chắc anh ấy về rồi. Để tao gọi anh ấy hỏi thử. - Trung Hiếu.

Nói rồi Trung Hiếu lấy điện thoại ra và chỉnh chế độ video call.

Màn hình của Trung Hiếu hiện lên 2 người. (Biết ai rồi phải không?)

"Hiếu đó hả? Gọi anh có chuyện gì không?" - Ken nói.

- Anh Ken! Anh về rồi hả?

"Anh mới về lúc sáng. Mà có chi không?"

- 2 anh gặp Hạ Băng chưa?

"Venus đấy hả? Tụi anh có gặp hồi sáng nhưng nó về rồi mà." - Dark chen vào.

- Có chuyện lớn rồi

"Chuyện gì?" - Ken.

Trung Hiếu kể hết mọi chuyện cho Ken và Dark

. Nghe xong cả 2 tức giận.

"Mẹ Kiếp! Em gái tụi này mà bị ức hiếp vậy ư?" - Ken tức giận.

"Rồi giờ Venus đâu?" - Dark hỏi.

- Cô ấy bỏ đi rồi. Em lo cho cô ấy nên gọi cho anh.

"Rồi để tụi này đi tìm. Bye em. Bữa nào ghé bar Vinzy chơi."

Ken nói xong vội vàng cúp máy.

- Ê Hiếu, Ken đó là ai vậy? - Thế Huy hỏi.

- Là anh họ của Hạ Băng. Bang chủ của Black Royal đồng thời là chủ tịch tập đoàn mỹ phẩm Angel.

- Trời. Giỏi vậy sao. - Chio ngạc nhiên.

- Ngoài ra còn có 1 người tên Dark cũng khá thương Hạ Băng.

- Mà Venus là ai vậy chồng. - Jen hỏi.

- Là Hạ Băng đấy. - Trung Hiếu giải thích.

Ken và Dark nghe Trung Hiếu nói xong vội vã lấy xe và điều động đàn em để đi tìm nó.

- Đến chỗ công viên thành phố đi Ken, Venus đang ở đó. - Dark vừa cầm máy tính và nói.

- Rồi ok, gọi tụi đàn em ra đây kiểm Venus đi. - Ken vừa lái xe vừa nói.

Dark móc điện thoại ra và gọi cho ai đó.

Vừa chạy đến công viên thành phố thì cả 2 đã bắt gặp nó ngồi bên ghế đá, bên cạnh là cái vali, nó đang ngồi dầm mưa.

Cả 2 vội vã chạy xe lại chỗ nó. Ken và Dark mở cửa xe và chạy lại chỗ nó. Cả 3 đang đứng giữa trời mưa.

- Venus em có sao không? - Ken hỏi.

- Venus tại sao em lại ra nông nỗi này chứ. Venus của anh đâu phải như thế này. - Dark quan tâm.

Nó gặp 2 anh của mình bỗng thấy mình nhỏ bé quá. Bao nhiêu uất hận trong lòng đột nhiên dâng lên và sắp bùng nổ. Nó ôm 2 anh của mình òa khóc.

- Anh Ken, anh Dark. EM buồn lắm, em không muốn sống nữa. Anh ấy không yêu em nữa. Anh ấy có người con gái khác, họ có con với nhau. Còn chuyện cô ta té lầu đầu phải do em mà anh ấy cứ hiểu lầm. Em rối lắm - Nó nức nở như 1 đứa trẻ. 2 anh của nó cũng hiểu nó, cả 2 để cho nó nói hết, cho nó khóc xong thì nói.

- Nếu hần ta không còn yêu em nữa thì buông bỏ đi. Dù sao bên cạnh em cũng có 2 anh rồi. - Ken nói và kéo nó vào xe.

Dark ngồi vào chỗ lái xe cũng nói với nó.

- Nếu 2 đứa có duyên thì đến cuối cùng cũng sẽ đến với nhau thôi.

- Em... bây giờ em không muốn thấy anh ấy và cô ta. Em sợ mình sẽ không kiểm chế được.

- Vậy thì qua Italy với tụi anh đi. - Ken nói.
- Đúng đó. EM lúc trước được đi du lịch cho học điều chế mà. Qua bên đó vừa học vừa làm ở Angel với tụi anh luôn. - Dark nói.
- Có...có được không?
- Em cứ qua đó đi. Coi như là du lịch cũng được. - Ken cười.
- EM có một điều kiện được không? -Nó ngập ngừng.
- Em cứ nói thử đi. - Dark nói.
- Em...Em muốn gia nhập Black Royal của tụi anh có được không?

THE END

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Ra Đi

Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 75: Ra Đi.

- Em chắc chứ - Dark ngạc nhiên.
- Em nên biết rằng muốn gia nhập Black Royal thì phải cần khổ luyện. Em phải học tất cả những gì của bang đề ra và cuối cùng có 1 đợt khảo sát, nếu đánh được 70 thắng vệ sĩ cấp cao bằng tay không thì em sẽ được tham gia vào bang hội. - Ken nói.
- Nó thoáng rung mình. Nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần.
- EM sẽ làm được. - Nó nhìn Ken.
- Ok. Tùy em. Minh sẽ ở lại 1 tuần nữa. Thứ 2 tuần sau chúng ta sẽ về Italy. - Ken.
- Nó khẽ cười nắc nẻ ánh lên 1 tia khát khao. Khát khao sự trả thù.

Nhưng ngày sao đó nó ở nhà Ken và Dark nghỉ ngơi. Nó cũng đã nói với ba mẹ việc hủy hôn ước. Nó cũng xin ba mẹ cho nó qua Italy sống cùng Ken và Dark và cả 2 cũng đã đồng ý.

Còn về hấn.

Hấn thì cũng có chút quan tâm Tuệ Nhi. Thời gian chủ yếu của hấn là ở bar. Đêm nào hấn cũng uống rượu đến say khướt rồi để Thái Duy đưa về. Nói chung là hấn buồn lắm, hấn muốn mình uống cho quên hết sự đời. Tuệ Nhi được hấn chăm sóc thì mừng ra mặt. Nhưng cứ gặp hấn là khóc lóc về đứa con của mình. Khiến cho hấn có chút động lòng và nghĩ rằng mình có lỗi với Tuệ Nhi. Hôm trước hấn về nhà thì thấy mảnh giấy và chiếc nhẫn trên bàn. Hấn không kìm nổi cảm xúc. Hấn muốn được làm lành với nó và trở về như xưa với nó. Nhưng "Lương Tâm" hấn bắt buộc mình phải hận nó. Hận vì nó "Ngoại Tình" và hận vì nó đã hại chết "đứa con" của hấn.

Còn về đám còn lại thì ai về nhà nấy. CHi còn Hy và Vinh Kỳ ở lại nhà hấn. Cả đám đang rất lo cho Hấn và Nó.

Sáng Thứ 2.

Hôm nay nó cùng 2 anh của mình sang Italy. Trước khi đi cũng phải ghé sang trường để rút học bạ.

Đám người của Hy vẫn đi học bình thường duy chỉ có hấn là ở nhà vì hôm qua hấn tung hoành ở bar đến 3h sáng.

5 chiếc siêu xe dừng trước cổng trường thu hút sự chú ý của lũ học sinh.

Jen và Chio bước ra từ chiếc BMW. Thế Huy thì đi con Audi trắng. Vĩnh Kỳ và Nhựt Hy thì đi chiếc Mercedes quen thuộc. Trung Hiếu thì đi chiếc Aston Martin. Chiếc còn lại là chiếc Limous. Lũ học sinh ngạc nhiên vì chiếc đó vì trước giờ trong trường có ai đi xe đó đâu. Nó bước ra từ chiếc xe đó làm cả lũ ngạc nhiên. Đi sau nó là 2 chàng trai đẹp như tã từ. Lũ học sinh xì xầm bàn tán. Tụi Hy thấy nó cũng bước lại hỏi han.

- Mày sao rồi có ổn không - Hy

- Tao không sao. - Nó cười.

- Mày đi học mà ăn mặc như thế này à. - Jen ngạc nhiên.

Tất cả bây giờ chú ý đến bộ dạng của nó. Nó mặc chiếc jeans Short khứa chỉ te tua. Áo sơ mi caro không cài nút 1, vạt áo thì cột lại để lộ phần eo trắng nõn. Chân đi giày Vans. Tóc thì cột lệch. Trông nó chả khác gì dân bụi bặm.

- Tao đi rút học bạ. - Nó thần nhiên.

- WHAT!! - Cả đám ngạc nhiên.

- Tao đi Italy 1 thời gian. - Nó cười.

- Để là gì chứ. - Chio hỏi.

- Đứng đây. em ở đây đi. - Vĩnh Kỳ.

- EM nghĩ sẽ tốt hơn cho em nếu đi khỏi nơi này 1 thời gian. - Nó cười.

- Vậy em ráng giữ gìn sức khỏe nha. - Thế Huy.

- Ủa... Anh Ken, Anh Dark... - Trung Hiếu đến giờ mới phát hiện ra Ken và Dark.

- Tưởng em quên mặt 2 thằng này rồi chứ. - Ken cười.

Đám học sinh gần đó đã chết lâm sàng vì độ đẹp trai của cả 2, bây giờ cả 2 còn cười nữa chắc tụi đó vào viện mắt.

- Em xin lỗi mà. - Trung Hiếu gãi đầu.

- Thôi anh Ken, anh Dark mình vào rút học bạ lẹ đi rồi đi. Sắp đến giờ bay rồi. - Nó hối.

Cả 3 bước vào trường. Trước khi đi nó tặng cho đám bạn mỗi người 1 món quà kỷ niệm.

Chio và Dark nhìn nhau, có 1 luồng điện xẹt qua, tim của cả 2 như bị lỗi 1 nhịp.

THE END

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Cuộc Sống Mới

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng.

Chương 76: Cuộc Sống Mới.

Sau mấy tiếng ngồi trên máy bay thì cả 3 đang đứng ở sân bay Italy. Tất cả người ở sân bay đều bị hút hồn bởi nó, Ken và Dark. Cả 3 đến đâu cũng gây sự chú ý.

Cả 3 đến bãi xe thì đã có 1 chiếc Limous đợi sẵn. Có cả 2 tên đàn em đứng bên cạnh. Thấy cả 3 chúng cúi đầu.

- Anh Ken, anh Dark... - 2 tên cúi chào thấy nó thì ngáp ngừng.

- Cứ gọi là Venus. - Dark nói.

- Chào anh Ken, anh Dark, chị Venus.

Cả 3 bước vào xe.

Xe phóng thẳng đến biệt thự Royal. Kiến trúc ngôi biệt thự này khá lạ. Màu chủ đạo là màu đen. Cũng giống như căn biệt thự ở , trên đường vào cứ cách 2m là có 1 người đứng canh. Xung quanh còn có vô số vệ sĩ đi qua lại. Trước cổng biệt thự còn có 1 cái biển màu đen, trên đó có dòng chữ mạ vàng.

"Black Royal"

Phía dưới còn có dòng chữ nhưng nhỏ hơn.

"Boss Ken & Dark"

Vào trong nhà thì nội thất khá sang trọng nhưng đa số vật dụng là màu đen.

- Phòng của em ở đâu? - Nó cất giọng hỏi.

- Trên lầu 2, phòng thứ 3 bên trái. - Ken nói.

- Vậy em lên đây trước.

- Em nghỉ ngơi đi, mai tui anh dắt em đến trường. - Dark nói.

Nó chỉ gật đầu rồi lên lầu.

Ken và Dark cũng lên lầu nghỉ ngơi.

Phòng của nó màu chủ đạo là màu xám. Rất hợp ý nó. Nó vừa bước vào phòng đã thả mình lên phòng và ngủ 1 giấc thật sâu.

Sáng Hôm Sau.

Ken và Dark đang ngồi ăn sáng.

- Venus đâu? - Dark hỏi.

- Hình như nó còn ngủ. - Ken vừa nói vừa đặt tách cà phê trên tay xuống.

- Để tao lên gọi em ấy. - Dark cười.

- Ờ, sẵn lấy bộ đồng phục đưa em ấy luôn nha. - Ken nói.

- Ok.

Dark chạy tọt lên lầu.

Nó đang cuộn mình trong chăn, Dark bước vào tay cầm bộ đồng phục của trường KingDom.

- Venus dậy đi. - Ken lay lay nó.

Nó vẫn cuộn tròn trong chăn.

- Venus dậy đi. - Dark tiếp tục lay vai nó.

Nó cảm giác bị ai làm phiền thì xoay người lại.

- Venus, Venus.

Nó bực mình tống cho con người ở trong phòng mình 1 đập.

- Bà đang ngủ. Đứa nào làm phiền bà chém chết à.

Dark bị nó tống 1 đập ức quá đành dùng biện pháp cuối cùng.

- Venus. Em mà không dậy anh gọi Ken lên nha.

Nó nghe đến tên Ken thì vội vã bật dậy nhìn Dark cười hiền.

- Đây là đồng phục của em. Thay đồ lẹ rồi xuống dưới ăn sáng rồi đi học nữa.

Nó nhận bộ đồ từ Dark rồi chạy tọt vào nhà tắm để VSCN. 5p sau nó bước ra và thay đổi 180 độ.

Trường KingDom là 1 trường tư thục dành cho giới thượng lưu. Toàn là những cậu ấm cô chiêu theo học. Trường chia làm 4 khối lớp: Golden, A, B, C. Mỗi cấp thì đồng phục mỗi khác. Cấp Golden thì có carvat màu vàng ánh kim, cấp A thì có màu bạc, cấp B thì màu đỏ, cấp C thì màu trắng. Nó và 2 anh của mình thì chắc chắn học cấp Golden.

Nó mặc đồng phục thì không cài nút 1 của áo sơ mi, carvat thì để lỏng lẻo, Vạt áo thì để ngoài váy màu đen. Có cả 1 chiếc áo khoác nhưng nó không mặc chỉ khoác hờ bên ngoài. Nó đi boots cao, để mặc một tóc cột cao. Trông nó vô cùng nổi loạn.

Nó bước xuống thì đã gặp 2 anh của mình.

- Venus đi học mà ăn mặc thế này à. - Dark nói.

- Thì giống 2 anh thôi. - Nó cười.

Ken và Dark thì mặc y như nó nhưng có điều áo sơ mi bỏ ngoài quần tây, áo sơ mi tay dài thì xoắn đến khuỷu tay.

- Thôi chúng ta đi. - Ken nói.

Cả 3 lên chiếc Limous phóng thẳng đến KingDom Schools.

_____THE END_____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: KingDom Schools

Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 77: KingDom Schools

Lưu ý: Ở nhà thì cả 3 sẽ nói tiếng Việt, Khi ở trường hoặc ở ngoài thì cả 3 sẽ nói tiếng anh nha.

Chiếc Limous vừa dừng lại thì tụi học sinh ở KingDom đã tụ tập là hù hét ầm ĩ chả khác gì lũ học sinh ở Việt Nam. Nó bước ra từ chiếc xe khiến cho tụi học sinh ngạc nhiên. Theo sau nó là 2 anh. Lũ học sinh bắt đầu bàn tán.

- Cô gái đó là ai mà đi chung với Ken và Dark vậy chứ.

- Cô ta mới chuyển đến hả gì á.

- Xem cách ăn mặc cô ta kìa.

- Bọn gái đó xinh quá bây ơi. Tao chết đây.

- Em ơi, em là của anh.

Bla...Bla...

Cả 3 bước thẳng lên phòng hiệu trưởng.

Tại phòng hiệu trưởng.

- Em là... - HT

- Fiction Venus. - Nó lạnh lùng

- Rồi. Thầy biết em rồi. Em học lớp Golden. Nhưng tại sao em lại ăn mặt như thế chứ. - HT nghiêm nghị.

- Ăn mặt như vậy thì có sao không? - Ken khoanh tay trước ngực tựa lưng vào cửa

Ông HT xám mặt. Rồi rích xin lỗi.

Nói chuyện với HT xong thì cả 3 lên lớp. Ken và Dark vào lớp trước. Nó đứng bên ngoài chờ cô giáo.

Một lát sau, 1 cô giáo trẻ mắt xanh tóc vàng hoa bước vào lớp.

- Hôm nay lớp chúng ta có 1 bạn mới là người. - Cô giáo cười.

- Con nhỏ hồi sáng đi với Ken hả gì đó.

- Cách ăn mặt của con đó cứ y như dân đầu đường xó chợ.

- Không biết phải con nhỏ hồi sáng không nữa/

Vân vân và mây mây.

- TRẬT TỰ. - Bà cô dùng chiêu sư tử gầm.

Cả lớp im phăng phắc. Cô ra hiệu cho nó bước vào. Nó trưng bộ mặt lạnh lùng cho cả lớp.

- Em tự giới thiệu nha.

- Fiction Venus. - Nó.

- Hết rồi ư? - Cô sừng sốt.

Nó không nói gì khề gặt đầu.

Cả lớp kinh ngạc bàn tán này nọ.

- Vậy em muốn ngồi với ai? - Cô giáo

Nó đảo mắt 1 lượt để kiểm Ken và Dark và đã phát hiện được cả 2 đang ở 2 bàn cuối lớp.

- Em ngồi với Ken.

Cả lớp ngạc nhiên tập 2.

- Con này chán sống.

- Không ngồi đó được đâu.

- Nhỏ đó hình như bồ của anh Ken.

Bla...Bla...

Nói xong nó đi thẳng xuống ngồi cạnh Ken. Ken cười 1 cái với nó. Cả lớp ngạc nhiên lần nữa vì hôm nay hotboy lạnh lùng biết cười.

Cả lớp ổn định lại và bắt đầu tiết học.

Dark ngồi bàn dưới thì lướt web. Ken thì lôi cuốn truyện ma ra đọc. Nó dựa vào vai Ken mà ngủ.

Cả lớp ai cũng "Ngira Mắt" về hành động của nó. Ai biểu nó thân mật với Ken chi.

RA CHOI.

Cả 3 bước xuống căn tin. Căn tin đang rất đông đúc. Thấy cả 3 xuống thì tiếng bàn tán lại xôn xao.

Cả 3 bước đến bàn to và đẹp nhất trong căn tin đó là bàn dành riêng cho Ken và Dark. Nó thần nhiên ngồi lên đùi Ken và dựa lưng vào ngực Ken và nói chuyện. Chuyện đó thì với Ken và Dark là bình thường. Nhưng với lũ học sinh là cả 1 chuyện lớn.

- Sao con nhỏ đó dám
- Nó ngồi vào lòng anh Ken luôn kia.
- Con nhỏ đó mới đến mà chán sống rồi.
- Phải dạy nhỏ đó 1 bài học mới được.

Bla...Bla...

Nó nghe thấy nhưng vẫn thản nhiên. Lát sau Ken và Dark đứng dậy đi lấy thức ăn cho nó.

Cả 2 vừa bước đi thì có 1 lũ nữ sinh bao vây nó. 1 con nhỏ tóc đỏ có vẻ như cầm đầu lên tiếng.

- Ê con kia.

Nó vẫn thản nhiên bấm điện thoại.

- Con nhỏ kia. - Cô ta la lên.

Nó ngẩng mặt lên nhún vai tỏ vẻ khinh thường ả.

- Mày đi học mà ăn mặt như thế ả. Đồ vô giáo dục. - Cô ta nói tiếp.

Nó không nói gì nhìn ả cười đều.

- Mày với Ken và Dark có quan hệ gì? - Cô ta lại hỏi.

Nó im lặng nhếch mép cười 1 cái.

- Mày cầm hay sao mà chị Lora hỏi không trả lời. - 1 con khác đưa tay đẩy nó.

Nó hất tay con nhỏ đó ra cười lạnh.

- Tao là gì của họ thì kệ tao. Còn tụi mày. - Nó nói và chỉ tay 1 lượt.

- BIẾN LỆ. - Nó nhấn mạnh

- Mẹ! Con này tới số rồi. - 1 con tóc vàng khác lên tiếng.

- Chị nói cùn biết nha. Chị là bạn gái anh Ken. Cùn khôn hồn thì tránh xa 2 ả ra xù. - Lora nói nhỏ nhẹ nhưng mắt ánh lên tia giận dữ.

- Đeo Bám Rê Tiền. - Nó đá đều.

- Mày... - Lora tức quá giờ tay đánh nó.

Chát

_____THE END_____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Bắt Đầu Luyện Tập

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 78: Bắt Đầu Luyện Tập.

Bàn tay Lora còn ở trên không trung thì đã bị nó chặn lại. Nó tặng cho Lora 1 cái tát. Cô ta ôm mặt trừng mắt. Nó thản nhiên như không có chuyện gì.

Lora tức quá vớ tay lấy cốc nước cam bên cạnh bàn tạt thẳng vào nó. Nó đứng đó nhắm mắt chịu trận.

Cốc nước cam tạt thẳng về phía nó thì có 1 người từ trong đám đông chạy ra ôm lấy nó và lãnh thay nó cốc nước cam. Đó không ai khác chính là Ken. Cả căn tin bàng hoàng vì hành động của Ken. Dark tiến đến bên cạnh Lora. Dark trừng mắt.

- Anh sẽ không đánh con gái đâu đúng không? - Lora cười đắc ý.

- Đúng là tôi không nên đánh con gái nhưng nếu ai đụng tới Venus thì ai Dark này cũng giết. - Dark nói nhẹ nhàng nhưng có người hoảng sợ.

Chát

Lora ăn thêm 1 bát tay nữa từ Dark. Cô ta âm ỉ chạy đi ra khỏi căn tin.

- Anh Ken. Anh có sao không? - Nó hỏi.

- Anh không sao. Em có bị ả ta làm gì không? - Ken hỏi ngược lại nó.

- Cô ta làm gì được em chứ. - Nó nói. Ken đi thay áo. Xong cả 3 lại vào lớp học. Buổi học trôi qua chả ai dám đá động gì đến nó.

Chiều tại biệt thự Royal.

- Em chuẩn bị xong rồi. - Nó.

- Ok. Vậy qua khu luyện tập với tụi anh.

Cả 3 bước qua khu luyện tập dành cho bang.

Khu luyện tập rất rộng chia ra làm nhiều chỗ. Mỗi chỗ có 1 hình thức luyện tập khác nhau. Chỗ thì học bắn súng, võ, châm độc, thuốc giải, roi, ...v...v.
Túm lại cái gì cũng có.

Cả 3 bước vào khu luyện tập.

- Kir. - Ken gọi lớn.

Từ chỗ khu bắn súng 1 chàng trai bước ra.

- Lâu quá không kiếm tao bộ nhớ lắm hay sao mà vừa vào đã gọi tên vậy? - Kir nói.

- Chắc nhớ cho mừng ha. - Ken.

- Đây là Venus, người mới. Từ đây mày dạy em ấy về phần súng này nọ giúp tao. - Dark nói

- Ok dễ ẹc. - Kir cười.

Quay sang nó.

- Chào em, anh là Kir. - Kir thân thiện.

- Venus. - Nó.

- Em thật lạnh lùng. Anh thích em rồi đó. - Kir cười.

- Anh Ken, Anh Dark vậy 2 anh sẽ dạy em cái gì? - Nó quay sang hỏi 2 anh của mình.

- Thằng Ken là chắc dạy em võ, còn anh sẽ dạy em về châm độc và thuốc giải - Dark nói.

- Thôi bây giờ em theo Kir học bắn súng trước đi. - Ken nói.

Nó đi theo Kir tới khu tập bắn súng.

Kir rất thân thiện, nó được Kir chỉ cho cách tháo lắp súng nhanh nhất có thể, chỉ nó các loại súng và công dụng của từng loại. Kir còn chỉ cách nó ngắm bắn đúng li tâm của cửa đối phương. Nó ban đầu hơi bỡ ngỡ nhưng cũng dần dà quen.

Nó học võ từ Ken. Ban đầu Ken chỉ cho nó 1 số thế đánh. Để nó tự luyện tập rồi cho nó thực hành với đàn em. Kết quả là nó bị 1 thằng đàn em đánh te tua. Ken thấy xót cho nó nên đã kêu tụi đàn em nhẹ tay nhưng nó phản đối. Nó nói phải để cho nó bị tụi đàn em đánh như vậy thì nó mới có ý chí luyện tập. Ken cũng chịu thua vì độ cứng đầu của nó.

Dark thì chỉ nó các nguyệt chí tử của con người. Chỉ nó điều chế độc được, cách tẩm độc lên kim, chỉ nó pha chế các loại thuốc giải. Ngoài ra còn chỉ nó cách bắn kim độc vào đối phương. Nó cũng cố gắng ra sức luyện tập. Ngày tháng khổ luyện của nó chính thức bắt đầu.

THE END

GTNV: Kir Wiliam, 20t cánh tay sắt lực của Ken. Quản lí 1 số việc quan trọng của bang. Giỏi bắn súng, võ và đua xe. Khá thân thiện như với kẻ thù thì máu lạnh tàn nhẫn. Biết điều chế tất cả các loại giải độc được. Tổng giám đốc Angel. Khá là nổi tiếng trong giới báo chí. Ngoài ánh sáng Kir khá nổi tiếng về độ đẹp trai tài giỏi. Top 10 doanh nhân trẻ của Italy.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Khổ Luyện

Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng .

Chương 79: Khổ Luyện

Nó ở Italy tính ra cũng được 1 tháng và cái tên Fiction Venus cũng đã khá nổi tiếng ở KingDom. Nó đã là hotgirl No.1 của KingDom. Rất nhiều đứa muốn hạ bệ nó nhưng đều bị nó xử đẹp. Nó là hotgirl không biết cười, chưa ai trừ Ken và Dark thấy được nụ cười của nó. Biết bao nhiêu hotboy đã tỏ tình với nó nhưng đều bị nó thẳng thừng từ chối. Nó bây giờ được coi như là 1 playgirl chính hiệu. Ở trường là vậy, khi ở bang nó lao đầu vào luyện tập. Nó học bắn súng khá thành thục, có vẻ do năng khiếu. Kir không cho nó bắn vào hình nhân nữa và cho nó thực hành với đàn em. Nó tập với 1 tên cao to bặm trợn. Súng là thật, đạn cũng là thật. Hoặc là nó chết hoặc là tên kia chết. Cấp độ luyện tập của nó dần dần khó lên. Có lần nó 1 chập 10 nhưng nó vẫn không sao. Trong quá trình luyện tập thì nó đã ăn 3 viên kẹo đồng nhưng chả hề hấn gì với nó. Sau khi được người của bang băng bó lấy đạn xong thì nó lại lao đầu vào luyện tập.

Còn về phần học võ với Ken nó cũng khá giỏi. Những cú xoay người né đòn từ đối phương, những quyền chí tử, cách lật ngược tình thế đều được nó học. Tuy nhiên học võ đem lại cho nó rất nhiều vết thương nhưng nó vẫn kiên trì luyện tập. Trong đầu nó vẫn nung nấu ý chí trả thù.

Còn học châm độc từ Dark thì nó hơi đoán. Nó biết pha chế tỷ lệ nhưng nó thường xuyên làm sai. Cứ lấy công thức này làm vào công thức kia khiến cho nó nhiều lần bị trúng độc. Trong 1 tuần ít nhất là nó trúng độc 3 lần. Nhưng bù lại thì nó phóng kim độc rất chuẩn. Nhẹ nhàng kết liễu mạng sống của đối phương.

Nó cứ thế sáng học ở KingDom về thì ra sức luyện tập. Khuôn mặt ngây thơ hồn nhiên của nó dần dần biến mất thay vào đó là khuôn mặt lạnh tanh, vô cảm của 1 sát thủ máu lạnh. Từ lúc rời khỏi nó không lúc nào nở nụ cười thật sự. Trong đầu nó nung nấu sự trả thù. Nó không bao giờ quên được cái ngày hôm đó. Ngày mà người nó yêu nhất đuổi nó ra khỏi nhà và đòi hủy hôn với nó, ngày mưa tầm tã, cái ngày mà người tên Lưu Hạ Băng đã chết. Nó đã thay đổi rồi. Thay đổi đến không ai ngờ được.

-----Trở Về Việt Nam xù-----

Từ khi nó đi hấn trở nên lạnh lùng. Hấn chả mảy may đến việc học hay quản lý Hạo Gia. Hấn chỉ suốt ngày đến bar uống rượu, đi đua xe hoặc là đến chỗ của bang hội khác gây sự đánh nhau. Tuệ Nhi cứ ở lại nhà hấn. Hấn chả nói gì cũng chả phản đối. Tuệ Nhi cứ từng bước từng bước chiếm đoạt lấy hấn. Lũ còn lại cũng chả biết làm gì ngoài việc thường xuyên đến quan tâm hấn, nếu không có bọn Hy thì hấn đã làm ra chuyện gì tất cả cũng không dám tưởng tượng nổi.

Phòng V.I.P 1 bar Win Lady.

- Hạ Băng cỡ này sao rồi chồng? - Jen hỏi.
- Anh cũng không biết nữa, có lần anh hỏi Ken nhưng anh ấy không trả lời. - Trung Hiếu.
- Chả nhẽ chuyện của Hạ Băng và anh 2 em chấm dứt như vậy sao? - Hy.
- Chả biết phải làm thế nào. Tất cả tại mụ Tuệ Nhi hết. - Chio.
- Cũng 1 phần lỗi do thằng Thiên. - Thế Huy.
- Mong mọi chuyện sẽ sớm được giải quyết. - Vĩnh Kỳ.

*Anh không hề nói những câu ngọt ngào

Anh không hề biết đáng yêu chút nào

Anh không hề không hề

Không hề giống như em đã mơ

Nhưng sao lại nhớ anh đến thế này

Nhưng sao lại nhớ cả đêm lẫn ngày

Nhưng sao lại sao lại

Sao lại cứ nhắc anh mãi thôi [Soái Ca - Bảo Uyên]*

Chuông điện thoại của Hy vang lên.

- Alo.

"..."

- Cái gì?

"..."

- Rồi! Tao biết rồi. Tụi tao tới ngay.

Nó rồi Hy cúp máy. Nghe giọng Hy có chút hốt hoảng, đám còn lại hỏi han.

- Có chuyện gì vậy? - Vĩnh Kỳ.

- Anh 2... đi đưa xe ở đường đưa Tử Thân bị tai nạn đang được đưa tới bệnh viện. - Hy hoảng.

Cả đám sùng sốt, vội vã ra khỏi quán bar lấy xe phóng thẳng đến bệnh viện.

_____ THE END _____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82

Tại bệnh viện.

Bác sĩ vừa ra khỏi phòng cấp cứu thì tụi Hy chạy tới.

- Bác sĩ. Anh 2 tôi? - Hy hỏi.

- Cậu ấy bị gãy tay và chấn thương nhẹ 1 số chỗ. Tạm thời đã không sao và được đưa đến phòng hồi sức rồi. - Bác sĩ.

Cả đám kéo nhau đến phòng hồi sức. Vào phòng hồi sức. Hấn đang nằm trên giường bệnh. Cả đám nhìn hấn mà thương cảm.

- Anh 2, Sao anh ra nông nỗi này chứ. - Hy buồn bã nói.

- Haizz. Hạ Băng mới đi có 1 tháng mà thằng Thiên vô bệnh viện 12 lần rồi đấy. - Thế Huy.

- Thằng này chán sống hay sao mà cứ vài ngày là đánh nhau, vài ngày đi đưa xe, lâu lâu còn chơi trò mèo vờn chuột với tụi cớm, còn bày đặt đi cướp hàng của bang khác nữa chứ. - Vĩnh Kỳ.

- Nó yếu đến mức điên rồi. - Trung Hiếu.

- Lần trước nếu mình không đến kịp chắc anh ấy chơi ma túy luôn rồi. - Jen nói.

Cả đám thờ dài ngoai ngán nhìn con người đang băng bó, vết thương chi chít trên người đang nằm trên giường bệnh.

Chả biết ai báo tin mà Tuệ Nhi đã có mặt tại bệnh viện khóc sụt sùi. Vừa bước vào đã lao lại nắm tay hấn khóc lóc, Tuệ Nhi chẳng quan tâm những người còn lại.

- Hạo..Thiên...hic...anh...có...sao...không..Hic...hic...em...lo...cho...anh...lắm..đó..hic...hic...

- Anh ấy chưa có chết, cô đừng trù ẻo. - Chio nói.

- Cứ như vợ anh ấy không bằng. - Jen châm vào.

Tuệ Nhi không nói gì nữa chỉ ngồi cạnh nắm tay quan tâm hấn nhưng tiếc rằng hấn vẫn chưa tỉnh.

1 tháng sau

Tại biệt thự Hạo Gia.

- Con nên đính hôn đi là vừa. - Ba hấn nói.

- Đúng đó. Dù sao con và Hạ Băng cũng hủy hôn rồi. - Mẹ hấn nói tiếp.

Trên bàn ăn đang có 4 người đó là ba mẹ hấn, hấn và Tuệ Nhi. Hy đã cùng Vĩnh Kỳ đi chơi.

- Ba thấy Tuệ Nhi cũng tốt hay là con với con bé. - Ba hấn nói.

- Bác này... - Tuệ Nhi ỏng ẹo cuối gằm mặt xuống tỏ vẻ ngại.

- Ba con nói đúng đấy. Con đính hôn với Tuệ Nhi đi. - Mẹ hấn cười.

Hấn vẫn im lặng ăn cơm.

- Hạo Thiên. Con nghe ba mẹ nói gì không? - Ba hấn nghiêm mặt.

- Tôi nghe. 2 người hỏi ý kiến cô ta đi. - Hấn hất cằm sang phía Tuệ Nhi.

- Tuệ Nhi con đồng ý làm con dâu ta không? - Mẹ hấn nhẹ nhàng.

- Dạ...dạ con thì sao cũng được. - Tuệ Nhi thẹn thùng.

- Vậy còn con. - Ba hấn nhìn hấn.

- Tùy 2 người. Tôi no rồi, lên trước. - Hấn nói rồi đứng dậy đi lên lầu.

Cả 3 người còn lại nhìn nhau cười. Tuệ Nhi sung sướng, ước muốn của cô ta sắp được thành hiện thực.

Tin thiếu gia của tập đoàn Hạo Gia và tiểu thư tập đoàn Minh Phong đính hôn đã lan rộng rãi, không ai là không biết. Lũ tụi Hy nghe chuyện đó hết sức ngạc nhiên. Thấy thái độ dửng dưng của hấn thì tất cả cũng đã hiểu được là do ba mẹ hấn sắp đặt, hấn không làm theo không được. Thiệp mời đã phát hết, tiệc cũng đã đặt. Tuệ Nhi vui sướng vì sắp được làm hôn thê của hấn. Hấn chẳng quan tâm vẫn cứ tiếp tục ăn chơi thâu đêm.

- EM biết tin gì chưa Venus. - Ken hỏi.

- Chuyện gì. - Nó thần nhiên thả lưng vào ghế sofa.

- Tuần sao là lễ đính hôn của Hạo Thiên.- Dark chen vào.

- Với ai? - Nó có vẻ thích thú.

- Tuệ Nhi. - Ken nhìn nó nói.

Nó khẽ nhếch môi, 1 nụ cười hiện lên trên môi nó khiến cho 2 người anh của nó thoáng rung mình.

- Có mời tập đoàn Angel không? - Nó hỏi.

- Có nhưng anh định để Kir đi. Vì anh và Dark bận nhập lô vũ khí từ Mỹ gửi sang. - Ken.

- Vậy để em đi với Kir. - Nó nói.

- Chắc chứ Venus. - Dark.

- Chấn chấn. - Nó khẽ cười, nụ cười của quý dừ.

- Ok vậy em với Kir đại diện cho Angel. Không cần chuẩn bị gì cả sao khi bay qua đó sẽ có người lo hết cho em và Kir.

Nó im lặng bỏ lên lầu, trong đầu nó đang toan tính chuyện gì đó. Có vẻ lần đính hôn này sẽ rất vui.

_____THE END_____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Đính Hôn Của Hạo Thiên

Thời gian tua nhanh, hôm nay đã là ngày đính hôn của hấn và Tuệ Nhi. Hấn chả có gì gọi là quan tâm đến việc đính hôn. Tuệ Nhi thì vui sướng hiện rõ rệt. Tiệc đính hôn được tổ chức ở nhà hàng Vĩnh Nguyên. Hội trường trang trí một màu hồng dịu nhẹ. Mọi thứ được trang hoàng rất lộng lẫy. Tụi Hy không ưa gì Tuệ Nhi nhưng vì nể mặt người lớn nên cũng có giúp đỡ 1 số chuyện.

7 giờ tối.

Khách mời đã đến đông đủ, tiếng nhạc du dương vang lên khiến người ta say đắm. Mọi người ai cũng vui mừng cho đôi "trao tài gái sắc". Từ bên ngoài 1 cặp trai gái bước vào (Đó mọi người là ai?) Cô gái mặc chiếc đầm dạ hội màu tím, xẻ tà để lộ đôi chân dài thon thả, trên đó đính vô vàn viên đá saphia, chiếc đầm mới nhất trong bộ sưu tập của nhà thiết kế nổi tiếng thế giới, tóc uốn xoắn ngang vai. Đi kèm với bộ đồ lộng lẫy là khuôn mặt lạnh lùng nhìn vào chỉ muốn đông cứng của cô gái. Bên cạnh là chàng trai mặc vest màu đen trông cực kì lịch lãm.

- Họ là đại diện của Angel bên Italy đó.

- Là đại diện của tập đoàn mỹ phẩm Angel.

- Nhìn họ đẹp đôi ghê.

- Nghe nói cô gái là người yêu cũ của thiếu gia họ Hà đó (Thiếu gia họ Hà là hấn đó)

Cô gái đó chính là nó, bên cạnh là Ken. Cả 2 đến 1 góc đứng quan sát bữa tiệc.

- Vâng! Xin cảm ơn mọi người đã có mặt ngày hôm nay. Hôm nay chính là lễ đính hôn của đôi trai tài gái sắc Hạo Thiên và Tuệ Nhi.

Cả hội trường dồn mắt về phía MC. Tên MC cứ thao thao bất tuyệt. 1 lát sau hấn và Tuệ Nhi bước lên sân khấu. Cô ta mặc chiếc váy cúp ngực màu hồng phấn, đuôi váy dài chạm đất. Trên váy có vô số viên ruby. Tuệ Nhi xoắn tóc bím nhẹ phần đuôi. Cô đội vương miện nhỏ trên đầu. Trông cô ta hôm nay rất là xinh. Hấn thì vest trắng. Khuôn mặt lạnh lùng không có nụ cười trên đó. Hấn chả ưa gì cái lễ đính hôn này. Hấn chỉ vì nể mặt người lớn nên mới có mặt.

- Mời đôi bạn trẻ của chúng ta trao nhẫn. - Tên MC lại nói.

Tuệ Nhi lấy 1 chiếc nhẫn ra đeo vào ngón áp út của hấn trên môi cô nở 1 nụ cười rất tươi. Hấn cũng lấy 1 chiếc nhẫn rồi đeo vào cho Tuệ Nhi. Cả hội trường nâng ly chúc mừng cả 2. Hấn và cô bước xuống dưới để tiếp khách.

Trong số khách mời thì nổi bật nhất là nó và Kir. Có thể nói nếu có được hợp đồng với tập đoàn Angel thì sẽ thu về cho họ 1 khoản lợi lớn nên ai cũng tranh thủ cơ hội.

Hấn ngay từ lúc nó mới bước vào thì đã nhận ra nó rồi. Cả xúc trong hấn vô cùng lẫn lộn. Gặp lại nó hấn rất vui nhưng tim hấn lại đau, đau vì vết thương

nó để lại cho hắn quá lớn, đau vì bên cạnh nó đã có 1 người con trai khác. Cảm xúc của hắn là nên vui hay buồn đây? Tuệ Nhi cũng đã thấy nó nên kéo hắn đến chỗ nó. Nó thấy 2 "vợ chồng" hắn tới thì vội quàng tay mình vào tay của Kir. Kir hơi ngạc nhiên nhưng rồi cũng đã hiểu ra.

Tuệ Nhi và hắn đến. Tuệ Nhi định mở lời chào hỏi nó thì.

- Chúc mừng 2 người, 2 người rất đẹp đôi. Chúc 2 người HẠNH PHÚC. - Nó nâng ly, nhấn mạnh 2 chữ cuối, khuôn mặt nó lạnh lùng không chút biểu cảm

Tuệ Nhi và hắn ngạc nhiên nhưng cũng nhanh chóng lấy lại phong độ.

- Cảm ơn em - Hắn cười gượng nâng ly rượu trên tay lên.

- Đây không phải là Kir William sao? Chào anh. - Tuệ Nhi thân thiện.

- Chào em. Hôm nay em rất đẹp. - Kir cười xã giao.

- Anh với Hạ Băng. - Tuệ Nhi cố tình hỏi.

- Hạ Băng? Ai cơ. Ý em là Venus hả? - Kir nói rồi quay sang nhìn nó.

- Mới đi mấy tháng mà vợ được anh giám đốc tập đoàn lớn rồi. Em giỏi quá. - Hắn mỉa mai nó.

Nó tức giận tím người nhưng vẫn cố bình tĩnh.

- Anh quá khen rồi. Anh cũng mới đây mà có hôn thê rồi đấy thôi. - Nó nói tay kéo Kir lại gần mình nhìn hắn đầy thách thức.

_____ THE END _____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Nói Chuyện

Thấy nó và hắn đang đứng nói chuyện thì tụi Hy đi lại. Cả đám rất vui vì được gặp nó nhưng trong đầu tất cả đang có 1 dấu chấm hỏi to đùng với người bên cạnh nó.

- Hạ Băng. - Hy chạy lại ôm nó.

- Tao nhớ mày quá. - Chio.

- Tao không nhận ra mày luôn đó. - Jen.

- Hạ Băng đây là. - Vĩnh Kỳ hắc cèm sang phía Kir.

- Tòilà Kir William. - Kir cười xã giao với tất cả.

Hắn không nói gì nữa, hắn chỉ nhìn nó. Mấy tháng rồi hắn chưa thấy được khuôn mặt đó, rất lâu rồi hắn chưa thấy được nụ cười của nó. Nó đang đứng đấy nhưng sao xa lạ quá. Nó đã khác rồi bên cạnh nó còn có 1 chàng trai hoàn hảo. Hắn chỉ đứng lặng người nhìn nó. Tuệ Nhi thấy biểu hiện của hắn thoáng tức giận nhưng vẫn cố nén lại, cô ta trừng mắt nhìn nó. Nó quay sang hắn bắt gặp ánh mắt đó thoáng bối rối. Nó cũng chưa biết phải đối diện với hắn như thế nào nữa. Nó cứ nghĩ rằng mình sẽ không sao nhưng nó đã sai lầm. Khi thấy hắn đứng bên cạnh Tuệ Nhi tim nó rất đau. Nó muốn người đứng bên cạnh hắn là nó chứ không phải Tuệ Nhi. Nó thật sự chưa quên được hắn, có lẽ muốn thật sự quên hắn nó cần 1 thời gian rất dài. Nó và tụi Hy nói chuyện rất nhiều nhưng có lẽ về nó đã lạnh lùng hơn. Hắn bỏ ngang bữa tiệc về đến bar. Tuệ Nhi cản nhưng hắn vẫn đi. Hắn vừa đi thì Tuệ Nhi tiến lại gần nó.

- Cô lên sân thượng gặp tôi 1 lát. - Cô ta nói nhỏ với nó.

Nó khẽ nhếch mép, nó nói gì đó với Kir rồi bước đi.

Trên Sân Thượng

Bầu trời đêm thật đẹp, hàng ngàn vì sao lấp lánh trên nền trời đen. Gió thổi mát lạnh. Từ trên nhìn xuống cảnh thành phố về đêm hiện ra. Những ánh đèn màu mè, những dòng người tập nập xen lẫn những bộ phận cuộc sống.

Cộp...cộp...

Tiếng gày cao gót vang lên. Nó bước đến lan can đứng cạnh Tuệ Nhi.

- Cô muốn gì. - Giọng nói lạnh tanh của nó vang lên.

- Cô đã đi rồi còn mò về đây làm gì chứ? Cô buông tha cho tôi và anh ấy đi. - Tuệ Nhi cất giọng.

- Hmm Tôi nói là về đây giành Hạo Thiên hả? - Nó mĩa.

- Tôi nói cô là thứ tro trên. Biến khỏi cuộc đời tôi và anh ấy đi. - Tuệ Nhi trừng mắt.

- Cô lấy tư cách gì? - Nó nhìn Tuệ Nhi.

- Tôi là hôn thê của anh ấy. Tôi cảnh cáo cô. Đừng cố ve vãn anh ấy nữa. Anh ấy là hôn phu của tôi.

- Mặc kệ cô đi chứ.

- Có! Cái đồ mặt dày.

- Còn thua xa cô

- Đồ tro trên. - Tuệ Nhi tức giận.

- Thứ gì của cô thì nhất định sẽ của cô. Thứ gì không phải của cô thì đừng cố mà tranh giành. - Nó nói rồi thản nhiên đưa mắt lên nhìn bầu trời đêm.

- Cô đâu không lại tôi đâu. Thứ mà Tuệ Nhi này muốn thì nhất định sẽ lấy cho bằng được. - Tuệ Nhi lườm nó.

- Cứ chờ xem. Tôi sẽ vạch trần mọi chuyện. - Nó khẽ cười, nụ cười của ác quỷ.

Tuệ Nhi khẽ rùng mình nhưng vẫn cố bình tĩnh.

- Nếu cô có bản lĩnh thì ngày hôm nay cô đã không thua tôi. Tỉnh lại đi Hạ Băng. Cô thực sự đã thua tôi. Cô đã thua Tổng Tuệ Nhi này. - Tuệ Nhi khẽ nhếch môi.

- Cung à. Cuộc chơi mới bắt đầu thôi. Đừng vội đắc ý. - Nó nói rồi bỏ đi. Tuệ Nhi khẽ run sợ trước khí chất của nó.

- Kir. - Nó gọi.

Kir đang đứng nói chuyện với 1 số người, nghe nó gọi thì anh bước lại chỗ nó.

- Có chuyện gì. - Kir nhú mày.

- Đi về Italy. - Nó lạnh lùng.

- Nhưng mà... - Kir ngạc nhiên.

- Anh không về thì em về 1 mình nha. - Nó đe dọa.

- Ok! Anh về. - Kir cười với nó.

THE END

P.s: Vote cho mị đi thw thw

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 85

Cả 2 ra xe về biệt thự của Ken ở . Vừa đến biệt thự cả 2 lên máy bay riêng bay về Italy.

Trên máy bay.

- Này Venus. - Ken quay sang nó hỏi.
- Há? - Nó nhìn Kir.
- Chuyện lúc nãy...- Kir ngập ngừng.
- Em xin lỗi. Lúc nãy chỉ giả vờ nói như vậy thôi. - Nó nói.
- Không sao, nhưng anh có chuyện muốn hỏi.
- Cứ nói.
- Em thấy anh như thế nào. - Kir nhìn vào mắt nó.

Nhìn kĩ thì Kir là 1 người đẹp trai không thua kém gì hấn. Về mặt tiền bạc thì cũng rất là giàu. Nói chung là 1 người hoàn mỹ.

- Đẹp trai, tài giỏi, thân thiện. - Nó thành thật.
- Vậy em có thích anh không? - Kir nửa đùa nửa thật.
- Há? - Nó ngạc nhiên quay sang nhìn Kir.

Kir chỉ cười rồi quay mặt ra phía cửa ngắm nhìn màn đêm từ trên máy bay. Nó nghe câu hỏi của Kir thoáng bối rối nhưng vì mệt quá nên nó thiếp đi luôn. Kir quay lại nhìn thì thấy nó đã ngủ. Kir khẽ cười đỡ nó vào vai mình. Nó trông rất đẹp. Lông mi cong vút. Khuôn mặt khác hẳn lúc bình thường. Kir ngắm nhìn nó. Kir nghĩ thầm.

"Có lẽ cuộc đời em đã chịu nhiều sóng gió. Nhưng em hãy yên tâm. Anh sẽ luôn bảo vệ em. Anh sẽ khiến em phải yêu anh"

Hấn rời khỏi nơi tổ chức lễ đính hôn thì đến thẳng bar Win Lady. Hấn uống rất nhiều rượu. Hấn chả biết phải làm sao nữa. Hấn dặn lòng là phải hận nó, phải căm ghét nó nhưng khi thấy nó hấn chỉ muốn lao vào che chở, hấn chỉ muốn được yêu thương nó. Hấn thấy nó đi cùng với Kir thì rất đau lòng. Hấn cứ thế uống rất nhiều rượu. 1 con nhỏ ăn mất thiếu vài từ sân nhảy bước đến gần hấn.

- Anh. - Nhỏ đó ngọt sớt.

Hấn nhìn cô ta khẽ cười lạnh.

- Muốn gì?
- Muốn làm cho anh vui thôi mà. - Nhỏ đó ngồi lên đùi hấn.

Hấn nhếch mép kéo nhỏ vào mình. Đặt lên môi nhỏ 1 nụ hôn. Nhỏ cũng nhiệt tình đáp trả. Hấn dứt ra đưa tay lên khóa miệng.

- Anh thấy sao? - Nhỏ nhìn hấn ngon ngọt.
- Tanh! Bẩn! Và BIẾN. - Hấn nói rất nhẹ nhàng nhưng làm nhỏ giật mình. Nhỏ thấy thái độ của của hấn cũng biết điều vội vã chạy đi. Hấn thì vẫn tiếp tục uống rượu.

2 giờ sáng.

Hấn chả biết bằng cách gì mà về được tới nhà. Hấn loạng choạng bước đi. Tuệ Nhi biết hấn về nên vội vã xuống đỡ hấn.

- Hạo Thiên. - Cô ta thốt lên.
- Hạ Băng. - Hấn mơ màng nói.

Tuệ Nhi đứng hình. Trong tim cô ta nhói lên từng đợt.

Tuệ Nhi cố đỡ hấn lên phòng.

- Hạ Băng, Anh Yêu Em. - Hấn mở miệng.

- Em là Tuệ Nhi. - Tuệ Nhi cố giữ bình tĩnh mà nói.

- Tuệ Nhi hả? Cô ta là thứ rẻ tiền. Nếu không vì cô ta sảy thai tôi đã đuổi cô ta đi rồi. - Hấn nằm trên giường nói.

Tuệ Nhi sững người khi nghe hấn nói. 1 giọt nước mắt từ khóe mi khẽ rơi. Hấn ngủ thiếp đi. Tuệ Nhi cười nhạt rồi bước ra khỏi phòng. Trong lòng Tuệ Nhi đang rất buồn nhưng cô ta lại càng hận. Hấn nó đã đi rồi mà hấn vẫn còn thương nhớ. Trong đầu cô nung nấu phải nhất định thế chỗ nó trong tim hấn. Nhất định phải để hấn quên đi nó.

Nó vừa về Italy đã lao đầu vào luyện tập. Nó nhất định phải chuẩn bị kỹ càng cho "Cuộc Chơi" của nó và Tuệ Nhi. Nó luyện tập rất kiên trì. Trên người nó chỉ chút vết thương. Nó chẳng để ý đến. Nó cứ lao đầu vào tập luyện. Nó thường xuyên bị đánh ngã nhưng vẫn cố đứng dậy. 2 người anh nó với Kir lo lắng cho nó khuyên nó nên tập ít lại nhưng nó vẫn cứng đầu không nghe vẫn cứ luyện tập theo cách của mình. Nó đang đi từng bước trên con đường mang tên "SÁT THỦ".

Thời gian cứ thế trôi đi mãi, con người ai cũng thay đổi đến mức chóng mặt chẳng còn nhận ra.

_____THE END_____

Note: Chap sau sẽ thấy được chế Băng lột xác, ai hóng kh? Nhớ vote và cmt cho au nha

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Fiction Venus - Máu Lạnh - Tàn Nhẫn

2 năm sau

12 giờ đêm bar Virgin, Italy

Từ cửa 1 cô gái tóc đỏ mặc áo ống đen để lộ hình xăm vương miện đen trên bả vai trắng ngần, khoác hờ 1 chiếc áo khoác jacket, quần short ngắn, chân đi boots cao, đeo mắt kính đen to bản, trên cổ đeo 1 sợi dây chuyền hình đầu lâu. Trông cô gái đó đúng chuẩn playgirl. Cô gái vừa bước vào mọi người đã dồn hết sự chú ý vào cô. 1 tên tóc tím từ sàn nhảy không biết sống chết đến bên cạnh cô gái, vòng tay qua eo cô ta.

- Em là người mới hả? Đi với anh đêm nay nha cưng. - Tên đó nói với cô gái.

Cô gái đưa mắt nhìn tên đó, khẽ nhếch mép.

Pằng

Tên đó trợn mắt khụy xuống, chết ngay lập tức.

Cả bar xanh mặt vì hành động của cô gái. Cô gái hạ súng xuống và cất vào đôi boots. Từ quầy pha chế, quản lý của bar chạy đến.

- Chị Hai. - Tên quản lý cúi đầu.

- Dọn sạch. Họ đang ở đâu? - Cô gái nói với chất giọng lạnh băng.

- Dạ. Mọi người đang ở mất thất. - Tên quản lý lễ phép.

Cô gái bỏ đi vào trong. Trên người cô gái toát lên 1 vẻ lạnh lùng băng cốc, ai nhìn thấu cũng rùng mình.

Cô gái bước vào phòng V.I.P 1. Gỡ sợi dây chuyền đầu lâu trên cổ xuống. Cô lấy mặt đầu lâu gỗ vào cạnh bàn 3 cái. 1 cánh cửa được mở ra từ bức tường. Cô bước vào trong, cánh cửa khép lại. Sợi dây chuyền đó là sợi đặt biệt, chỉ có bang chủ, bang phó, thủ lĩnh cấp cao và các lão đại của bang Black Royal mới có.

Tại Mật Thất.

Cô gái lúc này đi cùng 3 người khác. Những lão đại và thủ lĩnh cấp cao ngồi ở hàng ghế dưới, sau lưng họ là 2 hàng cận vệ của bang. Thấy cả 4 bước vào tất cả đứng dậy cúi đầu chào.

- Anh Ken, Anh Dark, Anh Kir, Chị Venus.

Cả 4 ra hiệu cho tất cả ngồi xuống. 4 người bước lên 4 cái ghế cao nhất được chuẩn bị sẵn.

Cô gái lúc này chính là nó. Sau 2 năm khổ luyện nó đã trở thành chị cả của Black Royal. Trong Thế Giới Ngầm ở Italy không ai là không biết cái tên Venus. Nói đến Venus của Black Royal thì người ta nghĩ ngay đến 1 cô gái cực kì xinh đẹp, lạnh lùng và vô cùng tàn nhẫn với kẻ thù. Nó thật sự đã trở thành người khác, trở thành 1 sát thủ máu lạnh.

Ken, Dark và Kir hôm nay họ đều mặc áo sơ mi đen bung 3 cúc đầu để lộ ra bờ ngực rắn chắc cùng hình xăm vương miện đen trên đó. Bá khí từ 4 con người vừa bước vào tỏa ra khiến cho ai cũng sợ.

- Đem Jok và Vic vào đây. - Kir lên tiếng.

2 tên vệ sĩ bước ra ngoài, lát sao họ lôi 2 người vào.

- Bỏ ra. - Jok hét.

- Tao nói với bang chủ là tụi mi tiêu đời. - Vic.

Jok và Vic là 2 thủ lĩnh của bang nhỏ trực thuộc Black Royal. Tuy nhiên dạo gần đây chúng đang lên kế hoạch liên kết với bang khác để lật đổ Black Royal.

- Anh Ken. Tụi cận vệ càng ngày càng quá đáng. - Jok nhìn Ken.

- Xử mẹ hết tụi này đi. - Vic chêm vào.

- Câm miệng. - Dark.

Jok và Vic xanh mặt.

- Tại sao lại phản bội bang. - Ken nói.

- Tụi... tụi em không có. - Jok run.

- Tụi...em...em nào dám. - Vic nói mồ hôi hột ứa ra.

- Còn chửi à. - Nó cất giọng. Tay quăng xuống chỗ Jok và Vic 1 xấp hình và tài liệu.

Trong đó có hình cả 2 ăn uống, đi bar với kẻ thù của bang. Hình chụp từ camera cho thấy cả 2 đến trụ sở (tập đoàn Angel) lấy cắp tài liệu, hình cả 2 buôn bán ma túy (Bang cấm buôn ma túy). Và tài liệu ghi rõ mọi hoạt động của cả 2.

Sau khi nhìn thấy cả 2 tái mặt, nhìn nhau mà run rẩy.

- Nói luật của bang nếu quy theo tội phản bội. - Kir nói.

- Điều 35 trong chương 12.... - Jok run rẩy nói lắp bắp.

- Nếu phản bội thì sẽ phải chết bằng các thứ như: dao, thuốc độc, súng, lưu huỳnh, roi, ... Hoặc sẽ thách đấu với 1 trong 4 boss của bang (Ken, Dark, Kir, Venus). Nếu thắng sẽ được tha. Thua thì boss sẽ xử lí theo cách riêng của họ. - Vic tiếp lời của Jok.

- Vậy chọn đi. - Ken.

- Tôi...tôi chọn súng. - Jok nói.

Pằng

Jok ngã xuống sàn. Máu từ lồng ngực chảy ra. Người bắn phát súng đó không ai khác chính là nó. Nó cách Jok mấy mét nhưng bắn cực chuẩn, 1 phát ngay li tâm khiến cho Jok khụy xuống chết ngay. Nó từ tốn cất súng vào đôi bốt.

- Còn mày. Vic mày chọn gì! - Dark.

Vic run rẩy nhìn xác của Jok.

- Tôi chọn phương án 2.
- Vậy muốn thách đấu với ai? - Kir nhếch môi.
- Tôi... Tôi thách đấu với Venus. - Vic nhìn nó.

----- THE END -----

Chap sau sẽ thấy được thành quả khổ luyện của nó ^^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lòng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Fiction Venus - Máu Lạnh - Tàn Nhẫn (2)

Nó khẽ cười, đứng dậy bước xuống cạnh Vic. Từ lúc qua Italy đến giờ nó rất ít khi nở nụ cười. Nhưng nếu nó cười thì nhất định sẽ có chuyện xảy ra. Vic thoáng run vì nụ cười của nó.

- Tay không hay vũ khí. - Nó lạnh tanh.
- Tay...tay không. - Vic

Nó không nói gì nữa đưa tay thủ thế. Vic cũng giờ tay lên. Ken, Dark và Kir cùng với các lãnh đạo và lão đại chăm chú quan sát.

Vic lao vào nó tung những đòn hiểm hóc. Vic đánh vào mặt hông và bụng nó nhưng đều bị nó đỡ. Nó nhẹ nhàng né từng đòn. Vic xoay người đá vào lưng. Nó ngã người ra phía trước và tung lại cho Vic một cước ngang hông, bị trúng đòn đó Vic khẽ nhăn mặt nhưng vẫn lao vào đánh tiếp. Vic nắm một tay của nó vật nó ngã. Nhưng nó xoay người và đá một cái vào bụng Vic. Vic khụy xuống nhưng vẫn tin một đòn vào chân nó khiến nó té ngã. Nhân cơ hội đó Vic tấn công tới tấp. Nó liên tục né. Nó đứng dậy tung một cước vào ngực Vic khiến cho Vic ngã xuống và ngồi dậy không nổi. Nó bước đến bên Vic, nhấn gót của đôi boot lên ngực Vic. Bây giờ Vic đang nằm dưới chân của nó.

Tất cả những người ở đó thẳng phịch về trình độ của nó.

- Tôi thua cô. - Vic thở dốc.

Nó nhếch môi.

Tùy cô xử lí tôi. - Vic nói tiếp.

- Đây là cái kết của phản bội Black Royal. - Nó nói.

Nó ấn nhẹ gót giày, 1 con dao nhỏ từ gót đôi boot bật ra. Nó nhẹ nhàng rạch áo của Vic. Hình xăm vương miện đen trên ngực Vic hiện ra. Nó ấn con dao trong gót giày vào hình xăm đó và kéo gót thành hình tròn.

- A a a. - Vic kêu lên.

Máu từ vòng tròn nó vẽ tuôn ra. Nó vẽ thêm 1 chữ "X" lên vòng tròn. Mùi máu tanh xộc lên. Sau đó nó ấn mạnh gót giày lên ngực Vic. Ấn chỗ cách tim vài cm. Nó ấn sâu con dao trong giày vào lồng ngực Vic.

- A a a a. - Vic hét lên.

Tất cả thoáng rung mình vì hành động của nó. Tuy nhiên Vic vẫn chưa chết.

Phập

Thanh thủy thủ ghim thẳng vào đầu Vic. Thanh thủy thủ đó chính là do nó phóng. Vic trợn mắt lên, con ngươi đỏ tươi trừng mắt nhìn nó. Nó thu dao trong đôi boot. Nó rút thanh thủy thủ ra khỏi đầu Vic, máu ứa ra lênh láng, mùi tanh xộc lên cánh mũi. Nó cật thanh thủy thủ vào thắt lưng rồi bước lên ghế ngồi.

Bộp...bộp...bộp

Đám thủ lĩnh và lão đại ở dưới vổ tay thần phục.

- Không hổ danh là Venus.
- Rất tuyệt tình và tàn nhẫn.
- Đó là cái kết của kẻ phản bội.
- Đúng là Venus máu lạnh.

Bla...bla...

Nó, Ken, Dark và Kir đứng dậy.

- Cái kết của kẻ phản bội không bao giờ tốt cả. Vậy nên nếu ai có ý định phản bội thì nên dừng lại ngay khi còn có thể. Đừng để như 2 tên Jok và Vic. - Ken nói.

- Giải Tán. - Dark.

Cả 4 bước ra. Những người trong mật thất cũng vội vã rời khỏi đó.

Phòng khách biệt thự Royal (Italy)

- Trụ sở Black Royal bên cần người quản lý đây Ken. - Kir nói.
- Hay về 1 chuyến đi. - Dark.
- Cũng được đây. - Ken nói.
- Em về không Venus? - Kir hỏi nó.
- Tùy. - Nó rất kiêu lời.
- Rồi vậy chuẩn bị đi, thứ 5 sẽ về. - Dark.

Nó bỏ lên phòng. Bước vào căn phòng màu xám tro của mình. Nó ngồi lên giường. Thò tay xuống gối lôi ra 1 tấm hình. Đó là tấm hình nó và hân đang kiss nhau (ai còn nhớ lịch sử tấm hình kh? Nếu không lật lại chương 62, 63, 64 coi lại ^^)

Trong 2 năm qua nó đã mạnh mẽ lên rất nhiều, vết thương lòng hân gây ra cho nó cũng đã nguôi ngoa đi phần nào. Nhưng nếu nói là quên đi hết thì có lẽ nó chưa quên được.

- Anh à. Anh có khỏe không? 2 năm qua sống tốt không? Anh đã quên em chưa? Đến lúc em tìm ra sự thật rồi. Em sẽ cho Tuệ Nhi biết, cái giá của hân hại em.

Nó nhìn tấm hình khẽ cười, nụ cười mang nhiều tâm sự. Nó ngã lưng xuống giường, khép mi và ngủ 1 giấc thật sâu.

----- THE END -----

Au xin lỗi, tại nhà ai có chuyện. Xin lỗi nhiều mà à mà các bạn đoán xem nó về thì sẽ gặp được hân ở đâu? Ai đoán đúng au tặng chap cho bạn đó ^^

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: TRỞ VỀ

MÃI CỦA TÔI NHÉ! TẦNG BĂNG LẠNH LÙNG .

CHƯƠNG 85: TRỞ VỀ

Trở về xú.

Sau 2 năm mọi chuyện đã thay đổi khá nhiều. Jen và Trung Hiếu đã kết hôn. Vĩnh Kỳ và Hy thì cũng chuẩn bị kết hôn. Chio thì quản lí tập đoàn khoán sản Trương Gia. Thế Huy chú tâm vào lo cho Đỗ Hòa. Tuệ Nhi luôn tìm cách để hấn cưới cô ta nhưng đều thất bại. Hấn thì vừa lo cho tập đoàn Hạo Gia vừa lo quản lí bang với Vĩnh Kỳ và Thế Huy. Tuy nhiên trong lòng hấn vẫn chưa quên được hình bóng người con gái đó.

Phòng V.I.P 1 bar Win Lady

- Này Thế Huy sau không kiếm em nào quen đi. - Vĩnh Kỳ ngồi cạnh Hy nói.
- Đúng đó, cả con Chio nữa. Cả 2 định là cặp đôi ế bền vững hả? - Jen chen vào.
- Không phải là ế. Có cả trăm người muốn quen tao mà tao không chịu đấy thôi. - Thế Huy cười tự sướng.
- Tao cũng vậy. Tao chỉ là đang chờ người trong mộng tao thôi. - Chio đùa.
- Người trong mộng mày là ai? - Hy hỏi.
- Đúng đó, tao chưa nghe mày nói bao giờ đâu. - Jen chen vào.
- Tụi em nhớ 2 cái người mà đi chung với Hạ Băng lúc trước không? Cái người tên Dark ấy. Chio đang tương tư người đó đó. - Trung Hiếu cười nói.

Chio đỏ mặt. Từ khi gặp Dark ở trường học vào 2 năm trước thì Chio đã bị trúng tiếng sét ái tình. Kể từ đó Chio cứ tìm Trung Hiếu mà hỏi về Dark suốt.

- Mày biết tin gì của em ấy không Hiếu. - Thế Huy hỏi.
- Tao cũng không biết nữa. Anh Ken chỉ nói là em ấy đã gia nhập Black Royal thôi nhưng không cho biết thêm tin gì nữa. - Trung Hiếu.

Hấn nãy giờ ngồi 1 góc. Hấn nghe hết tất cả. Hấn cũng muốn đi tìm nó nhưng hấn không thể. Hấn không cho phép bản thân tha thứ cho người con gái đó. Có lẽ do hấn đã yêu nó quá nhiều rồi, yêu nhiều nên thành ra hận cũng rất là nhiều.

Cả 7 người tiếp tục uống rượu vui chơi ở bar đến khuya mới chịu về.

Biệt thự Hạo Gia.

- Hạo Thiên. Anh đi đâu đến giờ này mới về. - Tuệ Nhi ỏng ẹo.
- Đi đâu mặc tôi. - Hấn lạnh lùng.
- Ồ. Em là hôn thê của anh mà. - Tuệ Nhi ảm ức.
- Kệ cô. - Hấn vẫn lạnh lùng.
- Anh không yêu em à. - Tuệ Nhi làm nũng.
- Không. - Hấn phũ phàng.
- Có phải anh còn nhớ đến con Hạ Băng không? - Tuệ Nhi vùng vằng.
- Thì sao? - Hấn.
- Anh nên nhớ chính cô ta phản bội anh, chính cô ta đã giết chết đứa con của chúng ta. Lần trước trong lễ đính hôn cô ta còn đi với bạn trai mới của mình nữa đó. - Tuệ Nhi quát.

Hấn không nói gì nữa, lơ Tuệ Nhi đi, và bỏ lên lầu. Hấn nghe Tuệ Nhi nói mà sống mũi cay cay. Hấn không muốn tin những lời mà Tuệ Nhi nói. Hấn muốn những lời Tuệ Nhi nói là nói dối. Nhưng trở trêu thay đó lại là "sự thật". Hấn bỏ lên lầu và đóng sầm cửa lại.

Những ngày sau trôi qua 1 cách vô vị.

*Xin thông báo, chuyến bay mang số hiệu MH-7853 từ Italia sang Việt Nam sắp hạ cánh. Xin nhắc lại

Tiếng phát thanh viên trong sân bay vang lên.

-----10p sau-----

Từ trong bước ra 4 người. Mọi sự chú ý của sân bay đổ dồn vào họ, 4 người đó không ai khác chính là Nó, Ken, Kir và Dark.

Nó mặt chiếc short ngắn để lộ cặp chân dài trắng nõn. Áo trễ vai để lộ ra hình xăm vương miện đen. Mái tóc hung đỏ được cột cao lên. Phần nửa khuôn mặt được che bởi cặp kính đen to bản. Chân đi boots cao trông vô cùng sành điệu.

3 người còn lại thì là 1 cây đen toàn tập. Áo sơ mi đen bung 3 cúc đầu để lộ ra bờ ngực rắn chắc cùng hình xăm vương miện đen đặc trưng của bang Black Royal. Khuôn mặt chỉ che 1/2 bởi chiếc kính đen. Cả 4 người xuất hiện như chấn động sân bay. Ai cũng phải ngoái nhìn họ. Ra đến cổng sân bay 1 chiếc Limous đã đợi sẵn ở đó. Cả 4 bước lên xe, xe phóng thẳng đến biệt thự Royal (Biệt thự ở , lúc trước Ken và Dark từng ở)

Vừa về đến biệt thự cả 4 đã lên phòng để nghỉ ngơi, có lẽ họ đã khá mệt mỏi vì chuyến bay dài.

THE END

Mấy rds tiếp tục đoán sẽ gặp ở đâu nha. Au thấy có bạn trả lời đúng rồi đó ^^ . Nhớ vote nha. Yêu mấy

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Bar Vinzy - Chúng Ta Sẽ Gặp Lại

ãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng .

Chương 86: Bar Vinzy - Chúng Ta Sẽ Gặp Lại.

Chap này au tặng bạn LinhThy685

9 giờ tối.

Nó từ trên lầu đi xuống. Ken, Dark và Kir đang ngồi dưới phòng khách.

- Venus đi bar không? - Ken hỏi.

- Cũng được. - Nó ngồi xuống ghế sofa.

- Lâu quá không đến Vinzy. Đến đó xem tình hình quá như thế nào đi. - Kir.

- Vậy chuẩn bị đi. Lát chúng ta đến Vinzy. - Dark.

Nó mặc chiếc áo 2 dây màu đen, khoác hờ 1 chiếc khoác jeans, quần short ngắn chân đi boots, mái tóc hung đỏ cột cao lên, khuôn mặt vẫn lạnh lùng vô cảm

Ken thì trung thành với style đen toàn tập. Áo thun đen đi với quần jeans đen, đeo thêm cặp kính đen to bản nữa trông vô cùng ngầu và chất (Ông Ken này hình như đi đám ma ^^)

Dark thì áo sơ mi xanh khói với quần jeans mài (style gì đây chời ==") tóc thì cũng đã nhuộm màu xanh khói (Ảnh cuồng xanh khói)

Kir thì áo thun trơn màu đen, quần jeans mài, khoác ngoài 1 chiếc áo jacket, đầu đội cái snapback trông vô cùng năng động.

Cả 4 ra ngoài sân. 4 chiếc mô tô phân khối lớn sáng bóng dựng đó chờ sẵn. Cả 4 lên xe, gò ga phóng thẳng đến bar Vinzy.

- Ê. Thiên. Bar Vinzy cỡ này đất khách lắm. Kéo hết khách bên mình qua đó hết rồi. - Vĩnh Kỳ.

- Nghe nói bên đó muốn đánh sập các bar khác. - Thế Huy.

- Qua bên đó quây đi hai. - Hy chen vào.
- Ý kiến hay. Lâu quá không đập phá rồi, ngứa tay quá. - Chio chen vào.
- Phải làm cho bar đó nghĩ mở cửa luôn. - Jen.
- Bar Vinzy sao nghe quen quá ta. - Trung Hiếu nhú mồm.
- Thôi được rồi. Đến Vinzy quây tung bùng 1 bữa đi. - Hấn.

Cả đám tụi hấn bước ra khỏi bar Win Lady phóng xe thẳng đến bar Vinzy.

Cả 4 người nó, Ken, Dark và Kir bước vào bar Vinzy thì mọi hoạt động của bar dừng lại hẳn. Từ đâu 2 tên chơi chơi ăn mặc chả giống ai kênh kiệu bước lại.

- Tụi bây lần đầu đến đây phải không? - 1 tên tóc vàng nói.
- Nhìn cũng được. Nhưng tụi bây hơi kênh kiệu. - Tên tóc tím bên cạnh tiếp lời.
- Tụi bây là cái thá gì chứ. - Kir nói.
- Bọn này láo. - Tên tóc vàng nói.
- Nhưng mà thôi, để cô em này đi với tụi tao 1 đêm thì tụi tao sẽ bỏ qua cho. - Tên tóc tím chỉ tay vào nó, nhìn nó với ánh mắt thèm thuồng.

á á á

Tên tóc tím hét lên vì bị nó bẻ tay.

- Bỏ ra. Tụi tao là người của bang Black Royal đó. - Tên tóc tím hét lên.
- Black Royal hả? - Dark nhếch môi.
- KELVIN.- Ken hét lên.
- Mày dám gọi tên quản lí ở đây như vậy sao. Bộ chán sống hả. - Tên tóc vàng nói.

Từ trong 1 thanh niên ăn mặc toàn hàng hiệu bước ra.

- Thằng nhãi nào kêu tao. - Kelvin quát.
- Thằng này nè. - Ken hất cằm.

Kelvin giật mình nhìn 4 người tụi nó.

- Ủa bang chủ hả? Sao về mà không nói để em r đón. - Kelvin cười.
- 2 thằng này là sao? - Kir hất cằm.
- Tụi nó là cận vệ mới tuyển. - Kelvin nói.

2 tên đó nghe cuộc đối thoại thì xanh mặt run rẩy.

- Láo vãi. Đòi xử tụi này luôn đó. Chả được tích sự gì mà cứ bỏ bỏ cái miệng. - Dark.
- Đề em dạy lại tụi nó. - Kelvin.
- Xử 2 thằng đó. - Nó nói mặt lạnh tanh không chút biểu cảm.
- Cô là. - Kelvin nhú mồm.
- Venus. - Nó lạnh lùng nói.
- À, đã từng nghe tên của chị rồi. Nhưng nhất thiết phải xử không? - Kelvin nói.

- Không nhắc lần 3. - Nó lườm khiến Kelvin lạnh sống lưng.
- Bậy đâu. Ra đây xử thằng này coi. - Kelvin chỉ tay vào 2 tên đó.
- 2 tên đó nghe thấy thì run như cầy sấy.
- Bang chủ. Chị Venus. Anh Kelvin tha cho tụi em. - Cả 2 nói.
- Đản em từ trong bước ra lòi 2 tên đó ra ngoài.

Cả bar ngạc nhiên vì 4 người tụi nó. Nhưng lát sau cũng trở về vẻ ồn ào náo nhiệt như lúc đầu.

Cả 4 cùng Kelvin bước vào phòng V.I.P 1.

- Lâu quá các anh mới về đây. Bỏ gần 2 năm cho em lo. - Kelvin.
- Thì tạo cơ hội cho chú mày phát huy còn gì. - Dark cười.
- Đạo này làm ăn sau rồi. - Ken hỏi.
- Cũng được, mới tậu được lô rượu ngoại cực hiếm. - Kelvin nói.
- Bạn gái gì chưa? - Kir đùa.
- Chối ôi. EM xấu như gì ai mà thương.
- Chú cứ nói quá. Hay tại kén cá chọn canh đây. - Ken.
- Hi hi. Mà chị Mẫn nhớ anh lắm đó. Cứ hỏi anh suốt.
- Không biết cô ấy sao nữa. Lâu quá không gặp anh cũng rất nhớ. - ken trầm ngâm.

Chuông điện thoại Kelvin chợt vang lên.

- ALô

"..."

- Mịa nó. BANG nào vậy? - Kelvin tức giận buồn vài câu chửi thề.

"..."

- Tao và bang chủ ra liền. - Kelvin nói rồi cúp máy.

- Chuyện gì vậy? - dark hỏi.

- Mịa kiếp. BANG The Win tới phá quán làm vỡ mẻ lô rượu ngoại trị giá 3 tỉ rồi. ANH Ken ra xử đi. - Kelvin tức tối.

- The Win ư? - Ken tròn tròn mắt.

Ken, Dark và Kir quay sang nhìn nó.

Nó khẽ nhếch mép.

- Đề em giải quyết. Các anh không cần ra mặt. - Nó nói rồi nở 1 nụ cười mỉa mỉ và bước ra ngoài.

_____THE END_____

Chap sau sẽ rất zui. À mà chap này au làm dài hơn đó. Mấy rds đừng giận. Yêu mấy rds. Nhớ vote nha. *thw thw*

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Quà Gặp Lại

Mãi Cửa Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng.

Chương 87: Quà Gặp Lại.

* Xoảng *

Cây gậy bóng chày đã yên vị trên giá trưng bài rượu. Rượu vỡ tan tành chảy lênh láng. Chio thì chạy lên chỗ bàn DJ đập phá. Thế Huy, Trung Hiếu, Vĩnh Kỳ, Nhựt Hy, Jen thì đánh nhau với tụi đàn em trong quán. Khách trong quán bị dọa chạy hết. Đa số đàn em bị hạ gục. Mùi máu tanh xộc lên cánh mũi

- Đứa nào chủ của quán bar này. - Hấn nói lớn.

- LÀ TÔI. - Nó bình thản bước ra. Tụi đàn em thấy nó thì cúi chào.

7 người còn lại nhìn trân trân vào nó. Nó nhìn tất cả bằng ánh mắt băng giá.

- Hạ Băng. - Hy nói.

- Đúng rồi. Là Hạ Băng. - Jen.

- Có thật là em không Hạ Băng. - Vĩnh Kỳ nói.

Tất cả hết sức ngỡ ngàng vì gặp nó trong tình trạng như thế. Họ không ngờ nó lại thay đổi như vậy, thay đổi 1 cách chóng mặt chả còn nhận ra. Hấn đứng như trời trồng nhìn nó. Hấn chả biết cảm xúc của mình bây giờ là gì nữa. Hấn chả biết mình nên vui hay nên buồn nữa. Quả thật đây là 1 bất ngờ lớn đối với hấn.

- Hạ Băng. Sao mày thay đổi quá vậy? - Hy nói.

- Em nói gì đi chứ. - Thế Huy.

Nó nhếch môi nhìn hấn. 4 mắt chạm nhau.

- Tôi không phải là Hạ Băng - Nó lạnh lùng.

- Em nói dối. Em chính là Hạ Băng. Là Luru Hạ Băng - Hấn nãy giờ im lặng mới lên tiếng.

Nó nhìn hấn bằng ánh mắt lạnh lùng.

- Luru Hạ Băng đã chết từ 2 năm trước rồi. Tôi là Venus không phải Hạ Băng.

- Hạ Băng chính là em mà. Sao em lại thay đổi như thế chứ. Em không còn là em nữa rồi. - Trung Hiếu.

Nó chả nói gì nữa đảo mắt lướt khắp bar để tính toán thiệt hại.

- Tại sao các người lại đến phá bar của chúng tôi. - Nó lãnh đạm.

- Chỉ là hiểu... - Hy định nói.

- Thích thì phá thôi. - Hấn nhếch môi thách thức.

- Bar của tôi và các người nước sông không phạm nước giếng. Các người muốn gì ở bar Vinzy này. - Nó vẫn trung bộ mặt lạnh lùng.

- Tụi này không... - Vĩnh Kỳ định giải thích.

- Bọn này muốn đánh sập cái bar Vinzy này đó. - Hấn cắt ngang lời của Vĩnh Kỳ.

- HẠO THIÊN. -Đám còn lại bức xúc.

- Tụi bây im đi để tao giải quyết. - Hấn quát.

- Đánh sập cái bar này hả? Trước tiên đánh thắng Venus này đi. - Nó.

- Được thôi. - Hấn cười đều.

Cả 2 lao vào nhau. Đám ở ngoài hết sức lo lắng nhưng cũng không dám ngăn cản. Hấn tấn công nó nhưng có vẻ mỗi cú đánh của hấn đều nhẹ hơn lúc bình thường. Có lẽ hấn không muốn nó bị thương. Nó vẫn lạnh lùng tung những đòn chuẩn xác vào ngực và bụng hấn. Hấn đa số né được nhưng cũng bị trúng 1 số đòn từ nó. Thế Huy và Trung Hiếu thấy không ổn vội vã lao vào kéo cả 2 ra.

- 2 người thôi đi. - Trung Hiếu quát.

Nó vẫn thản nhiên, vẻ mặt vẫn chả có tí cảm xúc.

- Các người nhìn đi. Hậu quả các người gây ra cho bar tôi là rất lớn. Cho nên các người bồi thường đi. - Nó.

Hấn nhìn nó nhếch môi cười.

- Đền bao nhiêu. - Hấn bốn cọt.

- Lô rượu ngoại các người làm vỡ trị giá 3 tỉ. Những thức còn lại coi như không tính. - Nó nhún vai.

- 3 tỉ hả? Tôi không đền thì sao? - Hấn hắc cèm thách thức nó.

Nó cúi người xuống. Tất cả ngạc nhiên vì hành động của nó. Nó bình thản rút súng ra chìa thẳng vào nó.

- Hạ Băng. Mày dừng lại đi. - Hy hét lên.

- Em làm gì vậy Băng. - Thế Huy.

Hấn thoáng ngạc nhiên nhưng vẫn giữ thái độ bình tĩnh.

- Em dám bắn anh à. - Hấn nhìn nó thách thức.

- Venus này. Không gì là không dám - Nó bình thản nói.

- Vậy em bắn đi. - Hấn đang đánh cược mạng sống mình với tử thần.

- Đừng thách tôi. - Nó nhếch môi.

CẠCH

Súng trên tay nó đã được lên nòng và đang chìa thẳng vào hấn.

- Hạ Băng. Mày điên rồi. - Jen.

- Em dừng lại đi Hạ Băng. - Trung Hiếu.

- Tôi là Fiction Venus. - Nó lạnh lùng.

PẦNG

Tiếng súng vang lên. Có người đã ngã xuống.

1 giọt

2 giọt

3 giọt

Máu tươi chảy ra. Mùi tanh đặc trưng của máu xộc lên.

_____THE END_____

Note. Chuyện gì đang xảy ra? Chỉ có au mới biết ^^ . Máy rds cmt đoán ai là người bắn phát súng đó và ai là người ngã xuống đi. Đoán đúng au tặng bạn đó chap sau. À nhớ vote cho au nha. Thw máy rds lăm đó *chụt chụt*

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tàng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Venus! Anh Yêu Em (1)

Mãi Cửa Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng .

Chương 88: Venus! Anh Yêu Em(1).

- KIR. - Ken, Dark và Kelvin hét lên.

Nó chưa định thần được chuyện gì vừa mới xảy ra. Phát súng đó nó chưa bắn, tất nhiên người ngã xuống chưa phải là hắn.

- Tuệ Nhi. Là cô ư? - Nó nhìn vào cô gái đang bước vào, trên tay còn đang cầm khẩu đặc biệt của bang.

Tua lại thời gian

Nó chĩa súng vào hắn nhưng chưa bắn. Tuệ Nhi chả biết ai báo nên ả đã đến bar Vinzy. Vừa vào cô ta thấy cảnh nó chĩa súng vào hắn. Trong đầu cô ta hiện lên ý nghĩ giết chết nó. Cô ta lấy súng từ xác 1 tên đàn em của bang nó và nhắm vào nó mà bắn.

Ken, Kir, Kelvin và Dark vì lo cho nó nên đã bước ra xem tình hình như thế nào. Vừa ra thì đập vào mắt Kir là hình ảnh có người chĩa súng vào nó nên Kir đã vội vã lao ra chỗ nó.

Pằng

Viên kẹo đồng từ nòng súng trên tay Tuệ Nhi nhắm thẳng vào nó.

Kir lao tới ôm lấy nó và đỡ cho nó phát súng đó.

Trở Về Hiện Tại

- Anh Kir. - Nó nhận ra sự việc đang diễn ra trước mắt.

Kir ngã xuống, viên đạn M382 găm thẳng vào cột sống của Kir khiến cho Kir ngã xuống và mất máu rất nhiều. (Đạn M382 là 1 loại đạn tầm độc, được độc chế của Black Royal, khi trúng đạn sẽ tử vong trong vòng 10p)

- Venus...em...em có sao không? - Kir cố gắng nói.

- Em...em không sao. Anh lo cho mình đi chứ. - nó bối rối.

- Anh... rất vui vì đã bảo... bảo vệ cho em. - Kir cười, đôi môi tái nhợt.

Kir nằm trong vòng tay nó. Nó rất rối loạn. Nó không biết nên xử lý như thế nào nữa.

- Kir. Đạn anh trúng là M382 đó. - Nó cố giữ bình tĩnh.

- Anh Dark, thuốc giải đâu? - Nó quay sang Dark.

- Anh... anh không có mang theo. - Dark bất lực.

Nó xám mặt nhìn Kir. Mắt nó đỏ hoe nhưng nó không khóc.

- Anh ráng lên. Anh không được chết. - Nó.

- Venus à. Anh biết mình không sống được đâu. Anh và Dark cùng điều chế M382 nên anh hiểu rõ. Anh không thể nào sống khi M382 găm vào tủy. - Kir nói mặt mày Kir trắng bệch.

- Kir. Mày đừng nói nữa. Tao đưa mày về biệt thự chữa trị. - Ken nói.

Kir nắm lấy bàn tay nó. Dùng hết sức lực của mình để nói.

- Venus... Anh... Yêu... Em - Kir nói và tắt thở, tay Kir mềm nhũn không chút động đậy.

- Anh Kir. - Nó hét lên, 1 giọt nước mắt rơi xuống

- Kir. - Ken, Kelvin, Dark đồng thanh.

Kir chết đi trong vòng tay của nó nhưng trên môi anh nở 1 nụ cười. Có lẽ Kir đã rất vui vì trước khi chết đã nói được với nó 3 từ "anh yêu em". Trong 2

năm qua Kir luôn quan tâm, chăm sóc nó. Kir thực sự rất yêu nó. Anh luôn làm theo mọi thứ nó yêu cầu. Nó rất sốc khi nghe Kir nói. Sự thật trở trêu rằng nó chỉ xem Kir là 1 người anh trai. Nó không ngờ Kir lại yêu nó. Nó bây giờ rất rối bời.

- Tuệ Nhi. Cô đến đây làm gì? - Hấn nói cắt ngang dòng suy nghĩ của nó.

- Em bảo vệ cho chồng mà. - Tuệ Nhi ỏng ẹo.

- Tại sao cô lại muốn ám sát Hạ Băng. - Thế Huy.

Tuệ Nhi định nói thì 1 cái bàn bay về phía cô ta. Rất hên cho cô ta là hấn đã thấy nên kéo cô ta về phía mình.

Rầm

Cái bàn nằm 1 góc. Tuệ Nhi thì ôm hấn cứng ngắt. Cái bàn đó chính là do nó ném.

- Tại sao lại bị ồi như vậy? Chơi sau lưng mà coi được hả? - Hấn nói.

- Tụi bây xem lại đi. Người bị ồi là tụi bây mới đúng đó. Nếu Kir không đỡ viên đạn đó thì Venus là người chết rồi. - Dark.

- Ngu thì chết. Các người không đủ sức đấu với tụi này đâu. - Tuệ Nhi.

- Cô câm lại đi. - Chio nói.

- Cô mới là người câm đó. - Tuệ Nhi.

- Anh Hai. Anh sai trăm trọng rồi đó. Đến nước này thì tụi này cũng không ủng hộ anh nữa đâu. - Hy tức giận bỏ đi.

Lần lượt Vĩnh Kỳ, Trung Hiếu, Jen, Thế Huy và Chio cũng bỏ đi.

- Tổng Tuệ Nhi. Đừng trách Venus này độc ác. - Nó bước lên 1 bước nói.

- Các người làm được gì tôi. - Tuệ Nhi kênh kiệu.

Phập... á á

-----THE END-----

Nó đã làm gì Tuệ Nhi? Chỉ có au mới biết. À mà chương 88 có 2 phần. 1 là "Venus! Anh Yêu Em" còn 1 phần nữa là "Mất Kiểm Soát" au đang cố viết nhanh nhưng tại bị tịch thu máy tính nên hơi lâu. Au xin lỗi. Nhớ vote và cmt cho au nha

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Mất Kiểm Soát

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 88.2 Mất Kiểm Soát

Thanh thủy thủ từ tay nó lao tới chỗ của Tuệ Nhi và găm thẳng vào tay trái của cô ta.

Tuệ Nhi khụy xuống. Hấn quay sang Tuệ Nhi vẻ mặt lo lắng.

- Tuệ Nhi. Tuệ Nhi. - hấn quay sang nó - Hạ Băng! Cô đứng là bị ồi.

- Nói tới bị ồi thì tôi phải bái cô ta làm thầy. Tôi nhất định sẽ trả thù cho Kir. Các người đợi đấy. - Nói rồi nó bước đi.

Ken và Dark đem thi thể Kir đi. Kelvin thì lo dọn dẹp và sửa chữa lại Vinzy. Hấn vội vã bế Tuệ Nhi ra ngoài và phóng xe đến bệnh viện.

- Chúng tôi xin lỗi. Chúng tôi không thể chữa tay trái của cô ấy. Chất độc của thanh thủy thủ quá mạnh nên đã làm liệt dây thần kinh bên tay trái khiến cho tay trái cô ấy không cử động được nữa. - Bác sĩ nói rồi bước ra khỏi phòng hồi sức.

- Hạo Thiên... em xin lỗi vì đã gây rắc rối cho anh.

- Cô nghĩ ngợi đi. - Hấn

- Anh quan tâm em hả? Em rất vui. Em sẽ nghe lời anh. - Tuệ Nhi cười gượng.

Hấn không nói gì nữa. Hấn ngồi trên ghế bên cạnh 2 tay đan vào nhau. Hấn nhắm hờ mắt lại duy nghĩ.

"Tại sao cô ấy lại làm như vậy? Cô ấy thay đổi quá nhiều. Cô ấy giết người không ghê tay. Có lẽ đó mới là bản chất thực sự của cô ấy. Trước đó mình nghĩ cô ấy có nỗi khổ gì đó. Nhưng hôm nay mình chắc chắn rằng cô ấy là 1 con ác quỷ máu lạnh. Có lẽ mình nên mở lòng với Tuệ Nhi hơn.

Hấn rối bời trong mớ suy nghĩ hỗn độn. Hấn ngủ thiếp đi lúc nào không hay.

Rầm... Bốp... Xoảng

Âm thanh đập phá vang lên liên tục trong biệt thự Royal.

Nó đang mất kiểm soát bản thân. Cái gì ở trước mắt nó đều bị nó ném đi hoặc đập tan tành.

- Venus! Venus em dừng lại đi. - Dark nhảy vào giữ nó lại.

- Em bình tĩnh đi Venus. - Ken ôm chặt nó.

Nó vùng vẫy thoát ra.

- Bỏ ra. Đề em đập. Em sẽ đền lại cho anh. - Nó quát.

- Anh không tiếc thứ gì hết nhưng em phải bình tĩnh lại. - Ken.

- Tụi bây vô can Venus lại coi. - Dark.

5 tên to con chạy vào, cố ngăn cản nó. Nó đang bức thấy có 5 bao cát thì lao vào đánh tới tấp. Sau 10p thì 5 tên đó nằm đo ván dưới sàn.

Xoảng

Cái bình cổ của Ken đã bị nó ném xuống sàn vỡ tan nát.

- Fiction Venus. - Ken quát.

Nó vẫn không để ý cứ tiếp tục đập phá. Ken lao vào ôm chặt nó lại. Nó vùng vẫy nhưng không thoát được. Nó và Ken mất đà ngã xuống sàn. Nó cũng chả thèm đứng dậy.

- Tại sao? Tại sao vậy. - Nó nói mà cổ họng nghẹn ứ như sắp khóc.

- Venus bình tĩnh lại. - Dark nói.

- Chính ả ta muốn áp sát em, chính ả ta làm Kir chết. Chính ả ta si nhục em. Em chỉ trả lại thôi mà. Tại sao anh ấy lại như vậy chứ. Có phải là em đã sai khi yêu anh ấy không? Em sẽ trả thù cho anh Kir, em sẽ làm rõ chuyện năm xưa. Em sẽ trả... - Nó đang nói thì ngất có lẽ nó đã kiệt sức rồi.

- Venus. - Ken lo lắng.

- Gọi bác sĩ đến đây đi. - Dark.

Ken bế nó lên phòng. Dark cũng lên theo. Lũ đàn em thì lo dọn dẹp đồng hồ hỗn độn nó gây ra.

- Chị Hai chỉ bị sốc tâm lý và kiệt sức. Bang chủ không cần lo. Chỉ cần cho chị ấy nghỉ ngơi sẽ không sao. - Bác sĩ của bang nói.

- Được rồi. Ra ngoài. - Ken.

Ken và Dark đứng cạnh giường của nhìn nó mà không khỏi lo lắng. Lần đầu tiên cả 2 thấy nó kích động như vậy. Cả 2 rất là lo cho nó.

Nó đang đứng trước mộ của Kir. Kir được chôn ở nghĩa địa của banh. Những ai thuộc Black Royal chết đều được an táng ở đây.

Nó bước đến chỗ cao nhất dành cho các lão đại an nghỉ. Đặt bó hồng trắng lên mộ. Nhìn khuôn mặt tươi cười của Kir trên di ảnh khiến nó không khỏi chạnh lòng. Nó thấp nhang cho Kir.

- Anh Kir. Em sẽ trả thù cho anh.

Nó nói xong thì quay bước đi. Khuôn mặt lạnh lùng đầy căm phẫn.

THE END

Note: nó sẽ làm gì hần và Tuệ Nhi? Chỉ có au mới biết. À mà mấy rds muốn truyện bao nhiêu chương? Au định còn 2-3 tình tiết lớn nữa nhưng sợ dài quá cái mấy rds bỏ truyện. Cho au ý kiến nha.

1. Cho chân tướng lộ ra ngay (khoảng 90 mắy chap)

2. Chân tướng lộ từ từ, và còn 1 tình tiết liên quan đến Tuệ Nhi và 1 tình tiết bí mật(hơn 100chap)

Các rds vote và chọn 1 trong 2 nha. Yêu mắy rds.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Bắt Cóc

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng băng Lạnh Lùng .

Chương 89.1 Bắt Cóc

Sáng Sớm Tại Biệt Thự Thế Huy

- Ê. Không lẽ bỏ thằng Thiên luôn hả? - Trung Hiếu.

- Cho anh ấy 1 thời gian suy nghĩ đi. Sau khi anh ấy nhận ra được vấn đề thì chúng ta sẽ cùng anh ấy giải quyết vấn đề. - Hy nói.

- Con Hy tính vậy cũng được đó. - Jen chen vô.

- Một mối quá. Mọi chuyện cứ liên tục ập tới. Ta muốn được đi chơi. - Vĩnh Kỳ.

- Đúng đó. Hay là đi đâu chơi đi. Chứ stress quá rồi. - Chio.

- Nha Trang được không? - Thế Huy nói là lôi ra 6 cái vé trọn gói hạng sang tại Nha Trang.

- Trời ơi. Đi liền đi. Mà ở đâu anh có vé đó vậy? - Hy.

- Anh mới mua xe. Cái rút thăm rồi trúng được 6 cái vé này. - Thế Huy cười.

- Mà hay quá Huy ơi. - Vĩnh Kỳ.

- Vậy chiều nay chúng ta đi nha. Em muốn được tắm biển. - Jen nằm lên đùi Trung Hiếu.

- Vậy về chuẩn bị đi rồi chiều đi. - Thế Huy.

- Ê Chio. Mà nhớ đem cái máy quay của mày nha. - Jen.

- Để tao về kiểm. Lâu quá không xài tao cũng không biết để đâu nữa. - Chio nói.

- Em ráng kiểm đi. Anh sẽ trở tài chụp ảnh. - Thế Huy.

- Thôi. Bây giờ ai về nhà soạn đồ đi. Tao với vợ tao về trước để mua sắm đây. - Trung Hiếu nói rồi nắm tay Jen bước đi.

Cả đám giải tán về nhà chuẩn bị. Thế Huy cũng bỏ lên lầu.

Đến chiều thì cả 6 người háo hức phóng xe đến Nha Trang. Tất cả đang rất vui vẻ.

Xoảng...Rầm...Bốp

Âm thanh đập phá vang lên trong bar Win Lady. Đám vệ sĩ của bar chết gần hết. Bàn ghế thì gãy nát, rượu thì vỡ tan tành chảy lênh láng trên sàn. Khách trong bar bị dọa chạy hết. Xác chết nằm la liệt dưới sàn. Mùi máu tanh xộc lên. Bar Win Lady phút chốc trở nên hoang tàn. Tác giả của những thứ đó chính là nó. Nó 1 mình đến phá quán của hắn. Trả lại hắn những gì hắn đã làm với Vinzy. Nó nở 1 nụ cười mỉa mỉ nhìn tác phẩm của mình. Trước đi nó bỏ lại 1 bức thư.

.....
Chuông điện thoại của hắn vang lên.

- Alo.

"..."

- Cái gì? Biết ai không? - Hắn tức giận.

"..."

- Ok. Tao tới liền.

Hắn cúp máy và xuống gara lấy xe phóng đến Win Lady.

Vừa bước vào bar hắn hết sức ngỡ ngàng. Công sức hắn gầy dựng bấy lâu đã trở thành đồng phế liệu. Thái Duy thì bị đánh đang ngồi 1 góc sơ cứu vết thương.

- Thái Duy. Chuyện này là sau?

- Em xin lỗi. Em đã không bảo vệ được quán. - Thái Duy vừa ôm cánh tay vừa nói.

- mà biết ai làm không? - Hắn hỏi.

- Em không nhớ rõ. Là 1 cô gái trên vai có hình xăm vương miện đen. Hình như là người của Black Royal. À mà nhìn mặt cô ta quen lắm. - Thái Duy.

- Không lẽ là cô ấy. - Hắn nhíu mày.

- Đúng rồi. Cô ta có để lại 1 bức thư nói là gửi cho anh. - Thái Duy lôi bức thư trong túi ra đưa cho hắn.

Hắn mở bức thư ra đọc. Nội dung bức thư là: "Trả lại những gì đã làm ở bar tôi và coi chừng ả ta cẩn thận. Đừng để ả lọt vào tay tôi. Venus"

Hắn bóp chặt bàn tay làm bức thư bị nhào nát theo.

- Mày lo cho các anh em. Ai bị thương thì cho họ 3tr. Còn ai chết thì lo an táng và cho gia đình người ta 10tr. - Hắn nói rồi bỏ đi. Hắn lên xe về biệt thự.

Tại Phòng Tuệ Nhi.

- Cô khỏe chưa? - Hắn có vẻ quan tâm

- Em không sao. Nhưng tay trái của em.- Tuệ Nhi nói mà mắt ngấn nước.

- Tôi đã dùng mọi cách nhưng tay trái của cô không thể nào chữa được. - Hắn nói.

- Em cũng dần quen với nó rồi. - Tuệ Nhi đượm buồn.

- Cô cẩn thận. Thôi cô nghỉ đi. - Hắn nói rồi bước đi và đóng cửa lại.

Hắn vừa bước ra thì Tuệ Nhi thay đổi 180 độ.

- Hạ Băng. Tao bắt mày phải khổ hơn tao gấp trăm lần. Mày đợi đấy. Tao không để yên cho mày đâu.

Tuệ Nhi nói với ánh mắt đầy căm phẫn.

Hôm Sau

Hắn đã ra khỏi nhà từ sáng sớm để lo giải quyết chuyện của bang. Tuệ Nhi đang định đi ra ngoài làm gì đó.

Vừa bước ra cổng thì 1 chiếc xe 7 chỗ màu đen dừng lại. 2 tên áo đen nhảy xuống lôi Tuệ Nhi vào xe. Chiếc xe phóng đi mất.

THE END

Nhớ vote và cmt nha các rds. Au yêu mấy bạn

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Lo Lắng

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 89.2 Lo Lắng

Căn cứ Black Royal ở ngoại thành.

Hai tên đàn em dắt Tuệ Nhi vào.

Nó, Ken, Dark và Kelvin đang ngồi trên 4 cái ghế cao nhất.

- Chào mừng cô. Tổng Tuệ Nhi. - Nó mĩa

- Cô là đồ bì ổi. Tại sao lại bắt tôi đến đây? - Tuệ Nhi quát.

- Tôi không bắt cô. Cô đâu có bị trói. Nếu muốn cô có thể đi. - Nó cười khinh bỉ.

- Cô coi chừng đó. Cô làm với tôi như thế nào tôi sẽ trả lại cô gấp 10. - Tuệ Nhi dọa.

- Sắp chết đến nơi mà còn cứng miệng. Cô làm Kir chết thì đừng mong sống nổi với Black Royal này. - Dark.

- Cô ta để em toàn quyền xử lý đây Venus. - Ken nói.

- Đưa cô ta vào trong. - Nó.

Hai tên đàn em kéo cô ta vào trong. Tuệ Nhi la hét um sùm.

- Venus. Chị tính xử cô ta như thế nào. - Kelvin hỏi.

- Để đó chơi từ từ. Tôi không để cô ta chết dễ dàng đâu. - Nó cười rồi bước vào trong.

Tuệ Nhi được đưa vào 1 căn phòng trống cũng khá sạch sẽ. Cô ta không bị trói hay gì cả. Nhưng cũng rất khó để cô ta thoát được khỏi căn phòng đó.

Tuệ Nhi ngồi 1 góc lõ cái điện thoại trong túi ra gửi đến điện thoại hân 1 tin nhắn.

"Cứu Em Hạ Băng bắt em"

Tin nhắn vừa được gửi thì nó bước vào thấy trên tay Tuệ Nhi cầm điện thoại nó lao tới giật điện thoại ném vào tường cho vỡ tan tành.

- Mày chờ đấy. Hạo Thiên sẽ cứu tao. - Tuệ Nhi lờm nó.

Nó ngồi xuống cạnh Tuệ Nhi.

- Tuệ Nhi ơi Tuệ Nhi. Cô 5 lần 7 lượt hại tôi. Bây giờ đến lúc cô trả giá rồi đó. - Nó nói.
- Cho đến cuối cùng thì tao cũng sẽ là người chiến thắng thôi. Tao thoát ra khỏi đây thì mày lo cái mạng của mình đi. - Tuệ Nhi quát.
- Cô còn mạng để ra ngoài hả? - Nó đá đều.
- Mọi chuyện định sẵn là mày sẽ thua tao. 2 năm trước cũng vậy và bây giờ cũng vậy. - Tuệ Nhi lườm nó.
- Mày chỉ ăn mai nhờ cái thai thôi. Chứ chả được cái gì đâu. - Nó đứng dậy tìm kiếm cái gì trong túi.
- Sẵn đây nói cho mày biết. Tao không hề có thai. cái thai đó là giả thôi. Cả Mây, Hạo Thiên và đám người kia đều ngu ngốc. - Tuệ Nhi cười nham hiểm
- Mày... - Nó thoáng ngạc nhiên nhưng vẫn giữ bình tĩnh.

Vụt...á...á

- Mày... mày làm gì tao. - Tuệ Nhi đau đớn la lên.

Cây châm độc đã ghim vào sau gáy Tuệ Nhi.

- Mày yên tâm. Không chết đâu. Chỉ là thử nghiệm xui thôi. - Nó nói rồi bước ra ngoài.

Tuệ Nhi đau đớn, cố gắng rút kim ra khỏi người. Cây kim độc vừa rút ra thì cô ta ngất xỉu.

- Tìm được Tuệ Nhi chưa? - Hấn.
 - Em đang lần theo định vị trên điện thoại của chị ấy. - Thái Duy dán mắt vào màn hình máy tính.
- Từ khi nhận được tin nhắn hấn khá là lo lắng nên đã triệu tập anh em trong bang lùng sục khắp mọi nơi.
- Có rồi. - Thái Duy mừng rỡ.
 - Ở đâu? - Hấn sốt sắng.
 - Căn cứ Black Royal ở ngoại thành.
 - Điều động anh em đến đó giải cứu Tuệ Nhi mau. - Hấn khẩn trương.

Thái Duy nhận được điện thoại từ ai đó, nghe xong Thái Duy cũng vội vã đi theo hấn.

Chiếc Mercedes của hấn dẫn đầu đoàn mô tô phóng thẳng đến căn cứ Black Royal với tốc độ bàn thờ.

_____THE END_____

Sắp có kịch hay

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Chân Tướng Sự Thật

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 89.3 Chân Tướng Sự Thật

-
- Anh chạy lên đi Thế Huy. - Hy hỏi.
 - Anh chạy nhanh nhất có thể rồi đây. - Thế Huy.

- Nếu không nhờ cái máy quay của con Chio thì không biết chuyện này sẽ đến đâu nữa. - Jen.

- Quan trọng bây giờ là thằng Thiên chưa biết và nó đang điên vì Hạ Băng bắt cóc Tuệ Nhi kia. - Vĩnh Kỳ.

Chiếc Audi của Thế Huy từ Nha Trang đang phóng nhanh hết sức có thể về thành phố.

Tua lại thời gian

Cả 6 đã đến Nha Trang vào chiều hôm trước. Do mệt nên cả 6 đã ở trong khách sạn nghỉ ngơi đến sáng chơi.

Sáng hôm sau

Cả 6 đang đi dạo trên biển.

- Anh Huy. Hình này giờ chụp đẹp không? - Jen.

- Đương nhiên. Thế Huy này mà ra tay thì phải đẹp thôi. - Thế Huy tự sướng.

- Cho em xem hình đi. - Chio nói.

- Đây. Em tự xem đi. - Thế Huy đưa Chio cái máy.

Chio mở máy xem hình.

.....

- Mọi người. Đoạn clip này quay hồi nào? - Chio nói.

5 người còn lại đến xem

- À. Cái này là sinh nhật của Hạ Băng vào 2 năm trước đó. Anh tính quay clip kỷ niệm ai dè bỏ quên trên phòng thằng Thiên luôn. - Thế Huy.

- Nói như vậy thì... - Hình như Hy đã hiểu ra chuyện gì.

- Chio. Tua nhanh 1 đoạn đi. -Jen và Hy đang cùng 1 ý nghĩ.

Chio tua nhanh đoạn đầu.

Màn hình đang hiện ra cảnh hấn đang loạng choạng bước vào và ngã ngay xuống sàn. Sau đó Tuệ Nhi cũng vào và đóng cửa lại. Cô ta cố kéo hấn lên giường. Lôi cái điện thoại trong túi quần hấn ra và bấm bấm cái gì đó (Nhắn tin đó). Xong rồi cô ta bỏ điện thoại xuống và bắt đầu "lột đồ" hấn ra. Khi cởi hết đồ của hấn xong thì cô ta bỏ vào nhà tắm. Khi bước ra trên người ả chỉ có mỗi cái khăn tắm. Tuệ Nhi vứt quần áo của mình và hấn lung tung trên sàn. Xong rồi cô ta leo lên giường nằm cạnh hấn, ôm chặt lấy hấn. Cả 2 thực sự không có xảy ra chuyện gì hết.

Cả 6 xem xong đoạn clip đó thì hiểu ra mọi chuyện.

- Nếu chuyện đó không xảy ra thì Tuệ Nhi hoàn toàn không có thai. - Jen.

- Từ vụ sinh nhật Hạ Băng đến vụ sẩy thai đều là do cô ta dàn dựng. - Trung Hiếu.

- Phải nói cho Hạo Thiên biết ngay. - Vĩnh Kỳ.

Thế Huy lôi điện thoại ra gọi cho hấn nhưng không được. Thấy chuyện không ổn thì liền gọi cho Thái Duy.

Thế Huy bật loa ngoài cho tất cả cùng nghe.

- Alo. Thái Duy hả. Tao Thế Huy này.

" Anh Huy cùng mọi người về mau đi. Có chuyện rồi đó."

- Chuyện gì.

"Black Royal đến phá Win Lady còn bắt cóc Tuệ Nhi. Em và anh Thiên đang đến căn cứ Black Royal ở ngoại thành."

- Okay. Bọn tao về liền.

Nói rồi Thế Huy cúp máy. 6 Người không ai bảo ai vội vã chạy về khách sạn lấy đồ và lên xe về thành phố gấp.

Trở Về Hiện Tại

Ken, Dark và Kelvin đã về thành phố để lo sửa chữa Vinzy. Ở căn cứ ngoại thành lúc này chỉ còn nó và khoảng 100 tên đàn em

Rầm

Cánh cửa bị hấn đập sứt gãy. Hấn dẫn đầu khoảng 200 tên đàn em bước vào.

- Vào được đây cũng rất hay. - Nó ngồi trên ghế cao nhất và nói.

Ở trong căn cứ lúc này chỉ còn được 50 tên đàn em vì 50 tên canh giữ ở ngoài chắc chắn đã bị hấn giết hết.

Nó từ tốn bước xuống

- Tuệ Nhi đâu? - Hấn quát.

- Tôi chỉ mời cô ta đến chơi vài ngày thôi. - Nó bốn cọt.

- Cô muốn trả thù thì nhắm vào tôi này. Đừng nhắm vào những người xung quanh tôi. - Hấn nhìn nó lãnh đạm.

- Lo cho cô ta hả? Yêu cô ta lắm hả? - Nó quát.

- Đúng vậy. Cô cứ 5 lần 7 lượt hăm hại cô ấy. Cô là 1 con ác quỷ. 2 năm trước cô làm cô ấy sảy thai. 2 năm sau thì làm cô ấy liệt tay trái, bây giờ còn muốn giết cô ấy nữa. - Hấn to tiếng.

- Anh muốn cứu cô ta. - Nó

- Đúng vậy. - Hấn.

- Muốn cứu cô ta thì để cái mạng mình lại đây. - Nó quát.

THE END

Note. Mọi chuyện đến hồi gây cán rồi đây.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Trò Chơi Tử Thần

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 90: Trò Chơi Tử Thần.

- Được! Muốn mạng Hạo Thiên này chứ gì. Thả Tuệ Nhi ra tôi và cô tính hết 1 lần mọi chuyện.

Nó cười nhạt. Trong đầu nó nghĩ rằng:

Anh ấy xem Tuệ Nhi hơn cả mạng sống của bản thân ư. Anh ấy thật sự yêu Tuệ Nhi rồi ư. Có lẽ Hạ Băng này chỉ là người thừa thôi.

- Đem Tuệ Nhi ra. - Nó ra lệnh.

1 tên đàn em bước vào lôi Tuệ Nhi ra. Bộ dạng cô ta bây giờ rất ư là thảm. Tóc của cô ta đã chuyển sang bạc trắng vì cây châm độc của nó. Cây châm độc nó sử dụng chính là loại độc được mới nhất của Black Royal. Khi châm kim vào sau gáy của ai thì người đó sẽ bị lão hóa nhanh chóng. Đặc biệt tóc sẽ chuyển thành màu bạc trắng và cực kì xấu xí. Loại độc này là do Kir chế và chưa kịp chế ra thuốc giải thì đã...

- Hạo Thiên... Cứu em. À ta muốn giết em. - Tuệ Nhi thấy hấn thì hét lên.

- Hạ Băng. Cô... Tại sao lại làm Tuệ Nhi ra nông nỗi như thế chứ. - Hấn lo lắng.

- Thả cô ta ra. - Nó.

- Nhưng mà chị Venus. - Tên đàn em áp ứng.

Nó quay lại lườm khiến tên đó lạnh sống lưng.

Tên đàn em thả Tuệ Nhi ra. Cô ta chạy hết sức có thể về chỗ hấn.

- Thái Duy. Đưa Tuệ Nhi về. Bảo tụi đàn em về luôn đi. Để lại khoảng 50 tên là được. - Hấn nói.

- Nhưng anh Thiên. - Thái Duy e ngại.

- Tao bảo thì làm đi. - Hấn quát.

Thái Duy đỡ Tuệ Nhi ra ngoài. Ra lệnh cho bọn đàn em về hết chỉ để lại 50 tên như lời của hấn.

- Làm Tuệ Nhi ra nông nổi như vậy cô vui lắm à. - Hấn.

- Vui! Rất vui là đằng khác. - Nó cười nhạt.

- Tôi và cô giải quyết hết mọi chuyện vào hôm nay đi. Qua hôm nay, có như thế nào thì chúng ta cũng sẽ không liên quan đến nhau. - Hấn.

- Được thôi. Nếu nói nọ, thì chính Tuệ Nhi nợ tôi nhiều nhất. - Nó lãnh đạm.

- Cô diễn cho ai xem. Mọi chuyện đều bắt nguồn từ cô. Cô ấy phát hiện cô đi ngoại tình với thằng khác thì cô lại tìm mọi cách để giết cô ấy. Cô đã hại cô ấy sảy thai. Đến hôm nay, cô làm cho Tuệ Nhi bị liệt tay trái và giờ còn làm cô ấy ra nông nổi thế. Nó nói thử xem, ai nợ ai. - Hấn nhìn nó mà nói, từng lời từng chữ như con dao cứa vào tim của nó.

- Anh muốn tính ai nợ ai nhiều chứ gì. Tôi tính hết cho anh nghe. Lúc trước tôi bị Hồ Tuyết Anh đánh ai đứng sao? Chính là Tổng Tuệ Nhi. Đến lúc đi cắm trại trên núi thì tôi bị đổ oan là lết lút với Thế Huy, ai đứng sau sắp xếp? Cũng là Tổng Tuệ Nhi. Rồi đến ngày sinh nhật của tôi, cứ tưởng cái ngày mà tôi vui vẻ nhất thì người con trai tôi yêu nhất lại lên giường với Tổng Tuệ Nhi. Rồi đến chuyện cái thai và sảy thai đều là do Tổng Tuệ Nhi đứng sao giờ trò. Anh nghe lời cô ta nói tôi đi ngoại tình, vậy anh có biết đó là ai không? Là ANH HỌ của tôi đó. Cái thai mà anh nói tôi làm cô ta mất đó, cũng là giả đó. Mọi chuyện đều do Tổng Tuệ Nhi. Chính Tổng Tuệ Nhi đã giờ trò. - Nó tức giận nói hết những uất ức trong lòng, nó nói mà cổ họng nghẹn ứ như sắp khóc.

Hấn hoang mang tột độ.

- Cô nói cái gì chứ. Chuyện cái thai? Có phải cô muốn đổ tội cho Tuệ Nhi nên mới nói dối đúng không? Tôi không tin cô. - Hấn.

Nó cười lạnh rồi lôi cây súng ngắn trong bóp ra.

- Tôi và anh chơi 1 trò chơi. Cùng thử vận may đi. Cùng lúc bắn đối phương. Ai ngã xuống trước coi như thua. Bắn 1 phát, dù người kia sống hay chết cũng không liên quan gì đến nhau nữa.

Nó nói rồi giờ súng lên chĩa thẳng vào đầu hấn. Hấn thật sự thì không muốn chĩa súng vào nó nhưng...

- Nếu anh không bắn thì chết dưới nòng súng của tôi ráng chịu. - Nó thách thức.

Hấn đành giờ súng lên.

Tụi đàn em Black Royal và The Win cũng giờ súng lên chĩa về đối phương.

Cảnh tượng này, tưởng chừng chỉ có trong phim.

- Bỏ súng xuống. - Nó ra lệnh cho tụi đàn em.

- Nhưng chị Venus. - Đám đàn em đồng thanh tỏ vẻ khó chịu.

- Không nhắc lần 2. - Nó lãnh đạm.

Tụi đàn em của nó đành bỏ súng xuống theo lệnh của nó.

- Bỏ súng xuống hết. - Hấn quát.

- Nhưng anh... - Tụi đàn em hấn nói.

- Tao nói bỏ xuống. - Hấn.

Tụi đàn em của hấn cũng phải bỏ súng xuống.

Bây giờ chỉ còn nó và hắn đang đứng đối diện nhau và chĩa súng vào đầu đối phương.

Hàn khí từ 2 con người này tỏa ra khiến nhiệt độ giảm xuống nhanh chóng, ai cũng thoáng rùng mình.

PĂNG

THE END

Note: Hình như au thích kết thúc mỗi chap bằng tiếng động thì phải ^^ Đoán phát súng đó của ai đi các rds. Nhớ vote cho au nha.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 91.

Viên kẹo đồng từ súng của hắn bay ra và găm thẳng vào bức tường đằng xa.

Đám đàn em nghe tiếng súng thì hơi hoảng. Nó nhắm mắt lại dường như muốn đón nhận thứ gì.

Cộp

Cây súng trong tay hắn rơi xuống đất.

- Em muốn chết lắm hả Hạ Băng. - Hắn nói mà có cảm giác nghẹn ở cổ.

Nó buông thõng tay nhìn hắn cười nhạt

- Anh hận tôi mà. Tại sao anh không 1 phát bắn chết tôi đi. Tôi sẽ không trách anh đâu.

- Em biết tôi không thể nào giết em mà. - Hắn nói mà sống mũi cay cay.

Không gian trở nên im lặng. Hàn khí tỏa ra khiến người khác không rét cũng run.

Păng... Păng... Păng...

Tiếng súng vang lên. Phần lớn đàn em của hắn ngã xuống.

Păng

Âm thanh ấy lại vang lên. Lần này viên kẹo đồng đã găm thẳng vào bả vai của hắn. Hắn ôm vai khụy xuống. Nó thoáng lo lắng.

Ken và Dark dẫn đầu khoảng 20 tên đàn em bước vào.

- Venus. Em có sao không? - Ken lo lắng bước lại nó.

- Đạn. - Nó nói đúng 1 từ.

Ken hiểu ý nó nên trả lời.

- Là đạn thường. Không phải M382.

Nó phần nào an tâm

- Mà làm khổ Venus chưa đủ hả. - Dark quát.

Hắn cố đứng dậy.

Hắn đứng đối diện nó, Ken và Dark.

- Tôi chỉ đến cứu Tuệ Nhi. - Hắn.

- Mà còn dám nói. Chính vì con Tuệ Nhi mà Venus thành ra như thế này đó. - Ken kích động.

- Cô ấy cũng đã nhiều lần làm hại Tuệ Nhi đấy. - Hắn nói.

Pằng

Dark tức giận bắn thêm 1 phát vào bả vai hắn.

Hắn đau đớn, máu tuôn ra rất nhiều.

Nó thì cảm giác tim hơi nhói nhưng vẫn cố không biểu lộ cảm xúc.

- Hôm nay tao cho mày xuống địa ngục luôn. - Ken nói.

Ken giờ súng lên.

- DỪNG LẠI. - Trung Hiếu từ ngoài chạy vào.

Thế Huy, Vĩnh Kỳ, Nhược Hy, Jen và Chio cũng chạy vào.

- Tất...tất cả là hiểu lầm. - Hy vừa thở vừa nói.

Hắn quay sang nhìn cả 6. Ken, Dark và nó vô cùng ngạc nhiên.

- Từ đó đến giờ chúng ta đều bị Tuệ Nhi lừa.- Jen nói.

- Mọi người xem đoạn clip này đi. - Chio

Chio chạy lại chỗ nó đưa cho nó cái thẻ nhớ. Nó vớ lấy cái laptop gần đó. Bỏ thẻ nhớ vào 1 góc. Nó mở đoạn clip trong thẻ nhớ lên. Nó, Ken, Dark và hắn sửng sốt khi thấy những hình ảnh trong đoạn clip. 1 giọt nước mắt khẽ lăn dài trên má nó.

Nó quay sang nhìn hắn. Trong tim nó len lỏi cảm xúc vui mừng và lo lắng cho hắn.

Hắn nhìn nó nở 1 nụ cười, trong tim hắn cũng len lỏi cảm giác hạnh phúc.

Bỗng nhiên trước mặt hắn tối sầm lại. Cả thân thể hắn ngã xuống. Nó và tất cả mọi người hốt hoảng.

- HẠO THIÊN.- Cả đám đồng thanh.

Hắn khó nhọc mở mắt ra. Trần nhà màu xám hiện lên trong mắt hắn. Đây chính là phòng của hắn. Tâm trí hắn bây giờ chỉ hiện lên 1 suy nghĩ.

***Có phải tất cả mọi thứ đều là mơ không? ***

Hắn khẽ cựa mình. Bả vai của hắn đau ê ẩm. Đến lúc này thì hắn nhận ra mọi chuyện đều là thật không phải mơ.

- Thằng ôn hoàng. Mày tỉnh rồi hả? - Vĩnh Kỳ quan tâm.

- Tao ngủ bao lâu rồi. - Hắn hỏi.

- Mày ngủ 3 ngày rồi đó, tao tưởng mày yên giấc ngàn thu luôn rồi chứ. - Trung Hiếu.

- Tao cứ tưởng mày muốn làm công chúa ngủ trong rừng, cần hoàng tử đến hôn mới chịu tỉnh chứ. - Thế Huy đùa.

- Gớm. À mà cô ấy. - Hắn hỏi.

- Con Băng nó còn giận hai lần đó. Ráng khỏe đi rồi đi xin lỗi người ta. - Hy mở cửa bước vào.

- Đây. Anh ăn cháo đi. - Jen bê tô cháo bảo ngư nóng hổi vào cho hắn.

- Nhờ em mọi chuyện mới được sáng tỏ đấy nha. - Chio kể công.

- Cảm ơn mọi người. Không ngờ chúng ta lại bị Tuệ Nhi lừa như vậy. - Hấn.
- Không trách anh được. Tại lúc đó anh bị bỏ thuốc mê mà. - Jen
- Tại sao vợ biết. - Trung Hiếu.
- Giờ em mới nhớ là hôm sinh nhật con Băng em thấy Tuệ Nhi bỏ cái gì đó vào ly rượu. - Jen hồn nhiên nói.
- Sao lúc đó không nói. - cả đám đồng thanh.
- Tại em quên. - Jen xụ mặt.
- Bay giờ quan trọng là cho Hạ Băng hết giận thằng Thiên kia. - Thế Huy.
- Hơi khó à. Ai biểu hai hiểu lầm nó và nó tổn thương quá nhiều chi. - Hy nói.

Cả căn phòng rơi vào không gian trầm mặc.

-----THE END-----

NOTE. Au sẽ ngừng ra chuyện này 1 time (khoảng 1 tuần) do nhà au có chuyện. Khi nào xong chuyện au sẽ trở lại. Xin lỗi các rds

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Trã Thù

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tăng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 92: Trã Thù

- Venus em ổn không? Anh thấy em hơi xanh xao đó. - Ken lo lắng.
- Mày nghĩ cho 1 lượng máu lớn như thế thì có xanh xao không hả? - Dark.

Từ ngày biết được sự thật thì lúc nào nó cũng thấy vui vui trong lòng. Hôm trước hấn ngắt xiu là vì mất máu quá nhiều. Báo hại nó phải cho hấn 1 lượng máu khá lớn. Nó muốn ôm lấy hấn, chiếm hấn làm của riêng, muốn nói cho cả thế giới biết rằng hấn là của nó, của 1 mình nó. Nhưng nó còn rất giận hấn, nó nhất định phải bắt hấn xin lỗi và cho hấn 1 bài học nhớ đời. Nó thì cực kì hận Tuệ Nhi, nó nhất định phải cho Tuệ Nhi trả 1 cái giá thật đắt.

Tuệ Nhi lúc đó được Thái Duy đưa về và gọi bác sĩ đến khám. Sau khi khám xong thì đưa cô ta vào phòng của hấn để nghỉ ngơi. vào phòng hấn thì cô ta thấy cái điện thoại của hấn để quên trên giường. Tò mò Tuệ Nhi mở điện thoại của hấn lên, vừa mở thì thấy vô số tin nhắn và cuộc gọi nhỡ và tin nhắn từ Nhược Hy và Thế Huy. Thấy có chuyện không ổn cô ta mở tin nhắn ra xem. Vừa đọc xong nội dung tin nhắn thì cô ta xám mặt vì toàn bộ tin nhắn đều vạch trần chuyện của cô ta vào hôm sinh nhật nó. Tuệ Nhi vội vã bỏ trốn, cô ta biết rằng nếu ở lại thì sẽ không yên thân với bọn nó. Cô ta trốn đi trót lọt và không để lại chút dấu vết. Bây giờ hai bang Black Royal và The Win đang ráo riết tìm kiếm ả ta.

1 Tuần sau.

Vết thương của hấn cũng đã lành hấn. Hấn đang ngồi trong phòng khách với bọn người Thế Huy.

- Mày tính xin lỗi Hạ Băng như thế nào. - Trung Hiếu.
- Tao cũng chưa biết tính sau nữa. - Hấn ủ rũ.
- Anh ráng cố gắng. Tụi em sẽ ủng hộ hết mình. - Chio cười.

*Tao vẫn là tao từ khi sinh ra đến bây giờ.

vẫn kiên cường vẫn chịu đựng dù cho cuộc sống tao cực khổ.

máu tao đã đỏ, nước mắt cũng đã rơi

vì cuộc sống hay bạn bè đều cũng chỉ là 1 trò chơi

Chơi cho khi giàu sang, khi nghèo khó thì chạy mất

vui sướng chúng mày được còn hiểm nguy tao chịu tất

đây là cuộc sống thật chứ không phải là gameboy

và nếu là game hết mạng chơi thì cũng sẽ phải over. - Cuộc Sống Của Tao*

Chuông điện thoại Trung Hiếu vang lên.

- Alo.

"..."

- dạ rảnh. Bọn em rảnh.

"..."

- Dạ ok anh. Mai gặp.

Trung Hiếu nói rồi cúp máy. Quay sang bọn hấn.

- Anh Ken rủ chúng ta mai đi chơi kìa.

- Anh Hai. Cơ hội cho anh xin lỗi Băng đó. - Hy nói.

- Đứng đấy Thiên. Cơ hội tốt đấy. - Vĩnh Kỳ.

- Mà chồng ơi. Mai đi đâu vậy? - Jen hỏi.

- Chưa biết nữa. Chắc đi sở thú rồi đi mua sắm. - Trung Hiếu.

- Ngày mai tao nhất định phải xin lỗi Băng. - Hấn nói.

Sáng Hôm Sau.

1 chiếc Limous dừng trước nhà hấn.

Sau đó từ trong nhà 2 chiếc Mercedes, 1 chiếc BMW, 1 chiếc Audi đỏ và 1 chiếc Porsche chạy ra.

Cả 6 chiếc siêu xe phóng như bay trên đường làm ai cũng phải ngoái nhìn theo.

6 chiếc siêu xe dừng trước sở thú. Cả đám bước ra làm những người ở đó 1 phen chấn động. Xe đã đẹp người còn đẹp hơn.

Đi đến chỗ nào thì chỗ đó nghẹt người, cả đám thì chia ra làm 5 nhóm đi riêng lẻ. (Nó - Hấn, Hy - Kỳ, Jen - Hiếu, Chio - Dark, Ken - Huy)

Chỗ của Hy và Vĩnh Kỳ.

- Anh này. Anh nghĩ anh hai và Băng có làm lành với nhau được không. - Hy hỏi.

- Anh nghĩ là được đó. - Vĩnh Kỳ.

- Cầu mong là sẽ không có chuyện gì xảy ra nữa. - Hy thở dài.

- Thôi vui lên đi. Mình đi chơi mà. Mình đến phía trước xem đi. - Vĩnh Kỳ kéo Hy đi.

Jen và Trung Hiếu đang ở chỗ của mấy con gấu trúc.

- Chồng này. - Jen.

- Gì vậy vợ. - Trung Hiếu quay sang Jen.

- Chồng nghĩ Tuệ Nhi có làm chuyện gì nữa không? - Jen nói.

- Anh không chắc nữa. Nhưng chắc cô ta không làm gì Bằng với thằng Thiên được đâu. - Trung Hiếu nói.

- Chưa bắt được Tuệ Nhi thì em còn lo lắm.

- Cô ta sẽ sớm bị bắt thôi. Vợ đừng quá lo. - Trung Hiếu.

- Em cũng mong là vậy... oa... chồng ơi, con gấu trúc đó dễ thương quá. - Jen vừa nói vừa chỉ vào con gấu trúc.

Chỗ của Chio và Dark thì thú vị hơn.

Cả hai đi bên cạnh nhau nhưng không nói lời nào, tìm cứ đập thành thịch như muốn nhảy ra ngoài.

- Anh/Em. - Cả hai cùng nói.

- ANh/Em nói trước đi. - Cả hai lại đồng thanh.

Lúc này mặt Chio đã đỏ lựng. Dark thì mồ hôi túa ra rất nhiều.

- Anh muốn nói gì. - Chio nói khẽ.

- Anhanh muốn nói...nói là. - Dark lắp bắp, luống cuống nắm lấy tay của Chio.

Chio vì hành động đó mà đỏ mặt, ngượng ngùng cúi đầu xuống.

- Anh...anh...làm...làm...bạn gái em nha. - Dark luống cuống.

- Hà? - Chio ngạc nhiên ngước lên nhìn Dark.

- Anh nhầm... Em làm bạn gái anh nha. - Dark nói nhanh.

Mặt của Chio càng ngày càng đỏ.

- Em... em đồng ý không? - Dark hỏi hộp chờ đợi kết quả.

Chio khẽ gật đầu. Dark thì vui sướng tột độ. Dark nắm lấy tay Chio bước đi. Người thì vui vẻ phấn khích. Người thì ngẹn ngùng e thẹn. Cả hai như hòa làm 1. Ai nhìn vào cũng khen họ đẹp đôi.

Ken và Thế Huy thì đang ở chỗ của mấy con hổ. Đang đi đột nhiên Ken hỏi.

- Huy này. Cậu thương Venus đúng không?

Thế Huy ngạc nhiên quay sang Ken.

- Sau anh biết.

- Lúc trước Venus có kể về cậu. Và từ lúc về đây anh để ý thấy ánh mắt của cậu nhìn nó rất khác. - Ken.

- Đúng là em thương Hạ Bằng. Nhưng chỉ là đơn phương thôi. Em ấy sẽ hạnh phúc khi ở bên cạnh Hạo Thiên. Em sẽ đứng từ xa chúc phúc cho em ấy. - Thế Huy cười.

Ken và Thế Huy tiếp tục đi.

Nó và hấn thì đi cạnh nhau nhưng chả nói 1 lời. Cứ tưởng chừng nhưng cả hai xa nửa vòng trái đất vậy.

- Em giận anh lắm à? - Hấn chợt lên tiếng.

- Ừ. - Nó cộc lốc.

- Sao em lạnh lùng với anh quá vậy? - Hấn nắm lấy tay nó.

Nó gỡ tay hấn ra.

- Quen rồi.

- anh biết tất cả là do anh. Do anh không tốt. Anh đã sai khi không tin tưởng em. Anh không tốt. Anh xin lỗi. Bây giờ anh phải làm sao thì em mới hết giận anh chứ. - Hấn nhìn thẳng vào mắt nó.

- Anh nghĩ xin lỗi 1 câu là hết chuyện hả? Nếu như vậy thì tôi cầm dao lên đâm thẳng vào tim anh rồi nói xin lỗi được không? - Nó nói.
- Em cho anh 1 cơ hội đi. Anh sẽ không làm em tổn thương nữa đâu. - Hắn cố thuyết phục nó.
- Ai biết được. - Nó hờ hững.
- Anh phải làm sao thì em mới hết giận chứ.
- Tôi cho anh 1 cơ hội. Anh lấy thứ mà tôi gửi anh vào hai năm trước và đem đến cho tôi. Tôi sẽ suy nghĩ lại. - Nó nói rồi bước đi.

Hắn chạy theo sau nó hét lên.

- Anh nhất định sẽ làm cho em hết giận anh.

Nó khẽ cười rồi bước đi.

Cả đám rời khỏi sở thú và đến trung tâm mua sắm gần đó. Họ đi đến đâu cũng đón nhận được vô số ánh mắt ghen tị lẫn ngưỡng mộ.

Cả 10 người bước vào cửa hàng lớn nhất trung tâm mua sắm. Cả đám càn quét 1 lượt hết cả trung tâm mua sắm.

Cả đám đang trong tình trạng linh kinh đồ và đang chuẩn bị đi ăn.

Nó bước ra khỏi cửa hàng giày thì bị thu hút bởi cái túi Hermes trưng bày bên cửa hàng đối diện.

- Mọi người chờ chút. Em qua bên đây xú.

Nó nói với 9 người còn lại.

Cả 9 đứng bên đường đợi nó. Nó bước nhanh qua đường để đến cửa hàng đối diện.

Từ xa, 1 chiếc xe tải lớn đang lao thẳng đến chỗ nó với tốc độ kinh người. Người lái chiếc xe đó chính là 1 cô gái bị liệt 1 tay và tóc đã bạc trắng.

KÍTTTT.... RẦM...HỤ

Chuỗi âm thanh liên hoàn vang lên.

- HẠ BĂNG/VENUS. - Cả đám hét lên không tin vào mắt mình.

_____THE END_____

Note: Au đã trở lại. Để đền bù cho các rds thì chap này dài 1575 từ. Gấp đôi luôn đó. Mong các rds đừng quên au nha. Thương nhiều. À mà có biến nữa rồi kìa T.T Nói gì nói thì nhớ vote nha. Mãi Yêu.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Trả Thù (2)

. Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng .

Chương 93: Trả Thù (2)

Chiếc xe tải tông thẳng vào nó. Nó bị tông văng ra xe. Máu từ đầu nó chảy ra rất nhiều.

Hắn vút hết đồ chạy lại chỗ nó.

- hạ Băng, em không được có chuyện gì đấy. Em phải sống để anh còn xin lỗi em nữa. - hấn ôm lấy nó.

Người lái chiếc xe tải đó không ai khác chính là Tuệ Nhi.

Jen tiến lại chiếc xe tải lôi Tuệ Nhi ra khỏi chiếc xe.

CHÁT

Jen tặng cho Tuệ Nhi 1 cái tát trời giáng.

- Haha...Nó chết rồi. Nó sẽ không có được tình cảm của Hạo Thiên.... haha nó mãi mãi thua Tuệ Nhi này. - Tuệ Nhi cười điên dại.

- Venus. Em phải sống. EM phải sống hạnh phúc. Em còn phải trả thù cho Kir nữa đó. - Ken nói.

Thế Huy lấy điện thoại ra gọi cấp cứu đến.

Chưa đầy 5p chiếc xe cấp cứu đến và đưa nó đi.

Hấn và Ken lên xe cấp cứu đi cùng nó.

Đám còn lại thì lấy xe tức tốc chạy đến bệnh viện. Tuệ Nhi thì Dark đã gọi cho Kelvin đến đưa cô ta về giam giữ.

Bệnh Viện Thành Phố.

Nó nằm trên băng ca mặt mày nhợt nhạt không chút sức sống. Máu thấm ướt cả áo. Ken và hấn thì chạy bên cạnh vô cùng lo lắng cho nó.

Chiếc băng ca được đẩy vào phòng cấp cứu. Ken và hấn đứng bên ngoài không khỏi sốt ruột. Áo của cả hai cũng đã dính đầy máu của nó.

Đám người của Hy cũng vừa chạy đến.

- Sao rồi. - Chio thờ dốc.

- Mới vừa vào cấp cứu. - Hấn ồ ồ.

- Cầu mong mọi chuyện sẽ qua. - Hy.

1 tiếng trời qua.

...

2 tiếng

...

4 tiếng

...

5 tiếng

....

Các bác sĩ và y tá thì ra ra vào vào phòng cấp cứu. Làm cho đám người ở ngoài càng ngày càng sốt ruột.

Trong phòng cấp cứu.

- Bác sĩ. Nhịp tim đang rất yếu. - Y tá 1.

- Mạch đang hạ xuống rất nhanh thưa bác sĩ. - Y tá 2.

- Thưa bác sĩ. Não đang có tình trạng xuất huyết. - Y tá 3.

- Mau truyền máu gấp. Nhóm O hiếm. Ngân hàng máu còn không? - Bác sĩ lo lắng.

- Hết rồi ạ. Nếu đi mượn ở bệnh viện Huyết Học Trung Ương cũng mất 30p. - Y tá lo lắng.

- Ra ngoài xem người nhà có ai là nhóm máu O không? - Bác sĩ hỏi thúc.

Cô y tá tức tốc chạy ra.

Vừa bước ra cả đám bao vây lấy cô y tá định hỏi thăm

- Bệnh nhân đang nguy kịch. Cần truyền máu gấp. Ở đây ai máu O.

- Tôi máu O. - Hấn và Thế Huy đồng thanh.

Câu nói đó làm cho 4 người Hấn, Thế Huy, Vĩnh Kỳ và Nhược Hy 1 kí ức vào hai năm trước. Lúc đó nó vẫn trong tình trạng nguy kịch, rất là cần máu và lúc đó hấn và Thế Huy cùng cho máu nó. Lúc đó và bây giờ rất giống nhau. Đều là nó bị thương, đều cần máu và mọi chuyện đúng sao mọi chuyện đều là 1 người _ Tuệ Nhi (Ai không nhớ lật lại mấy chap đầu. Hình như chap 15 hả gì á)

Thế Huy và Hấn cho máu xong thì trở lại đó tất cả tiếp tục đợi. Vẫn rất là lo lắng cho nó. Bác sĩ và y tá vẫn đi đi lại lại. Quần áo của ai cũng lấm lem toàn là máu.

5 tiếng nữa trôi qua. Đã 9 giờ tối. Không khí căng thẳng vẫn không có dấu hiệu là dừng lại. Không gian tĩnh lặng bao trùm lên tất cả. Im lặng đến rợn người. Bệnh viện nơi cướp đi sinh mạng của nhiều người. Nơi có những con người phải đấu tranh với lưỡi hái tử thần và nó cũng đang như thế. Nó đang phải đấu tranh với lưỡi hái tử thần. Hấn và Thế Huy ai cũng rất đau lòng. Rất muốn mình là người hứng chịu mọi chuyện thay nó. Hai con người yêu nó hết mực.

Ting

Đèn phòng cấp cứu đã tắt.

Cả đám đang đứng bao vây vị bác sĩ già.

- Cô ấy sao rồi bác sĩ. - Thế Huy

- Em ấy không sao đúng không? - Ken.

- Em ấy ổn rồi phải không ạ. - Hấn.

- Mọi người bình tĩnh. ca phẫu thuật không thành công lắm vì cô ấy chấn thương mạnh ở não. Não cô ấy bị tổn thương khá nặng. Chỉ có 2% cơ hội tỉnh lại. Nhưng tôi không chắc là bao giờ tỉnh lại. 1 tuần, 1 tháng, 6 tháng, 1 năm hoặc cả đời cũng không biết nữa. Cho dù có tỉnh lại thì cô ấy cũng sẽ bị mất 1 phần kí ức. Tôi khuyên người nhà nên chuẩn bị tâm lí. - Bác sĩ nói rồi bước đi.

Cả đám sững sờ. Hy và Jen lấy tay bịt miệng mình lại để khỏi bật ra tiếng khóc.

- Tại...tại sao? Ông trời quá bất công. Tại sao lại để Hạ Băng chịu quá nhiều bất hạnh như vậy chứ. - Chio vừa nói vừa khóc.

- Em đừng quá bi quan. Anh nghĩ em ấy sẽ vượt qua. Nhất định phép màu sẽ xảy ra. - Dark an ủi.

- Phải bắt Tuệ Nhi trả giá. - Hy phẫn nộ.

- Chuyện đó là đương nhiên nhưng phải để chính hạ Băng tự tay giết cô ta. - Vĩnh Kỳ.

_____ THE END _____

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 94

Nó nằm yên bất động trong căn phòng chăm sóc đặc biệt. Nó nhợt nhạt, xanh xao không chút sức sống. Vết thương chi chít khắp người.

Đã 3 giờ sáng. Ai cũng mệt mỏi nên đã về chỉ còn lại hấn với nó. Hấn ngồi cạnh giường nó, tay nắm chặt lấy tay nó.

- Băng à. Em giận anh lắm sao mà không chịu mở mắt ra nhìn anh.
- Em mau tỉnh lại để anh còn xin lỗi em nữa chứ.
- Em tỉnh dậy trả thù cho Kir đi.
- Bọn anh bắt được Tuệ Nhi rồi đó. Em tỉnh dậy để còn xử lí cô ta nữa, bọn anh cho em toàn quyền xử lí đó.

Hấn ngồi đấy đọc thoại 1 mình, không ai trả lời hấn, chỉ có tiếng kim đồng hồ rơi xuống 1 cách náo nê. Không lẽ nó bỏ hấn thật ư?

Hôm sau.

Ba mẹ nó nghe nó tin nó gặp tai nạn thì tức tốc bỏ hết công việc bay về lo cho nó.

Nhìn thấy nó như vậy mẹ nó không khỏi đau lòng.

- Băng ơi. Con tỉnh lại đi. Mẹ lo cho con lắm đó. - Mẹ nó xúc động.
- Con gái. Con nhất định phải tỉnh lại đây. Nếu không ba không nhìn mặt con nữa đâu. - Ba nó lo lắng.

Quay sang hấn, mẹ nó bảo.

- Con cũng về nghỉ ngơi đi. Bác thấy con mệt lắm rồi đó. Để hai bác lo cho con Băng được rồi.
- Nhưng mà bác... - Hấn
- Không nhưng gì hết. Về nghỉ cho khỏe rồi vào chăm sóc cho con gái hai bác. - Ba nó nói.
- DẠ. Vậy thì con xin phép về. - Hấn lễ phép bước ra về.

Hấn mệt mỏi bước về nhà. Hy và Vĩnh Kỳ từ trên lầu thấy hấn về thì chạy xuống.

- Hạ Băng. Ai chăm sóc cô ấy. - Hy hỏi.
- Ba mẹ cô ấy bảo anh về nghỉ ngơi để họ chăm sóc cô ấy. - Hấn mệt mỏi trả lời.
- Mày lên nghỉ ngơi đi. Tao thấy mày mệt mỏi lắm rồi. - Vĩnh Kỳ.

Hấn không nói gì chỉ lẳng lặng bước lên lầu.

Vào phòng đóng chặt cửa lại.

Hấn bước vào nhà tắm xả nước thật mạnh xuống người dường như hấn muốn nước xóa đi tất cả những mệt mỏi đau buồn.

Hấn nhắm mắt đón nhận những giọt nước xối xuống. Hấn thật sự rất mệt mỏi. Hấn đang bế tắc chả biết phải làm sau. Bước ra khỏi nhà tắm hấn thả mình lên chiếc giường thân yêu của mình. Có lẽ do quá mệt nên vừa đặt lưng lên đã ngủ ngay.

2 giờ chiều

Hấn khó nhọc mở mắt ra. Hấn đứng dậy đến tủ quần áo để lấy đồ thay. Hấn đang lấy đồ thì từ trong tủ rơi ra 1 cái hộp màu đỏ nhỏ. Hấn cúi xuống nhặt lên. Mở hộp ra thì trong đó là hai chiếc nhẫn. 1 chiếc khắc chữ "BYT" chiếc còn lại khắc chữ "TYB". Hấn nhìn chiếc nhẫn suy nghĩ 1 hồi lâu thì chợt nở 1 nụ cười. Hấn lấy chiếc nhẫn khắc chữ "TYB" đeo vào tay. Chiếc còn lại thì vẫn để nguyên trong hộp. Hấn vào nhà tắm để VSCN rồi lấy xe phóng đến bệnh viện.

Tại bệnh viện

Đám người Thế Huy đang ở trong phòng chăm sóc đặc biệt với nó. Bên ngoài là vô số cận vệ của Black Royal. Hấn bước vào trong. Nó vẫn không khua lên được 1 chút nào cả.

- Thiên này. - Trung Hiếu gọi.
- Hà? - Hấn nhìn Trung Hiếu.
- Nếu lỡ Băng... - Trung Hiếu ngập ngừng.
- IM. Cô ấy nhất định sẽ tỉnh lại, phép màu sẽ xảy ra. - Hấn.

Cả căn phòng rơi vào không gian im lặng.

Trong phòng lúc này chỉ còn nó và hấn, Bọn kia thì đã đi mua đồ. Hấn nắm lấy tay nó.

- Băng à. Em tỉnh lại đi. Anh tìm được thứ em muốn rồi. Chỉ cần đợi em tỉnh dậy thôi. Em sẽ tự tay mình đeo nó vào cho em.

Hấn vẫn vậy, hằng ngày đều vào thăm nó và nói chuyện với nó mặc dù đó chỉ là đọc thoại 1 mình. Cứ mỗi ngày 1 chút, cả đám luôn bên cạnh nói chuyện động viên nó. Hấn và tất cả đang rất mong có 1 phép màu xảy ra.

Thời gian cứ trôi, trôi mãi không chờ 1 ai và không bao giờ quay lại.

THE END

Note: Các rds muốn end HE hay là SE. Nhớ vote cho au nha. Thương nhiều. Các bạn nói au viết dài kh hay au phải làm sao đây

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Trò Đùa Số Phận

Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 95.1 Trò Đùa Số Phận

6 tháng sau.

- Băng à. Tao với anh Vĩnh Kỳ đám cưới rồi đó. Sao mày chưa chịu tỉnh nữa chứ. Lúc trước mày nói khi tao đám cưới mày sẽ làm dâu phụ cho tao mà. Sao mày không giữ lời hứa hả? Mày còn không mau tỉnh dậy là tao giận mày luôn đó. - Hy nói mà sống mũi cô cay cay.

- Tao thì có con luôn rồi đấy. Nó được 3 tháng rồi. Tao định để cho mày, Chio và Hy làm mẹ nuôi của nó. Hai đứa kia thì đồng ý rồi đấy. Mày không được từ chối đâu đấy. Mau tỉnh lại để còn kịp khi con tao chào đời nghe chưa. - Jen nói.

- Mày Venus. Anh và Chio đính hôn rồi. Anh thấy em ngu lâu quá rồi. Em phải mau tỉnh dậy đi, để còn dự đám cưới của bọn anh. À không em phải làm dâu phụ cho đám cưới anh đó. Nếu không anh sẽ cho em biết tay.- Dark.

- Này Lưu Hạ Băng tên nước ngoài là Fiction Venus. Chị Thiên Mẫn của em này. Tại sao em dám thất hứa với chị chứ. Em từng hứa là khi chị kết hôn em sẽ tặng chị 1 món quà lớn mà. Bây giờ chị và Anh Ken của em kết hôn rồi đấy. Quà của chị đâu. EM xấu lắm biết không? EM đã làm cho mọi người lo lắng nhiều. Em mau tỉnh dậy cho chị. - Thiên Mẫn nói mà nước mắt rơi trên khóe mi (Thiên Mẫn là vợ của Ken)

- Hạ Băng. Em mà không mau tỉnh dậy thì anh giành thắng Thiên với em đó. - Thế Huy đùa.

Cả căn phòng rộ lên tiếng cười, nhưng lát sao lại trở về cảm giác yên ắng.

- Băng ơi. Em đành lòng đối xử với anh như vậy sao. Bọn họ ai cũng có đôi có cặp hết rồi. Nhược Hy với Vĩnh Kỳ đã đám cưới rồi, Anh Ken và Chị Thiên Mẫn cũng vậy. Thắng Hiếu với Jen người ta đã có con luôn rồi kia. Còn anh Dark với Chio thì đã đính hôn. Còn thằng Thế Huy "ế bần vãng" nên không nói tới. Em phải mau tỉnh dậy, cái thứ mà hai năm trước em gửi anh thì anh đã tìm ra rồi. Em nhất định phải tỉnh dậy. - Hấn nắm lấy tay của nó.

Suốt 6 tháng ngày nào cả đám cũng vào bệnh viện để lo cho nó, động viên nó. Tất cả chỉ mong sẽ có phép màu đến với nó. Hấn thì túc trực trong bệnh viện với nó, Hấn bây giờ cứ như cái xác không hồn.

Nó đang ở 1 nơi vô cùng tối tăm. Chưa thấy được lối đi. Nó cố chạy, chạy thật nhanh nhưng vẫn không thể nào thoát ra khỏi đó. Nó mệt mỏi, nó muốn gục ngã và không muốn tiếp tục. Ngay trong lúc nó định bỏ cuộc thì có 1 giọng nói vang lên động viên nó, bảo nó không được bỏ cuộc, bảo nó cố lên nhưng nó chả biết là ai. Nó cố chạy, chạy về phía ánh sáng yếu ớt.

.....

Thế Huy đang gục bên cạnh nó. Đám còn lại thì gục trên ghế. Hấn thì đã đi ra ngoài mua đồ.

Nó khẽ cử động. Cặp lông mi cong vút khẽ mở ra. Nó khẽ nhủ mày để thích nghi với ánh sáng. Mùi sát trùng nồng nặc khiến nó khó chịu. Nó nhìn sang bên cạnh thì thấy Thế Huy. Nó cảm thấy cả người đau nhưt kinh khủng. Cùng lúc đó Hy tỉnh dậy. Thấy nó đã tỉnh thì Hy không dám tin vào mắt mình.

- HẠ BĂNG. - Hy hét toáng chạy về phía nó.

Đám còn lại nghe tiếng hét của Hy thì cũng tỉnh dậy.

Cả đám ngạc nhiên xen lẫn vui mừng. Chio và Jen khẽ rơi nước mắt.

- Mày tỉnh rồi. Đây là thật hay mơ đây. - Jen khóc vì quá vui.

- EM có biết mọi người là cho em lắm không? - Ken.

Cùng lúc đó hấn về. Thấy nó thì hấn vô cùng ngạc nhiên. Hấn lao lại chỗ của nó.

- Hạ Băng. Em tỉnh rồi hả? Có phải anh mơ không? Em khỏe hẳn chưa. Mau gọi bác sĩ đến đi. - Hấn vui sướng nắm lấy tay nó.

Nó hốt hoảng gỡ tay hấn ra.

- Anh...anh là ai? Tôi không hề quen biết anh.

Câu nói của nó làm mọi người của cả đám tất ngẩn.

- MÀY đùa hả Băng? - Chio.

- Em đừng giận nó nữa. Nó khổ lắm rồi đó, tha thứ cho nó đi. - Dark.

- EM đừng giận anh nữa. Anh hơi lộn lắm rồi. - HẤN ù rử.

- Anh...anh là ai? Tôi...tôi thật sự không biết anh... Mọi người nó em biết đi... anh ta là ai? - Nó hoang mang.

- Hạ Băng. EM nói xem bọn anh là ai? - Thế Huy nói.

- Mọi người cứ đùa. Anh là Đỗ Thế Huy, bên cạnh là Lý Vĩnh Kỳ tiếp theo là người Vĩnh Kỳ yêu nhất và là bạn thân của em Hà Nhược Hy. Tiếp theo là Triệu Trần Hạ Thảo thường gọi là Jen. Bên cạnh là anh Lữ Trung Hiếu. Tiếp nữa là anh Ken tên thật là Vương Bảo Nam, bên cạnh anh Ken là chị Vương Thiên Mẫn là người anh Ken yêu nhất. Tiếp theo là Trương Thúy Diễm tên khác là Chio, bên cạnh là anh Dark tên cúng cơm là Ứng Hoàng Bách. Mọi người tưởng em điên à. - Nó cười.

Cả đám hết sức bàng hoàng.

- Vậy em nói xem. Đây là ai? - Trung Hiếu chỉ vào hấn.

- Em đã nói là không biết mà. Đây là lần đầu em gặp anh ta đó.... Au....a....đau...đau đầu quá.... - Nó ôm lấy đầu.

Cả đám cuống cuống gọi bác sĩ đến.

THE END

Note: Chuyện gì đang xảy ra với nó? Mọi chuyện sẽ ra sao đây? Nhớ vote cho au, thương mấy rds

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Trò Đùa Số Phận 2

. Mãi Cửa Tôi Nhé! Tầng Băng Lạnh Lùng .

Chương 95.2 Trò Đùa Số Phận.

- Cô ấy tỉnh lại là 1 phép màu. Chuyện cô ấy mất trí nhớ là do não đã bị chấn thương khá nặng. Màng kí ức mà cô ấy bị mất chắc chắn là phần kí ức quan trọng nhất với cô ấy. Nó làm cô ấy nhớ và bận tâm rất nhiều, lâu ngày thành sự dần vật. Nên đôi lúc muốn quên đi kí ức đó để khỏi nhớ và quan tâm nữa. - Bác sĩ nói.

Hắn hết sức bàng hoàng, trước mắt là 1 màu đen u tối. Ken nhìn sang hắn tỏ vẻ xót thương.

- Vậy làm sao để cô ấy nhớ lại ạ. - Ken hỏi.

- Nếu muốn cô ấy nhớ lại nên tái diễn lại những kí ức mà cô ấy đã mất. như thế thì xem ra có cơ hội, nhưng không nên ép cô ấy nhớ quá nhiều, có thể sẽ dẫn đến đau đầu. - Bác sĩ.

- Khi nào cô ấy có thể xuất viện. - Hắn hỏi.

- Kiểm tra tổng quát nếu không có vấn đề thì có thể xuất viện. - Bác sĩ.

Cả hai cúi đầu chào bác sĩ rồi bước ra về.

Tại phòng bệnh.

- Mày không nhớ anh hai tao thiệt hả? - Hy hỏi.

- Tao có biết Hạo Thiên là ai đâu. - Nó.

Cả đám thờ dài ngao ngán nhìn nó.

Hắn và Ken bước vào.

Hắn thả người lên sofa. Ken bước lại chỗ nó. Đám kia thì bao vây lấy hắn hỏi.

- Hạ Băng. Em ấy có sao không? - Vĩnh Kỳ.

- Bị mất 1 phần kí ức. Phần kí ức đó liên quan đến tao. Suy ra quên tao. - Hắn cười nhạt.

- Thôi anh đừng buồn. Chúng ta sẽ lấy lại kí ức cho con Băng. - Jen.

- Venus. Anh hỏi em. hai năm trước em sang Italy học làm sát thủ vì lí do gì? - Ken.

- Tại...tại...em. - Nó cố suy nghĩ như không nhớ ra được gì, nó cảm thấy nó thiếu đi thứ gì đó rất quan trọng.

- Em không nhớ mà. - Nó.

- Em không nhớ thì đừng cố nhớ. Từ từ rồi sẽ nhớ thôi. - Thiên Mẫn.

- Em còn nhớ Tuệ Nhi không? - Thế Huy hỏi.

- Đương nhiên. Dù cô ta có hóa thành tro em cũng nhận ra. Cô ta đã hại anh Kir, em phải trả thù. - Nó phẫn nộ.

- Ngoài vì Kir em còn vì thứ gì nữa không? - Trung Hiếu.

- Em...em không nhớ được. - Nó nhú mày.

- Thôi ráng khỏe đi bọn này sẽ cho mày chơi với nhò Tuệ Nhi. - Chio cười trấn an.

Cả đám nói chuyện khơi gợi ý ức cho nó, cả đám cười nói. Duy chỉ có 1 người buồn bã lặng lẽ quan sát không nói 1 lời.

Tuệ Nhi sau khi bị bắt thì bị nhốt ở phòng giam của Black Royal. Cô ta không bị trói, hằng ngày vẫn được cho ăn uống, đặc biệt mỗi tối đều làm bạn với lũ chuột và gián. Do tác động của độc dược nên cô ta bị lão hóa nhanh chóng. Da bắt đầu xuống sắc. Nhìn cô ta không ai nghĩ là 1 cô gái 22t.

- Mở cửa. - Nó lãnh đạm.

Hai tên đàn em canh gác mở cửa ra cho nó, Chio, Jen và Hy vào.

Thấy nó Tuệ Nhi rất ngạc nhiên.

- Mày...Mày chưa chết.

- Chưa trả thù xong thì làm sao tao chết được. - Nó cười đều.

- Đến lúc mày phải trả giá rồi đó Tuệ Nhi. - Hy đá đều.

- Bọn bây ý đông hiệp yếu. Tao khinh. - Tuệ Nhi quát

- 1 mình tao chơi với mày là đủ rồi. - Nó bước đến bên cạnh Tuệ Nhi.

Nó nhận lấy cái roi từ tay Jen. Tuệ Nhi hoảng sợ lùi lại.

- Mày còn nhớ cái lần mày bảo Khả Như đánh tao đến sống dở chết dở không? Hôm nay tao cho mày trải nghiệm cảm giác của tao ngày hôm đó. - Nó cười nham hiểm.

Vụt...Á á

Nó quát roi tới tấp vào người cô ta. Cô ta kêu la thất thanh. Nó dùng lực tay rất mạnh, trút hết mối hận thù lên người cô ta.

- a....mày...mày...a.....nhưng.....đến cuối..... cùng.....a....Hạo Thiên..... cũng...sẽ là....củatao....tao. - Cô ta vừa rên rỉ vừa nói.

Nó dừng việc đánh cô ta lại.

- Hạo Thiên là ai. - Nó nhú mày.

- Mày quên anh ấy rồi hả? Anh ấy là chồng tao bị mày cướp mất rồi đó. Anh ấy đáng ra là của tao đó. - Tuệ Nhi cười đều.

- TUỆ NHI. - Ba người còn lại đồng thanh quát.

- Cô nói dối. - Chio

- Hạo Thiên và Hạ Băng là 1 cặp mới mới đúng. - Jen.

- Cô biến khỏi cuộc đời của tôi và anh ấy đi. - Tuệ Nhi lấn tới

- Câm miệng lại đi Tuệ Nhi. - Hy lườm

- Cô đâu không lại tôi đâu. Thứ mà Tuệ Nhi này muốn thì nhất định sẽ có được anh ấy. - Tuệ Nhi.

Chát

Jen tát vào mặt Tuệ Nhi

- Kh...không...tôi không nhớ gì hết. Hạo Thiên là ai chứ. - Nó ngồi bệt xuống sàn. Nó ôm lấy đầu.

Hình ảnh Tuệ Nhi đang mặt đỏ cưỡi cùng với 1 người con trai, người con trai đó là ai mà nó nhìn rất quen. Cảnh nó và anh Kir đứng đối diện 2 người đó hiện ra. (Câu nói trong *...* thì là những câu nói trong quá khứ hiện ra trong đầu nó.)

* - Mới đi mấy tháng đã với được anh giám đốc tập đoàn lớn rồi. Em giỏi quá.

- Anh quá khen. Anh cũng đã có hôn thê rồi đó thôi*

Câu nói giữa nó và ai đó xẹt ngang đầu nó, nhưng nó không nhớ được là ai.

- A...đau...đau ...đau quá... - Nó ôm đầu

Jen, Chio và Hy thấy vậy chạy lại đỡ lấy nó.

- Băng...mày có sao không? - Hy.

- Mày đừng cố nhớ. - Cả 3 dìu nó ra ngoài. Trước khi đi Jen lườm Tuệ Nhi.

- Mày chờ đó. Bọn tao không để yên cho mày đâu.

Tuệ Nhi cười đều. Cả 4 vừa đi thì cửa đóng lại, 1 mình Tuệ Nhi ngồi ở đó.

- Hạ Băng ơi. cuối cùng thì mày cũng không có được anh ấy đâu.

Phòng V.I.P 1 bar Vinzy.

Nó được đỡ vào. Đám người còn lại thấy nó như thế thì cả đám hốt hoảng.

- Hạ Băng. Em có sao không? - Hấn hốt hoảng.

- Tôi không sao. Mà anh làm gì quan tâm tôi quá vậy. - Nó.

- Anh...anh... - Hấn ấp úng.

- Hạ Băng bị gì vậy? - Dark hỏi.

Chio kể hết mọi chuyện cho mọi chuyện lúc nãy lại cho mọi người nghe.

Cả đám tức giận.

- Mọi người nói cho em biết đi. Hạo Thiên là ai? - Nó.

- Hạo Thiên là hấn đó. Hạo Thiên và em là 1 cặp nhưng vì vụ tai nạn nên em bị mất trí nhớ về Hạo Thiên, nên em không nhớ gì hết. - Ken chỉ vào hấn.

Nó nhìn hấn. Trong hấn có cảm giác gì thân quen lắm. Nhưng nó không thể nhớ là ai. Nó chỉ thấy rằng khi bên hấn thì nó bình yên và ấm áp lắm.

- Lúc em hôn mê. Hạo Thiên lo lắng cho em lắm đó. nó luôn ở bên em để động viên chăm sóc cho em đó. - Thiên Mẫn.

- Em thật sự không nhớ gì hết. - Nó ôm đầu.

- Em nhớ chiếc nhẫn này không? - Hấn lấy ừ trong túi áo ra chiếc nhẫn khắc chữ "BYT"

Nó nhíu mày nhìn chiếc nhẫn.

Hình ảnh người con trai vừa cầm đàn vừa hát bài Làm Vợ Anh Nhé hiện ra. Sau đó là pháo hoa bắn trên nền trời đêm.

* - Hạ Băng. Em làm vợ anh nhé.*

Hình ảnh nó gỡ chiếc nhẫn ra đặt lên bức thư và xách vali ra khỏi phòng của ai đó cũng hiện lên trong đầu.

- a...đau đầu...a....đau quá.... - Nó ôm lấy đầu.

- Đừng cố nhớ nữa, từ từ em sẽ nhớ. - Dark nói.

- Yên tâm, bọn tao sẽ giúp mày nhớ lại tất cả. - Hy nói.

Hấn bước lại gần nó lấy tay nó đeo chiếc nhẫn đó vào ngón áp út của nó.

- Anh.... - Nó.

- Đây là thứ em gửi anh vào hai năm trước. - Hấn cười rồi bước ra ngoài.

* - Tôi cho anh 1 cơ hội. Anh lấy thứ mà tôi gửi anh vào 2 năm trước đến cho tôi. Tôi sẽ suy nghĩ lại.

- Anh nhất định làm cho em hết giận.*

Hình ảnh ở sở thú hiện ra xẹt ngang đầu của nó.

Nó nhíu mày rồi nhìn chiếc nhẫn, rồi cũng đứng dậy đi về.

_____THE END_____

Note: Rảnh qua truyện Em Gái À! Anh Yêu Em đọc đi mấy rds. Thương nhiều. ^^

Chương 103: Tìm Lại Kí Ức

. *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* .

Chương 96: Tìm Lại Kí Ức

"Em chắc chuyện đó không Hạo Thiên" - Ken nói trong điện thoại.

- Dạ. Chắc chắn ạ. Nếu làm như vậy thì sẽ giúp cô ấy nhớ lại thôi. - Hấn.

"Nhưng... sẽ nguy hiểm cho em đó."

- Em có thể làm bất cứ điều gì để cô ấy nhớ ra. - Hấn chắc chắn.

"Được rồi. Anh sẽ sắp xếp."

- Trông cậy vào anh hết. - Hấn cúp máy.

Ngã lưng xuống chiếc giường của mình suy nghĩ điều gì đó.

Vài ngày sau

- Anh Ken. - Nó từ trên lầu đi xuống.

- Chuyện gì vậy Venus. - Ken đặt tờ báo trên tay xuống.

- Tuệ Nhi ở đâu? Em muốn giải quyết cô ta. - Nó.

- Ở căn cứ ngoại thành đấy. Em ra đó đi. - Ken.

- Vậy em đi đây. - Nó nói rồi bước đi.

Ken đợi bóng nó đi khuất thì lấy điện thoại ra.

- Chuẩn bị đi. - Nói xong Ken cúp máy và vội vã bỏ ra khỏi nhà.

Nó phóng xe đến căn cứ ở ngoại thành. Thấy nó bước vào bụi cỏ em cuối đầu chào nó.

- Chị Venus. - Cả đám cuối đầu đồng thanh.

- Tuệ Nhi đâu. - nó hỏi 1 thằng đàn em gần đó.

- Dạ Phòng giam số ba. - Tên đó lễ phép.

Nó định bước vào trong thì...

Rầm

Cánh cửa bị ai đó đá sứt gãy.

Nó quay đầu lại thì thấy hấn.

- Hạo Thiên... - Nó nhú mày.

- Mày đến đây làm gì? - Tên đàn em bên cạnh nó nói.

- Tuệ Nhi đâu? - Hấn nói.
- Anh muốn cứu cô ta. - Nó.
- Muốn trả thù thù nhắm vào tôi nè. Đừng trút lên người Tuệ Nhi. - Hấn quát.
- Anh yêu cô ta và tiếp cận tôi chỉ vì muốn cứu cô ta? - Nó.
- Đúng vậy. Thả cô ấy ra có chuyện gì tôi và em tính với nhau 1 lượt.

Nó nhíu mày nhìn hấn, nó thâm nghĩ.

"Cảnh này mình gặp ở đâu rồi thì phải"

- Muốn cứu cô ta thì để cái mạng mình lại đây. - Nó nói 1 cách vô thức như được lập trình sẵn.
- Được. Thả cô ấy ra chúng ta tính hết mọi nợ nần. - Hấn cười đều.

"Tại sao mình lại thấy quen như thế? Mình đã gặp cảnh này nhưng tại sao mình lại không nhớ chứ?"

- Được. Nếu như anh muốn thay cô ta đi vào đường chết thì tôi sẽ cho anh toại nguyện. Đem Tuệ Nhi ra. - Nó nói.

Tên đàn em chả thắc mắc gì vào trong lời Tuệ Nhi ra.

Tuệ Nhi vừa ra thì tên đàn em thả ả ra. Tuệ Nhi cứ tưởng Hạo Thiên cứu ả thật.

- Hạo Thiên. Anh cứu em ư?
- Đúng vậy. Cô đi trước đi. - Hấn.

Cô ta chạy nhanh ra ngoài. Vừa ra 1 đoạn thì bị tụi Hy chặn lại.

- Đi đâu vậy Tuệ Nhi. - Hy cười đều.
- Các người. Các người thả tôi ra rồi mà. - Tuệ Nhi.
- Tưởng bỏ hả? - Chio.
- Kelvin nhốt cô ta lại. - Ken ra lệnh.

Kelvin bắt Tuệ Nhi lôi về phòng giam khác.

- *- Tôi và anh chơi 1 trò chơi.
- Ai ngã xuống trước là thua.
- Bắn 1 phát dù sống hay chết thì chả còn liên quan gì đến nhau nữa.*

Những câu nói đó cứ văng vẳng bên tai. Nó cảm giác rất quen nhưng chả nhớ được.

Pằng

Ken và Dark như dự kiễm từ ngoài bước vào và bắn vào vai hấn 1 phát.

Hấn nhăn mặt. Nó nhíu mày, đầu óc nó tái hiện lại cảnh của ngày hôm đó. (Chương 90-91) Nhưng nó chỉ cảm thấy quen thuộc nhưng không nhớ được người con trai ngày hôm đó là ai cả.

- Đau đầu...Đau quá....
- Ken và Dark nhìn hấn. Hấn khẽ gật đầu.
- Mày làm khổ Venus chưa đủ hả? - Dark quát.
- Tôi chỉ muốn cứu Tuệ Nhi thôi. - Hấn ôm bả vai đang rỉ máu.
- Mày chết đi. - Dark chĩa súng vào hấn.

Pằng

1 phát súng nữa găm vào lồng ngực hắn. Hắn có vẻ rất đau đớn. Máu tuôn ra rất nhiều.

Nó ngồi khụy xuống. Trong đầu nó tái hiện rất nhiều hình ảnh về hắn.

Lúc nó va chạm với hắn và đổ sập lên áo của hắn. Lúc đi chơi cùng hắn. Lúc bị thương làm hắn lo sốt vó. Đến lúc chuẩn bị thi hotgirl và bài nhảy trình diễn cùng hắn. Lúc cầu hôn nó làm nó cảm động suýt khóc. Tất cả chi tiết về hắn như 1 cuốn băng tua chậm lại trong đầu nó.

Nó nhớ ra hắn chính là Hạo Thiên, người nó vừa hận vừa yêu và chẳng bao giờ dứt ra được.

Nó nhìn hắn. Hắn nhìn nó. 4 mắt chạm nhau. Hắn nhìn nó cười. Sao đó ngã quỵ xuống.

- Hạo Thiên. - Nó hét lên.

Nó chạy đến chỗ hắn. Hắn nằm yên bất động. Nó ôm lấy hắn. Nước mắt chực chờ rơi. Dường như nó đã dồn nén nước mắt lại từ rất lâu rồi.

- Hạo Thiên. Em nhớ ra anh rồi. Anh còn phải xin lỗi em đó. Nếu bây giờ anh chết thì em không để anh yên ổn đâu. Em muốn anh và em sống hạnh phúc. Em yêu anh. - Nó ôm hắn vào lòng.

Ken và Dark đứng bên cạnh cười tủm tỉm. Đám người còn lại thì túm tụm vào xem phim tình cảm. Thế Huy và Trung Hiếu còn lôi điện thoại ra quay lại.

- Anh Ken. Đưa anh ấy đi bệnh viện đi. - Nó nhìn Ken.

Ken và Dark nén con cười lại, khuôn mặt của Ken bắt đầu "diễn sâu"

- Venus à. Đó là đạn M382. Nên.... - Ken đáp ứng.

Dark đứng bên cạnh không nhịn được cười bật cười thành tiếng.

- Anh Dark. Hạo Thiên chết bộ anh vui lắm hả? - Nó rơm rớm nước mắt.

- Hạo Thiên. Diễn nhiều đủ rồi. Tình dậy đi, Venus khóc luôn rồi kia. - Ken đá vào chân hắn.

Hắn mở mắt ra, lấy tay ôm ngực.

- Ken....Dark.... Hai anh định giết em hả? Chắc gãy mất mấy cái xương sườn rồi đó.

- Đám người tại Hy bước lại. Cả đám cười sặc sụa. Nó ngơ ngáo không hiểu chuyện gì.

- Chuyện....chuyện nàylà...là sao?

- Đây là kế hoạch của Hạo Thiên. Nó chỉ muốn em nhớ lại kí ức thôi. - Ken nói.

- Còn Máu thì sao? - Nó chỉ vào bả vai nhuộm đỏ của hắn.

- Thăng Thiên mất 1 chiếc áo đặc biệt. Áo chống đạn khi đạn bắn vào chỗ nào thì dung dịch màu đỏ sẽ chảy ra như là thật. Cái này thường dùng trong mấy phim hành động đó. - Dark giải thích.

Nó quay sang hắn.

- Thật không? - Nó hỏi.

- Thật. - Hắn gật đầu.

Chát

Nó tát hắn 1 cái thật mạnh. Hắn sững sốt, đám còn lại đứng hình.

- Sao..sao em đánh anh chứ? - Hắn ngạc nhiên.

Nó đứng phắt dậy bước đi.

- Dối Trá.

Hắn chạy theo nó.

- Em tha lỗi cho anh đi. Anh biết lỗi rồi mà. Đừng giận anh. Em bỏ mặt 3 năm là anh đủ khổ rồi. - Hắn nắm lấy tay nó.

Nó vùng tay ra khỏi hắn.

- Tránh xa tôi ra đi.

Nó toan bước đi thì hắn kéo tay nó lại. Theo quán tính nó quay mặt về phía hắn. Hắn chớp lấy cơ hội phủ môi mình lên môi nó. Cái vị ngọt của môi nó khiến hắn mê muội. Nó cố thoát ra khỏi hắn. Nó vùng vẫy. Hắn càng ngày càng siết chặt nó. Nó vùng ra khỏi vòng tay hắn. Nó nhìn hắn. Khuôn mặt hắn bây giờ có thể nói là MAX ĐỀU.

Chát

5 ngón tay của nó lần nữa lại in hằn trên khuôn mặt của hắn.

Hắn dùng 1 tay xoa xoa mặt.

- Đánh thì cũng đã đánh rồi. Giận thì cũng đã giận rồi. Em tha cho anh đi. - Hắn.

- Đừng mơ.

Nó bước đi. Hắn lao tới ôm nó từ phía sau.

- Mãi của anh nhé. Tặng băng lạnh lùng. Đừng xa anh nữa. - Hắn thì thầm vào tai nó.

- Ai lạnh lùng chứ. - Nó khẽ cười, 1 đường cong hoàn hảo hiện lên trên môi nó.

- Thì em chứ ai. Em bỏ mặc không lo cho anh còn gì. Thôi mà, đừng lạnh lùng với anh nữa. Xin em đấy. - Hắn cười.

- Được rồi. Buông ra. Mọi người đang nhìn kia.

Hắn buông nó ra và nhìn về phía 9 người còn lại.

9 cặp mắt hình viên kẹo đồng găm vào nó và hắn. Khiến cả hai lạnh sống lưng.

- Romantic. - Dark lác đác.

- Bọn này không phải người tàn hình nha. - Hy nói

- Không mướn hai người đóng phim tình cảm nha. - Vĩnh Kỳ.

- Hai người biết Thế Huy này còn F.a không? - Thế Huy bấu môi.

- Được rồi. Mọi người muốn gì nói trắng ra luôn đi. - Nó.

- 1 châu ăn tại nhà hàng Âu 5* - Jen cười hip mắt.

- Chuẩn bị cháy thẻ. - Hắn toát mồ hôi hột.

Cả đám cười sặc sụa như lũ trốn trại.

_____THE END_____

Note: Còn 1 chương nữa truyện sẽ kết thúc. Các rds cho au nhận xét về cả truyện luôn nha. Thương mấy rds. Mấy rds chuyển sang đọc Em Gái À! Anh Yêu Em nha. Các bạn muốn ngoại truyện gì không nè?

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Kết Thúc Trò Chơi (End)

. Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng .

Chương 97: Kết Thúc Trò Chơi (End)

Nó bước vào phòng giam của Tuệ Nhi. Cô ta bây giờ có thể diễn tả bằng hai từ "Tàn Tà". Tay trái bị liệt không thể nào cứu chữa, tóc bạc trắng, da xấu xí. Trên cơ thể chỉ chít vết thương do nó gây ra.

- Tổng Tuệ Nhi. - Nó lãnh đạm.

- Mày... Đồ bỉ ổi. - Tuệ Nhi quát.

- Nếu nói tới bỉ ổi thì tao không bằng mày đâu. - Nó cười đều.

- Tao và mày đâu ai đá động đến ai mà sao mày bắt tao. - Tuệ Nhi.

Nó bước đến bên cạnh Tuệ Nhi, cô ta xanh mặt lùi lại phía sau.

- Mày...mày định làm gì tao. - Cô ta hoảng sợ.

- Tao chỉ muốn tính hết nợ nần với mày thôi. - Nó cười nham hiểm.

- Mày là người nợ tao mới đúng đấy.

Nó ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh chiếc bàn gỗ.

- Tao nợ gì mày. - Nó nhìn Tuệ Nhi.

Tuệ Nhi ngồi dựa lưng vào tường.

- Mày cướp Hạo Thiên từ tay tao, mày làm cho anh ấy ghét tao. Mày luôn tìm cách chia rẽ ta vào anh ấy. Con của tao và anh ấy cũng bị mày hại chết. Tay trái tao bị liệt và tao thân tàn ma dại như thế này tất cả là do mày ban cho. - Tuệ Nhi cười đều.

- Hết rồi hả? Vậy để tao nói cho mày nghe những gì mày làm với tao. - Nó đá đều.

- Tao làm gì mày chứ. - Tuệ Nhi chột dạ.

- Mày sai khiến Khả Như đánh tao vào năm lớp 10, cùng với Thùy Linh vu oan tao có quan hệ mờ ám với anh Huy. Mày luôn muốn cướp anh ấy ra khỏi tay tao. Mày bài mưu tính kế để lên giường với Hạo Thiên vào ngày sinh nhật tao, vu khống tao ngoại tình với anh Ken. Gài tao vào cái bẫy mà chính mày là người bị hại, đổ tội cho tao là làm mày sảy thai mất dù cái thai đó là không hề có. Nếu nói bao nhiêu đó thôi thì tao sẽ bỏ qua, nhưng mày còn hại chết anh Kir và lái xe để tông tao thì chuyện này khó mà bỏ qua được. - Nó cười lạnh.

- Mày...mày... - Tuệ Nhi cứng họng.

- Tao sẽ giúp mày vui thú hơn chút thôi nha. - Nó cười đều lòi trong túi ra vì thuốc kích thích.

Tuệ Nhi sợ hãi lùi về phía sau.

- Mày định làm gì tao chứ.

- Mày muốn lên giường với đàn ông lắm phải không? Muốn có thai lắm hả? Được thôi, tao sẽ cho mày toại nguyện. - Nó vừa nói vừa lấy vỉ thuốc vuốt vuốt lên mặt Tuệ Nhi.

- Mày là đồ bỉ ổi, không bằng cảm thú. - Tuệ Nhi quát.

- Còn thua mày nhiều lắm. - Nó đứng dậy quay ra phía cửa. - Vào đây.

Cửa mở ra. 5 tên đàn em to cao bặm trợn bước vào. Nhìn mặt cả 5 người ai cũng phải sợ.

- 5 tên này đủ cho lần đầu của mày thỏa mãn không? - Nó cười nửa miệng.

- Mày đừng để tao ra khỏi đây. TAO sẽ giết mày.

- Chừng nào ra được khỏi đây hà tính tiếp nha. - Nó vừa nói vừa gỡ từng viên thuốc ra khỏi vỉ.

Nó vứt vỉ thuốc sang 1 bên, 1 tay bóp miệng cô ta, 1 tay đổ thuốc vào.

Tuệ Nhi cố sức vùng vẫy nhưng không thoát được.

- Nước. - Nó.

1 tên đàn em khác bước vào buồng 1 li nước đưa cho nó, Nó đồ gần hết ly nước vào miệng cô ta. Khi đảm bảo cô ta nuốt hết số thuốc đó thì nó buông ra và bước đến chỗ bàn gỗ ngồi xuống.

Tuệ Nhi cố gắng móc cổ họng để ói ra nhưng cố gắng lắm thì cũng chỉ ói ra được 3 viên, cô ta ít nhất đã nuốt trên 5 viên.

- Chuẩn bị tận hưởng đi. - Nó cười ma mị.

- Mà là đồ bi ối, tao khinh.

Nó cười đều bước ra ngoài.

Vừa đi đến cửa thì nó khựng lại.

- Cầm đứng vào người cô ta, dù bất kể như thế nào. Tuyệt đối không. Đứa nào làm trái thì quy theo luật của bang. - Nó nói với tụi đàn em.

- Dạ. Chị Venus. - Cả đám đồng thanh.

Nó quay sang Tuệ Nhi.

- Không có chỗ giải tỏa thì quần quai gấp 10 đó. - Nói rồi nó bước đi. Tuệ Nhi tức giận buông vài câu chửi thề.

.....

Thuốc đã bắt đầu có tác dụng. Cả người cô ta nóng ran giống như có lửa thiêu đốt. Quần áo thì như muốn xé toạt đi vậy. Sự ham muốn được đẩy lên đến tột độ. Tuệ Nhi quần quai đau khổ. Đám đàn em theo lệnh thì không dám động đến cô ta. Cô ta đau đớn nài nỉ bọn chúng động đến mình, cô ta không ngờ có ngày mình như thế này. Cô ta chả khác gì con Đ-i-ê-m-rê tiền. Tụi đàn em chả mấy gì cô ta vì họ biết nếu trái lệnh nó thì có nước đi châu ông bà sớm. Mặc cho cô ta than vãn cầu xin hoặc hơn thế nữa thì họ đều làm ngơ đẩy cô ta ra.

.....

Sáng hôm sau.

Nó trở lại phòng giam của Tuệ Nhi. Vừa vào thì mấy tên đàn em đứng dậy chào.

- Chị Venus.

- Có làm như ta dặn. - Nó lãnh đạm.

- Dạ có ạ. Bọn em không hề động đến cô ta. - 1 tên nói.

- Tốt lắm. Đi gặp Kelvin nói là ta bảo phát cho mỗi người 1000 đô đi, ta thưởng cho mọi người đó.

5 tên vui mừng đồng thanh.

- Cảm ơn chị Venus.

- Được rồi. Ra. - Nó

Cả 5 tên mừng rỡ bước ra ngoài. Nó đảo mắt nhìn Tuệ Nhi.

Sau vụ tối qua Tuệ Nhi tàn tạ hơn rất nhiều.

Thấy nó thì cô ta nhìn nó với ánh mắt căm thù.

- Mà giết tao đi.

- Tao chưa hành hạ mày đủ thì làm sao cho mày chết được. - Nó cười đều.

- Có chết tao cũng lôi mày theo. - Tuệ Nhi lao đến bóp cổ nó.

Nó hất tay làm Tuệ Nhi té xuống sàn. Cô ta nhìn nó bằng ánh mắt căm thù.

Chát

5 ngón tay của nó in hằn trên khuôn mặt của Tuệ Nhi.

- Tao phải giết mày. - Cô ta gắng gượng đứng dậy lao lại chỗ nó.

Nó cười đều rồi đưa tay túm cổ cô ta. Tay nó bóp chặt hàm của Tuệ Nhi làm cho Tuệ Nhi có cảm giác như xương gãy vụn ra.

- Tao có làm mà cũng không tha cho mày. Hạo Thiên sẽ không bao giờ yêu mày đâu. Anh ấy mãi là của tao. - À ta quát.

- Sắp chết đến nơi rồi mà còn mạnh miệng à. - Nó buông Tuệ Nhi ra, cúi xuống lấy khẩu súng trong đôi bốt.

Pằng

1 viên kẹo đồng ghim vào vai phải của Tuệ Nhi.

Cô ta đau đớn khôn tả. Máu bắt đầu tuôn ra.

- Tuệ Nhi. Trò chơi của chúng ta kết thúc rồi. - Nó cười lạnh.

- Tao không tin, đến cuối cùng thì tao vẫn sẽ thắng mày. Tao phải là người chiến thắng.

Pằng

1 phát súng nữa vang lên, viên kẹo đồng găm vào đùi trái của Tuệ Nhi. Lần này cô ta ngã khụy xuống.

- Phát súng đầu là do mày chia rẽ tao và Hạo Thiên, Phát thứ hai là do mày 3 lần 7 lượt hãm hại tao. - Nó cười đều.

- Mày giết tao luôn đi. - Tuệ Nhi cố nói.

- Từ từ, dù sao cũng chết, không cần vội.

Pằng

Viên kẹo đồng lần nữa găm vào hông Tuệ Nhi. Tuệ Nhi nôn ra máu, máu từ các vết thương trên người cô ta tuôn ra, mùi máu tanh xộc lên kích thích khứu giác của nó. Tuệ Nhi đau đớn vô cùng, Mắt long sòng sọc nhìn nó.

- Phát súng này là trả thù cho việc mày tông xe tao đó. - Nó vừa nói vừa vút khẩu súng sang 1 bên, nó cúi xuống lấy 1 khẩu súng khác.

- Mày biết loại đạn trong súng này là gì không? - Nó mân mê khẩu súng trên tay.

- Không...không...lẽ... - Tuệ Nhi cố nói.

- Chính xác là đạn M382, thứ mà mày dùng để hại chết anh Kir đó. Nó nói, mắt ánh lên tia căm phẫn.

Pằng

Viên kẹo đồng bay thẳng về phía Tuệ Nhi, nó găm sâu vào phổi.

- Phát súng này là tao trả thù cho anh Kir, mày phải đau đớn mà chết, mày đã sai khi bắn chết anh Kir, sai lầm lớn nhất của cuộc đời mày là động đến tao.

Tuệ Nhi thở hổn hển, máu tuôn ra như xối, cô ta không thể nói được, Thần Chết sắp ló ra khỏi cái thế giới này.

- Trò chơi kết thúc. Mày đã thua tao, thua 1 cách thảm hại. - Nó lạnh lùng bước đi và không nhìn lại.

Tao thua mày rồi Hạ Băng. Tao thua tâm phục khẩu phục. Tao không bằng mày về mọi mặt, mày và anh ấy sống hạnh phúc. Tao xin lỗi...

Tuệ Nhi nhìn theo bóng nó. Bóng nó khuất dần. Tuệ Nhi chìm vào bóng tối nơi mà mãi mãi cô ta không thấy được hân nữa. Cô ta đã chết 1 cách đau đớn. Xác cô ta còn đó lạnh lẽo và cô độc.

- Anh Kir. Anh Yên nghĩ, em đã trả thù cho anh rồi đó. Kể từ bây giờ em sẽ sống hạnh phúc, sẽ sống vì em. Sẽ không để thù hận lấn át nữa. Em sẽ là 1 con người mới. Mong anh trên thiên đàng chúc phúc cho em. - Nó mỉm cười đặt bó hồng trắng lên mộ Kir.

Hắn đứng cạnh nó mỉm cười. Cả hai bước ra khỏi chỗ đó. Tay trong tay đan chặt vào nhau.

Hôm nay trời thật đẹp, có hai người đi cạnh nhau, hai trái tim như hòa vào nhau.

KẾT THÚC

Note: Truyện đã end ^^. Các rds cho au ý kiến về toàn bộ truyện đi, khen chê au nhận hết. Sẽ có ngoại truyện, nhưng chưa biết bao giờ au up. Bây giờ au sẽ lo cho truyện Em Gái À! Anh Yêu Em Đây là lần đầu tiên au viết truyện, được các bạn ủng hộ au hạnh phúc lắm. Thương mấy rds.

Bạn đang đọc truyện *Mãi Của Tôi Nhé! Tặng Băng Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.